UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

การสืบสวนโดยคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และบุคคลอื่นๆ ที่มีความเปราะบาง

คู่มือสำหรับวิทยากร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

การสืบสวนโดยคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และบุคคลอื่นๆ ที่มีความเปราะบาง

คู่มือสำหรับวิทยากร

ความคิดเห็นที่แสดงอยู่ในสิ่งพิมพ์นี้เป็นของผู้เขียน และไม่จำเป็นต้องแสดงถึงความคิดเห็นของ UNODC, UN Women องค์การสหประชาชาติ (UN) หรือองค์กรในสังกัดอื่นใด

(คู่มือฉบับนี้มิใช่เอกสารทางการขององค์การสหประชาชาติ การกำหนดและการนำเสนอเนื้อหาในเอกสารนี้มิได้บ่งบอกถึงการแสดงออกของความคิดเห็นใดๆ ในส่วนของสำนัก

เลขาธิการของ UNODC, UN Women เกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของประเทศ ดินแดน เมือง หรือพื้นที่ปกครอง หรือเกี่ยวกับพรมแดนและเขตแดน)

UNODC และ UN Women ขอแสดงการยอมรับในข้อเสนอแนะและการมีส่วนร่วมอันมีค่าของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคและเจ้าหน้าที่ UNODC, UN Women ที่มีส่วนร่วมในการผลิตและการดัดแปลงคู่มือฉบับนี้

คู่มือฉบับนี้เขียนโดยนางสาวสเตฟานี ฮิลส์ (Ms. Stephanie Hills) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร แก้ไขและพิสูจน์อักษรโดยนางสาวแมรี่ แอน เพอร์กินส์ (Ms. Mary Ann Perkins) บรรณาธิการเนื้อหาด้านเทคนิค / ผู้อ่านตรวจทานและโครงการการบริหารจัดการชายแดนของ UNODC

UNODC และ UN Women ยอมรับการมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาคู่มือฉบับนี้

โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนด้านเงินทุนอย่างเอื้อเฟื้อจากรัฐบาลแคนาดา

Canada

© 2021 สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) และ องค์การเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (UN Women) อาจมีการทำซ้ำสิ่งพิมพ์ทั้งหมดนี้หรือบางส่วนในรูปแบบใดๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาหรือไม่แสวงหากำไรโดยไม่จำเป็นต้องได้รับอนุญาตเป็นพิเศษจากผู้ถือลิขสิทธิ์ เพียงแต่ขอให้ระบุถึงแหล่งที่มาของข้อมูล ทาง UNODC และ UN Women จะยินดีหากได้รับสำเนาของสิ่งพิมพ์ใดๆ ที่ใช้สิ่งพิมพ์นี้เป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิง โดยแจ้งมาได้ทางอีเมลunodc-thailandfieldoffice@un.org, info.bangkok@unwomen.org

รูปหน้าปก: UNODC/ UN Women/ Tuan

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (The United Nations Office on Drugs and Crime - UNODC) ทำงานร่วมกับประเทศสมาชิกทั่วโลกเพื่อจัดการกับภัยคุกคามที่เกิดจากยาเสพติดอาชญากรรม และการก่อการร้าย องค์กรของเรามีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเพื่อสนับสนุนกรอบการทำงานของอาเซียนซึ่งจัดการกับความท้าทายที่เกิดจากองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและส่งเสริมความยุติธรรมและหลักนิติธรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ความพยายามพหุภาคีเหล่านี้เป็นรากฐานสำหรับความร่วมมือระดับภูมิภาคในเรื่องเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคง

ด้วยประสบการณ์อันกว้างขวางในการดำเนินงานเพื่อความร่วมมือด้านความมั่นคงทางการเมืองมากขึ้นในภูมิภาคนี้ UNODC จึงเป็นทางเลือกโดยธรรมชาติในการเป็นผู้นำในการดำเนินการตามปฏิญญาร่วมว่าด้วยความร่วมมือที่ครอบคลุมระหว่างอาเซียนและสหประชาชาติ UNODC ได้วิจัยและพัฒนากรอบความช่วยเหลือด้านเทคนิคที่ออกแบบมาเพื่อสนับสนุนประเทศสมาชิกในการส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้หญิงภายในสามเสาหลักของประชาคมอาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพ

UNODC ตระหนักดีว่าความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมพลังอำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงจะมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการก้าวไปสู่เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งหมด ด้วยกิจกรรมการสร้างขีดความสามารถของเรา พวกเรากำลังทำงานเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมและภาวะผู้นำของเจ้าหน้าที่หญิงภายในหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย นอกจากนี้ กิจกรรมเหล่านี้ยังช่วยให้เจ้าหน้าที่ด่านหน้าสามารถตอบสนองความต้องการของผู้หญิงและเด็กหญิงในบริบทของอาชญากรรมข้ามพรมแดนติและการลักลอบขนแรงงานข้ามชาติได้ดีขึ้น

UN WOMEN

องค์การเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (The United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women หรือ UN Women) เป็นหน่วยงานของสหประชาชาติที่อุทิศตนเพื่อบรรลุความเท่าเทียมทางเพศและการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิง UN Women สนับสนุนประเทศสมาชิกของสหประชาชาติ ด้วยการกำหนดมาตรฐานระดับโลกในการบรรลุความเท่าเทียมทางเพศ และทำงานร่วมกับรัฐบาลต่าง ๆ และภาคประชาสังคมเพื่อออกแบบกฎหมาย นโยบาย โครงการและบริการต่างๆ ที่จำเป็น เพื่อให้แน่ใจว่ามาตรฐานเหล่านั้นถูกนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั่วโลกอย่างแท้จริง หน่วยงานนี้ทำงานทั่วโลกเพื่อให้วิสัยทัศน์ของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นจริงสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิง และยืนหยัดอยู่เบื้องหลังการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันของผู้หญิงในทุกด้านของชีวิต มีการใช้ประสบการณ์ในประเทศเพื่อสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับบรรทัดฐานความเท่าเทียมทางเพศใหม่ และผ่านการเชื่อมโยงของสหประชาชาติ ทำให้ความเท่าเทียมทางเพศเป็นศูนย์กลางของทั้งสามเสาหลักของความก้าวหน้าระดับโลก ได้แก่ สันติภาพและความมั่นคง สิทธิมนุษยชน และการพัฒนาอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ UN Women ยังประสานงานและส่งเสริมการทำงานของระบบสหประชาชาติในการพัฒนาความเท่าเทียมทางเพศ และในการพิจารณาและข้อตกลงทั้งหมดที่ยึดโยงกับวาระการประชุมในปี ค.ศ. 2030

สารบัญ

ภาพรวม	7
การออกแบบหลักสูตร	9
รูปแบบหลักสูตร	14
แนวทางในการปฏิบัติ	16
บทสรุปของหน่วยการเรียนรู้	24
วันที่หนึ่ง	**28**
ช่วงเริ่มต้น	28
ช่วงที่หนึ่ง: ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพศสภาพในบริบทของการค้ามนุษย์	30
ช่วงที่สอง: การให้คำนิยามการค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน	35
ช่วงที่สาม: สิ่งบ่งชี้ถึงการค้ามนุษย์	53
ช่วงที่สี่: การใช้สิ่งบ่งชี้ในการระบุการค้ามนุษย์	71
วันที่สอง	**77**
ช่วงที่หนึ่ง: การจัดการข่าวกรองสำหรับคดีค้ามนุษย์	77
ช่วงที่สอง: การประเมินความเสี่ยง	118
ช่วงที่สาม: การจัดการที่เกิดเหตุในคดีค้ามนุษย์	125
วันที่สาม	**136**
ช่วงที่หนึ่ง: ความจำเป็นของหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง	136
ช่วงที่สอง: การรับรู้ถึงความเครียด ความบอบช้ำทางจิตใจ และความสามารถในการฟื้นตัว	151
ช่วงที่สาม: การปฐมพยาบาลทางจิตใจโดยใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง (ส่วนที่หนึ่ง)	162
ช่วงที่สี่: การปฐมพยาบาลทางจิตใจโดยใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง (ส่วนที่สอง)	170
วันที่สี่	**185**
ช่วงที่หนึ่ง: การสร้างความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการอื่น ๆ	185
ช่วงที่สอง: เทคนิคการสอบปากคำ: พลวัตของอำนาจ	192
ช่วงที่สาม: การสอบปากคำ: โมเดล PEACE	203
ช่วงที่สี่: กิจกรรมบทบาทสมมติในการสอบปากคำและช่วงทบทวน	217
วันที่ห้า	**222**
ช่วงที่หนึ่ง: การทบทวนและแผนปฏิบัติการ	222

ภาคผนวก: เอกสารการอบรม **226**
1.2.1 จิ๊กซอว์การค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน 227
1.4.2 กรณีศึกษา:คดีคนหายใน Pedwar 240
2.1.1 ข้อมูล / บริบทในพื้นที่ 243
2.1.2 รายงานตำรวจ 245
2.1.3 คำให้การของพยาน: ป้า Wei Liu เดือนพฤษภาคม 2016 246
2.4.1 ความคืบหน้าเกี่ยวกับคดีคนหายใน Pedwar 249
3.2.1 การ์ดตัวละคร 250
3.3.1 กรณีศึกษา 251
4.2.1. ศิลปะแห่งการสนทนา: ใบงานสังเกตการณ์ 252
4.2.2 การ์ดพฤติกรรม 253
4.4.1 บทบาทสมมติ ก 254
4.4.2 บทบาทสมมติ ข 257
4.4.3 ความแตกต่างระหว่างบทบาทสมมติ ก และ ข 260
5.1.1 คำถามเพื่อการไตร่ตรองสำหรับการวางแผนปฏิบัติการ 262

รูปภาพ: UNODC/ UN Women/ Ploy Phutpheng

ภาพรวม

สามหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรการอบรมนี้สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพโดยรวมของเจ้าหน้าที่ตระเวนชายแดนในการตอบสนองต่อความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับเพศสภาพและการค้าผู้หญิงและเด็กผู้หญิง เนื้อหาในหลักสูตรนี้มีเป้าหมายเพื่อมุ่งเน้นประเด็นเรื่องเพศสภาพในการอบรมเพื่อเสริมความรู้และทักษะให้แก่เจ้าหน้าที่

เป้าหมาย

เป้าหมายของทั้งสามหน่วยการเรียนรู้คือการเพิ่มความสามารถของกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายในสองแง่มุมที่มีความครอบคลุม ได้แก่

1. เพื่อสนับสนุนให้กลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพและคำนึงถึงทุกฝ่ายในการปฏิบัติงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน
2. เพื่อเพิ่มความสามารถของกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายในการสืบสวนคดี เช่น การค้ามนุษย์และการก่ออาชญากรรมอื่น ๆ โดยคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพ

วัตถุประสงค์ปลายทาง

วัตถุประสงค์ปลายทางสูงสุดของหน่วยการเรียนรู้มีดังนี้

1. เพื่อเพิ่มความตระหนักรู้เรื่องเพศสภาพในเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการและกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมาย
2. เพื่อให้สามารถใช้วิธีที่คำนึงถึงมิติทางเพศสภาพในการสืบสวนกับกลุ่มคนที่มีความเปราะบาง รวมถึงผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
3. เพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่คำนึงถึงมิติทางเพศสภาพ โดยเฉพาะการสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีของเจ้าหน้าที่และทำให้สมาชิกทุกคนในทีมมีความมั่นใจและความสามารถในการพัฒนาบทบาทของตน

หน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ทั้งสามมีดังนี้

- หน่วยการเรียนรู้ที่หนึ่ง: การตระหนักถึงเพศสภาพของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการและกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมาย
- หน่วยการเรียนรู้ที่สอง: การสืบสวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และบุคคลอื่นๆ ที่มีความเปราะบาง โดยคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพ

[1] หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เป็นประเด็นที่ควรดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มดำเนินการในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 และ 3

- หน่วยการเรียนรู้ที่สาม: การดูแลตนเอง การพัฒนาตนเอง และการเสริมสร้างทีมโดยคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพสำหรับกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมาย

กลุ่มเป้าหมาย

หลักสูตรนี้ถูกออกแบบขึ้นมาสำหรับกลุ่มที่มีผู้เข้าร่วมอบรมไม่เกิน 20 คน ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายระดับต้นจนถึงระดับกลาง กิจกรรมแต่ละครั้งควรมีผู้เข้าร่วมอบรมทั้งเพศหญิงและเพศชาย โดยกำหนดสัดส่วนเป้าหมายของผู้หญิงไว้ที่ 35 เปอร์เซ็นต์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงที่ระบุไว้ในหน่วยการเรียนรู้ ทั้งนี้ ควรมีการวางแผนเวลาและสถานที่จัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรมที่เอื้ออำนวยให้ผู้หญิงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้

การออกแบบหลักสูตร

รูปภาพ: UNODC/ UN Women/ Ngoc Le

หลักสูตรนี้ถูกออกแบบมาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่ถนัดในการเรียนรู้ทั้งสามรูปแบบหลัก ๆ คือ การมองเห็น การได้ยิน และการเคลื่อนไหว (การเรียนรู้จากการสัมผัส) โดยใช้วิธีแบบผสมผสาน ได้แก่:

- การนำเสนอผ่านการมองเห็น
- กรณีศึกษา
- คำถามเพื่อการไตร่ตรอง
- งานกลุ่มเชิงโต้ตอบที่พัฒนาให้มีการใช้ทักษะต่างๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา การเรียนรู้และแบ่งปันกับเพื่อนร่วมงาน

การดำเนินหลักสูตรโดยคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพ

หลักสูตรนี้สนับสนุนวิธีการมีส่วนร่วมที่คำนึงถึงมิติทางเพศสภาพ โดยนำหลักการของ “หลักการของการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่” ที่ Malcolm Knowles เป็นผู้นิยามขึ้นผ่านมุมมองทางเพศสภาพ เมื่อใช้วิธีนี้ วิทยากรควรตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้

ผู้ใหญ่มีความเป็นอิสระและสามารถจัดการตนเองได้ ผู้อบรมควรสวมบทบาทเป็นวิทยากร โดยสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วม (ผู้เรียน) เป็นพันธมิตรที่กระตือรือร้นใน “เส้นทางแห่งการเรียนรู้” ในหลักสูตร กิจกรรมต่าง ๆ ออกแบบมาเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและการวิเคราะห์ภายในกลุ่ม และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้จากผู้อื่นผ่านการนำเสนองานกลุ่ม

เมื่อใช้วิธีนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจำเป็นต้องรู้สึกว่าตนมีพลัง ในแง่ของความรู้สึกปลอดภัย มั่นคง และมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นและถามคำถาม อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงทางเพศสภาพในบริบทด้านวัฒนธรรมและอาชีพอาจทำให้บางคนรู้สึกไม่มั่นใจ เช่น ในห้องอบรมที่คนส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ผู้หญิงอาจรู้สึกประหม่าที่จะแสดงออกความคิดเห็นของตน อีกตัวอย่างคือ ในบริบทด้านวัฒนธรรมและอาชีพแบบชายเป็นใหญ่ผู้เข้าร่วมอบรมที่เป็นผู้ชายอาจรู้สึกไม่สบายใจที่จะพูดคุยถึงประเด็นที่ต้องทบทวนอารมณ์ของตน

วิทยากรควรคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก่อนเริ่มการอบรมโดย:

1. ทำความเข้าใจลักษณะของกลุ่มผู้เข้าร่วมอบรม

ก. ตระหนักถึงบริบทของการอบรม ในด้านวัฒนธรรม และผลกระทบที่อาจเกิดต่อผู้เข้าร่วมอบรม

ข. หากเป็นไปได้ ให้ประเมินความจำเป็นในการอบรมโดยคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพก่อน เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายและความคาดหวังของผู้เข้าร่วมอบรม รวมถึงประสบการณ์ คุณสมบัติ ฯลฯ ซึ่งอย่างแรกนั้นสามารถใช้ในการปรับเนื้อหาและจัดการกับความคาดหวังได้ ส่วนประสบการณ์และคุณสมบัตินั้นสามารถใช้ในการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงเพื่อสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมอบรมที่มีประสบการณ์ต่าง ๆ มาทำงานร่วมกัน และเพื่อสร้างการยอมรับและใช้ประโยชน์จากความเชี่ยวชาญที่ผู้เข้าร่วมอบรมมีอยู่แล้ว ซึ่งจะยิ่งเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้เข้าร่วมอบรม

ค. ในตอนต้นของหลักสูตรการอบรมทั้งหมด ให้วิทยากรรวบรวมความคาดหวังของผู้เข้าร่วมอบรมและความกังวลต่างๆ ที่อาจมีเพื่อให้สามารถจัดการแก้ไขได้ตั้งแต่ต้น

2. ออกแบบกลยุทธ์ที่ครอบคลุมทุกฝ่าย

ก. ช่วงเริ่มต้นของการอบรมทุกครั้งควรมีการกำหนด “กฎ” ที่ผู้เข้าร่วมอบรมร่วมตั้งขึ้นด้วยกัน

วิทยากรควรเน้นย้ำความสำคัญของการให้ผู้หญิงได้แบ่งปันความคิดและความรู้ระหว่างการอบรมด้วย

ข. วิทยากรควรตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงในห้องอบรมอยู่เสมอ โดยเฉพาะบทบาทที่เกี่ยวกับเพศสภาพ การรับรู้ถึงบุคลิกภาพแบบต่างๆ และวิธีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นจะเป็นตัวกำหนดว่าควรใช้กลยุทธ์ใดเพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมทุกคนรู้สึกมีส่วนร่วม เช่น วิทยากรสามารถส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมอบรมที่พูดน้อยได้มีส่วนร่วมโดยการถามคำถามที่มั่นใจว่าพวกเขาจะตอบได้ หรือมอบบทบาทให้พวกเขา เช่น เป็นผู้จดบันทึกระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม

ค. ใช้กลยุทธ์ในการคละผู้เข้าร่วมอบรมและเปิดโอกาสให้พวกเขาได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นตลอดการอบรม เช่น:

01. ให้ทุกคนนับ 1-4 และให้ผู้ที่นับ 1 ทั้งหมดทำงานด้วยกัน ผู้ที่นับ 2 ทำงานด้วยกัน ฯลฯ
02. ให้ผู้เข้าร่วมอบรมตั้งแถวจากตัวแปรสักตัว เช่น ระยะทางที่ต้องเดินทางมาเพื่อเข้าร่วมการอบรม (ระยะทางที่ไกลที่สุดและระยะทางที่ใกล้ที่สุด) หรือวันและเดือนที่พวกเขาเกิด (ตั้งแต่มกราคมถึงธันวาคม) หลังจากทุกคนเข้าแถวแล้ว ให้แบ่งเป็นกลุ่ม เช่น 4 คนแรกเป็นกลุ่มที่ 1 ส่วน 4 คนถัดไปเป็นกลุ่มที่ 2 เป็นต้น

ผู้ใหญ่มีการสะสมประสบการณ์และความรู้ซึ่งนำติดตัวมาที่การอบรมด้วย หลักสูตรนี้ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมอบรมพิจารณาและแบ่งปันประสบการณ์และความคิดเมื่อพวกเขารู้สึกสบายใจที่จะทำเช่นนั้น

ผู้ใหญ่เน้นเป้าหมายเป็นหลัก ในช่วงแนะนำหลักสูตรจะมีการนำเสนอวาระต่างๆ ในหลักสูตรเพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมมองเห็นภาพรวม ควรมีการแนะนำวัตถุประสงค์ของช่วงนั้นๆ ในตอนเริ่มต้นของแต่ละช่วง การบอกให้ผู้เข้าร่วมอบรมทราบถึงผลลัพธ์การเรียนรู้จะช่วยให้พวกเขามีโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการพัฒนาหรือบรรลุผลการเรียนรู้

ผู้ใหญ่ให้ความสำคัญกับความเกี่ยวเนื่อง หลักสูตรนี้และบันทึกสำหรับวิทยากรจะส่งเสริมให้เกิดการไตร่ตรองว่าเนื้อหามีความเกี่ยวเนื่องกับผู้เข้าร่วมอบรมอย่างไร ทั้งในแง่มุมของเพศสภาพและบทบาทในอาชีพ วิทยากรควรหาโอกาสอื่นๆ ในการถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าเนื้อหามีความเกี่ยวเนื่องกับงานของพวกเขาอย่างไร และจะนำความรู้ไปใช้ได้อย่างไร

ผู้เข้าร่วมควรรู้สึกว่าการอบรมนั้นคุ้มค่ากับเวลาและการมีส่วนร่วม วิทยากรควรมอบโอกาสให้ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเมื่อจบการอบรมในแต่ละวัน ซึ่งจะช่วยให้วิทยากรสามารถสังเกต ปรับหลักสูตรและ

---

[2] ดูเกี่ยวกับ “แนวทางในการปฏิบัติ” ด้านล่าง รวมถึง “กฎ” ในการส่งเสริมการให้เกิดการยอมรับทุกฝ่าย

ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เข้าร่วมอบรมได้อย่างรวดเร็ว

ผู้ใหญ่เน้นการปฏิบัติจริง หลักสูตรนี้ส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมอบรมคิดว่าจะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติจริงได้อย่างไรผ่านการใช้คำถามเพื่อการไตร่ตรอง คำถามรายกลุ่ม และกิจกรรมการวางแผนปฏิบัติการ วิทยากรควรส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมอบรมคิดถึงความท้าทายต่างๆ ในการลงมือนำสิ่งที่เรียนรู้มาปฏิบัติจริง เช่น เพศสภาพส่งผลต่อความท้าทายสำหรับสมาชิกในกลุ่มอย่างไร และพวกเขาจะเอาชนะความท้าทายนี้ได้อย่างไร

การอบรมควรเป็นตัวเร่งการพัฒนาศักยภาพอยู่เสมอ สิ่งสำคัญคือการส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมอบรมพัฒนาแผนปฏิบัติการที่จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติจริงในสถานที่ทำงานและสร้างความเปลี่ยนแปลง

ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่จะต้องได้รับความเคารพ หลักสูตรนี้คำนึงถึงจุดนี้โดยการมอบโอกาสให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ อย่างไรก็ตาม โดยหลักๆ แล้ว ประเด็นนี้ได้รับการจัดการผ่านวิธีที่วิทยากรใช้เพื่อทำความเข้าใจความต้องการของผู้เข้าร่วมอบรมในห้องอบรม และผ่านทักษะที่วิทยากรใช้ในการจัดการความเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เข้าร่วมอบรมคนหนึ่งขัดจังหวะเพื่อแสดงความคิดเห็นของตนอยู่บ่อยๆ วิทยากรควรจัดการด้วยวิธีละมุนละม่อมแทนการตำหนิ เช่น วิทยากรอาจอธิบายว่าความคิดเห็นของเขาก็ถูกต้องเช่นกัน และเราจะกลับไปพูดถึงความคิดเห็นนั้นเมื่อบุคคลที่ถูกขัดจังหวะอธิบายความคิดเห็นของตนเสร็จแล้ว

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

การสืบสวนโดยคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และบุคคลอื่น ๆ ที่มีความเปราะบาง

รูปภาพ: UNODC/ UN Women/ Tuan

รูปแบบหลักสูตร

รูปภาพ: UNODC/ UN Women/ Tuan

สิ่งที่รวมอยู่ในแต่ละส่วนของหลักสูตรมีดังนี้

สรุปหน่วยการเรียนรู้: ส่วนนี้ให้ภาพรวมของหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่:

- เป้าหมาย: เป้าหมายสูงสุดของหน่วยการเรียนรู้
- วัตถุประสงค์ปลายทาง: วัตถุประสงค์สูงสุดเพื่อการบรรลุเป้าหมายของหน่วยการเรียนรู้ (จะมีการวิเคราะห์วัตถุประสงค์สนับสนุนของแต่ละช่วง โปรดดูด้านล่าง)
- วาระต่าง ๆ ในหลักสูตร: ภาพรวมของตารางเวลาที่อธิบายการดำเนินหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ ในวันเวลาที่จัดสรรไว้
- บันทึกสำหรับวิทยากร

การแนะนำช่วง: การอธิบายว่าช่วงนั้นๆ จะมีการดำเนินการอย่างไร ในตอนต้นของการแนะนำช่วงแต่ละครั้งจะประกอบไปด้วย:

- เป้าหมาย: โดยอิงจากวัตถุประสงค์ปลายทางของหน่วยการเรียนรู้
- วัตถุประสงค์ (สนับสนุน) ของช่วง: ชุดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อการบรรลุเป้าหมายของช่วง
- เวลา: เวลาโดยรวมสำหรับช่วงนั้นๆ
- ชุดสื่อกิจกรรมและคำแนะนำในการเตรียมกิจกรรม: ตารางอธิบายชุดสื่อกิจกรรมที่ต้องใช้ในช่วงนั้นๆ และบันทึกที่จะช่วยวิทยากรเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนถึงช่วงดังกล่าว
- กิจกรรม: แต่ละช่วงจะมีกิจกรรมต่างๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น:
    - จุดประสงค์: อธิบายจุดประสงค์ของกิจกรรม (กล่าวคือ กิจกรรมนี้เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของช่วงอย่างไร)
    - เวลา: เวลาโดยรวมสำหรับกิจกรรมนั้นๆ
    - คำแนะนำสำหรับวิทยากร: คำแนะนำที่แบ่งเป็นขั้นตอนว่าวิทยากรควรดำเนินกิจกรรมอย่างไร รวมถึงเวลาที่จะใช้ในแต่ละกิจกรรม

คำอธิบายหมายเลข: เอกสารและแหล่งข้อมูลทุกชิ้นในภาคผนวกมีหมายเลขกำหนดไว้ตามวัน ช่วง และกิจกรรมที่ต้องใช้ เช่น ตัวเลขที่คั่นด้วยจุด 2.3.4 หมายความว่า:

- วันที่ 2
- ช่วงที่ 3
- กิจกรรมที่ 4

แนวทางในการปฏิบัติ

รูปภาพ: UNODC/ UN Women/ Ngoc Le

การแนะนำช่วงที่รวมอยู่ในหลักสูตรนี้จะให้แนวทางโดยละเอียดในการดำเนินการแต่ละช่วง อย่างไรก็ตาม ยังมีองค์ประกอบบางอย่างในการอบรมที่วิทยากรควรจัดให้มีขึ้นตามดุลยพินิจ ได้แก่:

- ช่วงเริ่มต้นสำหรับทุกหน่วยการเรียนรู้ จัดขึ้นในเช้าวันแรก
- ช่วงสำหรับการไตร่ตรองและคำถามประจำวันเมื่อสิ้นสุดแต่ละวัน
- การทบทวนที่จัดขึ้นทุกเช้า (ยกเว้นเช้าวันแรก) เพื่อทบทวนประเด็นการเรียนรู้ที่สำคัญจากวันก่อนหน้า

ส่วนต่อไปนี้เป็นแนวทางและเคล็ดลับสำหรับการจัดกิจกรรมเหล่านี้

ช่วงเริ่มต้นการอบรม

การจัดช่วงเริ่มต้นของการอบรม (วันแรก) นั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของวิทยากร อย่างไรก็ตาม ควรมีองค์ประกอบดังนี้:

1. กิจกรรมละลายพฤติกรรม: ให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้แนะนำตัวอย่างสนุกสนานและน่าสนใจ

แม้ว่าผู้เข้าร่วมอบรมจะรู้จักกันอยู่แล้วก็ควรจัดกิจกรรมนี้ เนื่องจากเป็นการสนับสนุนให้เกิดสภาพแวดล้อมในการอบรมที่ปลอดภัยและให้การยอมรับแก่ทุกฝ่าย มีไอเดียกิจกรรมละลายพฤติกรรมมากมายบนอินเตอร์เน็ตที่วิทยากรสามารถนำไปใช้กับผู้เข้าร่วมอบรมซึ่งอาจไม่รู้จักกันมาก่อนหรือเป็นเพื่อนร่วมงานกันอยู่แล้ว เช่น:

- **โดมิโน่**
  - ผู้เข้าร่วมอบรมจะได้รับกระดาษ A4 คน 1 แผ่นและปากกา 1 ด้าม ให้พับครึ่งกระดาษและกางออกเพื่อให้กระดาษมีเส้นตรงกลาง ใช้ปากกาขีดเส้นตามรอยพับเพื่อแบ่งให้กระดาษเป็นสองฝั่งเหมือนโดมิโน
  - ให้ผู้เข้าร่วมอบรมวาดภาพ (ห้ามเขียนข้อความ) ที่แสดงถึงอาชีพของพวกเขาในฝั่งแรก และภาพที่แสดงถึงชีวิตส่วนตัวของพวกเขาในอีกฝั่ง ให้เวลาผู้เข้าร่วมอบรมได้วาดภาพทั้งสองภาพ จากนั้นจึงจัดให้ผู้เข้าร่วมอบรมยืนเป็นวงกลม
  - วิทยากรควรเริ่มก่อนด้วยการแนะนำตัว โดยใช้ภาพวาดบนโดมิโน จากนั้นจึงวางโดมิโนลงบนพื้น
  - ให้วิทยากรถามผู้เข้าร่วมอบรมว่ามีผู้เข้าร่วมอบรมคนใดสามารถเชื่อมโยงภาพวาดที่อยู่บนโดมิโนกับอาชีพหรือชีวิตส่วนตัวของตนได้บ้าง และให้ผู้เข้าร่วมอบรมคนนั้นต่อโดมิโนพร้อมกับแนะนำตัว
  - ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าทุกคนจะได้ต่อโดมิโนและแนะนำตัวจนครบ

- **จับโกหก**
  - ผู้เข้าร่วมอบรมจะต้องเขียนสามสิ่งเกี่ยวกับตัวเองลงในกระดาษ หากเป็นไปได้ควรเลือกเรื่องที่แปลก คาดเดาได้ยากหรือเป็นเรื่องตลก:
    - เรื่องหนึ่งเป็นเรื่องไม่จริง (เรื่องโกหก)
    - อีกสองเรื่องเป็นเรื่องจริง
  - ผู้เข้าร่วมอบรมผลัดกันอ่านข้อความทั้งหมดออกมาโดยให้ผู้เข้าร่วมคนอื่นทายว่าเรื่องใดเป็นเรื่องจริง
  - วิทยากรควรเริ่มจากการเล่าเรื่องของตัวเองสามเรื่องก่อน
  - หลังจากให้เวลาในการคาดเดาพอสมควรแล้ว ให้ผู้เข้าร่วมอบรมแต่ละคนเฉลยว่าเรื่องใดของตนเป็นเรื่องโกหก

- **ของติดตัวไปเกาะร้าง**
  - บอกผู้เข้าร่วมอบรมว่าพวกเขาได้รับเลือกให้ไปออกรายการเรียลลิตี้ที่จะต้องใช้ชีวิตคนเดียวบนเกาะร้างเป็นเวลา 3 เดือน
  - พวกเขาได้รับอนุญาตให้นำสิ่งของ “ฟุ่มเฟือย” ไปได้หนึ่งอย่าง ซึ่งห้ามเป็นภาพถ่ายของคนที่รักหรือเป็นสิ่งมีชีวิต จากนั้นให้เวลาผู้เข้าร่วมอบรมได้คิดคำตอบ
  - วิทยา กรควรเริ่มก่อนโดยด้วยการบอกว่าตนจะนำของฟุ่มเฟือยอะไรไป เพราะอะไร จากนั้นให้ผู้เข้าร่วมอบรมแต่ละคนตอบว่าจะนำสิ่งของอะไรไป พร้อมอธิบายเหตุผล

2. แนะนำหน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ในสไลด์นำเสนอตอนต้น วิทยากรควรบอกภาพรวมของหน่วยการเรียนรู้หรือหลักสูตร และวาระต่างๆ ในหลักสูตร วิทยากรควรอธิบายว่าจะมีการแจกคู่มือ แต่ขอร้องไม่ให้ผู้เข้าร่วมอบรมอ่านคู่มือคนเดียว เนื่องจากเส้นทางของการเรียนรู้นั้นจะดียิ่งขึ้นหากทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มระหว่างการอบรม

3. ความคาดหวังและความกังวล

วิทยากรต้องตระหนักถึงความคาดหวังของผู้เข้าร่วมอบรมเพื่อให้สามารถจัดการกับความคาดหวังนั้นได้ รวมถึงความกังวลใดๆ ที่ผู้เข้าร่วมอบรมมีเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีการดำเนินการการอบรม เช่น ผู้เข้าร่วมอบรมบางคนรู้สึกกังวลว่าจะต้องเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล หากวิทยากรทราบความคาดหวังและความกังวลล่วงหน้า ก็จะสามารถจัดการความคาดหวังได้ในช่วงเริ่มต้นการอบรม และช่วยคลายความกังวลที่ผู้เข้าร่วมอบรมได้กล่าวถึงไปอีกด้วย

การตอบสนองต่อความคาดหวังและความกังวลของผู้เข้าร่วมอบรมจะต้องเป็นไปอย่างนุ่มนวลและไม่เปิดเผยตัวตน เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมรู้สึกสบายใจที่จะแบ่งปันความคิดเห็นและประสบการณ์ของตน วิทยากรอาจได้รับข้อมูลนี้ก่อนจะเริ่มหลักสูตรโดยผ่านการประเมินความจำเป็น

อีกวิธีคือการใช้วิธีสร้างการมีส่วนร่วมในช่วงเริ่มต้นเพื่อถามถึงความคาดหวังและความกังวลของผู้เข้าร่วมอบรม เช่นตัวอย่างด้านล่าง:

ความคาดหวังและความกังวล

- วาดเส้นแนวตั้งตรงกลางฟลิปชาร์ทหน้าห้อง
- บนหัวกระดาษของฝั่งหนึ่ง เขียนคำว่า “ความคาดหวัง” และอีกฝั่งเขียนคำว่า “ความกังวล”
- แจกกระดาษโน้ตแบบมีกาวในตัว (หรือกระดาษขนาดเท่าโปสการ์ดธรรมดา) ให้ผู้เข้าร่วมอบรม และวางกาวไว้ใกล้ๆ กระดาษฟลิปชาร์ท เพื่อให้พวกเขาติดกระดาษลงบนฟลิปชาร์ทได้

- แจกกระดาษให้ผู้เข้าร่วมอบรมคนละ 4-6 แผ่น และให้พวกเขาเขียนหนึ่งความคิดต่อกระดาษหนึ่งแผ่น
- สำหรับ “ความคาดหวัง” ให้ผู้เข้าร่วมอบรมเขียนสิ่งที่คาดหวังว่าจะได้รับจากหลักสูตร เช่น หัวข้อที่อยากให้กล่าวถึง หรือผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ เช่น การได้เรียนรู้ทักษะใหม่
- สำหรับ “ความกังวล” ให้ผู้เข้าร่วมอบรมเขียนความกังวลที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร หรือวิธีการที่ใช้ เช่น กังวลว่าจะต้องแสดงบทบาทสมมติ หรือกังวลว่าจะไม่ได้เรียนรู้เรื่องใหม่ๆ เลย
- สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เข้าร่วมอบรมว่าจะไม่มีการเปิดเผยตัวตน และกระตุ้นให้พวกเขาเขียนอะไรก็ได้ที่คิด
- เมื่อผู้เข้าร่วมอบรมทั้งหมดติดกระดาษลงบนฟลิปชาร์ทแล้ว วิทยากรต้องอ่านอย่างเงียบๆ และตรวจดูว่ามีความคิดที่สามารถจัดเป็นกลุ่มเดียวกันได้หรือไม่ เช่น ผู้เข้าร่วมอบรมจำนวนหนึ่งระบุเหมือนกันว่าพวกเขากังวลกับวิธีการสอนบางอย่าง เป็นต้น
- วิทยากรต้องจัดการกับความคาดหวังและความกังวล โดยรับรองความคาดหวังที่เป็นไปได้และรับรู้ถึงความกังวล

4. การป้องกัน

ช่วงเริ่มต้นทุกครั้งควรมีการยอมรับว่าทุกคนมี “สิ่งกระตุ้น” ที่แตกต่างกัน วิทยากรควรให้คำรับรองกับผู้เข้าร่วมอบรมว่าหากพวกเขารู้สึกไม่สบายใจในขั้นตอนใดของหลักสูตร ก็สามารถออกไปพักได้ และควรส่งเสริมให้พวกเขาขอความช่วยเหลือจากวิทยากรหากจำเป็น นอกจากนี้ ก่อนการอบรม วิทยากรควรเตรียมการล่วงหน้าเกี่ยวกับสิ่งที่อาจกระตุ้นผู้เข้าร่วมอบรม และหาข้อมูลเกี่ยวกับบริการช่วยเหลือที่สามารถแนะนำให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้ เช่น มีบริการให้คำปรึกษาในพื้นที่ที่สามารถให้ความช่วยเหลือผู้เข้าร่วมอบรมได้เมื่อจำเป็น

5. การดูแลทั่วไป

วิทยากรควรดูแลสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นความจำเป็นพื้นฐาน เช่น:

- ความปลอดภัย เช่น ทางหนีไฟ และสิ่งที่ต้องทำเมื่อสัญญาณเตือนภัยดัง
- ที่ตั้งของห้องน้ำ
- เวลาพักเที่ยงและรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6. กฎ

ในตอนต้นของทุกหลักสูตร วิทยากรและผู้เข้าร่วมอบรมควรช่วยกันกำหนดกฎเพื่อให้มีแนวทางการทำงานที่ตกลงร่วมกัน ซึ่งจะเป็นรากฐานของการลดความเปลี่ยนแปลงในเชิงลบและจัดการพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การใช้โทรศัพท์มือถือระหว่างการอบรม

เขียนกฎเหล่านั้นลงในกระดาษฟลิปชาร์ทหน้าห้องอบรมและให้ผู้เข้าร่วมอบรมเสนอแนะว่าควรมีกฎอะไรบ้าง ซึ่งอาจเป็นกฎเหล่านี้:

- เก็บโทรศัพท์มือถือไว้ในกระเป๋าจนกว่าจะถึงเวลาพัก
- ไม่พูดคุยกันขณะที่มีคนพูดในที่ประชุมกลุ่ม
- เคารพมุมมองที่แตกต่างกัน
- ต้องรักษาความคิดเห็นและข้อมูลส่วนบุคคลที่พูดคุยกันในห้องอบรมไว้เป็นความลับ
- ทุกคนควรตรงต่อเวลา

7. ศูนย์รวมคำถามและแหล่งข้อมูล

ติดกระดาษฟลิปชาร์ทสองแผ่นบนผนังห้องอบรม แผ่นหนึ่งเขียนว่า “ศูนย์รวมคำถาม” และอีกแผ่นเขียนว่า “แหล่งข้อมูล”

- ศูนย์รวมคำถาม: สำหรับให้ผู้เข้าร่วมอบรมเขียนคำถามที่ยังไม่ได้คำตอบระหว่างการอบรม วิทยากรสามารถเพิ่มคำถามที่ถูกถามระหว่างการอบรมที่รู้สึกว่าไม่สามารถตอบได้ในขณะนั้น

ด้วย วิทยากรสามารถทบทวนและตอบคำถามในเวลาอื่นที่สะดวก

- แหล่งข้อมูล: วิทยากรหรือผู้เข้าร่วมอบรมอาจนึกถึงหนังสือ เว็บไซต์ ฯลฯ ที่มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในระหว่างการอบรม ทั้งผู้เข้าร่วมอบรมและวิทยากรสามารถจดแหล่งข้อมูลเหล่านั้นเพื่อแนะนำต่อให้คนในกลุ่ม เมื่อจบหลักสูตร วิทยากรสามารถแบ่งปันรายชื่อแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมนี้ให้แก่ผู้เข้าร่วมอบรม

ความคิดเห็นประจำวัน (จบการอบรม)

การทบทวนในช่วงเช้า

ตั้งแต่วันที่สองเป็นต้นไป วิทยากรควรเริ่มต้นหลักสูตรด้วยการทบทวนสิ่งสำคัญที่ได้เรียนรู้ไปในวันก่อนหน้า โดยเลือกกิจกรรมที่สนุกสนานและใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที ประเภทกิจกรรมเหล่านั้นได้แก่

- ควิซทดสอบสำหรับแต่ละกลุ่ม
- เกมโยนบอลที่ให้ผู้เข้าร่วมอบรมโยนลูกบอล และถาม / ตอบคำถามเกี่ยวกับวันก่อนหน้า
- เขียนคำถามที่เตรียมมาลงในเศษกระดาษและพับใส่ในหมวก และให้ผู้เข้าร่วมอบรมสุ่มเลือกคำถามออกมาตอบ

วิทยากรควรดูแลให้ผู้เข้าร่วมอบรมทั้งหมด (ทั้งชายและหญิง) เข้าร่วมกิจกรรมทบทวน

กิจกรรมเติมพลังหลังพักเที่ยง

ทุกคนทราบดีว่าพลังงานและการมีส่วนร่วมจะลดลงหลังรับประทานอาหารเที่ยง วิทยากรจึงควรเริ่มต้นช่วงบ่ายด้วยกิจกรรมเติมพลัง ซึ่งเป็นกิจกรรมสนุกๆ ให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้ขยับร่างกาย มีตัวอย่างในอินเตอร์เน็ตมากมาย หรือคุณอาจใช้ความคิดสร้างสรรค์ด้วยการนำเกมที่เคยเล่นสมัยเด็กมาใช้ก็ได้ สิ่งสำคัญคือการให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้ขยับร่างกาย

อย่างไรก็ตาม ควรระวังไม่ให้ผู้เข้าร่วมอบรมทำสิ่งที่พวกเขารู้สึกอึดอัด ไม่ว่าจะทางร่างกายหรือจิตใจ

ความคิดเห็นประจำวัน (จบการอบรม)

เมื่อสิ้นสุดการอบรมในแต่ละวัน วิทยากรควรแบ่งเวลาสัก 15 นาทีให้ผู้เข้าร่วมอบรมถามคำถามและแสดงความคิดเห็นโดยไม่เปิดเผยตัวตน โดยวิทยากรสามารถนำสิ่งที่ได้ไปใช้ในการสอนในวันถัดมา

วิธีหนึ่งที่ใช้ได้นั้นคล้ายกับวิธีที่อธิบายไว้ในส่วน “ความคาดหวังและความกังวล” ในช่วงก่อนหน้านี้ แต่แทนที่จะใช้หัวข้อ “ความคาดหวังและความกังวล” ให้ใช้ “สิ่งที่เราทำได้ดีแล้ว” และ “สิ่งที่เราจะทำให้ดีขึ้น” (สิ่งที่คุณอยากทำให้แตกต่างออกไป) อย่าลืมหันกระดานเข้าหากำแพงเพื่อปกปิดตัวตนของผู้เสนอความคิด

รูปภาพ: UNODC/ UN Women/ Ngoc Le

บทสรุปของหน่วยการเรียนรู้

รูปภาพ: UN Women/UNODC/ Ploy Phutpheng

เป้าหมาย

เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการและกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายในการสืบสวนที่คำนึงถึงมิติทางเพศสภาพต่อผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมถึงกลุ่มคนชายขอบและบุคคลอื่นๆ ที่มีความเปราะบาง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (ปลายทาง)

1. ให้คำนิยามการค้ามนุษย์ การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน และอาชญากรรมอื่นๆ ที่กลุ่มคนชายขอบและบุคคลที่มีความเปราะบางถูกบีบบังคับให้ก่อ
2. ระบุสิ่งบ่งชี้ว่าบุคคลใดเป็นผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และ / หรืออาชญากรรมอื่นๆ
3. เพิ่มศักยภาพในการจัดการที่เกิดเหตุในคดีค้ามนุษย์
4. ตระหนักถึงคุณค่าของการทำงานเป็นพันธมิตรกับองค์กรที่มีส่วนได้ส่วนเสีย
5. ประเมินความเสี่ยงเมื่อต้องทำงานกับผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และอาชญากรรมอื่นๆ

6. เสริมสร้างศักยภาพในการใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง
7. สร้างความมั่นใจในการใช้เทคนิคการสอบปากคำที่คำนึงถึงมิติทางเพศสภาพ

บันทึกสำหรับวิทยากร

วัตถุประสงค์หลักของหน่วยการเรียนรู้นี้คือการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่คำนึงถึงมิติทางเพศสภาพในด้านต่อไปนี้

- วิธีการที่เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายทำงานร่วมกับผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย
- วิธีการทำงานของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายทั้งรายบุคคลและทีม

การเปลี่ยนแปลงไม่ว่าในรูปแบบใดจำเป็นต้องอาศัยเวลาและความสม่ำเสมอ การคาดหวังว่าจะสัมฤทธิ์ผลทั้งหมดได้ภายใน 4-5 วันของการอบรมนั้นคงจะเป็นการคาดหวังที่สูงเกินไป ดังนั้น หลักสูตรฝึกอบรมนี้จะเพิ่มปัจจัยเร่งการเปลี่ยนแปลงและพยายามสนับสนุนผู้เข้าร่วมให้เกิดผลดังต่อไปนี้

- ตระหนักถึงความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลงที่คำนึงถึงมิติทางเพศสภาพ
- สะท้อนให้เห็นว่าเพศส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในตนเองและความกล้าแสดงออกอย่างไร
- เพิ่มความเห็นใจต่อเพื่อนร่วมงาน โดยมีเป้าหมายเพื่อจูงใจให้ผู้เข้าร่วมอบรมมุ่งมั่นสู่การเปลี่ยนแปลง
- พัฒนาความรู้ ทักษะ และเทคนิคที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้และเผยแพร่ในกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายได้

ผู้เข้าร่วมอบรมจำเป็นต้องมีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้:

- เพศสภาพ
- บรรทัดฐานและเงื่อนไขทางเพศสภาพ
- แนวคิดชายเป็นใหญ่
- การเลือกปฏิบัติทางเพศสภาพ

ก่อนเข้าร่วมหลักสูตรนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมควรผ่านการอบรมหลักสูตร “ความตระหนักรู้ถึงเพศสภาพของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการและกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมาย” หรือหลักสูตรออนไลน์ “รู้จักเพศสภาพ: ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศสภาพสำหรับเจ้าหน้าที่องค์การสหประชาชาติ”[3] มาแล้ว

[3] https://agora.unicef.org/course/info.php?id=11245

วาระต่างๆ ในหลักสูตร

วันที่หนึ่ง	วันที่สอง	วันที่สาม	วันที่สี่	วันที่ห้า*
ช่วงแนะนำ (30 นาที)	ช่วงทบทวนในตอนเช้า (15 นาที)	ช่วงทบทวนในตอนเช้า (15 นาที)	ช่วงทบทวนในตอนเช้า (15 นาที)	ช่วงทบทวนในตอนเช้า (15 นาที)
ช่วงที่หนึ่ง: ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพศสภาพในบริบทของการค้ามนุษย์ (80 นาที)	**ช่วงที่หนึ่ง:** การจัดการข่าวกรองสำหรับคดีค้ามนุษย์ (ส่วนที่หนึ่ง) (180 นาที)	**ช่วงที่หนึ่ง:** ความจำเป็นของหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต/ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง (90 นาที)	**ช่วงที่หนึ่ง:** การสร้างความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการอื่น ๆ (105 นาที)	**ช่วงที่หนึ่ง:** การทบทวนและแผนปฏิบัติการ (120 นาที)
พัก (15 นาที)	พัก (15 นาที)	พัก (15 นาที)	พัก (15 นาที)	พัก (15 นาที)
ช่วงที่สอง: การให้คำนิยามการค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน (90 นาที)	**ช่วงที่สอง:** ช่วงที่หนึ่ง(ต่อ) (90 นาที)	**ช่วงที่สอง:**การตระหนักถึงความเครียดความบอบช้ำทางจิตใจและความสามารถในการฟื้นตัว (90 นาที)	**ช่วงที่สอง:** เทคนิคการสอบปากคำ: พลวัตของอำนาจ (75 นาที)	**พิธีปิด**
พักกลางวัน (60 นาที)	พักกลางวัน (60 นาที)	พักกลางวัน (60 นาที)	พักกลางวัน (60 นาที)	พักกลางวัน (60 นาที)
ช่วงที่สาม: สิ่งบ่งชี้ถึงการค้ามนุษย์ (90 นาที)	**ช่วงที่สอง:** การประเมินความเสี่ยง (60 นาที)	**ช่วงที่สาม:** การปฐมพยาบาลทางจิตใจโดยใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต/ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง (ส่วนที่หนึ่ง) (90 นาที)	**ช่วงที่สาม:** การสอบปากคำ: โมเดล PEACE (110 นาที)	
พัก (15 นาที)	พัก (15 นาที)	พัก (15 นาที)		
ช่วงที่สี่: การใช้สิ่งบ่งชี้ในการระบุการค้ามนุษย์ (90 นาที)	**ช่วงที่สี่:** การจัดการที่เกิดเหตุในคดีค้ามนุษย์ (120 นาที)	**ช่วงที่สี่:** การปฐมพยาบาลทางจิตใจโดยใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต/ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง (ส่วนที่สอง) (90 นาที)	**ช่วงที่สี่:** กิจกรรมบทบาทสมมติในการสอบปากคำและช่วงทบทวน (90 นาที)	
ช่วงทบทวนประจำวัน (15 นาที)	ช่วงทบทวนประจำวัน (15 นาที)	ช่วงทบทวนประจำวัน (15 นาที)		

*ปกติแล้ว การอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเวลา 5 วันจะต้องมีพิธีปิด ซึ่งจะมีการมอบใบรับรองให้กับผู้เข้าร่วมอบรม และให้ผู้บรรยายหลักได้กล่าวปิดท้าย ผู้เข้าร่วมอบรมส่วนใหญ่มักอยากให้พิธีปิดเสร็จภายในเวลา 12:00 น. เพื่อให้สามารถเดินทางกลับบ้านได้ก่อนช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์

การแนะนำช่วง

ส่วนต่อไปนี้เป็นการแนะนำช่วงสำหรับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2

วิทยากรควรพัฒนาช่วงเหล่านี้:

- ช่วงเริ่มต้น
- ช่วงทบทวนประจำวัน
- ช่วงทบทวนในตอนเช้า

ส่วน “แนวทางในการปฏิบัติ” ด้านบนนั้นเป็นแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาช่วงเหล่านี้

รูปภาพ: UNODC/ UN Women

วันที่หนึ่ง

ช่วงเริ่มต้น

การให้คำนิยามเพศสภาพ

เช่นเดียวกันกับแนวทางที่ให้ไว้ในส่วนก่อนหน้านี้ในคู่มือสำหรับวิทยากรฉบับนี้ วิทยากรควรจัดกิจกรรมละลายพฤติกรรมที่ให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้ฟื้นฟูความเข้าใจเกี่ยวกับ “เพศสภาพ”

วิทยากรสามารถเลือกกิจกรรมได้ตามดุลยพินิจหรืออาจเลือกจากกิจกรรมที่ใช้ในหลักสูตร “การตระหนักถึงเพศสภาพของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการและกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมาย” หรือจากแหล่งข้อมูลอื่นก็ได้

วิทยากรควรขอให้ผู้เข้าร่วมอบรมทำกิจกรรมโดยใช้กระดาษ 2 แผ่น (ต่อกลุ่ม) ซึ่งจะติดไว้บนผนังตลอดการอบรมทั้งสัปดาห์ กระดาษแผ่นแรกให้เขียนข้อความว่า “การเป็นผู้ชายหมายความว่าอย่างไร” และอีกแผ่นเขียนว่า “การเป็นผู้หญิงหมายความว่าอย่างไร”

วิทยากรควรทำสิ่งต่อไปนี้:

- แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมออกเป็นกลุ่มเล็กๆ จากนั้น แจกกระดาษฟลิปชาร์ทสองแผ่นและปากกาให้แต่ละกลุ่ม
- สำหรับกระดาษแผ่นแรก ให้ผู้เข้าร่วมอบรมเขียนว่า “การเป็นผู้ชายหมายความว่าอย่างไร”
- วิทยากรควรถามคำถามต่อไปนี้ โดยให้เวลา 2-3 นาทีระหว่างคำถามเพื่อให้ทุกกลุ่มเขียนสิ่งความคิดเห็นลงในกระดาษ วิทยากรอาจกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมอบรมแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยใช้ข้อความหรือรูปภาพได้ตามต้องการ
    - ในสังคมของคุณ มีการให้คุณค่าลักษณะทางกายภาพและทางพฤติกรรมใดบ้างในตัวผู้ชาย
    - ในสังคมของคุณ มีความคาดหวังต่อผู้ชายอย่างไรบ้าง
    - ในสังคมของคุณ ผู้ชายไม่ได้รับการสนับสนุนให้ทำอะไรบ้าง
- ทำแบบเดียวกันสำหรับกระดาษอีกแผ่นที่เขียนว่า “การเป็นผู้หญิงหมายความว่าอย่างไร

- รวบรวมความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งที่เขียนจากผู้เข้าร่วมอบรมแต่ละกลุ่ม จากนั้น ติดกระดาษทั้งสองแผ่นบนผนังห้องและอธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมทราบว่าจะมีการไตร่ตรองถึงสิ่งเหล่านี้ตลอดสัปดาห์
- ตรวจสอบให้มั่นใจว่าผู้เข้าร่วมอบรมตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างเพศและเพศสภาพ

บันทึกสำหรับวิทยากร

การถามคำถามเหล่านี้ตลอดการอบรมเป็นกลไกการไตร่ตรองที่มีประโยชน์ และวิทยากรสามารถอ้างอิงถึงคำถามเหล่านี้ได้ในบริบทต่างๆ เช่น:

- คุณคิดว่าผู้รอดชีวิตจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเพศหญิงและเคยถูกเอาเปรียบทางเพศได้รับผลกระทบจากบรรทัดฐานทางเพศสภาพในวัฒนธรรมของหล่อนอย่างไร เช่น การเป็นผู้หญิงในประเทศของหล่อนหมายความว่าอย่างไร
- ผู้รอดชีวิตจากการบังคับใช้แรงงานที่เป็นเพศชายรู้สึกอับอายเพราะตนไม่สามารถหาเงินมาดูแลครอบครัวหรือไม่
- กลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายส่งเสริมและอำนวยความสะดวกด้านการพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายหญิงในการจัดการการตรวจสอบที่เกิดเหตุหรือไม่

ช่วงที่หนึ่ง

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพศสภาพในบริบทของการค้ามนุษย์

เป้าหมาย: เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมตระหนักถึงความจำเป็นของการคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพในการสืบสวนการค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะได้...

- อภิปรายถึงแนวโน้มของความรุนแรงที่มีพื้นฐานจากเพศสภาพ การค้ามนุษย์และอาชญากรรมข้ามชาติอื่นๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก
- ระบุเหตุผลของการนำเลนส์เรื่องเพศสภาพมาใช้ในการสืบสวนคดีค้ามนุษย์

เวลา: 80 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอสถิติ (ดูรายละเอียดด้านล่าง)	วิทยากรเตรียมให้
กระดาษฟลิปชาร์ทและปากกา	

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
เพศสภาพและการบังคับใช้กฎหมาย	เพื่อสำรวจแนวโน้มของความรุนแรงที่มีพื้นฐานจากเพศสภาพ การค้ามนุษย์ และอาชญากรรมข้ามชาติอื่นๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก และระบุเหตุผลของการนำเลนส์เรื่องเพศสภาพมาใช้ในการสืบสวนคดีค้ามนุษย์	80

กิจกรรมที่หนึ่ง: เพศสภาพและการบังคับใช้กฎหมาย
จุดประสงค์: เพื่อสำรวจแนวโน้มของความรุนแรงที่มีพื้นฐานจากเพศสภาพ การค้ามนุษย์ และอาชญากรรมข้ามชาติอื่นๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก และระบุเหตุผลของการนำเลนส์เรื่องเพศสภาพมาใช้ในการสืบสวนคดีค้ามนุษย์
เวลา: 80 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร
1.1 แบบทดสอบเกี่ยวกับสถิติ (30 นาที)

เนื่องจากสถิติและแนวโน้มมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก หน่วยการเรียนรู้นี้จึงถูกออกแบบมาสำหรับการใช้งานในหลายประเทศ วิทยากรควรจัดทำสไลด์ที่แสดงสถิติที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศนั้นๆ

วิธีการที่แนะนำมีดังนี้:

ก่อนการอบรม วิทยากรควรเตรียมสไลด์หรือกระดาษฟลิปชาร์ทที่มีข้อมูลทางสถิติล่าสุดและจำแนกเพศไว้ล่วงหน้า ยกตัวอย่างเช่น:

- ผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายจากการใช้ความรุนแรงที่มีพื้นฐานจากเพศสภาพ

ประเภทของความรุนแรง และระดับของความรุนแรง

- ผู้กระทำความรุนแรงที่มีพื้นฐานจากเพศสภาพ และประเภทของความรุนแรง
- ผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และประเภทของการค้ามนุษย์
- ผู้กระทำการค้ามนุษย์ และประเภทของการค้ามนุษย์
- ผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายหรือผู้กระทำผิดในคดีอาชญากรรมข้ามชาติ และประเภทของอาชญากรรมข้ามชาติ

วิทยากรควรบันทึกรายการไว้เพื่อใช้อ้างอิงข้อมูล ส่วนในสไลด์หรือกระดาษฟลิปชาร์ทควรระบุแต่ตัวเลขเท่านั้น หากวิทยากรใช้สไลด์ในการนำเสนอแทนกระดาษฟลิปชาร์ท ควรใช้ฟังก์ชั่นภาพเคลื่อนไหวในการทำเครื่องหมาย เช่น เครื่องหมายติ๊กถูกหรือวงกลมรอบตัวเลข ขณะที่มีการระบุถึงในขั้นตอนต่างๆ ของกิจกรรม

วิทยากรควรอธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมทราบว่าพวกเขาจะได้อ่านสิ่งบ่งชี้ทางสถิติชุดหนึ่งในสไลด์หรือกระดาษฟลิปชาร์ท หลังจากผู้เข้าร่วมอบรมได้อ่านสิ่งบ่งชี้ทางสถิติแต่ละข้อแล้ว ให้พวกเขาทายว่าตัวเลขจำนวนใดเกี่ยวข้องกับสิ่งที่นำเสนอในสไลด์หรือกระดาษฟลิปชาร์ท

วิทยากรควรใช้กิจกรรมนี้ในการให้ข้อมูลทางสถิติอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ และ / หรือสร้างการสนทนาเรื่องเพศในบริบทของการบังคับใช้กฎหมายและการค้ามนุษย์

1.2 งานกลุ่ม (20 นาที)
แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมเป็นกลุ่มเล็กๆ และชวนให้พวกเขาคิดไตร่ตรองถึงแนวโน้มที่ได้กล่าวถึงไปในการนำเสนอ จากนั้น ให้ผู้เข้าร่วมอบรมอภิปรายเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้ในสไลด์

1.3 ประชุมร่วม (30 นาที)
หลังจากเวลาผ่านไป 20 นาที ให้ผู้เข้าร่วมอบรมทุกกลุ่มกลับมารวมตัวกันสำหรับการประชุมร่วม (ดูบันทึกสำหรับวิทยากรด้านล่างสำหรับการดำเนินการที่คำนึงถึงมิติทางเพศสภาพในบริบทของการสืบสวนการค้ามนุษย์)

บันทึกสำหรับวิทยากร

การอภิปรายแนวโน้มของการค้ามนุษย์ในบริบทของประเทศนั้นขึ้นอยู่กับสถานที่ที่จัดการอบรม ดังนั้นการอภิปรายจึงอยู่นอกเหนือขอบเขตของบันทึกสำหรับวิทยากรต่อไปนี้

การสืบสวนการค้ามนุษย์ควรคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพด้วยเหตุผลหลายประการด้วยกัน แม้รายการต่อไปนี้จะไม่ครอบคลุมเหตุผลทั้งหมด แต่ก็ระบุประเด็นสำคัญบางประการ

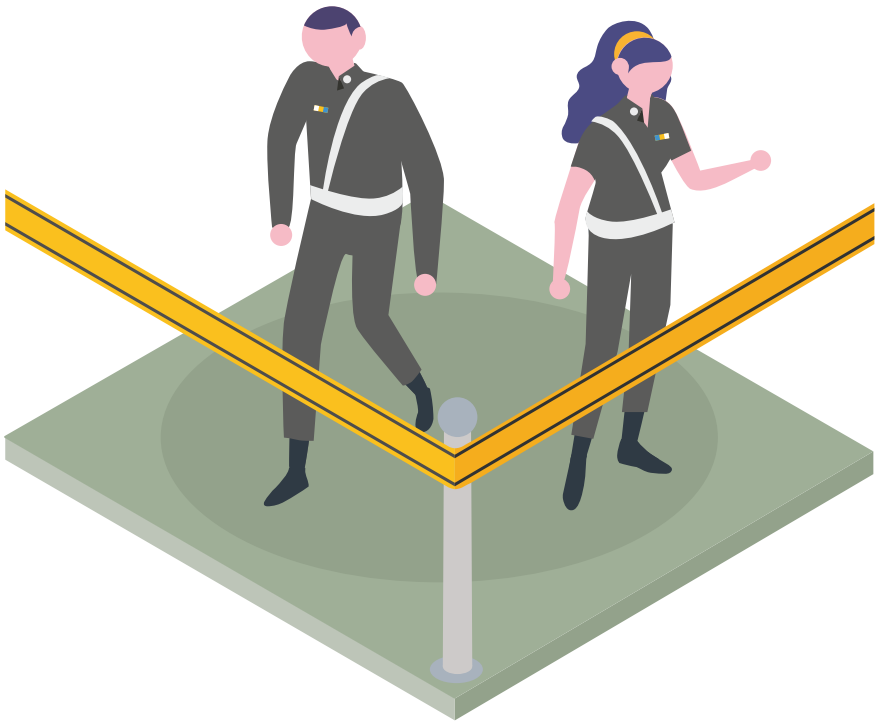

- การตระหนักถึงแนวโน้มระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาคและระดับโลกว่าผลกระทบของเพศสภาพที่มีอำนาจทับซ้อนต่อการค้ามนุษย์มีส่วนช่วยให้กลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายพัฒนากลยุทธ์ในการสืบสวนได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น แนวโน้มเกี่ยวกับการสรรหาผู้หญิงจากชาติพันธุ์บางกลุ่มเข้าสู่การแสวงหาประโยชน์ทางเพศอาจช่วยกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายในการพัฒนากลยุทธ์บรรเทาผลกระทบ หากผู้หญิงที่มีประวัติคล้ายกับผู้เสียหายคนอื่นหายตัวไป แนวโน้มดังกล่าวจะช่วยชี้นำแนวทางการสืบสวนได้

- เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายทุกคนจำเป็นต้องเข้าใจอคติทางเพศของตนและผลกระทบที่มีต่อการปฏิบัติงานของตน ตัวอย่างเช่น หากเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเชื่อว่าผู้หญิงไม่มีความสามารถในการใช้ความรุนแรงและการแสวงหาประโยชน์ในระดับเดียวกับผู้ชาย พวกเขาอาจเข้าใจผิดว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้บริสุทธิ์ได้ ในทางกลับกัน การสันนิษฐานตามเพศสภาพก็อาจทำให้เจ้าหน้าที่เข้าใจผิดได้เช่นกันว่าผู้ชายไม่มีความเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์
- ดังที่เราจะเห็นในช่วงต่างๆ ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นี้ การคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพจะต้องถูกนำมาใช้กับการทำงานโดยตรงกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เช่น:
  - ผู้เสียหายเพศหญิงที่ได้รับการช่วยเหลือจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศได้ใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมตามวัฒนธรรมและทำให้พวกหล่อนรู้สึกว่าตนมีเกียรติหรือไม่
  - หากผู้เสียหายถูกสอบปากคำโดยเจ้าหน้าที่ที่เป็นเพศเดียวกันจะมีความเหมาะสมกว่าหรือไม่
  - เพศสภาพส่งผลต่อวิธีที่ผู้เสียหายติดต่อกับผู้ให้บริการ / หน่วยงานตลอดกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น การทำงานร่วมกับองค์กรการกุศลท้องถิ่นที่ช่วยเหลือผู้เสียหายเพศหญิงที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ
- การคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพไม่ควรถูกมองว่าเป็นเพียงหน้าที่ทางศีลธรรมเท่านั้น แต่มันยังเป็นหน้าที่ในการปฏิบัติงานด้วย นอกจากการใช้หลักการที่คำนึงถึงมิติทางเพศสภาพในการสืบสวนเป็นสิ่งที่ “ถูกต้อง” ในมุมมองทางจริยธรรมแล้ว หลักการดังกล่าวยังเอื้ออำนวยให้การสืบสวนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น เช่น ผู้เสียหายมีแนวโน้มที่จะให้ความร่วมมือกับกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายมากขึ้นเมื่อมีพวกเขารู้สึกไว้วางใจเจ้าหน้าที่บังคับกฎหมาย ซึ่งการทำความเข้าใจความต้องการของผู้เสียหายผ่านเลนส์เรื่องเพศสภาพมีส่วนช่วยให้เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายสร้างความไว้วางใจนั้นได้

ช่วงที่สอง

การให้คำนิยามการค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

เป้าหมาย: เพื่อให้คำนิยามการค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

จุดประสงค์การเรียนรู้: เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- ให้คำนิยามการค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้
- อธิบายความแตกต่างระหว่างการค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน
- วิเคราะห์สถานการณ์เพื่อระบุตัวอย่างของการค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

เวลา: 90 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
1.2.1 จิ๊กซอว์การค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน	พิมพ์เอกสารล่วงหน้า หากเป็นไปได้ให้พิมพ์การ์ดหัวเรื่องลงในกระดาษที่มีสีต่างจากการ์ดคำนิยาม
กระดาษฟลิปชาร์ทและปากกา	

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1. การให้คำนิยามการค้ามนุษย์ในกฎหมายระหว่างประเทศ	เพื่อให้คำนิยามการค้ามนุษย์ในกฎหมายระหว่างประเทศ	45
2. กรณีศึกษาของพลวัต	เพื่อนำทฤษฎีที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	45

กิจกรรมที่หนึ่ง: การให้คำนิยามการค้ามนุษย์ในกฎหมายระหว่างประเทศ
เป้าหมาย: เพื่อให้คำนิยามการค้ามนุษย์ในกฎหมายระหว่างประเทศ
เวลา: 45 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1.1 การนำเสนอ (15 นาที)

ให้วิทยากรใช้สไลด์ต่อไปนี้เพื่อประกอบการเรียนรู้และอ้างอิงถึงกรอบทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ (เป้าหมายคือการแนะนำให้ผู้เข้าร่วมอบรมรู้จักขอบเขตของงานและตระหนักถึงการมีอยู่และบทบาทของตน ทั้งนี้ เป้าหมายไม่ใช่การสำรวจพวกเขาในเชิงลึก เนื่องจากนั่นไม่ใช่วัตถุประสงค์ที่จำเป็นสำหรับผู้เข้าร่วมอบรมกลุ่มเป้าหมายนี้)

บันทึกสำหรับวิทยากร

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

คำนิยามของ “การค้ามนุษย์”

“การค้ามนุษย์” หมายถึง กระบวนการจัดหา ขนส่ง เคลื่อนย้าย ให้ที่พักอาศัยหรือรับบุคคล โดยวิธีการข่มขู่ หรือใช้กำลัง หรือการบีบบังคับในรูปแบบอื่นๆ โดยการลักพาตัว ใช้อุบาย หลอกลวง หรือการใช้อำนาจหรือความอ่อนแอของบุคคลในทางมิชอบ หรือการให้หรือการรับค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้ความยินยอมของบุคคลที่มีอำนาจเหนือบุคคลอื่น เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ การแสวงหาประโยชน์ดังกล่าวรวมถึงการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีหรือรูปแบบอื่นๆ ของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ การบีบบังคับใช้แรงงานหรือบริการ การเอาตัวเป็นทาส หรือการปฏิบัติเยี่ยงทาส และการเปลี่ยนถ่ายอวัยวะในร่างกาย

พิธีสารเพื่อการป้องกันปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children) ได้ให้คำนิยาม “การค้ามนุษย์” ไว้ในมาตรา 3 ย่อหน้า (a) ส่วนคำว่า ‘การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน’ นั้นถูกให้คำนิยามไว้ในพิธีสารว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน (Smuggling of Migrants Protocol) พิธีสารทั้งสองอยู่ภายใต้กรอบตราสารหลักเดียวกัน นั่นคืออนุสัญญา

สหประชาชาติเพื่อการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ (United Nations Convention against Transnational Organized Crime) ซึ่งต้องอ่านควบคู่กันไปด้วย

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

องค์ประกอบหลักของการค้ามนุษย์

การจัดหา ขนส่ง เคลื่อนย้าย

ให้ที่พักอาศัยหรือรับบุคคล

การกระทำที่จะเรียกว่าเป็น “การค้ามนุษย์” ได้นั้นจำเป็นต้องมีองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งจากองค์ประกอบทั้งสามนี้ ยกเว้นในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีองค์ประกอบ “วิธีการ” (means) ก็ได้

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

คำนิยามของการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

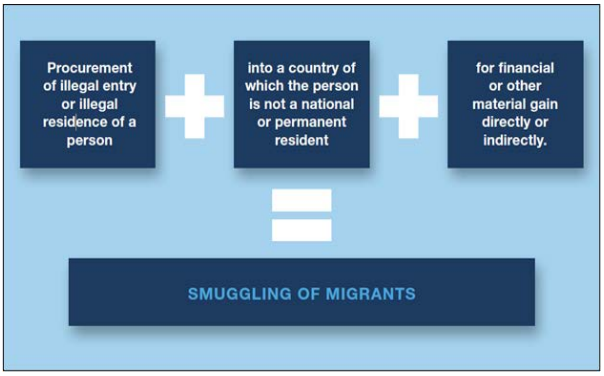

(แหล่งที่มา: *Smuggling of Migrants Protocol, article 3(a)*)

บันทึกสำหรับวิทยากร

ตราสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานคือพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานทางบก ทางทะเล และทางอากาศ ซึ่งผนวกกับอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ พิธีสารลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้รับการยอมรับอย่างมีนัยสำคัญโดย 150 รัฐภาคีด้วยกัน[4]

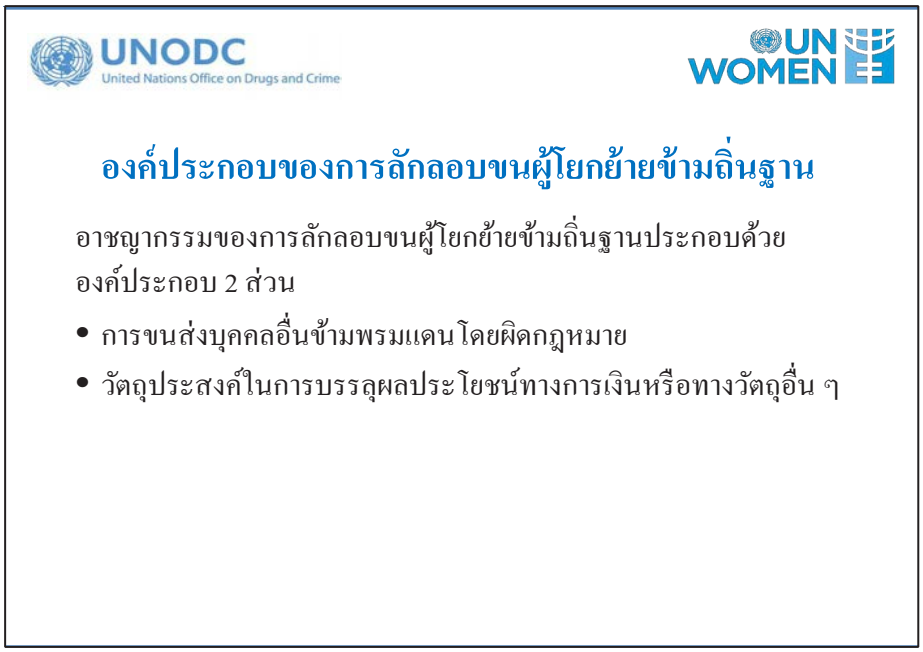

บันทึกสำหรับวิทยากร

พิธีสารดังกล่าวเป็นตราสารระหว่างประเทศอย่างเดียวที่ให้คำนิยามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน คุณอาจจำได้จากช่วงที่แล้วว่า พิธีสารว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้ระบุว่า “การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน” หมายถึง “การจัดให้มีการเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งมิใช่คนชาติของหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในรัฐภาคี เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือผลประโยชน์ทางวัตถุอื่นๆ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม” (มาตรา 3 (a)) พูดอีกอย่างก็คือการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานคือการดำเนินการเพื่อผลกำไรจากบุคคลอื่นที่ข้ามพรมแดนระหว่างประเทศทางบก ทางทะเล หรือทางอากาศโดยผิดกฎหมายหรือข้อบังคับ จุดประสงค์ในการก่ออาชญากรรมของผู้ลักลอบขนคือเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือทางวัตถุอื่นๆ ซึ่งโดยทั่วไปจะอยู่ในรูปของค่าธรรมเนียมการลักลอบขน

[4] ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2564

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ความยินยอม

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจให้ความยินยอม แต่ความยินยอมของพวกเขาไม่ได้เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่มีการใช้วิธีการ ความยินยอมไม่ได้ถูกระบุไว้ในคำนิยามของการลักลอบขน ผู้โยกย้ายถิ่นฐานอาจยินยอมให้มีการลักลอบนำเข้า แต่เพิกถอนความยินยอมในเวลาต่อมาก็ได้

บันทึกสำหรับวิทยากร[5]

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบขนผู้โยกย้ายข้ามถิ่นฐานทางทะเล การลักลอบขนจะเกิดขึ้นเมื่อผู้ลักลอบขนบุคคลอื่นเข้าประเทศที่บุคคลนั้นไม่ใช่คนชาติของหรือผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศนั้นๆ โดยผิดกฎหมาย ตัวอย่างเช่น เมื่อบุคคลนั้นถูกขนย้ายอย่างลับๆ ในเรือข้ามพรมแดนทางทะเลระหว่างประเทศ หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตกอยู่ในสถานการณ์ยากลำบากในทะเลเพื่อบังคับให้เกิดการช่วยเหลือและขนย้ายพวกเขาไปยังประเทศปลายทาง

จุดประสงค์ของการดำเนินการให้บุคคลเข้าประเทศทางทะเลโดยผิดกฎหมาย คือ การได้รับผลประโยชน์ทางการเงินหรือทางวัตถุอื่นๆ ตัวอย่างเช่น ผู้โยกย้ายถิ่นฐานหรือครอบครัวของเขาจ่ายเงินให้กับผู้ลักลอบขนเพื่อให้ได้ขึ้นเรือที่ลักลอบขน หากไม่มีจุดประสงค์นี้ ก็จะไม่มีอาชญากรรมการลักลอบขนเกิดขึ้น อีกตัวอย่างคือ เรือของรัฐหรือเอกชนที่ช่วยเหลือผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ประสบความยากลำบากในทะเลและพาพวกเขาไปยังสถานที่ที่ปลอดภัยนั้นไม่มีความผิดในการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เนื่องจากเป็นการให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรม และไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือทางวัตถุอื่นๆ

[5] www.baliprocess.net/UserFiles/baliprocess/File/TIP%20and%20SOM%20by%20Sea.pdf.

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ข้อยกเว้น

"ไม่มีส่วนใดในพิธีสารนี้ที่จะส่งผลกระทบต่อสิทธิ ภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบของรัฐและบุคคลภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอนุสัญญาว่าด้วยสถานะของผู้ลี้ภัย พ.ศ. 2494 และพิธีสาร พ.ศ. 2510 ซึ่งว่าด้วยสถานะของผู้ลี้ภัยและหลักการห้ามผลักดันกลับ (principle of non-refoulement)"

แหล่งที่มา: มาตรา 19, โปรดดู

บันทึกสำหรับวิทยากร

ความยินยอมเป็นประเด็นสำคัญอีกหนึ่งประการของความแตกต่างระหว่างการค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน มาตรา 3(b) ในพิธีสารต่อต้านการค้ามนุษย์ระบุว่า ความยินยอมนั่นไม่มีความเกี่ยวข้อง ตราบใดที่มีการใช้วิธีหลอกลวง บีบบังคับ หรือวิธีอื่นที่ไม่เหมาะสม นั่นก็เพราะ "ความยินยอม" ที่ควรจะเป็นนั้นไม่สมบูรณ์และเป็นการให้เปล่า เป็นการให้เพียงบางส่วน หรืออาจถูกเพิกถอนในเวลาต่อมาก็ได้

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

จิ๊กซอว์ที่สมบูรณ์

UN WOMEN

	การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน	การค้ามนุษย์
การกระทำ	ขนส่งบุคคลระหว่างประเทศข้ามพรมแดน	การจัดหา ขนส่ง เคลื่อนย้าย ให้ที่พักอาศัยหรือรับบุคคล
จุดประสงค์	เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินหรือทางวัตถุอื่น ๆ ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม	การแสวงหาประโยชน์ (รวมถึง แต่ไม่จำกัด เพียงการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ การบีบบังคับใช้แรงงานหรือบริการ การเอาตัวเป็นทาส หรือการปฏิบัติเยี่ยงทาส หรือการเปลี่ยนถ่ายอวัยวะในร่างกาย
วิธีการ	การจัดหาเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือทางวัตถุอื่น ๆ ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม จากการที่บุคคลที่ไม่ได้เป็นคนชาติของหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรเข้ามาในประเทศอย่างผิดกฎหมาย	การหลอกลวง บีบบังคับ ฉ้อโกง ขู่ หรือใช้อำนาจในทางมิชอบ
ภูมิประเทศ	เกี่ยวข้องกับการข้ามพรมแดนอยู่เสมอ	อาจข้ามพรมแดนหรืออยู่ภายในประเทศเดียวก็ได้
การตกเป็นเหยื่อ	ไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็น "ผู้เสียหาย" ภายใต้กรอบกฎหมายระหว่างประเทศ แต่อาจได้รับการยอมรับว่าเป็น	ได้รับการยอมรับว่าเป็น "ผู้เสียหาย" ภายใต้กรอบกฎหมายระหว่างประเทศ

บันทึกสำหรับวิทยากร

กล่าวอีกนัยหนึ่ง พิธีสารต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานและพิธีสารต่อต้านการค้ามนุษย์จะไม่แทรกแซงบทบาทของตราสารระหว่างประเทศอื่นๆ ที่รัฐอาจเป็นภาคีหรือไม่ก็ได้ ซึ่งระบุไว้ชัดเจนในมาตรา 19(1) ของพิธีสารต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานซึ่งระบุหลักการห้ามผลักดันกลับไว้ว่าเป็น “ข้อยกเว้น”

1.2 จิ๊กซอว์ (15 นาที)

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1. วางการ์ดหัวข้อ (จุดประสงค์ วิธีการ ภูมิประเทศ การตกเป็นเหยื่อ การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน การค้ามนุษย์) จากชุดสื่อกิจกรรม 1.2.1 จิ๊กซอว์การค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานลงบนพื้น ดังนี้

	การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน	การค้ามนุษย์
การกระทำ		
จุดประสงค์		
วิธีการ		
ภูมิประเทศ		
การตกเป็นเหยื่อ		

2. แจกการ์ดที่เหลือจากชุดสื่อกิจกรรม 1.2.1 จิ๊กซอว์การค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ให้กับผู้เข้าร่วมอบรม จากนั้น ให้เวลาพวกเขา 10 นาทีในการช่วยกันวางการ์ดให้ถูกต้องตรงตามหัวข้อ วิทยากรสามารถสาธิตให้ผู้เข้าร่วมอบรมดูก่อนได้โดยการวางการ์ดแผ่นแรกลงในช่องที่ถูกต้อง

1.3 ประชุมร่วม (15 นาที)

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1. หลังเวลาผ่านไป 10 นาที ให้วิทยากรรวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมอบรมแต่ละกลุ่ม จากนั้น ให้พวกเขาอภิปรายและถามคำถาม
2. วิทยากรเฉลยจิ๊กซอว์ที่ถูกต้องโดยใช้สไลด์ด้านล่างนี้

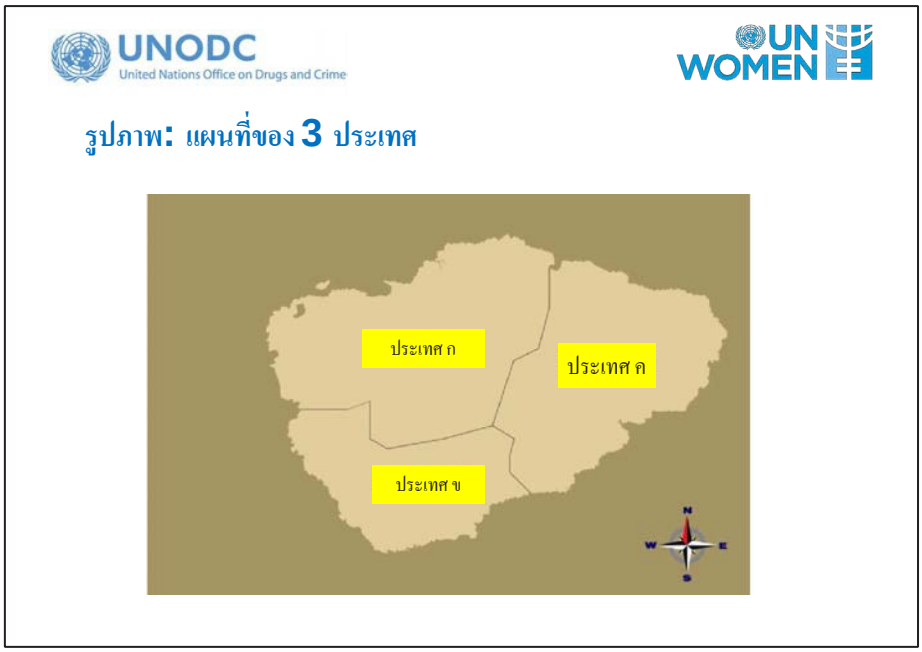

บันทึกสำหรับวิทยากร

การค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นอาชญากรรมที่แตกต่างกันและถูกกำหนดไว้ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน แต่การแยกความแตกต่างระหว่างอาชญากรรมทั้งสองประเภทอาจเป็นเรื่องท้าทายในทางปฏิบัติ เนื่องจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในอาชญากรรมประเภทหนึ่งอาจเปลี่ยนแปลงการกระทำซึ่งนำไปสู่อาชญากรรมอีกประเภทหนึ่งได้ กิจกรรมนี้จึงเน้นย้ำถึงความแตกต่างที่สำคัญเหล่านี้

กิจกรรมที่สอง: กรณีศึกษาของพลวัต
จุดประสงค์: เพื่อนำทฤษฎีที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
เวลา: 45 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

2.1 กรณีศึกษาของพลวัตที่นำโดยวิทยากร (15 นาที)

วิทยากรจะใช้การผสมผสานของสไลด์รูปภาพกับการบรรยายด้านล่างนี้ วิทยากรควรแสดงสไลด์ภาพแต่ละสไลด์อย่างต่อเนื่อง และอ่านคำบรรยายที่สอดคล้องไปพร้อมๆ กัน จากนั้น ให้ผู้เข้าร่วมอบรมทุกกลุ่มอภิปรายคำถาม

กรณีศึกษาเรื่องอื่นในหลักสูตรนี้ถูกนำเสนอให้ผู้เข้าร่วมอบรมในรูปแบบของการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งทำให้พวกเขามีเวลามากขึ้นในการประมวลผลข้อมูล วิทยากรนำเสนอกรณีศึกษานี้ผ่านการบรรยายและการใช้ภาพประกอบในสไลด์ ซึ่งวิธีการดังกล่าวถูกออกแบบมาเพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้ฟังรายละเอียดสำคัญที่จำแนกความแตกต่างระหว่างคดีการค้ามนุษย์และคดีลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน วิทยากรควรเล่ากรณีศึกษาสองครั้ง โดยให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังกรณีศึกษารอบแรกโดยไม่ต้องจดบันทึก ส่วนการเล่าในรอบที่สอง ผู้เข้าร่วมอบรมควรจดบันทึกเฉพาะสิ่งที่พวกเขาเห็นว่าเป็นประเด็นสำคัญ

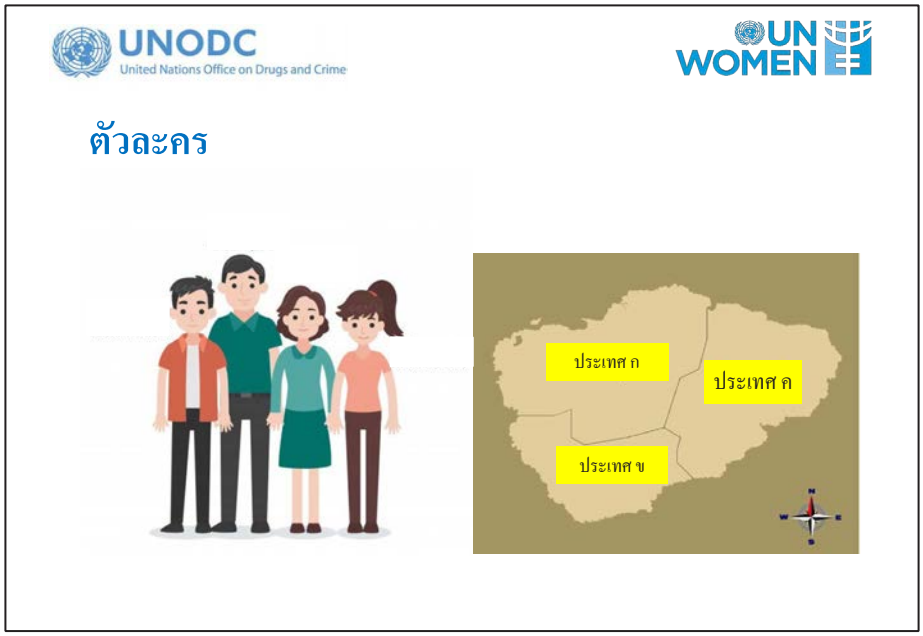

การเล่ากรณีศึกษา

1. สไลด์ภาพที่หนึ่ง: แผนที่

เราจะเห็นว่าในแผนที่มีประเทศอยู่ 3 ประเทศ:

ประเทศ ก: ประเทศยากจนที่มีประวัติศาสตร์ทางการเมืองที่ปั่นป่วน ในปัจจุบัน ประเทศนี้กำลังเผชิญกับปัญหาความขัดแย้ง

ประเทศ ข: แม้ประเทศนี้จะมีเสถียรภาพทางการเมืองและทางเศรษฐกิจมากกว่าประเทศ ก แต่ประเทศ ข ก็เป็นประเทศยากจนที่มีสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่ยากลำบาก โดยเฉพาะสำหรับผู้หญิงที่ถูกมองว่าเป็นพลเมืองชั้นสอง

ประเทศ ค: ในอดีต ประเทศนี้มีประวัติศาสตร์ทางการเมืองที่ปั่นป่วน แต่ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ประเทศ

ค มีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่มั่นคงและมีสังคมที่ก้าวหน้าที่สนับสนุนความเท่าเทียมและความหลากหลาย

2. สไลด์ภาพที่สอง: ตัวละคร

ตัวสะครสามกลุ่มในประเทศ ก มีดังนี้:

น.ส. ส้ม: หญิงสาววัย 19 ปี พ่อแม่และพี่น้องของหล่อนถูกสังหารจากเหตุระเบิดที่ทำลายบ้านของพวกเขาเมื่อไม่นานมานี้ หล่อนมีญาติห่างๆ ที่อาศัยอยู่ในประเทศ ค และต้องการย้ายถิ่นฐานไปอยู่กับพวกเขา

นายแดง: ผู้ชายวัย 21 ปีผู้ประกอบอาชีพชาวนา ชีวิตของเขาได้รับผลกระทบอย่างหนักจากปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง เขาหวังว่าจะตนได้งานใหม่และสร้างชีวิตใหม่ในประเทศ ค เพื่อให้สมาชิกครอบครัวของเขาที่อายุยังน้อยมาอาศัยอยู่ด้วยกัน

สองพี่น้องจากครอบครัวน้ำเงิน: น้องชาย (14 ปี) และพี่สาว (16 ปี) มีป้าและลุงอาศัยอยู่ในประเทศ ค พ่อแม่ของสองพี่น้องอยากให้พวกเขาย้ายไปอยู่กับลุงและป้าเพราะพวกเขากังวลเรื่องความปลอดภัยในประเทศ ก ที่ปัญหาความขัดแย้งมีแต่จะบานปลาย

3. สไลด์ภาพที่สาม: ผู้ขนส่ง

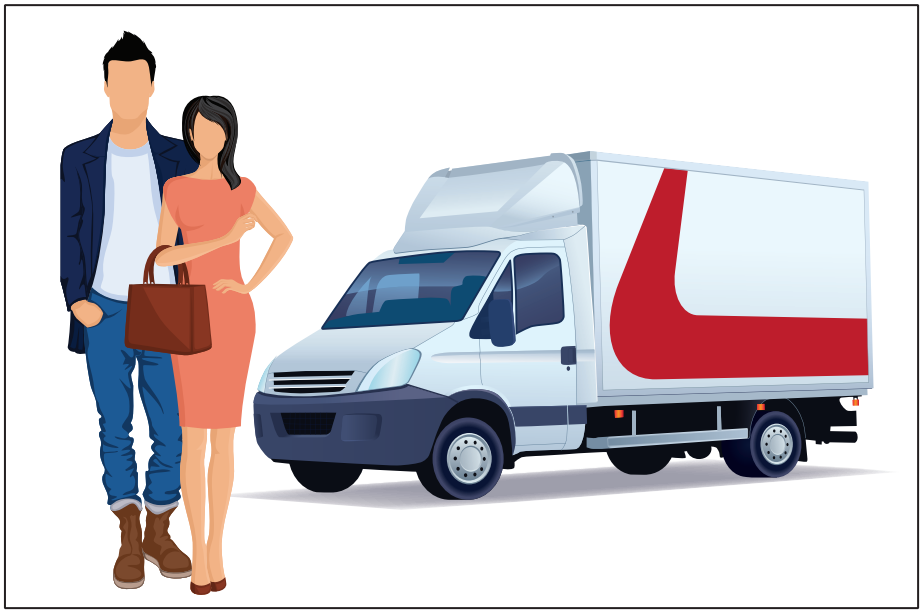

นี่คือนายและนางครอส พวกเขามีรถบรรทุกอยู่หนึ่งคัน พวกเขาบอกกับน.ส.ส้ม นายแดงและพ่อแม่ของสองพี่น้องจากครอบครัวน้ำเงินว่าจะช่วยพวกเขาให้เดินทางไปยังประเทศ ค ตัวละครทั้งสามกลุ่มจึงจ่ายเงินให้นายและนางครอสและขึ้นรถบรรทุกไป ก่อนจะพบว่ามีคนอื่นอยู่บนรถและในตู้สินค้าอื่นด้วย พวกเขานั่งรถอย่างไม่สบายเท่าไรนัก

4. สไลด์ภาพที่สี่: การส่งตัว

ตลอดสองวันถัดมา นายและนางครอสขับรถผ่านพื้นที่ชนบทและลัดเลาะตามภูเขาไปสู่พรมแดนทางตอนเหนือของประเทศ การเดินทางยากลำบากมาก จนกระทั่งพี่สาวจากครอบครัวน้ำเงินเริ่มไม่สบาย อาเจียนและท้องเสีย นางครอสบอกว่าถ้าพี่สาวจากครอบครัวน้ำเงินไม่ข้ามพรมแดนไปจะดีที่สุด เพราะการเดินทางที่อีกฝั่งนั้นยากลำบากมากและอาจจะทำให้หล่อนยิ่งไม่สบายหนักกว่าเดิม นางครอสเสนอว่าจะพาพี่สาวจากครอบครัวน้ำเงินไปหาเพื่อนที่อาศัยอยู่ใกล้ชายแดน นางครอสอธิบายต่อว่าเพื่อนของหล่อนเปิดโรงแรมใกล้เมืองชายแดน และพี่สาวจากครอบครัวน้ำเงินสามารถพักฟื้นที่นั่นได้เมื่อหล่อนอาการดีขึ้นแล้ว หล่อนสามารถช่วยงานต่างๆ เพื่อหาเงินและพักอาศัยอยู่ในโรงแรมได้จนกว่านายและนางครอสจะขับรถผ่านมาที่เมืองนี้อีกครั้งในอีก 6 สัปดาห์ และพวกเขาจะรับพี่สาวจากครอบครัวน้ำเงินไปพบน้องชาย

พี่น้องครอบครัวน้ำเงินยืนกรานว่าพวกเขาไม่ต้องการแยกกัน แต่นางครอสหว่านล้อมพวกเขาว่านี่คือทางที่ดีที่สุด เพราะโรงแรมไม่มีที่พอสำหรับทั้งสองคน และในอีก 6 สัปดาห์ทั้งคู่ก็จะได้พบกันอีก ดังนั้นนายและนางครอสจึงส่งพี่สาวจากครอบครัวน้ำเงินลงที่โรงแรม

5. สไลด์ภาพที่ห้า: โรงแรม

ในตอนแรก ทุกอย่างดูเหมือนจะดำเนินไปได้ด้วยดีสำหรับพี่สาวจากครอบครัวน้ำเงิน หล่อนได้นอนพักและทานอาหาร มีห้องนอนที่เรียบง่ายแต่สะอาดสะอ้าน หลังหล่อนอาการดีขึ้นในไม่กี่วันต่อมา เจ้าของโรงแรมก็บอกหล่อนว่าหล่อนต้องย้ายไปอยู่ที่บ้านพักของพนักงาน หล่อนต้องพักอยู่ในห้องเล็กๆ สกปรกและไม่มีหน้าต่างร่วมกับเด็กหญิงอีก 4 คน เวลาผ่านไปอย่างเชื่องช้าและพวกหล่อนไม่ได้รับค่าจ้างเป็นเงิน แต่กลับได้รับอาหารที่ด้อยคุณภาพแทน ที่ผ่านมา พี่สาวจากครอบครัวน้ำเงินได้ทำแค่งานทำความสะอาดเท่านั้น แต่หล่อนก็เคยได้ยินจากเด็กหญิงคนอื่นๆ ว่าพวกหล่อนต้องทำกิจกรรมทางเพศกับแขกโรงแรมผู้ชายด้วย พี่สาวจากครอบครัวน้ำเงินนับวันรอให้นายและนางครอสขับรถผ่านมา เพื่อที่หล่อนจะได้พบน้องชายอีกครั้ง แต่ 9 สัปดาห์ผ่านไปก็ยังไม่มีวี่แวว

บันทึกสำหรับวิทยากร

คำถาม:

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมระบุว่ามีอาชญากรรมอะไรบ้างที่เกิดขึ้นแล้ว

คำตอบ:

การเดินทางข้ามพรมแดนยังไม่เกิดขึ้น ดังนั้น การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานในมุมของกฎหมายจึงยังไม่เกิดขึ้นเช่นกัน แม้ว่าจะมีเจตนาในการลักลอบขนข้ามประเทศก็ตาม เป็นไปได้ว่านางครอสได้สมรู้ร่วมคิดในการค้ามนุษย์ แต่มันขึ้นอยู่กับ “เจตนา” ของหล่อน อาจเป็นไปได้เช่นกันว่านางครอสเชื่ออย่างสนิทใจว่าเจ้าของโรงแรมจะดูแลพี่สาวจากครอบครัวน้ำเงินอย่างดี และหล่อนกับสามีจะขับรถกลับมาในอีก 6 สัปดาห์ จำเป็นต้องมีหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อยืนยันว่าการค้ามนุษย์ได้เกิดขึ้นหรือไม่

วิทยากรควรให้ผู้เข้าร่วมอบรมทุกกลุ่มแสดงความคิดเห็นว่ามีหลักฐานอะไรบ้างที่อาจสนับสนุนการสืบสวนว่านางครอสมีเจตนาในการลักลอบขนหรือมีส่วนร่วมในการค้ามนุษย์ ตัวอย่างเช่น หลักฐานที่แสดงว่าเงินมีการเปลี่ยนมือ เอกสารที่ถูกปลอมแปลง เป็นต้น

6. สไลด์ภาพที่หก: ประเทศ ข

รถบรรทุกข้ามพรมแดนไปสู่ประเทศ ข การเดินทางยากลำบากมาก น้องชายจากครอบครัวน้ำเงินเริ่มไม่สบาย ดูเหมือนว่าเขาจะเป็นโรคเดียวกันกับพี่สาวของเขา นายครอสเสนอว่าจะพาเขาไปส่งที่บ้านเพื่อนใกล้ๆ เขาอธิบายว่าจะมีคนดูแลและน้องชายจากครอบครัวน้ำเงินก็มีโอกาสได้ทำงานด้วย

นายครอสอธิบายว่าเขาจะไปรับน้องชายจากครอบครัวน้ำเงินภายในไม่กี่สัปดาห์ และเมื่อถึงตอนนั้นเขาเจอพี่สาวของเขาด้วย น้องชายจากครอบครัวน้ำเงินตอบตกลงและไปอยู่กับเพื่อนของนายครอสจนกระทั่งน.ส. ส้มสังเกตเห็นว่านายครอสรับซองจดหมายสีน้ำตาลจากเพื่อนก่อนจะออกรถ

7. สไลด์ภาพที่เจ็ด: ประเทศ ค

ในที่สุด พวกเขาก็เดินทางมาถึงเมืองหนึ่งในประเทศ ค นายและนางครอสอธิบายว่ามันคือเมืองหลวงของประเทศ ค พวกเขาส่งผู้โดยสารที่เหลือลงที่ชานเมืองและขับรถจากไป น.ส. ส้มพยายามโทรติดต่อญาติของหล่อน ซึ่งเขาอธิบายว่านายและนางครอสน่าจะโกหก เพราะหล่อนไม่ได้อยู่ในเมือง

หลวงของประเทศ ค แต่อยู่ในพื้นที่ที่ห่างออกไป โดยต้องใช้เวลาเดินทางถึง 4 วันจึงจะถึงเมืองหลวงของประเทศ ค ญาติของน.ส. ส้มสัญญาว่าเขาจะมารับหล่อน แต่หล่อนต้องรอเป็นเวลา 4 วัน น.ส. ส้มไม่มีเงินติดตัวและถูกสถานการณ์บีบบังคับให้นอนข้างถนนและเร่ขอเงินและอาหารขณะที่รอญาติของตนมารับนายแดงพยายามหางานทำ แต่ก็ไม่ได้งานซักที เขาต้องนอนข้างถนนและเร่ขอทานจนกระทั่งเวลาผ่านไป 2-3 สัปดาห์ นายแดงรู้สึกหมดหวัง เขาตัดสินใจเดินเข้าไปหาผู้จัดการของโรงงานท้องถิ่นเล็กๆ แห่งหนึ่งและเล่าสถานการณ์ของตัวเองให้ฟัง ผู้จัดการโรงงานบอกนายแดงว่าการจ่ายเงินจ้างนายแดงเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย เพราะนายแดงเป็นผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ผิดกฎหมาย แต่แล้วผู้จัดการก็ตกลงให้นายแดงทำงานที่โรงงานได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเขาจะได้อาหารและที่พักเป็นค่าจ้างแทน นายแดงได้รับกระดาษลังหนึ่งแผ่นสำหรับรองนอนใต้เครื่องจักร เขาทำงานวันละ 18 ชั่วโมงและได้กินข้าวต้มเป็นอาหารแค่วันละมื้อ

8. สไลด์: งานกลุ่ม (20 นาที)

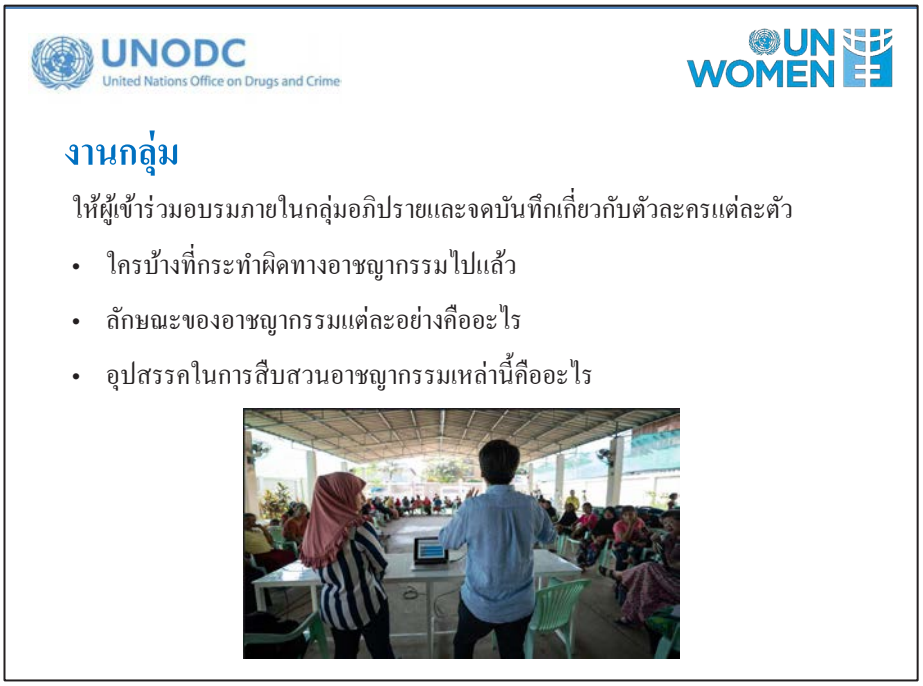

บันทึกสำหรับวิทยากร

บอกผู้เข้าร่วมอบรมทุกกลุ่มว่าพวกเขามีเวลา 20 นาทีในการอภิปรายถึงคำถามในสไลด์

หลังจากผ่านไป 20 นาที ให้ผู้เข้าร่วมอบรมจากทุกกลุ่มกลับมารวมตัวกันเพื่อฟังความคิดเห็น ควรใช้บันทึกต่อไปนี้ประกอบการอภิปราย

นางครอส: มีความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน และอาจจะมีความผิดฐานค้ามนุษย์ด้วย แต่เรื่องของเจตนายังคงไม่แน่ชัด

นายครอส: มีความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน และอาจจะมีความผิดฐานค้ามนุษย์ด้วย เราไม่มีข้อมูลเพิ่มเติมว่าน้องชายจากครอบครัวน้ำเงินใช้ชีวิตอย่างไรที่บ้านเพื่อนของนายครอส และไม่รู้ว่าในซองจดหมายสีน้ำตาลบรรจุอะไรไว้ เป็นไปได้ว่าในซองจะบรรจุเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับน้องชายจากครอบครัวน้ำเงิน ซึ่งหากเป็นเช่นนั้น นายครอสก็มีความผิดข้อหาค้ามนุษย์ นอกจากนี้ ยังมีความเป็นไปได้ว่าในซองจดหมายสีน้ำตาลอาจมีสิ่งผิดกฎหมาย เช่น ยาเสพติด ซึ่งจะทำให้นายครอสมีความผิดฐานลักลอบขนยาเสพติดด้วย

เจ้าของโรงแรม (ประเทศ ก): มีความผิดฐานค้ามนุษย์ ในรูปแบบของการแสวงหาประโยชน์
เพื่อนของนายครอส (ประเทศ ข): ต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องของเงื่อนไข เจตนาและสิ่งที่อยู่ในซองจดหมายสีน้ำตาล (ที่มอบให้นายครอสไป)

เจ้าของโรงงาน (ประเทศ ค): แม้นายแดงจะเข้าไปหาผู้จัดการโรงงานเพื่อของานทำเอง แต่นายแดงก็ถูกเอารัดเอาเปรียบอย่างรุนแรงจากสถานะที่เปราะบางของเขา ซึ่งนับว่าเป็นการสนับสนุนการค้า

มนุษย์

พี่สาวจากครอบครัวน้ำเงิน: หล่อนยังไม่ได้ข้ามพรมแดน จึงไม่ได้ทำผิดกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หล่อนคือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เนื่องจากถูกเอารัดเอาเปรียบ นอกจากนี้ ยังมีความเป็นไปได้ว่าหล่อนกำลังจะถูกเอารัดเอาเปรียบทางเพศในอนาคตอีกด้วย ซึ่งอาจทำให้หล่อนฝ่าฝืนกฎหมายท้องถิ่นเกี่ยวกับการค้าประเวณี

น้องจากครอบครัวน้ำเงิน: เขาเดินทางข้ามพรมแดนอย่างผิดกฎหมาย และเป็นผู้โยกย้ายถิ่นฐานผิดกฎหมาย เราต้องการข้อมูลเพิ่มเติมในการชี้แจงสถานการณ์ของเขา

น.ส. ส้ม: หล่อนเดินทางข้ามพรมแดนอย่างผิดกฎหมาย และเป็นผู้โยกย้ายถิ่นฐานผิดกฎหมาย จากข้อมูลที่เรามี หล่อนยังไม่ได้ถูกค้ามนุษย์ แม้ว่าหล่อนจะตกอยู่ในสถานการณ์เปราะบางที่หล่อนถูกบีบบังคับให้นอนข้างถนนและเร่ขอทานระหว่างรอญาติมารับ

นายแดง: เขาเดินทางข้ามพรมแดนอย่างผิดกฎหมาย และเป็นผู้โยกย้ายถิ่นฐานผิดกฎหมาย นอกจากนี้ นายแดงยังถูกเอารัดเอาเปรียบโดยผู้จัดการโรงงาน ซึ่งทำให้สถานการณ์มีแนวโน้มว่าจะเป็นการค้ามนุษย์

ความท้าทาย

รายการต่อไปนี้ไม่ใช่รายการที่ครบถ้วนสมบูรณ์ แต่มีประเด็นสำคัญที่อาจเป็นประโยชน์สำหรับวิทยากร:

- บ่อยครั้งที่การชี้แจงและหาหลักฐานเพื่อพิสูจน์ “เจตนา” เป็นเรื่องที่ยากที่จะทำได้ เช่น การมอบเงินจากคนหนึ่งให้อีกคน
- ในการสืบสวนการลักลอบขนและการค้ามนุษย์ บ่อยครั้งที่จะมี “สถานที่เกิดเหตุ” อยู่หลายแห่ง เช่น ห้องพักในโรงแรม ยานพาหนะ เป็นต้น โรงแรมอาจเป็นสถานที่ที่ตรวจหาหลักฐานพยานได้ยาก เนื่องจากบางครั้งผู้ต้องสงสัยและผู้เสียหายเดินทางไปที่นั่นเพียงในช่วงเวลาสั้นๆ และเมื่อพวกเขาออกไปจากโรงแรมแล้ว ห้องพักมักจะถูกทำความสะอาดและมีลูกค้ารายใหม่เข้ามาพัก ซึ่งเป็นการกำจัดหลักฐานหรือทำให้เจ้าหน้าที่สืบสวนตรวจหาหลักฐานที่เชื่อมโยงกับผู้ต้องสงสัยและผู้เสียหายได้ยาก
- ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มักจะถูกบีบบังคับให้ก่ออาชญากรรมอื่นๆ เช่น การฝ่าฝืนกฎหมายแรงงานท้องถิ่นหรือการค้ามนุษย์ เป็นต้น ไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไปที่ผู้บังคับใช้กฎหมายจะตระหนักถึงเรื่องนี้ดังนั้น ผู้บังคับใช้กฎหมายควรตระหนักถึงประเด็นนี้และหลีกเลี่ยงการทำให้ผู้เสียหาย

การค้ามนุษย์เป็นอาชญากร

- บางครั้ง สถานการณ์การลักลอบขนสามารถเปลี่ยนเป็นสถานการณ์การค้ามนุษย์ได้ แต่ผู้เสียหายอาจไม่รู้ตัวว่าตนตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์
- ในเครือข่ายการค้ามนุษย์ มักจะมีบุคคลหรือเครือข่ายที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ซึ่งทำให้ยากต่อการระบุผู้กระทำผิดหลักที่อยู่เบื้องหลัง ผู้บังคับใช้กฎหมายควรตั้งเป้าหมายว่าจะนำตัวอาชญากรระดับสูงสุดมาดำเนินคดีให้ได้
- บางครั้ง ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ทราบว่าตนตกอยู่ในสถานการณ์การค้ามนุษย์ ตัวอย่างเช่น:
    - พวกเขาอาจมองว่าตนอยู่ในสถานการณ์ที่ดีขึ้นกว่าเดิม นั่นคือ การได้ย้ายออกมาจากพื้นที่ที่มีปัญหาความขัดแย้งรุนแรง
    - พวกเขาอาจถูกบีบบังคับให้กระทำความผิดทางอาชญากรรม ซึ่งทำให้พวกเขามองตัวเองว่าเป็นอาชญากรคนหนึ่ง และเกิดความกลัวที่จะขอความช่วยเหลือ หรือไม่ตระหนักว่าตนมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือ

ช่วงที่สาม

สิ่งบ่งชี้ถึงการค้ามนุษย์

เป้าหมาย: เพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ประเภทต่างๆ ที่สามารถช่วยในการระบุบุคคลที่อาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และอาชญากรรมอื่นๆ ที่ผู้เสียหายถูกบีบบังคับให้กระทำ

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- ระบุปัจจัยผลัก / ปัจจัยดึงของการค้ามนุษย์ได้
- จดจำสิ่งบ่งชี้ที่ระบุว่าบุคคลใดอาจเป็นผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายและผู้กระทำผิดในการค้ามนุษย์

เวลา: 90 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ	
กระดาษฟลิปชาร์ทและปากกา	

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1. ปัจจัยผลักและปัจจัยดึง	เพื่อศึกษาปัจจัยผลักและปัจจัยดึง และผลกระทบของความไม่เท่าเทียมและความไม่เป็นธรรมทางสังคม/การเมืองที่มีต่อความเสี่ยงในการเกิดการค้ามนุษย์และการบีบบังคับให้บุคคลเข้าไปพัวพันกับการก่ออาชญากรรม	45
2. การนำเสนอเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้	เพื่อให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆ ของการระบุสิ่งบ่งชี้และสิ่งบ่งชี้ที่เป็นไปได้	45

กิจกรรมที่หนึ่ง: ปัจจัยผลักและปัจจัยดึง

จุดประสงค์: เพื่อศึกษาปัจจัยผลักและปัจจัยดึง และผลกระทบของความไม่เท่าเทียมและความไม่เป็นธรรมทางสังคม / การเมืองที่มีต่อความเสี่ยงในการเกิดการค้ามนุษย์และการบีบบังคับให้บุคคลเข้าไปพัวพันกับการก่ออาชญากรรม

เวลา: 45 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1.1 การอภิปรายที่มีคำแนะนำ (45 นาที)

แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมเป็นคู่หรือกลุ่มเล็ก ๆ จากนั้นให้วิทยากรแจกกระดาษฟลิปชาร์ทและปากกาให้กับผู้เข้าร่วมอบรม

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมทราบว่าพวกเขาจะได้ดูสไลด์ชุดหนึ่งพร้อมคำอธิบายเกี่ยวกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือผู้ที่ถูกบีบบังคับให้เข้าไปพัวพันกับการก่ออาชญากรรม ในแต่ละสไลด์ ผู้เข้าร่วมอบรมจะมีเวลา 2-3 นาทีในการอภิปรายกับผู้เข้าร่วมอีกคนที่นั่งข้างกัน จากนั้นให้พวกเขาเขียนความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้เสียหาย ผู้เข้าร่วมอบรมควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- เพศสภาพ
- อายุ
- เชื้อชาติ
- สถานการณ์ในครอบครัว
- สถานะทางการเงิน (ยากจนหรือร่ำรวย)

วิทยากรควรสร้างความมั่นใจให้กับผู้เข้าร่วมอบรมว่าจะไม่มีการวิจารณ์หรือตัดสินความคิดเห็นของพวกเขา และพวกเขาควรรู้สึกปลอดภัยที่จะแบ่งปันและเขียนสิ่งที่ตนคิดเห็นลงไป

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

งานคู่

ผู้เข้าร่วมอบรมจะเห็นสไลด์หนึ่งชุดพร้อมคำอธิบายเกี่ยวกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เมื่อผู้เข้าร่วมอบรมได้อ่านสไลด์แล้ว พวกเขาควรอภิปรายกับผู้เข้าร่วมอบรมอีกคนที่นั่งข้างกันว่าพวกเขาจินตนาการถึงอะไรโดยอัตโนมัติเมื่อนึกถึงสิ่งต่อไปนี้:

- เพศสภาพ
- อายุ
- เชื้อชาติ
- สถานการณ์ในครอบครัว
- สถานะทางการเงิน (ยากจนหรือร่ำรวย)

*หมายเหตุ: กิจกรรมนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

คนที่ถูกบีบบังคับให้ค้ายาเสพติด

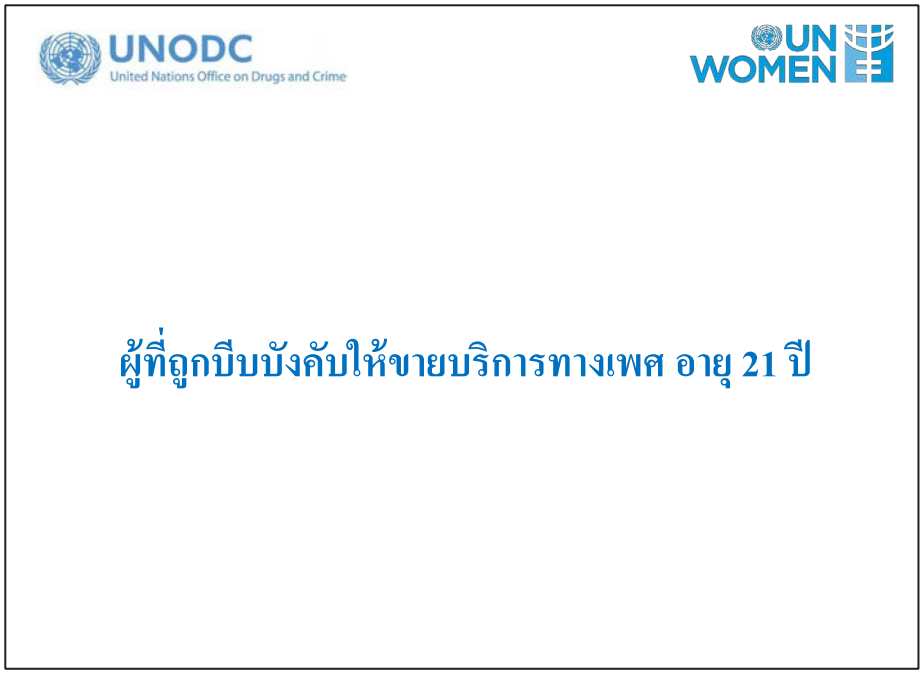

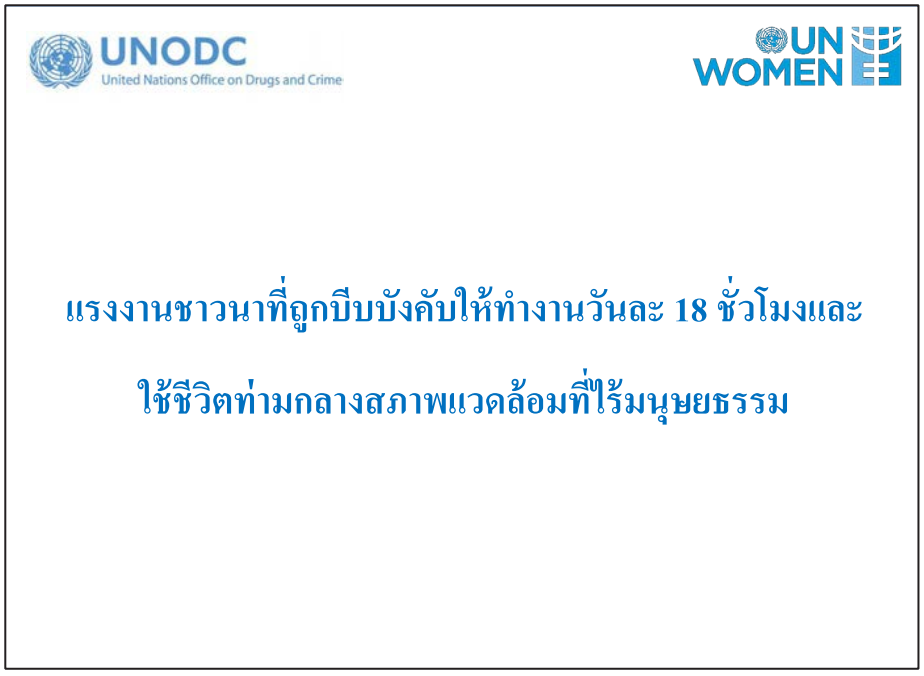

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1. แสดงสไลด์ทีละสไลด์ให้ผู้เข้าร่วมอบรมดู โดยในแต่ละสไลด์ ให้วิทยากรเน้นย้ำถึงประเด็นที่ผู้เข้าร่วมอบรมควรคำนึงถึง เช่น
   - เพศสภาพ
   - อายุ
   - เชื้อชาติ

- สถานการณ์ในครอบครัว
- สถานะทางการเงิน (ยากจนหรือร่ำรวย)

2. ให้เวลาผู้เข้าร่วมอบรม 2-3 นาทีต่อสไลด์ในการอภิปรายและเขียนความคิดเห็นของตน จากนั้นให้พวกเขาแบ่งปันความคิดเห็นกับผู้เข้าร่วมอบรมคนอื่นในกลุ่มที่กว้างขึ้น วิทยากรอาจกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมอบรมนึกถึงบุคคลที่พวกเขาเคยพบเห็น ทั้งจากการทำงานหรือจากสื่อ ฯลฯ และถามพวกเขาว่าสังเกตเห็นแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของเพศ อายุ เชื้อชาติ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ประเภทใดเป็นพิเศษหรือไม่ เช่น ผู้หญิงในบางพื้นที่ถูกบีบบังคับให้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศมากเป็นพิเศษ เป็นต้น
3. ในขณะที่ผู้เข้าร่วมอบรมแบ่งปันความคิดของตนเกี่ยวกับบุคคลที่ตนนึกถึง วิทยากรควรบันทึกความคิดของผู้เข้าร่วมอบรมลงในกระดาษฟลิปชาร์ทหน้าห้อง และบอกว่าพวกเขาจะได้ศึกษาถึงสิ่งเหล่านี้ในไม่ช้า
4. แสดงสไลด์ต่อไปนี้ให้ผู้เข้าร่วมอบรมดู

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ปัจจัยผลัก / ปัจจัยดึง

- <u>ปัจจัยผลัก:</u> ปัจจัยที่สร้างแรง “ผลัก” ให้บุคคลออกห่างจากสถานการณ์ปัจจุบันไปสู่สถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการค้ามนุษย์ ตัวอย่างของปัจจัยผลัก ได้แก่ ความยากจน ความรุนแรง สงคราม และการฆ่าล้างเผาพันธุ์ ภัยธรรมชาติ การข่มเหงรังแก
- <u>ปัจจัยดึง:</u> ปัจจัยที่สร้างแรง “ดึง” ให้บุคคลเข้าหาสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการค้ามนุษย์ ตัวอย่างของปัจจัยดึง ได้แก่ ความปลอดภัยและความมั่นคง เสรีภาพจากการถูกข่มเหงรังแก ข้อเสนอในการจ้างงาน และโอกาสทางการศึกษา

บันทึกสำหรับวิทยากร

ผู้ค้ามนุษย์ใช้ปัจจัยผลักและปัจจัยดึงในการจูงใจบุคคลเป้าหมายที่พวกเขาต้องการแสวงหาประโยชน์ ซึ่งหมายความว่าพวกเขาเล็งเห็นถึงความเปราะบาง (ปัจจัยผลัก) จากนั้นจึงใช้ปัจจัยดึงในการบีบบังคับบุคคลนั้นๆ ให้ตกอยู่ในสถานการณ์ที่พวกเขาถูกเอารัดเอาเปรียบ

การทำความเข้าใจปัจจัยผลักและปัจจัยดึงสามารถช่วยผู้บังคับใช้กฎหมายในการหาสิ่งบ่งชี้ว่าบุคคลใดเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย นอกจากนี้ ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถใช้ปัจจัยผลักและปัจจัยดึงใน

ระดับกลยุทธ์ได้อีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ตัวอย่างของการใช้ปัจจัยผลัก / ปัจจัยดึง

เมื่อภัยธรรมชาติเกิดขึ้นในพื้นที่ยากจนทางเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นมีแนวโน้มว่าจะได้รับผลกระทบอย่างมาก และจะผลักดันให้พวกเขายากจนข้นแค้นยิ่งขึ้น ผลกระทบนี้เองกระตุ้นให้ประชาชนจำนวนมากโยกย้ายถิ่นฐานเพื่อหางานทำและยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของตน ผู้ค้ามนุษย์จะเล็งเห็นถึงปัจจัยผลักและปัจจัยดึงต่อไปนี้:

ปัจจัยผลัก: เนื่องจากพื้นที่ที่ประชาชนอาศัยอยู่มีโอกาสในการทำงานน้อยมาก พวกเขาจึงต้องการหางานเพื่อนำรายได้มาดูแลครอบครัว

ปัจจัยดึง: การหยิบยื่นงานและรายได้ให้ (ซึ่งจริง ๆ แล้วคือการบังคับใช้แรงงานหรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ)

5. ให้ผู้เข้าร่วมอบรมคิดไตร่ตรองถึงคำที่เขียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ทจากกิจกรรมที่ทำเป็นคู่ จากนั้นถามพวกเขาด้วยคำถามต่อไปนี้:
   - คุณสามารถระบุปัจจัยผลักจากรายการในกระดาษฟลิปชาร์ทได้หรือไม่
   - ปัจจัยดึงแบบใดที่อาจทำให้บุคคลเหล่านี้ตกอยู่ในสถานการณ์การค้ามนุษย์ เช่น คำสัญญาว่าพวกเขาจะได้รับเงินหรือโอกาส เป็นต้น
   - เนื่องจากตัวอย่างในสไลด์ก่อนหน้านี้ไม่ได้ระบุเพศไว้ วิทยากรจึงควรถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าพวกเขาตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับเพศเพราะเหตุผลใดเป็นพิเศษหรือไม่ ตัวอย่างเช่น บุคคลที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเป็นผู้หญิง ส่วนกรรมกรเป็นผู้ชายหรือไม่ และอะไรทำให้พวกเขาสันนิษฐานเช่นนั้น
   - คุณคิดว่าปัจจัยผลักและปัจจัยดึงได้รับผลกระทบจากเพศสภาพอย่างไร ยกตัวอย่างเช่น:
     ก. ผู้ชายมีแนวโน้มที่จะถูกสังคม “ผลัก” ดันให้มีความรับผิดชอบและเป็นผู้หาเงินมาเลี้ยงดูครอบครัวมากกว่าผู้หญิงหรือไม่
     ข. ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะถูก “ดึง” ไปสู่สถานการณ์การค้ามนุษย์ที่ให้คำมั่นสัญญาว่าพวกหล่อนจะได้แต่งงานที่มีหลักประกันความมั่นคงทางการเงินมากกว่าผู้ชายหรือไม่
     ให้ผู้เข้าร่วมอบรมอภิปราย

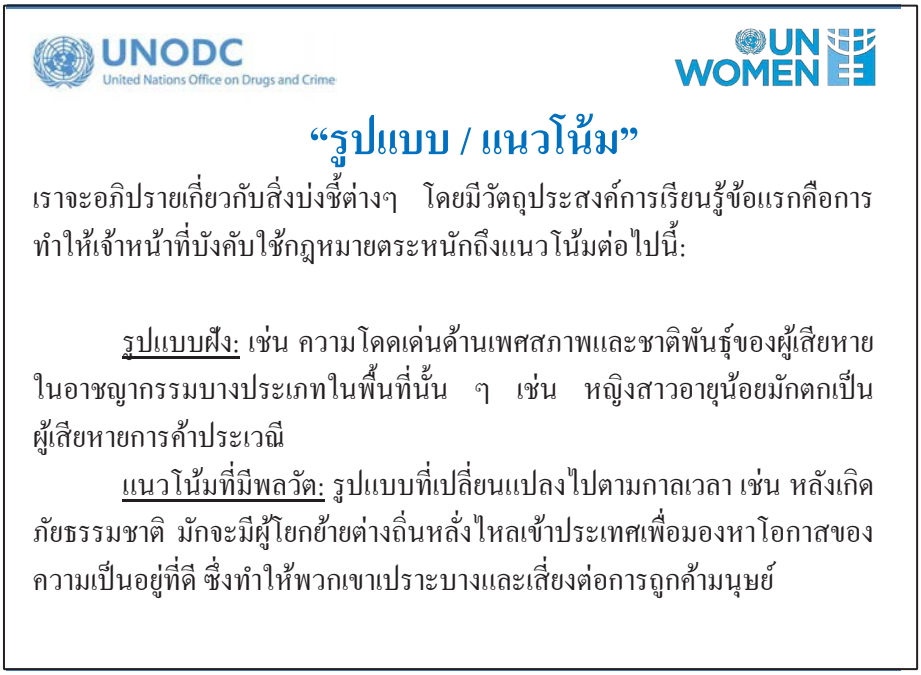

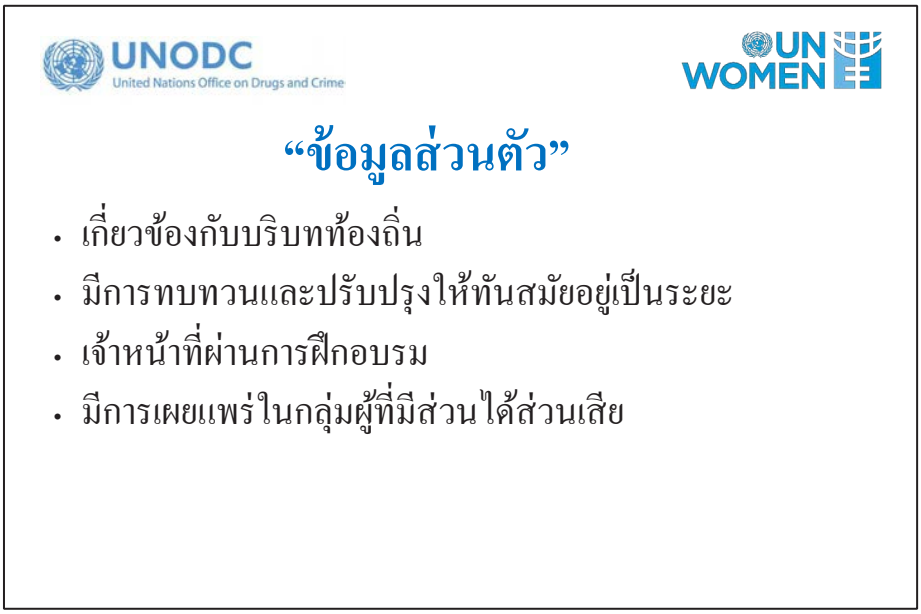

บันทึกสำหรับวิทยากร

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมทราบว่า การตระหนักถึงรูปแบบและแนวโน้มมีส่วนช่วยให้ผู้บังคับใช้กฎหมายพัฒนาตัวอย่างข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เสียหายที่มีความเกี่ยวข้องกับภูมิภาคและประเภทของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ผู้บังคับใช้กฎหมายควรได้รับการอบรมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลเหล่านี้ และควรเผยแพร่ข้อมูลหล่านี้ภายในกลุ่มและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมที่สอง: การนำเสนอเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้

จุดประสงค์: เพื่อแนะนำขั้นตอนต่าง ๆ ของการระบุสิ่งบ่งชี้และสิ่งบ่งชี้ที่เป็นไปได้

เวลา: 45 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

ใช้สไลด์ในการอธิบายทฤษฎี และชักชวนให้เกิดการอภิปราย

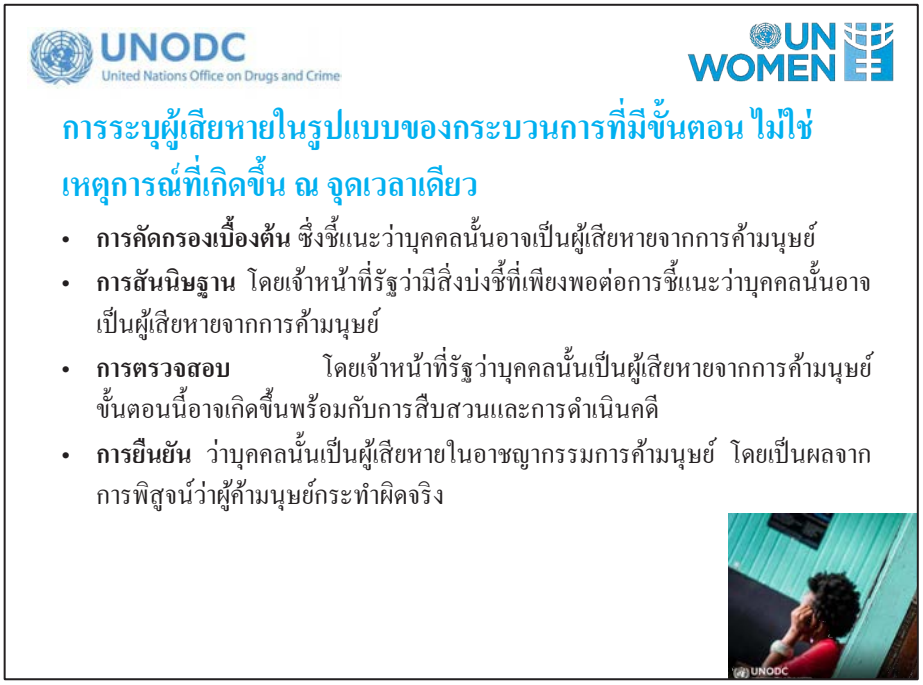

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ความยากในการแยกแยะ

- ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ถูกลักลอบขนอาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
- ผู้ถูกค้ามนุษย์อาจเริ่มต้นจากการเป็นผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ถูกลักลอบขน
- อย่างไรก็ตาม ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ถูกลักลอบขนอาจถูกบีบบังคับให้ตกอยู่ในสถานะที่เป็นหนี้มีภาระผูกพันต้องจ่าย “ค่าเดินทาง”
- ดังนั้น ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ถูกลักลอบขนอาจกลายเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้ ผู้ค้ามนุษย์อาจใช้ “การลักลอบขน” เป็นวิธีการในการเคลื่อนย้ายผู้เสียหาย

แหล่งที่มา: https://www.baliprocess.net/UserFiles/baliprocess/File/RSO-CIFAL-curriculum%20Enhancing%20a%20Victim-Centered%20Approach_A4_Final_2017-02-14_for-web.pdf

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ความยากในการระบุผู้เสียหาย (1)

- **ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ:** ผู้เสียหายมักไม่ตระหนักว่าตนมีสิทธิอะไรบ้าง ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ทราบว่าตนกำลังถูกเอารัดเอาเปรียบอย่างไร และมากน้อยแค่ไหน
- **กำแพงด้านภาษา:** ผู้เสียหายอาจมาจากต่างประเทศหรือต่างพื้นที่ที่ใช้ภาษาอื่นในการสื่อสาร ทำให้เป็นเรื่องยากที่จะสื่อสารกับหน่วยงานในชุมชนท้องถิ่นที่พยายามจะช่วยเหลือพวกเขา การหาล่ามเฉพาะทางอาจเป็นเรื่องยากเช่นกัน เพราะไม่เพียงแค่ล่ามจะต้องพูดภาษาเดียวกันกับผู้เสียหาย แต่ล่ามจะต้องผ่านการอบรมเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้อีกด้วย

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ความยากในการระบุผู้เสียหาย (2)

การแยกตัว: ผู้ค้ามนุษย์มักแยกผู้เสียหายให้อยู่อย่างโดดเดี่ยว อาจเป็นการแยกตัวทางร่างกายที่ทำให้ผู้เสียหายไม่ได้เข้าถึงชุมชนรอบตัว ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการลดโอกาสที่ผู้เสียหายจะถูกพบเห็น การแยกตัวอาจรวมถึงการแยกตัวทางจิตใจได้เช่นกัน ซึ่งเป็นการกระทำเชิงจิตวิทยาเพื่อทำลายความมั่นใจและศักยภาพของผู้เสียหายในการสื่อสารกับชุมชน

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ความยากในการระบุผู้เสียหาย (2)

ด้านวัฒนธรรม: ผู้เสียหายอาจไม่ต้องการถูกระบุตัวเพราะรู้สึกอับอายอย่างมากต่อสถานการณ์ของตน เช่น:

- ผู้เสียหายเพศชายหรือหญิงอาจรู้สึกอับอายหรือไร้ความสามารถ (สำหรับเพศชาย) ที่ไม่สามารถควบคุมชะตาชีวิตของตนและดูแลครอบครัวของตนได้ตามบรรทัดฐานของวัฒนธรรมที่พวกเขาเติบโตขึ้นมา "บรรทัดฐาน" นี้มักจะถูกนิยามหรือหล่อหลอมขึ้นมาแตกต่างกันไปตามเพศสภาพ
- ตอนนี้คือตอนที่เหมาะในการอ้างอิงกลับไปยังกระดาษหัวข้อ "ความหมายของการเป็นผู้ชาย / ผู้หญิง" ที่จัดทำขึ้นเมื่อเช้า
- การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศสามารถนำความอับอายและความรู้สึกผิดมาสู่ผู้เสียหายได้ ซึ่งเป็นผลมาจากระบบความเชื่อที่วัฒนธรรมและศาสนากำหนด

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ความยากในการระบุผู้เสียหาย (3)

- **การพึ่งพา:** ผู้ค้ามนุษย์อาจใช้กลยุทธ์เชิงจิตวิทยา เช่น ความกลัว หรือการทำให้ผู้เสียหายรู้สึกถึงสภาวะการเป็นหนี้หรือติดหนี้บุญคุณ ซึ่งอาจทำให้ผู้เสียหายรู้สึกว่าตนต้องพึ่งพาผู้ค้ามนุษย์หรือมีความจงรักภักดีต่อผู้ค้ามนุษย์
- **ความบอบช้ำทางจิตใจและสุขภาพจิต:** ผู้เสียหายอาจเผชิญกับความบอบช้ำทางจิตใจและ / หรือปัญหาสุขภาพจิตอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อพวกเขาในการการยอมรับหรือสื่อสารออกไปว่าพวกเขาเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

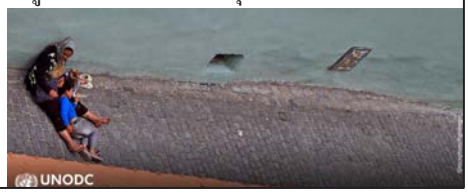

บันทึกสำหรับวิทยากร

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมทราบว่าเราจะศึกษาหัวข้อนี้เพิ่มเติมในช่วงที่เกี่ยวกับการใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ความเชื่อผิดๆ เกี่ยวกับผู้เสียหาย

- พวกเขาไม่คว้าโอกาสในการหลบหนี ดังนั้น พวกเขาไม่ได้ถูกบีบบังคับ
- ถ้าพวกเขากล่าวว่าพวกเขามีชีวิตที่ดีขึ้นกว่าแต่ก่อน แสดงว่าพวกเขาไม่ได้ถูกค้ามนุษย์
- พวกเขาไม่ใช่ผู้เสียหาย ตราบใดที่พวกเขาปฏิเสธความช่วยเหลือ

(OSCE, 2011)

บันทึกสำหรับวิทยากร [6]

หลังจากผู้เข้าร่วมอบรมทำกิจกรรมก่อนหน้านี้เสร็จแล้ว พวกเขาจะมีความเข้าใจพื้นฐานในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์

แม้ว่าเราจะมีคำนิยามที่กำหนดไว้ในระดับสากลว่าอะไรคือองค์ประกอบของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บ้าง และจากที่ได้ศึกษาไปในกิจกรรมที่แล้ว เราพบว่ารูปแบบและแนวโน้มมีส่วนช่วยให้เราเข้าใจข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหายได้มากขึ้น แนวคิดแบบเหมารวมที่คนทั่วไปมักใช้กันได้แก่ ภาพลักษณ์ของเด็กสาวอายุน้อยที่ถูกบังคับให้ค้าประเวณี หรือเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนต้องทำงานในโรงงานนรก

สถิติแสดงให้เห็นว่ามีบุคคลที่เป็นตัวชี้วัดความเปราะบางอยู่ ซึ่งเราจะได้ศึกษากันในกิจกรรมถัดไป อย่างไรก็ตาม ยังคงมีตัวอย่างของบุคคลที่ไม่ได้มีลักษณะตรงตามแนวคิดแบบเหมารวมอีกนับไม่ถ้วน เช่น ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย นักธุรกิจ และวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่ร่ำรวยและมีเสถียรภาพทางอารมณ์

ผู้บังคับใช้กฎหมายจำเป็นต้องเข้าใจว่า ในฐานะมนุษย์ เราทุกคนต่างมีแนวคิดแบบเหมารวมอยู่ในใจ ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อกระบวนการการระบุตัวบุคคลได้ ผู้เสียหายบางคนอาจถูกมองข้ามเพียงเพราะลักษณะของพวกเขาไม่ตรงกับภาพลักษณ์ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามที่ยึดถือกันแต่เดิม การรับรู้ว่ามีแนวคิดแบบเหมารวมเหล่านี้อยู่และมันอาจส่งผลกระทบต่อพวกเราทุกคนจะช่วยให้เราสามารถตั้งคำถามต่อสถานการณ์การค้ามนุษย์ได้

บันทึกที่เกี่ยวข้องกับทั้งสามประเด็นในสไลด์มีดังนี้

“พวกเขาไม่คว้าโอกาสในการหลบหนี ดังนั้น พวกเขาไม่ได้ถูกบีบบังคับ”: ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าผู้พูดไม่ได้เข้าใจเหตุผลที่มีความซับซ้อนที่อยู่เบื้องหลังการตัดสินใจของผู้เสียหาย เช่น ความกลัวว่าจะเกิดอันตรายกับตนหรือครอบครัว หรือพวกเขาอาจไม่ได้ตระหนักว่าตนอยู่ในสถานการณ์ที่กำลังถูกเอารัดเอาเปรียบ เช่น หากพวกเขาใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่มีการใช้ความรุนแรงมาก่อน พวกเขาอาจมองว่ามันคือ “เรื่องปกติ” นอกจากนี้ ผู้เสียหายบางคนยังมองว่าพวกเขาไม่มีทางเลือก พวกเขาอาจอาศัยอยู่ในต่างประเทศ หรือแม้แต่ในประเทศของตน โดยที่ไม่มีเครือข่ายสนับสนุนหรือทางเลือกอื่นที่มองเห็นได้เลย

ถามผู้เข้าร่วมอบรมว่า หลังจากผู้เสียหายรอดพ้นจากสถานการณ์การค้ามนุษย์แล้ว ในประเทศของ

---

[6] www.osce.org/bih/106977?download=true

พวกเขามีบริการให้ความช่วยเหลืออะไรบ้างที่สามารถช่วยให้ผู้เสียหายมีความเป็นอยู่ที่ยั่งยืนและได้รับการสนับสนุนทางจิตใจและสังคม ความจริงที่โหดร้ายคือบริการให้ความช่วยเหลือมักจะมีอยู่อย่างจำกัด มีทรัพยากรน้อย และสุดท้ายก็ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นสำหรับผู้เสียหาย ซึ่งก็คือการให้พวกเขาได้มีความเป็นอยู่ที่ยั่งยืนหลังสถานการณ์การค้ามนุษย์ บางคนอาจกล่าวว่า “ถ้าผู้เสียหายพูดว่าตนมีชีวิตที่ดีขึ้นกว่าแต่ก่อน แสดงว่าพวกเขาไม่ได้ถูกค้ามนุษย์” แต่วิทยากรควรทำความเข้าใจว่า แม้ประสบการณ์จากการค้ามนุษย์จะดีกว่าชีวิตเดิมที่ประเทศของพวกเขา แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาไม่ได้ถูกค้ามนุษย์ แต่ละคนมี “บรรทัดฐาน” ที่แตกต่างกัน และบางคนอาจไม่ตระหนักถึงสิทธิที่ตนมี

“พวกเขาไม่ใช่ผู้เสียหาย ตราบใดที่พวกเขาปฏิเสธความช่วยเหลือ” การปฏิเสธความช่วยเหลือจากผู้เสียหายอาจมีสาเหตุมาจากการถูกตั้งเงื่อนไข / ล้างสมองโดยผู้ค้ามนุษย์ หรือเป็นไปได้ว่าผู้เสียหายใช้ชีวิตอยู่ด้วยความหวาดกลัวว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาหากพวกเขาหลบหนีผู้กระทำผิดในการค้ามนุษย์มักใช้การครอบงำทางจิตวิทยาและความรุนแรงเพื่อควบคุมผู้เสียหาย ผู้ค้ามนุษย์มักจะบอกกับผู้เสียหายว่าหากผู้เสียหายไม่ทำตามคำสั่ง จะเกิดอันตรายกับคนที่พวกเขารัก แม้คนเหล่านั้นจะอาศัยอยู่ต่างประเทศก็ตาม การละเมิดทางจิตใจ ทางร่างกาย และทางเพศอย่างต่อเนื่องจะทำลายตัวตนและสามารถในการฟื้นตัวทางจิตใจของผู้เสียหาย ส่งผลให้พวกเขามีความอ่อนไหวต่อการควบคุมและการบีบบังคับในที่สุด

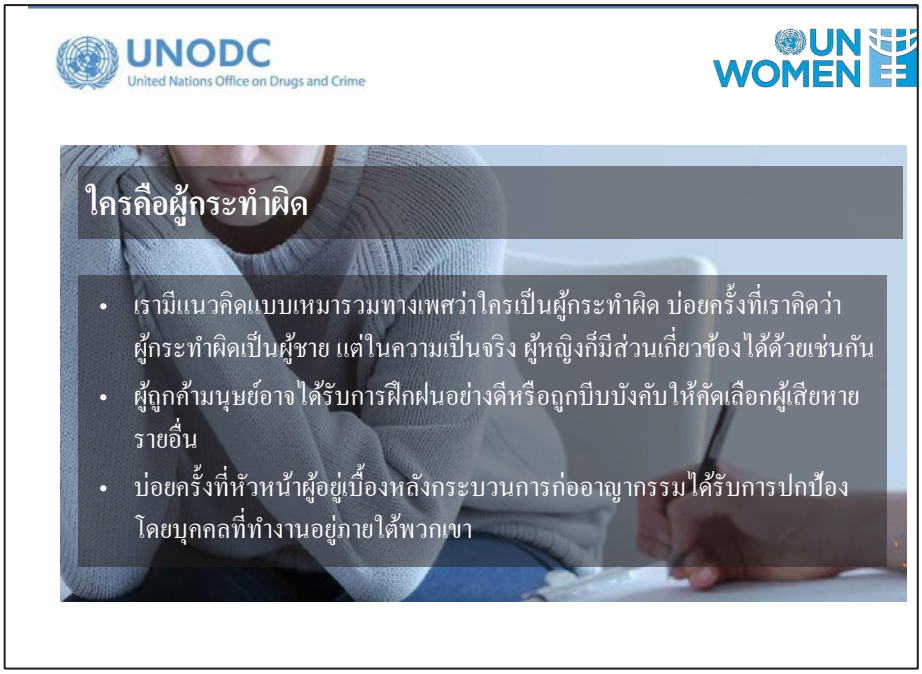

บันทึกสำหรับวิทยากร

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมแบ่งปันตัวอย่างที่พวกเขาเคยพบเห็นหรือได้ยินเกี่ยวกับ “ลางบอกเหตุ” ที่ชี้ให้เห็นความเกี่ยวข้องของผู้ค้ามนุษย์หรือผู้เสียหายที่ได้รับการฝึกฝนให้คัดเลือกผู้เสียหายรายอื่น

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเด็กที่มีความเปราะบาง

- เด็กที่อาศัยอยู่อย่างยากลำบากกับครอบครัว
- เด็กที่ไม่ค่อยได้ไปโรงเรียน
- เด็กที่ทำงานตามข้างถนน เช่น ขายดอกไม้ ขายสินค้าต่าง ๆ
- เด็กที่มีปัญหาการใช้สารเสพติด เช่น ยาเสพติดหรือสุรา
- เด็กที่มีการติดต่อกับอาชญากร

บันทึกสำหรับวิทยากร

ถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าเพศสภาพส่งผลกระทบอย่างไรต่อข้อต่างๆ ข้างต้น

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การหลอกลวง

- การรวมตัวของครอบครัว: โดยเฉพาะในกรณีการค้ามนุษย์ในเด็กหรือผู้เยาว์ เด็กเดินทางกับผู้ที่ไม่ใช่ผู้ปกครองโดยมีเป้าหมายว่าจะได้พบเจอครอบครัวของตนอีกครั้ง
- สภาพความเป็นอยู่และการเคลื่อนย้ายที่ด้อยคุณภาพ
- การได้รับคำสัญญาว่าจะได้แต่งงานหรือมีผู้อุปการะ
- การได้รับคำสัญญาว่าจะได้รับโอกาสทางการศึกษา โดยไม่ได้มีเอกสารรับรองที่เกี่ยวข้องจากสถาบันการศึกษา

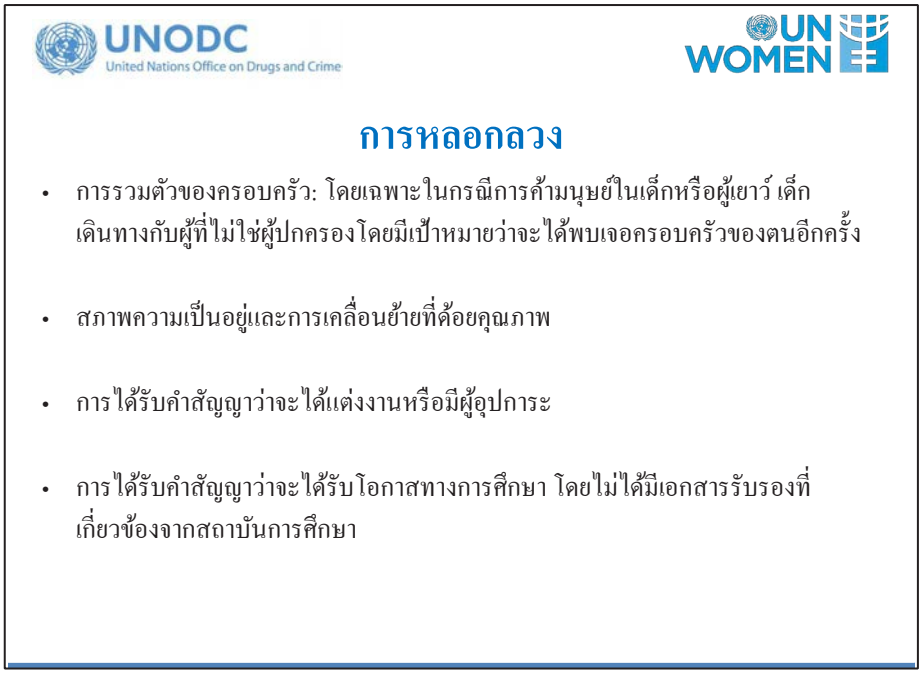
UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime
UN WOMEN
การหลอกลวง
• การรวมตัวของครอบครัว: โดยเฉพาะในกรณีการค้ามนุษย์ในเด็กหรือผู้เยาว์ เด็กเดินทางกับผู้ที่ไม่ใช่ผู้ปกครองโดยมีเป้าหมายว่าจะได้พบเจอครอบครัวของตนอีกครั้ง
• สภาพความเป็นอยู่และการเคลื่อนย้ายที่ด้อยคุณภาพ
• การได้รับคำสัญญาว่าจะได้แต่งงานหรือมีผู้อุปการะ
• การได้รับคำสัญญาว่าจะได้รับโอกาสทางการศึกษา โดยไม่ได้มีเอกสารรับรองที่เกี่ยวข้องจากสถาบันการศึกษา

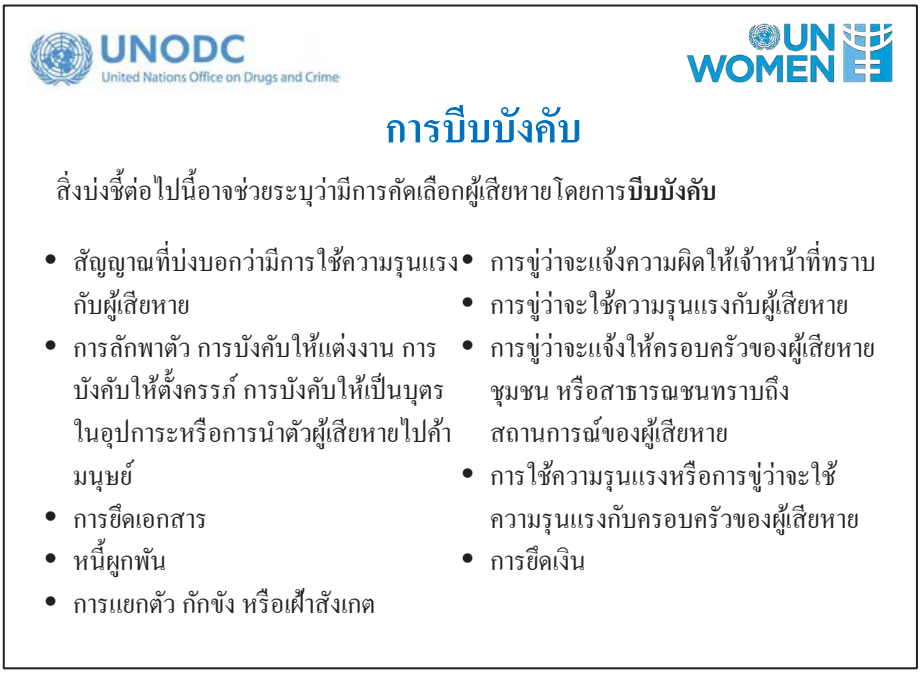

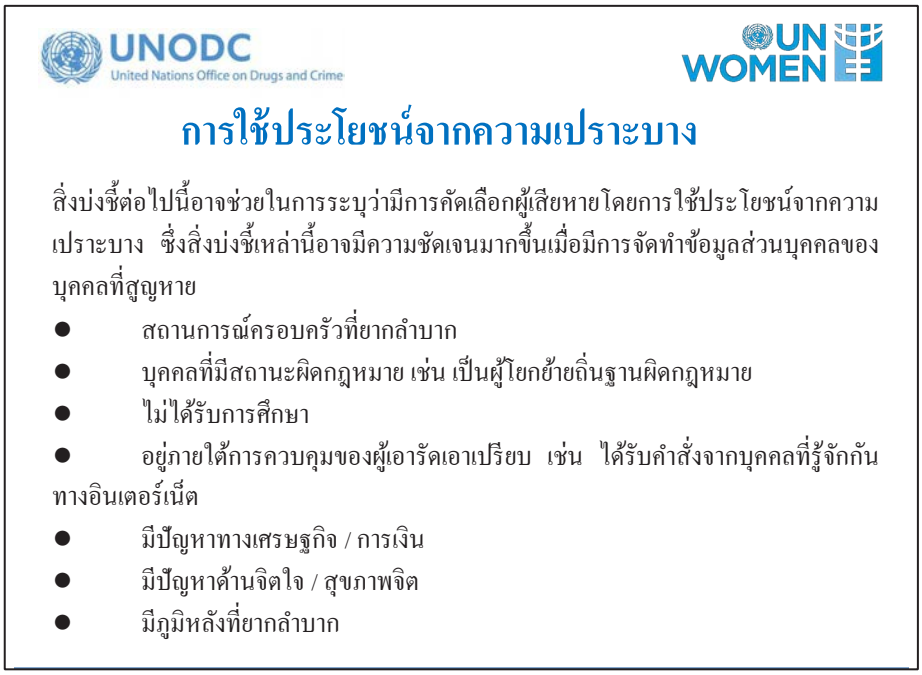

บันทึกสำหรับวิทยากร

วิทยากรควรอธิบายว่าการจัดลำดับขั้นคุณค่าของสิ่งบ่งชี้นั้นควรยืดหยุ่นไปตามบริบท และควรแตกต่างกันไปตามอายุ เพศสภาพ ชาติพันธุ์ สถานะความเป็นพลเมือง สถานะทางสังคมและทางเศรษฐกิจ ความทุพพลภาพ และปัจจัยอื่นๆ เกี่ยวกับความหลากหลาย สิ่งบ่งชี้สำหรับเด็กจะต่างกับสิ่งบ่งชี้ของผู้ใหญ่ เช่นเดียวกับสิ่งบ่งชี้ของการเอารัดเอาเปรียบแบบต่างๆ เช่น การแสวงหาผล

ประโยชน์ทางเพศและทางแรงงาน การพัฒนาสิ่งบ่งชี้โดยคำนึงถึงบริบทของท้องถิ่นและประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้มีความสำคัญอย่างมาก วิทยากรควรเน้นย้ำว่าข้อมูลที่ผู้เข้าร่วมอบรมได้รับไปในช่วงนี้ไม่ได้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด แต่ข้อมูลเหล่านี้เป็นเหมือนกรอบสำหรับการพัฒนาสิ่งบ่งชี้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์มากกว่า

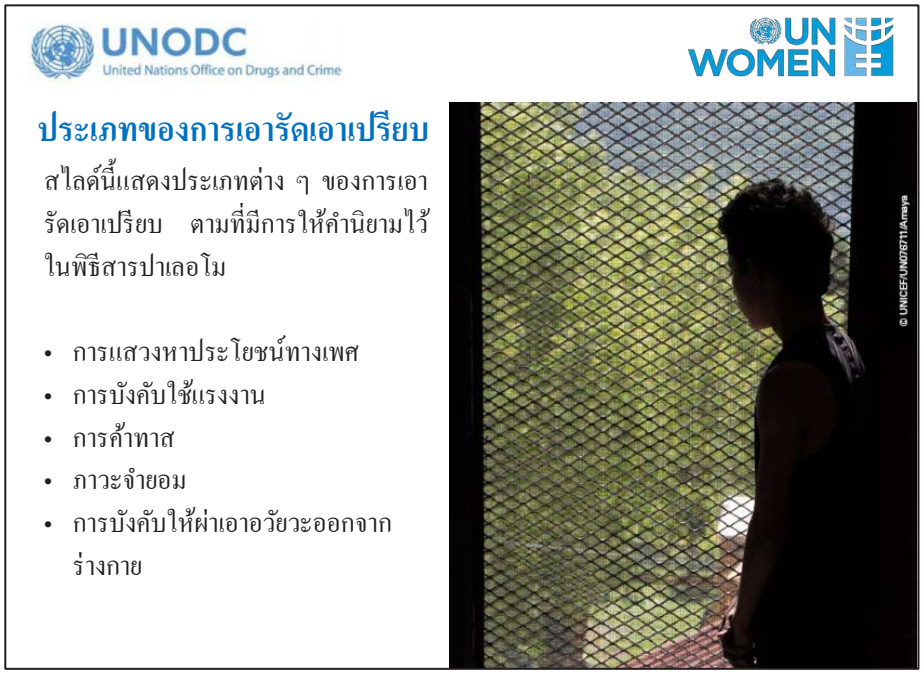

บันทึกสำหรับวิทยากร

อธิบายว่าเป้าหมายพื้นฐานของผู้ค้ามนุษย์คือการเอารัดเอาเปรียบและได้ผลประโยชน์จากผู้เสียหาย ไม่ว่าจะผ่านการบังคับใช้แรงงาน การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ การลักลอบขนยา ฯลฯ เพื่อให้มั่นใจว่าพวกเขาจะยังได้รับผลประโยชน์จากการเอารัดเอาเปรียบผู้เสียหาย ผู้ค้ามนุษย์จำเป็นต้องคอยดูแลให้ผู้เสียหายอยู่ภายใต้การควบคุมและถูกบังคับให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่พวกเขาถูกเอารัดเอาเปรียบ ผู้กระทำผิดใช้วิธีการทางร่างกายและจิตใจเพื่อกักขังผู้เสียหาย ไม่ว่าจะเป็นทางร่างกายหรือทางความคิด

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ประเภทของการเอารัดเอาเปรียบที่เป็นไปได้ตามกฎหมายแห่งชาติ

- การบังคับให้แต่งงาน
- การบังคับให้ขอทาน
- การถูกใช้ให้ทำกิจกรรมที่ผิดกฎหมายหรือมีส่วนร่วมในการก่ออาชญากรรม เช่น การผลิตยาเสพติดและการค้ามนุษย์
- กิจกรรมทางศาสนาหรือวัฒนธรรมที่เอารัดเอาเปรียบ
- การบังคับให้ผู้หญิงตั้งครรภ์แทนภรรยาคนอื่น

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ประเภทของการเอารัดเอาเปรียบในเด็กและเยาวชน (พิธีสารปาเลอโม)

- การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ
- การใช้เด็กให้ทำกิจกรรมที่ผิดกฎหมายและมีส่วนร่วมในอาชญากรรม
- การใช้เด็กในความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธ
- การใช้เด็กทำงานที่เป็นอันตราย
- การใช้เด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะมาทำงาน
- การรับอุปการะอย่างผิดกฎหมาย

ช่วงที่สี่

การใช้สิ่งบ่งชี้ในการระบุการค้ามนุษย์

เป้าหมาย: เพื่อใช้สิ่งบ่งชี้ในการระบุอาชญากรรมการค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์:

เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- ระบุว่ามีอาชญากรรมการค้ามนุษย์โดยใช้สิ่งบ่งชี้ได้
- แบ่งปันแผนเกี่ยวกับวิธีการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่มีสิ่งบ่งชี้อยู่

เวลา: 90 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ	
ชุดสื่อกิจกรรมที่ 1.4.1 กรณีศึกษา	พิมพ์เอกสารและแจกให้แต่ละกลุ่มมี 1-2 ชุด
กระดาษฟลิปชาร์ทและปากกา	

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
กรณีศึกษา	เพื่อศึกษาสิ่งบ่งชี้การค้ามนุษย์ในบริบทของกรณีศึกษา	90

กิจกรรม: กรณีศึกษา
จุดประสงค์: เพื่อศึกษาสิ่งบ่งชี้การค้ามนุษย์ในบริบทของกรณีศึกษา
เวลา: 90 นาที

1.1 งานกลุ่ม (60 นาที)

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1. แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-6 คน
2. อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมทราบว่าพวกเขาจะได้ฟังกรณีศึกษา 3 เรื่อง ให้พวกเขาวิเคราะห์โดยใช้คำถามในสไลด์
3. อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังว่าพวกเขาควรใช้เวลา 20 นาทีสำหรับกรณีศึกษาแต่ละเรื่อง ก่อนที่จะได้ทราบกรณีศึกษาเรื่องถัดไป จากนั้นให้วิทยากรมอบกระดาษฟลิปชาร์ทและปากกาให้ และแนะนำให้ผู้เข้าร่วมอบรมจดบันทึกด้วย เนื่องจากจะมีการอภิปรายเมื่อทำงานเสร็จแล้ว

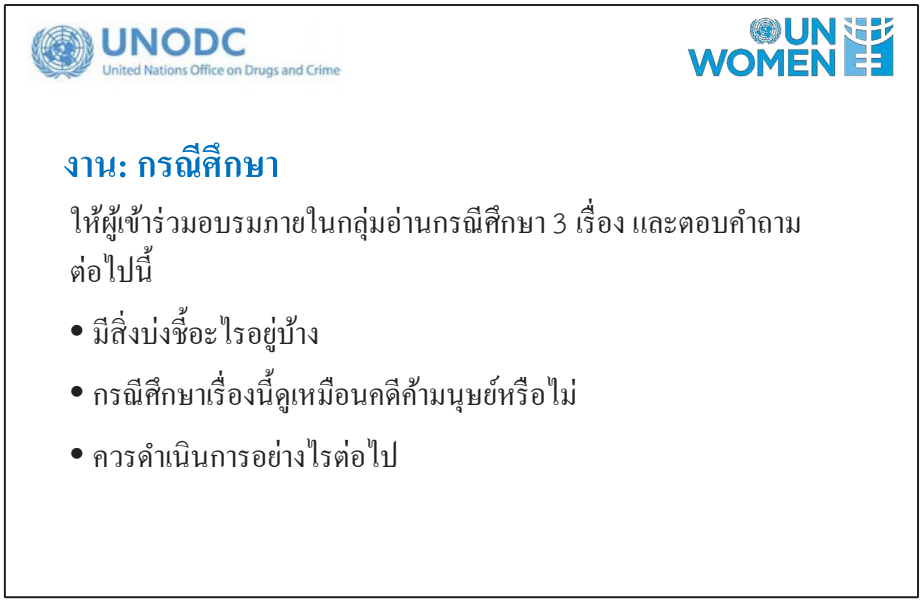

4. ควรแจกการ์ดกรณีศึกษาในชุดสื่อกิจกรรม 1.4.1 กรณีศึกษาแต่ละใบทุกๆ 20 นาที จนกว่าผู้เข้าร่วมอบรมทุกกลุ่มจะได้อภิปรายถึงกรณีศึกษาจนครบทั้งสามเรื่อง รูปแบบที่สามารถพิมพ์ออกมาได้อยู่ในส่วนภาคผนวกในตอนท้ายของเอกสารหน่วยการเรียนรู้นี้

1.2 ประชุมร่วมและการนำเสนอ (30 นาที)
หลังจากทุกกลุ่มทำงานเสร็จแล้ว วิทยากรควรนำการประชุมเกี่ยวกับคำตอบ / ความคิดที่ผู้เข้าร่วมอบรมมีต่อกรณีศึกษา รวบรวมความคิดเห็นทั้งในเรื่องของสิ่งบ่งชี้ที่มีอยู่และการดำเนินการขั้นตอนถัดไปที่ควรทำจากผู้เข้าร่วมอบรมทุกกลุ่ม

นอกจากนี้ ให้ผู้เข้าร่วมอบรมแสดงความคิดเห็นว่าสิ่งบ่งชี้บางข้อจะแตกต่างกันไปตามเพศสภาพที่แตกต่างกันหรือไม่

บันทึกสำหรับวิทยากรสำหรับประชุมร่วม
บันทึกช่วยต่อไปนี้ไม่ได้ครอบคลุมประเด็นทั้งหมด

เด็กหญิงที่หายตัวไป

สิ่งบ่งชี้

- เด็กสาวคนหนึ่งหายตัวไปและหล่อนเอาเสื้อผ้าไปด้วย หลักฐานเหล่านี้ประกอบกับใบเสร็จตั๋วรถไฟบ่งชี้ว่าเด็กสาวน่าจะเดินทางออกไปแล้ว
- การบอกเล่าว่าเด็กสาวมักจะติดต่อกับเด็กหนุ่มคนหนึ่งอาจเป็นสิ่งบ่งชี้ได้เช่นกัน ผู้ค้ามนุษย์มักจะตระเตรียมเด็กสาวอายุน้อย ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือโดยการสร้างภาพว่าเป็นเพื่อน หรือโดยการบีบบังคับให้ผู้เสียหายอีกคนทำหน้าที่คัดเลือกผู้เสียหาย
- ข้อเท็จจริงที่ว่า 18 เดือนที่ผ่านมา เด็กสาวคนนี้มีช่วงเวลาที่ยากลำบากอาจเป็นสิ่งบ่งชี้อีกประการว่าหล่อนมีความเปราะบางทางอารมณ์ และเครือข่ายสนับสนุนหลักของหล่อนนั้นพังทลายลงไปแล้ว (แม่เสียชีวิตและพ่อเป็นคนติดเหล้า) วัยรุ่นที่เปราะบางมักจะหันไปพึ่งช่องทางออนไลน์ในการขอความช่วยเหลือ ทำให้พวกเขาตกเป็นเป้าหมายของ “ผู้ล่า”

กรณีการค้ามนุษย์: มีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดการค้ามนุษย์ แต่จำเป็นต้องมีหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อทำความเข้าใจว่าเด็กสาวถูกเอารัดเอาเปรียบหรือไม่ เนื่องจากเรายังไม่ทราบว่าหล่อนอยู่ที่ไหน เจ้าหน้าที่สืบสวนต้องตัดความเป็นไปได้ที่ว่าเด็กสาวหนีออกจากบ้าน หรือบางทีการสืบสวนอาจนำไปสู่อาชญากรรมภายในประเทศ หรือแม้แต่การลักพาตัวและ / หรือฆาตกรรม

คำแนะนำสำหรับการสืบสวนในขั้นต่อไป

- ควรมีการจัดทำข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กสาว รวมถึงภาพถ่ายของหล่อน จากนั้นให้เผยแพร่ออกไปตามช่องทางของผู้บังคับใช้กฎหมาย และช่องทางอื่นที่เกี่ยวข้อง / เหมาะสม
- กลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายควรสอบปากคำเพื่อนและครอบครัวของเด็กสาวเพื่อรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม

- ควรใช้วิธีการค้นหาทางนิติวิทยาศาสตร์ที่บ้านของย่า
- ต้องระบุตัว “เด็กหนุ่ม” ที่เด็กสาวติดต่อด้วย กลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายควรร่วมมือกับผู้ให้บริการโทรศัพท์ของหล่อนเพื่อดูประวัติการโทรเข้าออก อย่างไรก็ตาม ผู้ค้ามนุษย์มักใช้บริการโทรศัพท์แบบเติมเงินที่ไม่ได้ลงทะเบียนชื่อผู้ใช้หรือที่อยู่
- ไม่มีการกล่าวถึงคอมพิวเตอร์ในห้องของเด็กสาว แต่ถ้าหล่อนมี ก็ควรมีการนำคอมพิวเตอร์ไปค้นข้อมูลต่อ เจ้าหน้าที่สืบสวนควรติดต่อและสอบถามกับผู้ให้บริการอินเตอร์เน็ต อีเมลหรือโซเชียลมีเดีย สำหรับการเข้าถึงบัญชีต่างๆ เพื่อช่วยในการค้นหาเด็กสาว อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายหรือกฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วยว่าอนุญาตให้ดำเนินการขั้นตอนนี้หรือไม่
- ควรติดต่อเจ้าหน้าที่บริษัทรถไฟเพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของเด็กสาวที่เป็นไปได้เมื่อดูจากราคาตั๋วในใบเสร็จ
- ควรถามเจ้าหน้าที่บริษัทรถไฟที่สำนักงานขายตั๋วและบนรถไฟขบวนที่เกี่ยวข้องว่าพบเห็นเด็กสาวบ้างหรือไม่ เจ้าหน้าที่ขนส่งสาธารณะอื่นๆ เช่น พนักงานขับรถประจำทางและแท็กซี่ก็ควรถูกสอบปากคำด้วยเช่นกัน เผื่อว่าพวกเขาพบเห็นเด็กสาวขณะที่หล่อนเดินทางไปสถานีรถไฟ
- เมื่อระบุสถานที่ที่น่าจะเป็นไปได้ได้แล้ว ทางกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายควรระบุพื้นที่เป้าหมาย เช่น ระบบขนส่งสาธารณะ ซ่อง โรงแรม และอาชญากรรมในพื้นที่ที่ทราบ

สถานที่ทำงานก่อสร้าง

สิ่งบ่งชี้

- สภาพร่างกายของคนงาน
- การหลอกลวงเรื่องโรงแรม Pink ว่าเป็นที่พัก
- ตู้คอนเทนเนอร์เปล่าที่มีกลิ่นเหม็นปัสสาวะและดูเหมือนจะไม่ได้ใช้งานตามจุดประสงค์
- ภัยธรรมชาติในพื้นที่ที่ผู้ใช้แรงงานเดินทางจากมาอาจบ่งชี้ถึงความจำเป็นของการมีความเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งทำให้พวกเขาต้องมาหางานทำที่นี่

กรณีการค้ามนุษย์: สิ่งบ่งชี้ได้แสดงให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้ว่าจะเป็นคดีค้ามนุษย์ แต่จำเป็นต้องมีหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อพิสูจน์ว่ามีการแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงิน เช่น การติดหนี้และการแสวงหาผลประโยชน์ทางกายภาพ ตัวอย่างเช่น ผู้ชายเหล่านี้นอนหลับอยู่ในตู้คอนเทนเนอร์ตามที่สงสัยหรือไม่

คำแนะนำสำหรับการสืบสวนในขั้นต่อไป

- การติดต่อสื่อสารกับคนงาน ด้วยวิธีการที่ไม่ทำให้พวกเขาตกอยู่ในอันตรายหรือความเสี่ยง (จะมีการอภิปรายในช่วงถัดไป)
- การจัดหาล่ามที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- หลักฐานว่าผู้ชายเหล่านี้อาศัยอยู่ในตู้คอนเทนเนอร์
- เอกสารที่เกี่ยวข้องควรได้รับการกู้คืนเพื่อเป็นหลักฐาน เช่น ใบอนุญาตทำงานและสัญญาจ้างงาน เป็นต้น

ลูกพี่ลูกน้อง

สิ่งบ่งชี้

- ผู้ค้ามนุษย์อาจเป็นคนที่ผู้เสียหายรู้จักมาก่อน เนื่องจากพวกเขามีความเชื่อใจกันอยู่ อาจเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงก็ได้
- บางครั้งอาจมีการส่งเงินก้อนให้ตอนเดินทางไปถึง / เกือบจะถึงจุดหมายปลายทาง เพื่อให้สถานการณ์ดูเป็นไปอย่างราบรื่นสำหรับพ่อแม่และเผื่อว่าเจ้าหน้าที่รัฐจะหันมาให้ความสนใจ
- พฤติกรรมการสื่อสารกับลูกสาวที่เปลี่ยนไปสามารถบ่งชี้ได้ว่าหล่อนกำลังถูกข่มขู่หรืออยู่ภายใต้ฤทธิ์ยา / สุรา

กรณีการค้ามนุษย์: มีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดการค้ามนุษย์ แต่จำเป็นต้องมีหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อทำความเข้าใจว่าเด็กสาวถูกเอารัดเอาเปรียบหรือไม่เนื่องจากยังไม่ทราบว่าหล่อนอยู่ที่ไหน

คำแนะนำสำหรับการสืบสวนในขั้นต่อไป

- จัดทำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สูญหายและเผยแพร่ไปยังช่องทางต่างๆ ของผู้บังคับใช้กฎหมาย
- หากเป็นไปได้ ให้ร่วมมือกับผู้ให้บริการโทรศัพท์เพื่อติดตามโทรศัพท์มือถือและการใช้โทรศัพท์ของลูกพี่ลูกน้อง
- ติดต่อกับกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายในเขตแดน Blue และมุ่งเป้าไปที่การทำงานร่วมกันกับพวกเขา ซึ่งอาจรวมถึงการขอความช่วยเหลือให้พวกเขาแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลในพื้นที่ที่มีประวัติค้ามนุษย์ หรือการแทรกซึมเข้าไปในเครือข่ายอื่นๆ เช่น ผู้ค้าประเวณีในพื้นที่ ฯลฯ เพื่อรวบรวมข้อมูล

วันที่สอง

ช่วงที่หนึ่ง

การจัดการข่าวกรองสำหรับคดีค้ามนุษย์

เป้าหมาย: เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการข่าวกรองสำหรับคดีค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- ระบุความแตกต่างระหว่างข้อมูลและข่าวกรองได้
- ระบุทุกแง่มุมของวงจรข่าวกรองได้
- อธิบายเทคนิคการวิเคราะห์ / การสร้างแผนภูมิได้อย่างน้อย 2 แบบ
- นำเทคนิคการวิเคราะห์ / การสร้างแผนภูมิอย่างน้อย 1 แบบมาประยุกต์ใช้ได้

เวลา: 195 นาที (รวมช่วงพัก 15 นาทีแล้ว)

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ การจัดการข่าวกรองสำหรับคดีการค้ามนุษย์ (ส่วนที่หนึ่ง)	
2.1.1 ข้อมูล / บริบทในพื้นที่ 2.1.2 รายงานของตำรวจ: เดือนมิถุนายน 2016 2.1.3 คำให้การของพยาน: ป้า Wei Liu เดือนมิถุนายน 2016	พิมพ์เอกสารและแจกให้แต่ละกลุ่มมี 1-2 ชุด
กระดาษฟลิปชาร์ทและปากกา	

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1.การนำเสนอวงจรข่าวกรองเชิงโต้ตอบ	เพื่อระบุความแตกต่างระหว่างข้อมูลและข่าวกรอง และระบุทุกแง่มุมของวงจรข่าวกรอง	75
2. คดีคนหายจาก Pedwar: กิจกรรมการสร้างแผนภูมิเหตุการณ์แบบเมทริกซ์ (งานกลุ่ม)	เพื่อแนะนำแบบทดสอบเกี่ยวกับคดีคนหายจาก Pedwar และเพื่อพัฒนาและนำเสนอแผนภูมิเหตุการณ์แบบเมททริกซ์และพัฒนาแผนรวบรวมข้อมูล กิจกรรมนี้มีช่วงพัก 15 นาที	105
3. การเผยแพร่	เพื่อศึกษาการเผยแพร่	15

กิจกรรมที่หนึ่ง: การนำเสนอวงจรข่าวกรองเชิงโต้ตอบ

จุดประสงค์:

- เพื่อระบุความแตกต่างระหว่างข้อมูลและข่าวกรอง
- ระบุทุกแง่มุมของวงจรข่าวกรอง

เวลา: 75 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1.1 การแนะนำวงจรข่าวกรอง (10 นาที)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

อภิปราย

“อะไรคือความแตกต่าง
ระหว่างข้อมูลกับข่าวกรอง”

บันทึกสำหรับวิทยากร

แสดงสไลด์และให้ผู้เข้าร่วมอบรมอภิปรายความแตกต่างระหว่างข้อมูลและข่าวกรอง แม้ว่ากิจกรรมนี้จะเป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างง่าย แต่เราจะพัฒนาความยากขึ้นไปในอีกไม่ช้า คำว่า “อาชญากรรม” นั้นไม่ถูกระบุไว้ในคำนิยาม ดังนั้น หากพิจารณาในแง่ของการบังคับใช้กฎหมายแล้ว จะพบว่าไม่มีความแตกต่างที่เด่นชัดระหว่างการดูแลข่าวกรองสำหรับอาชญากรรม หรือแง่มุมอื่นๆ ของการบังคับใช้กฎหมาย

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมแสดงความคิดเห็นและรวบความคิดเห็นเหล่านั้นกับสองสไลด์ต่อไปนี้

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ข้อมูล

- ข้อมูลคือสาระสำคัญของคำอธิบายทั้งหมดที่ได้มาจากแหล่งใด ๆ ก็ตาม
- ข้อมูล ได้แก่ ผลลัพธ์จากการสังเกต การเฝ้าดู รายงาน ภาพ และแหล่งอื่น ๆ รวมทั้งข่าวลือ ซึ่งเมื่อผ่านการประมวลผลแล้วอาจกลายเป็นข่าวกรอง
- ข้อมูลอาจเป็นจริงหรือเท็จ ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ยืนยันแล้วหรือยังไม่ยืนยันก็ได้
- ข้อมูลเป็นองค์ประกอบที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมีความจำเป็นต่อการสืบสวนคดีอาชญากรรม
- เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายจะรวบรวมข้อมูลในทุกโอกาสที่สืบสวนคดีอาชญากรรมหรือเหตุการณ์ใด ๆ
- ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรสามารถเป็นหลักฐานได้เช่นกัน หรือมันอาจพัฒนาเป็นหลักฐานได้ในภายหลัง

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ข่าวกรอง

- ข่าวกรองคือผลผลิตที่พัฒนาขึ้นมาจากข้อมูล โดยมีความเกี่ยวข้องกับเหตุ เหตุการณ์ หรือผู้คน และผ่านการประเมินผล การตรวจเทียบ และการวิเคราะห์มาแล้ว
- ข่าวกรองคือข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลในลักษณะที่เพิ่มคุณค่าอย่างมีนัยสำคัญให้แก่ข้อมูลเดิม
- กระบวนการที่มีการเพิ่มคุณค่าอย่างมีนัยสำคัญนั้นเกี่ยวข้องกับการประเมินข้อมูลตามบริบท โดยพิจารณาถึงแหล่งที่มาและความน่าเชื่อถือ กระบวนการวิเคราะห์เพิ่มเติมสามารถเพิ่มคุณค่าให้กับข้อมูลที่ประมวลผลแล้วได้

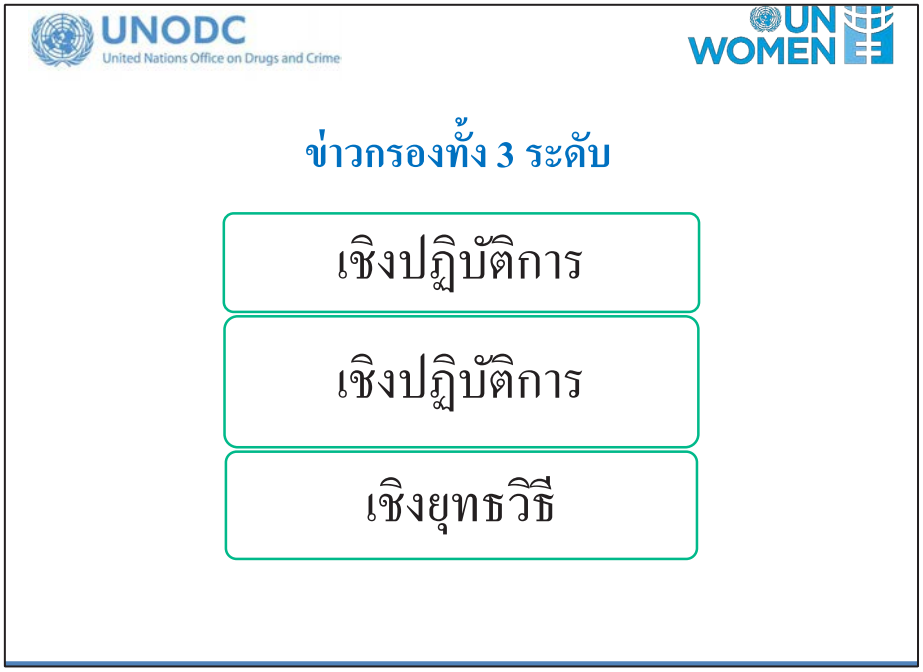
UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime
UN WOMEN
ข่าวกรองทั้ง 3 ระดับ
เชิงปฏิบัติการ
เชิงปฏิบัติการ
เชิงยุทธวิธี

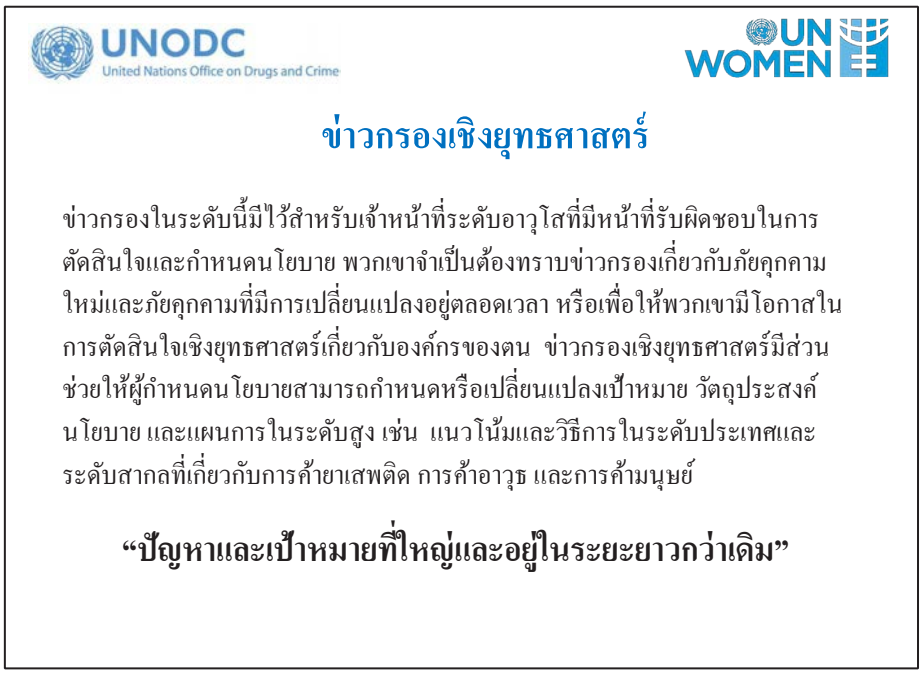
UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime
UN WOMEN
ข่าวกรองเชิงยุทธศาสตร์
ข่าวกรองในระดับนี้มีไว้สำหรับเจ้าหน้าที่ระดับอาวุโสที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการตัดสินใจและกำหนดนโยบาย พวกเขาจำเป็นต้องทราบข่าวกรองเกี่ยวกับภัยคุกคามใหม่และภัยคุกคามที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา หรือเพื่อให้พวกเขามีโอกาสในการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เกี่ยวกับองค์กรของตน ข่าวกรองเชิงยุทธศาสตร์มีส่วนช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายสามารถกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงเป้าหมาย วัตถุประสงค์นโยบาย และแผนการในระดับสูง เช่น แนวโน้มและวิธีการในระดับประเทศและระดับสากลที่เกี่ยวกับการค้ายาเสพติด การค้าอาวุธ และการค้ามนุษย์
“ปัญหาและเป้าหมายที่ใหญ่และอยู่ในระยะยาวกว่าเดิม”

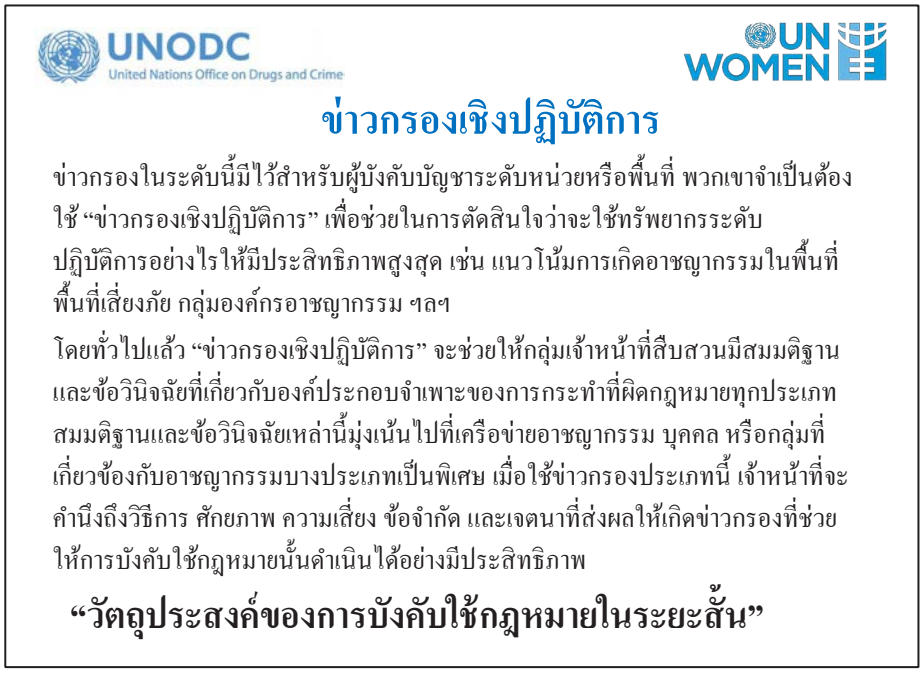

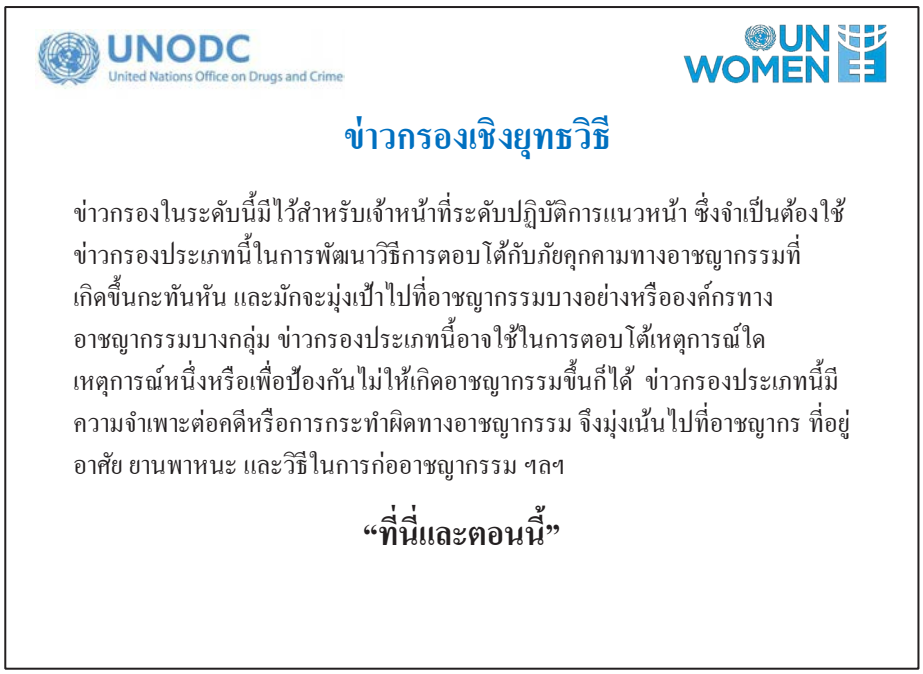

บันทึกสำหรับวิทยากร

ไม่ว่าจะเป็นข่าวกรองในระดับใด ข้อมูลทั้งหมดต้องผ่านกระบวนการที่เพิ่มคุณค่าก่อนจะมาเป็นข่าวกรองได้ กระบวนการนี้เป็นที่รู้จักกันทั่วโลกในชื่อว่า “วงจรข่าวกรอง”

ข่าวกรองมีความสำคัญในการวางแผนปฏิบัติการและกลยุทธ์การบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งอาจให้ผลลัพธ์ในทันทีหรือในอนาคตอันใกล้ก็ได้ สิ่งนี้มีส่วนช่วยให้เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายตัดสินใจได้ว่าจะนำทรัพยากรไปใช้อย่างไรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

แสดงสไลด์เพื่อแนะนำให้ผู้เข้าร่วมอบรมรู้จักวงจรข่าวกรอง จากนั้นให้แสดงสไลด์ถัดไปเพื่อให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบแต่ละส่วนของวงจรข่าวกรอง

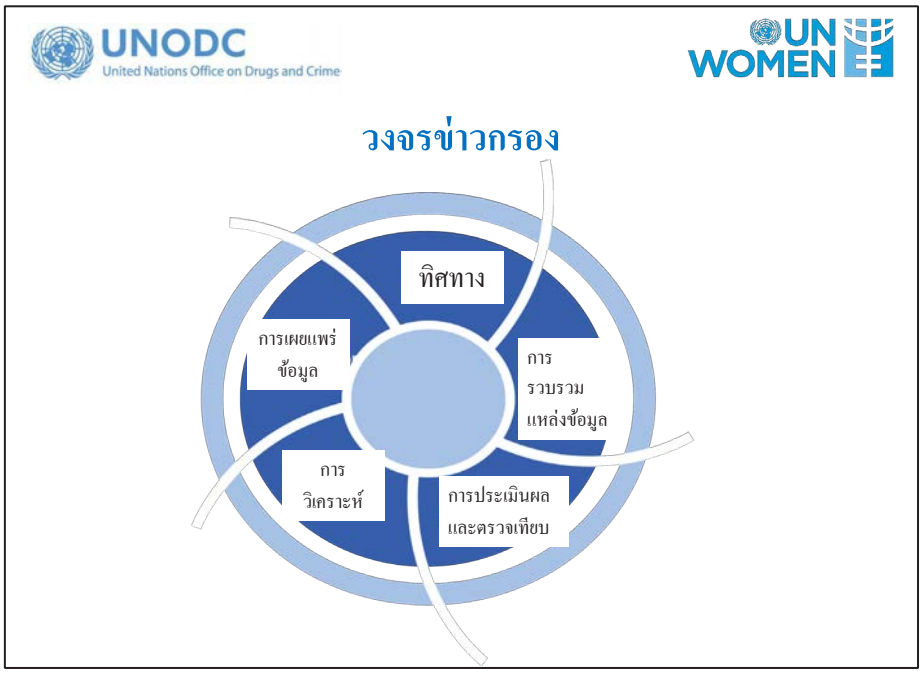

1.2 ทิศทาง (10 นาที)

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

ใช้สลไลด์ต่อไปนี้ในการแนะนำ “ทิศทาง” ของวงจรข่าวกรอง

คำถามเบื้องต้นสำหรับการวางแผน

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมคิดไตร่ตรองถึงสไลด์ต่อไปนี้

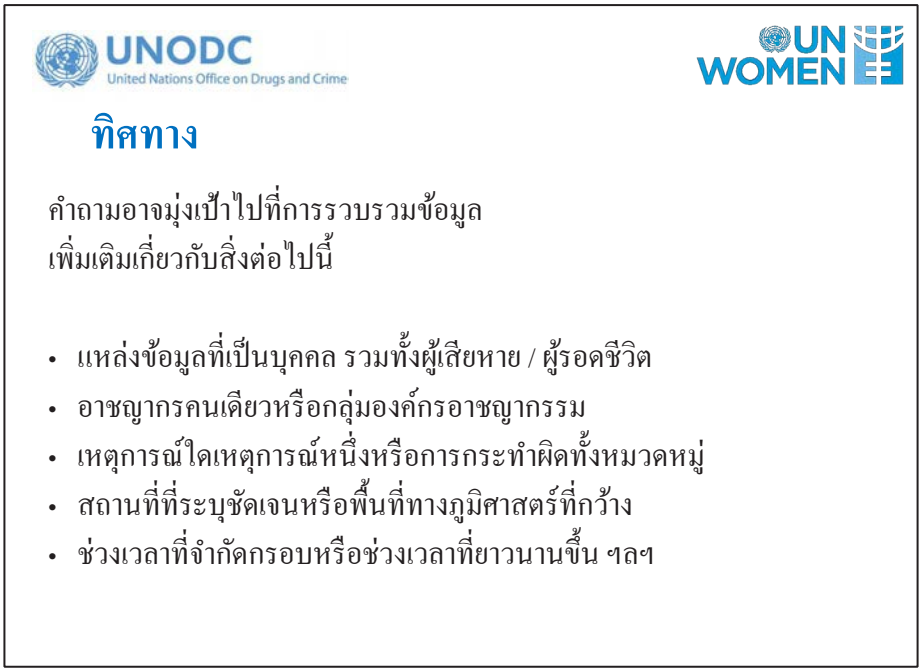

ให้เวลาผู้เข้าร่วมอบรม 5 นาทีในการเขียนความคิดของตนใต้แต่ละหัวข้อ เมื่อเสร็จแล้วให้ถามความคิดเห็นจากพวกเขา วิทยากรสามารถกระตุ้นให้กลุ่มของผู้เข้าร่วมอบรมอภิปรายถึงแง่มุมต่างๆ

ของขั้นตอนนี้ ตัวอย่างเช่น หากกลุ่มหนึ่งเขียนว่า “ใครเป็นผู้คัดเลือกผู้เสียหายในพื้นที่นั้น” วิทยากรอาจถามผู้เข้าร่วมอบรมต่อว่าพวกเขาจะได้ข้อมูลดังกล่าวมาอย่างไร และหน่วยงานใดบ้างที่พวกเขาจะแบ่งปันข้อมูลให้

บันทึกสำหรับวิทยากร

มีตัวอย่างมากมายที่กลุ่มของผู้เข้าร่วมอบรมสามารถใช้ในกิจกรรมนี้ได้ ตัวอย่างที่วิทยากรสามารถใช้กระตุ้นผู้เข้าร่วมอบรมมีต่อไปนี้

ใคร

- ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา มีแนวโน้มว่าภูมิหลังทางเชื้อชาติหรือทางประชากรเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์หรือไม่
- รู้จักเครือข่ายการค้ามนุษย์ใดในพื้นที่บ้างหรือไม่

ที่ไหน

- ผู้กระทำผิดเดินทางผ่านถนนเส้นใดบ้าง
- ผู้เสียหายถูกนำตัวไปที่ไหน
- ในภูมิภาคนี้มีศูนย์กลางการค้ามนุษย์อยู่ที่ใดบ้าง

อะไร / อย่างไร

- กลยุทธ์ในการคัดเลือกผู้เสียหายมีอะไรบ้าง
- พวกเขาถูกแสวงหาประโยชน์เพราะเหตุใด / เพื่อบริการประเภทใด

ที่ไหน

- มีรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ที่กระทำตามฤดูกาลหรือไม่
- มีช่วงเวลาใดบ้างที่ผู้บังคับใช้กฎหมายควรตระหนักถึง เช่น ช่วงกลางคืน ตารางน้ำขึ้นน้ำลง

ทำไม

- เพราะเหตุใดจึงมีการเคลื่อนไหวเพิ่มขึ้นในบางเส้นทางเป็นพิเศษ
- ทำไมผู้เสียหายบางกลุ่มจึงตกเป็นเป้าหมายเป็นพิเศษ

วิทยากรควรเน้นย้ำว่า เราสามารถจัดการกับคำถามที่แตกต่างเหล่านี้ได้ในขั้นตอน “ทิศทาง” ของการสืบสวน ด้วยแรงกดดันด้านเวลาและทรัพยากรที่จำกัดในการสืบสวน จึงควรจัดลำดับความสำคัญให้ได้ก่อน อย่างไรก็ตาม แนวทางนี้ยังคงมีประโยชน์ต่อการระบุคำถามที่เป็นไปได้ทั้งหมดสำหรับทิศทางของการสืบสวน เนื่องจากมันช่วยกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่สืบสวนใช้ความคิดอย่างสร้างสรรค์และเป็นองค์รวมก่อนที่จะทำความเข้าใจและจัดลำดับความสำคัญ การเริ่มต้นกระบวนการสืบสวนด้วยการ

ระบุความสำคัญสูงสุดเพียงอย่างเดียวและไม่ปล่อยให้มีพื้นที่ในการคิดถึงภาพรวมที่ใหญ่กว่าอาจทำให้เจ้าหน้าที่พลาดประเด็นที่สำคัญได้

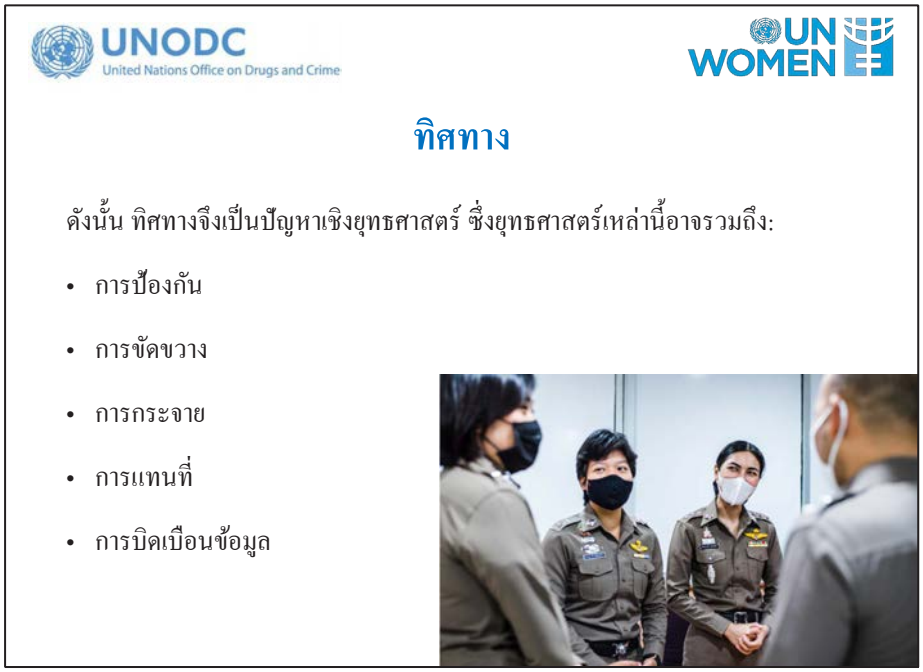

บันทึกสำหรับวิทยากร

*องค์ประกอบข้อนี้ของวงจรข่าวกรองอาจสรุปได้ดีที่สุดด้วยคำถามที่ว่า “คุณจะทำอะไร” หรือ “ปัญหาที่คุณพยายามระบุและแก้ไขคืออะไร”

กล่าวอีกนัยหนึ่ง “คุณต้องการพัฒนาข่าวกรองเกี่ยวกับใครหรืออะไร” คำถามเหล่านี้ต้องได้รับการนิยามก่อนที่เราจะเริ่มระบุและรวบรวมข้อมูลที่เราต้องการ เพราะถ้าเราไม่มีทิศทางที่เหมาะสม การรวบรวมข้อมูลก็จะไม่เป็นระเบียบ ไม่มีจุดยืน และไม่มีการประสานที่ดี

เมื่อมีการกำหนดคำถาม ปัญหา และการลำดับความสำคัญ หน่วยงานของผู้บังคับใช้กฎหมายจะสามารถวางแผนกลยุทธ์ การปฏิบัติงาน และยุทธวิธีที่ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อจัดการกับปัญหาเหล่านี้ได้

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

5W

ใช้คำถามต่อไปนี้ (5W) เป็นแนวทาง และยกตัวอย่างคำถามที่อาจเป็นแนวทางต่อทิศทางในการสืบสวนการค้ามนุษย์

- ใคร (เช่น ใครคัดเลือกผู้เสียหายในพื้นที่นั้น)
- ที่ไหน
- อะไร / อย่างไร
- เมื่อไร
- ทำไม

1.3 การรวบรวม (15 นาที)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การรวบรวมแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลใดบ้างที่เราสามารถรวบรวมข้อมูลได้?

SOURCES

บันทึกสำหรับวิทยากร

แสดงสไลด์และให้ผู้เข้าร่วมอบรมแบ่งปันความคิดเห็น จากนั้นรวบรวมความคิดเห็นเหล่านั้นเข้ากับสไลด์ถัดไป (รายการนี้ไม่ได้ครบถ้วนสมบูรณ์)

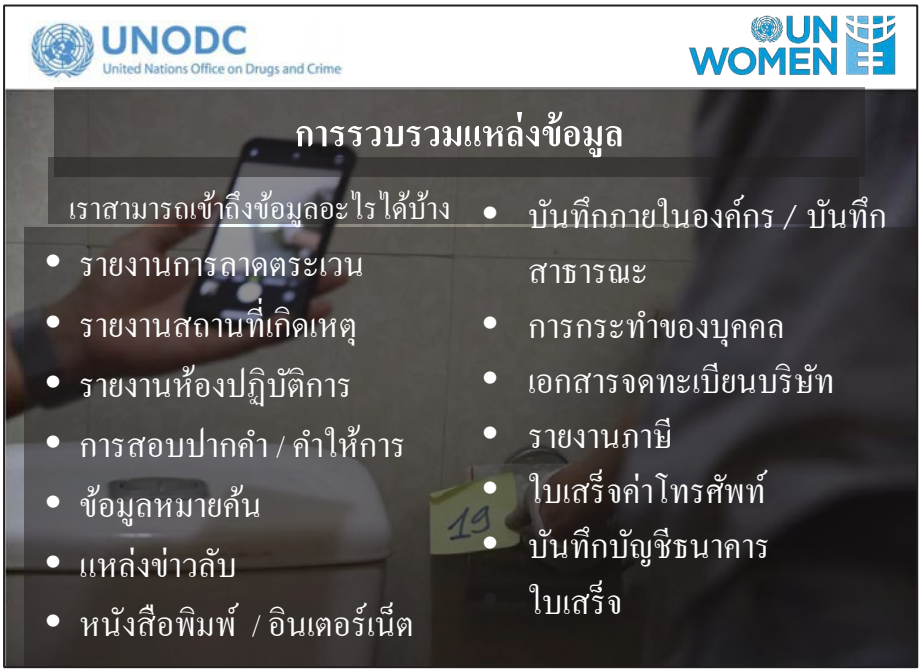

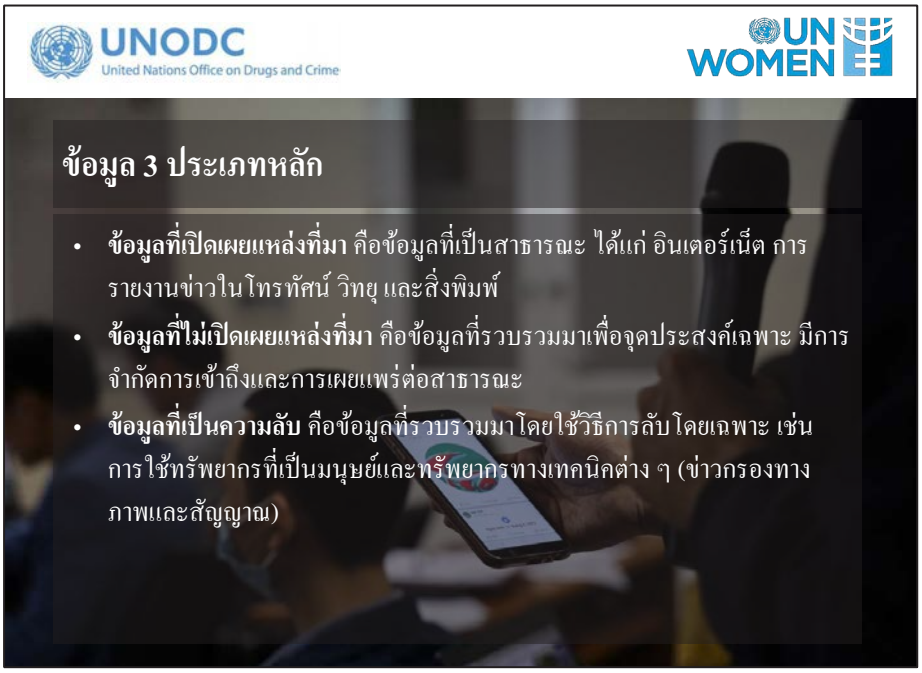

บันทึกสำหรับวิทยากร

ข้อมูลสามประเภทหลักๆ คือ ข้อมูลที่เปิดเผยแหล่งที่มา ข้อมูลที่ไม่เปิดเผยแหล่งที่มา และข้อมูลที่เป็นความลับ

- ข้อมูลที่เปิดเผยแหล่งที่มา คือข้อมูลที่เป็นสาธารณะ ได้แก่ อินเตอร์เน็ต การรายงานข่าวในโทรทัศน์วิทยุ และสิ่งพิมพ์ อาจรวมถึงงานวิจัย รายงานทางเทคนิค รายงานด้านเศรษฐกิจ

เอกสารงานสัมมนา วิทยานิพนธ์ และเอกสารการอภิปราย ฯลฯ หนึ่งในอุปสรรคของการทำงานกับข้อมูลประเภทนี้คือการประเมินผล เนื่องจากข้อมูลที่เปิดเผยต่อบุคคลทั่วไปอาจจะมีอคติ ความไม่ถูกต้อง หรือเน้นความรู้สึกส่วนตัวมากกว่าข้อเท็จจริง

- ข้อมูลที่ไม่เปิดเผยแหล่งที่มา คือข้อมูลที่รวบรวมมาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ มีการจำกัดการเข้าถึงและการเผยแพร่ต่อสาธารณะ ข้อมูลประเภทนี้มักจะอยู่ในรูปของฐานข้อมูลที่มีลักษณะเป็นโครงสร้าง ในบริบทของการวิเคราะห์ข่าวกรองด้านอาชญากรรม ฐานข้อมูลส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยข้อมูลส่วนบุคคลที่รวบรวมมาในระหว่างการปฏิบัติการที่มีเป้าหมาย หรือประวัติอาชญากรรมที่กว้างขึ้น ข้อมูลทะเบียนยานพาหนะ ใบอนุญาตครอบครองอาวุธ ฯลฯ
- ข้อมูลที่เป็นความลับ คือข้อมูลที่รวบรวมมาโดยใช้วิธีการลับโดยเฉพาะ เช่น การใช้ทรัพยากรที่เป็นมนุษย์และทรัพยากรทางเทคนิคต่าง ๆ (ข่าวกรองทางภาพและสัญญาณ) การใช้ข้อมูลที่เป็นความลับนั้นสามารถช่วยเพิ่มคุณภาพของการวิเคราะห์ให้ดีขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากข้อมูลมักจะมีความถูกต้องแม่นยำสูง อย่างไรก็ตาม ข้อมูลประเภทนี้อาจเป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเครื่องมือวัดวิเคราะห์ เนื่องจากมีข้อจำกัดในการเผยแพร่

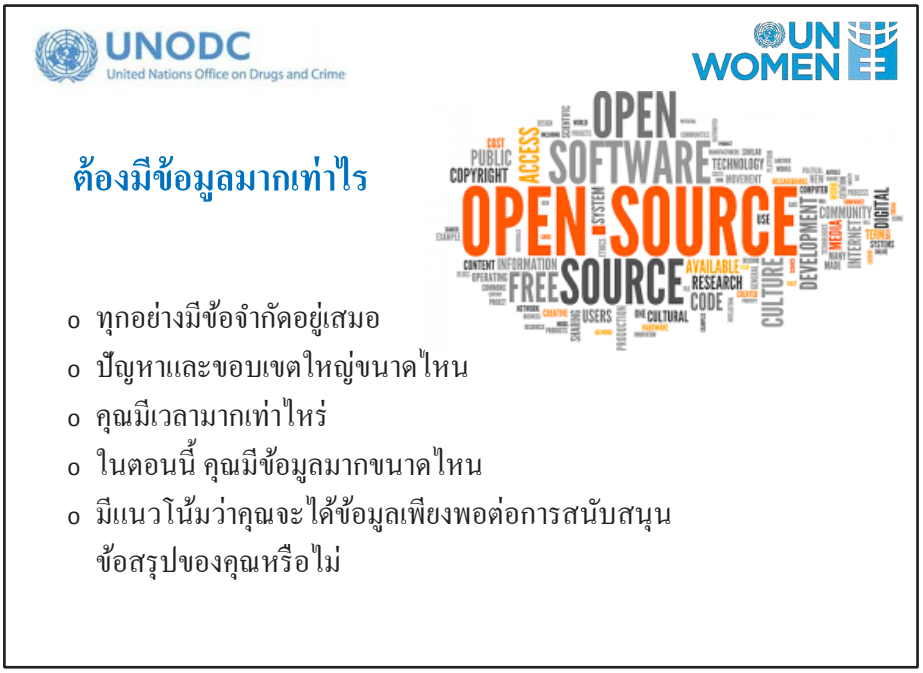

บันทึกสำหรับวิทยากร

คุณไม่สามารถรู้และรวบรวมข้อมูลได้ทั้งหมดก่อนจะเริ่มทำการวิเคราะห์ ดังที่คุณจะเข้าใจในสไลด์ต่อไปเกี่ยวกับสมมติฐานเชิงกลยุทธ์

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

สมมติฐานเชิงกลยุทธ์

- จำนวนของการรับรู้ข้อมูลหรือความรู้ในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง
- กำหนดบริบทของปัญหา
- สร้างแผนภูมิว่าการสืบสวนมีข้อมูลอะไรบ้าง และระบุช่องโหว่

บันทึกสำหรับวิทยากร

สมมติฐานเชิงกลยุทธ์เป็นแนวทางในกระบวนการรวบรวมข้อมูล ซึ่งสามารถพัฒนาได้โดยอาศัยสิ่งต่อนี้

- การเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ / ความรู้ในหัวข้อ / พื้นที่ ฯลฯ หรือสิ่งที่รวบรวมข่าวกรองไว้ก่อนหน้านี้และให้แนวทางกับเจ้าหน้าที่สืบสวน
- ความรู้ในบริบทที่กว้างขึ้น
- แผนภูมิของข่าวกรองที่มีอยู่แล้วและช่องโหว่ของข่าวกรอง

จากสมมติฐาน เจ้าหน้าที่สืบสวนสามารถพิจารณาข้อมูลแบบอุปนัยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อพิสูจน์หรือหักล้างสมมติฐาน

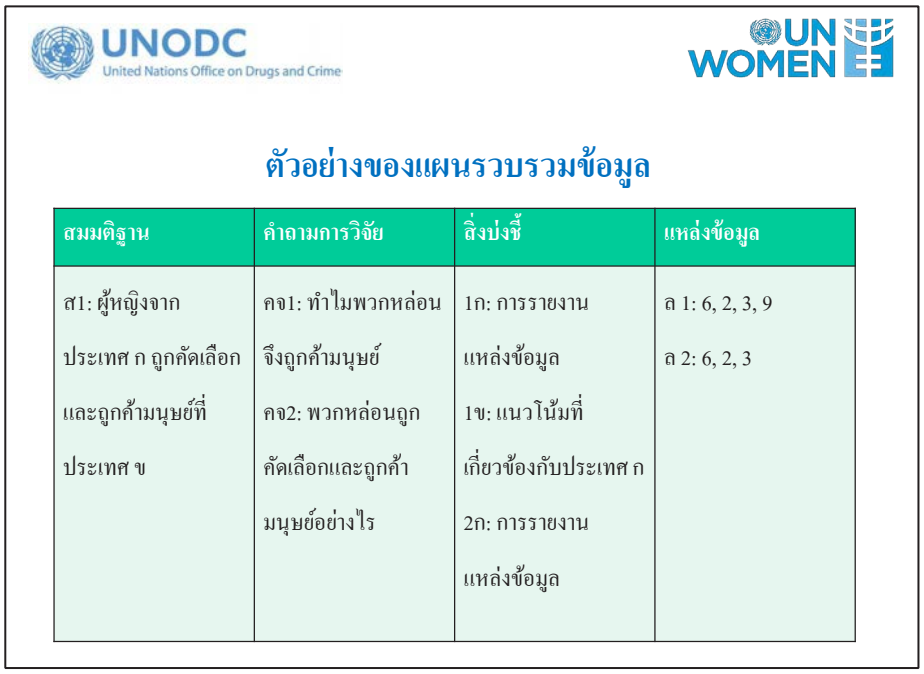

สมมติฐาน	คำถามการวิจัย	สิ่งบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
ส1: ผู้หญิงจาก ประเทศ ก ถูกคัดเลือก และถูกค้ามนุษย์ที่ ประเทศ ข	คจ1: ทำไมพวกหล่อน จึงถูกค้ามนุษย์ คจ2: พวกหล่อนถูก คัดเลือกและถูกค้า มนุษย์อย่างไร	1ก: การรายงาน แหล่งข้อมูล 1ข: แนวโน้มที่ เกี่ยวข้องกับประเทศ ก 2ก: การรายงาน แหล่งข้อมูล	ล 1: 6, 2, 3, 9 ล 2: 6, 2, 3

บันทึกสำหรับวิทยากร

สมมติฐาน: ทฤษฎีที่เกิดจากการวิเคราะห์ข่าวกรองในปัจจุบันและการคาดคะเนที่มีข้อมูลรองรับ นอกเหนือจากข่าวกรองที่มีอยู่แล้ว สมมติฐานอาจได้รับการพัฒนาโดยอาศัยความรู้เดิมที่รวบรวมได้มาจากการสืบสวนหรือแนวโน้มก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายต้องตระหนักถึงอคติที่เป็น

ไปได้ที่อาจส่งผลต่อการพัฒนาสมมติฐาน

คำถามการวิจัย: คำถามการวิจัยเป็นคำถามที่ช่วยในการสนับสนุนหรือหักล้างสมมติฐาน

สิ่งบ่งชี้: ประเภทของข่าวกรองที่ใช้ในการตอบคำถามการวิจัย เพราะฉะนั้น อะไรคือสิ่งที่จะชี้ / แสดงให้เราเห็นว่ามีกลุ่มผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่มีแรงจูงใจเดินทางไปยังประเทศ ข ให้บันทึกเป็นรหัสไว้ในแผนรวบรวมข้อมูล คำถามการวิจัยจะมีหมายเลขกำกับ ส่วนสิ่งบ่งชี้จะถูกระบุด้วยจำนวนของคำถามการวิจัยที่เกี่ยวข้องกันพร้อมกับตัวอักษรที่ระบุไว้เพื่อเป็นตัวอย่างว่าอาจมีสิ่งบ่งชี้ได้หลายประการที่เชื่อมโยงกับคำถามการวิจัยแต่ละข้อ

แหล่งข้อมูล: ในช่อง “แหล่งข้อมูล” เราจะบันทึกว่าข่าวกรองปัจจุบันแต่ละชิ้นเชื่อมโยงกับสิ่งบ่งชี้คำถามการวิจัยและสมมติฐานอย่างไร

บันทึกสำหรับวิทยากร

แหล่งข้อมูลภายในและภายนอก: แหล่งข้อมูลบางส่วนเหล่านี้เป็นข้อมูลภายในของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น การรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลหรือบุคลากรในหน่วยงาน

แหล่งข่าว: การรวบรวมข่าวกรองอาจต้องใช้ “แหล่งข้อมูลจากมนุษย์” เช่น แหล่งข่าว ซึ่งได้แก่ ผู้เสียหาย พยานผู้พบเห็นเหตุการณ์และครอบครัวของพวกเขา เจ้าหน้าที่นอกเครื่องแบบ หรือการใช้ทรัพยากรบุคคลหรือระบบเฝ้าระวัง

อคติ: ใครก็สามารถเป็นแหล่งข่าวกรองที่มีศักยภาพได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่เคยเป็นหรือกำลังตกเป็นผู้เสียหายของอาชญากรรม กลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายจำเป็นต้องฝึกฝนการตระหนักรู้ถึงอคติของตนเอง ซึ่งอาจรวมถึงการรับรู้เพศสภาพหรือกลุ่มชาติพันธุ์

ความละเอียดอ่อน: เจ้าหน้าที่ควรตระหนักถึงวัฒนธรรมและเพศสภาพที่มีผลต่อการติดต่อกับบุคคลบางคนเพื่อรวบรวมข้อมูล ตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่ชายสัมภาษณ์แหล่งข่าวที่เป็นผู้หญิงอาจถูกมองว่าไม่เหมาะสมนัก

บันทึกสำหรับวิทยากร

ในการจัดการและลดความเสี่ยงของคนกลุ่มนี้ต่อตนเอง ต่อเจ้าหน้าที่ที่คัดเลือกและดูแลพวกเขา และต่อชื่อเสียงของหน่วยงานนั้น จำเป็นต้องมีขั้นตอนและวิธีการแบบพิเศษ ซึ่งจะช่วยให้มั่นใจว่าพวกเขาได้รับการดูแลที่สามารถดึงศักยภาพของพวกเขาออกมาได้อย่างเต็มที่ แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถลดความเสี่ยงจากพวกเขาได้ด้วย

การจัดการกับกลุ่มคนที่หลากหลายในหลาย ๆ สถานการณ์นั้นเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อกับคนที่อาจให้ข้อมูลได้ เจ้าหน้าที่ทุกคนถูกคาดหวังให้ระบุและพัฒนาแหล่งข้อมูลเมื่อไรก็ตามที่เป็นไปได้

ผู้เสียหายจากอาชญากรรม ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน และผู้เดินทาง ผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก ล้วนเป็นแหล่งข้อมูลที่อาจกลายเป็นแหล่งข่าวกรองลับที่เป็นบุคคล ได้ทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม ควรมีการคำนึงถึงปัจจัยบางประการเมื่อต้องทำงานกับผู้เสียหาย ผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหาย และเด็ก เพื่อลดอันตรายและเพื่อให้เกิดความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการได้มาซึ่งข่าวกรองและการพัฒนาข่าวกรอง ยกตัวอย่างเช่น การตระหนักรู้และการระบุผู้เสียหาย / ผู้รอดชีวิต กระบวนการส่งต่อให้บริการสนับสนุนและคุ้มครอง และขั้นตอนที่ถูกต้องระหว่างการติดต่อครั้งแรก

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การประเมินและการตอบสนอง

- การระบุตัวบุคคลในขั้นแรกนั้นเกิดขึ้นเมื่อพบบุคคลที่อาจเป็นแหล่งข้อมูลได้ โดยใช้การสังเกต
- พวกเขาอาจไม่แสดงตัวด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ความอับอาย ความรู้สึกผิด และความกลัว
- เจ้าหน้าที่ทุกคนควรตระหนักถึงความเปราะบางของพวกเขา และปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างเห็นอกเห็นใจ สร้างสรรค์ และมองโลกในแง่ดี
- พูดคุยกับทุกคน โดยเฉพาะผู้หญิง โดยเป็นการพูดคุยทีละคนและไม่ให้คนอื่นในกลุ่มเห็นหรือได้ยินการสนทนา
- สร้างความเชื่อใจ
- ตระหนักถึงปัญหาความเชื่อใจในกลุ่มผู้ค้าบริการทางเพศ

บันทึกสำหรับวิทยากร

การประเมินและการตอบสนอง

การระบุตัวบุคคลในขั้นแรกนั้นเกิดขึ้นเมื่อพบบุคคลใดๆ ที่อาจเป็นแหล่งข้อมูลได้โดยใช้การสังเกต (การสนทนากับบุคคลดังกล่าว พฤติกรรม ลักษณะภายนอก หรือสถานการณ์) ข้อมูลที่ได้รับจากการอ้างอิงของบุคคลที่สาม หรือการแสดงตัวด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม พวกเขาอาจไม่แสดงตัวด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ความอับอาย ความรู้สึกผิด และความกลัว เจ้าหน้าที่ทุกคนควรตระหนักถึงความเปราะบางของพวกเขา และปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างเห็นอกเห็นใจ สร้างสรรค์และมองโลกในแง่ดี โดยตระหนักว่าผลกระทบหรือความรู้เกี่ยวกับประสบการณ์สะเทือนใจอาจส่งผลต่อการสื่อสาร

เจ้าหน้าที่ทุกคนควรตื่นตัวในการประเมินและถามคำถามทุกคนที่อยู่ ณ สถานที่นั้น ไม่ใช่เฉพาะผู้ชายอย่างเดียว แต่ให้พูดคุยกับทุกคน โดยเฉพาะผู้หญิง โดยเป็นการพูดคุยทีละคนและไม่ให้คนอื่นในกลุ่มเห็นหรือได้ยินการสนทนา ผู้ค้ามนุษย์หรือผู้ที่ทำงานกับพวกเขาอาจยังอยู่ที่นั่นและคุกคามพวกเขา การกระทำเช่นนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกในการระบุตัวผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหายและแหล่งข้อมูลได้ รวมถึงข้อกังวลด้านความคุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา

หากคุณอยากให้ผู้เสียหาย / ผู้รอดชีวิตเป็นแหล่งข่าวกรองลับ คุณจำเป็นต้องสร้างความเชื่อใจ เพื่อให้พวกเขามั่นใจในความสามารถของคุณในฐานะเจ้าหน้าที่และมั่นใจว่าคุณรู้สึกเห็นอกเห็นใจพวกเขาในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง การปฏิบัติต่อพวกเขา การเก็บหลักฐานจากพวกเขา การสอบปากคำพวกเขา และการพิจารณาหลักฐานจากพวกเขาอย่างจริงจัง ไม่เพียงแต่จะส่งผลต่อการฟื้นตัวของพวกเขา แต่มันยังส่งผลต่อความน่าเชื่อถือและขอบเขตของข้อมูลที่จะได้ รวมถึงความร่วมมืออย่างเต็มใจจากผู้ให้ข้อมูลด้วย

ในช่วงเริ่มต้นของการติดต่อกับผู้ที่อาจเป็นแหล่งข่าวกรองลับ จำเป็นต้องมีการพูดคุยเรื่องการสื่อสารและความคาดหวัง เจ้าหน้าที่ต้องบันทึกผลจากการสนทนาและข้อตกลงไว้ในบันทึกข้อมูลติดต่อของผู้เสียหาย

ผู้ค้าบริการทางเพศอาจเป็นแหล่งข่าวกรองที่สำคัญหากพวกเขาได้รับการปฏิบัติอย่างถูกต้องและด้วยความเคารพ ผู้ค้าบริการทางเพศมักไม่เชื่อใจเจ้าหน้าที่ ดังนั้น การติดต่อในขั้นแรกและการปฏิบัติด้วยความเคารพจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งหากต้องการให้พวกเขาเป็นแหล่งข่าวลับ คุณต้องอธิบายสถานการณ์ว่าเกิดอะไรขึ้น และผู้ค้าบริการทางเพศเหล่านี้กำลังถูกปฏิบัติในฐานะอะไร (เช่น ผู้ต้องสงสัยที่กำลังจะถูกจับกุม ผู้เสียหายหรือพยาน) หากเจ้าหน้าที่บุกตรวจค้นซ่องโสเภณีควรมีเจ้าหน้าที่หญิงอยู่ด้วย การตรวจค้นและตรวจสอบร่างกายควรกระทำในสถานที่ที่มิดชิดและ

กระทำโดยเจ้าหน้าที่หญิงเท่านั้น การตรวจภายในที่ล่วงล้ำและไม่จำเป็นนั้นถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและไม่ควรกระทำ เจ้าหน้าที่ควรอนุญาตให้ผู้หญิงเหล่านี้นำสิ่งของส่วนตัว เช่น โทรศัพท์ กระเป๋าเงิน เสื้อผ้า ฯลฯ ติดตัวไปด้วย เพื่อให้สามารถระบุตัวและให้พวกเขาสามารถติดต่อครอบครัว เพื่อน หรือทนายได้

ในการปฏิบัติการระดับสูง จำเป็นต้องใช้เทคนิคการแฝงตัวหรือการสกัดกั้นการสื่อสารที่มีความซับซ้อน หน่วยข่าวกรองจะต้องเข้าถึงทรัพยากรเชิงรุกเหล่านี้ในระดับที่เหมาะสม เทคนิคที่มีการล่วงล้ำมากอาจใช้ได้เฉพาะในคดีอาชญากรรมร้ายแรงเท่านั้น และความจำเป็นในการรักษาความลับของวิธีการเหล่านี้ทำให้พวกมันไม่เหมาะสำหรับสถานการณ์ที่ไม่สามารถใช้วิธีการเหล่านี้ได้อย่างปลอดภัย

1.3 การประเมินผลและการตรวจเทียบ (20 นาที)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การประเมินและการตรวจเทียบ

- **ความเกี่ยวเนื่อง:** ควรกำหนดความเกี่ยวเนื่องของข้อมูลที่มีต่อข้อกำหนดการพัฒนาข่าวกรองที่มีอยู่แล้วหรือที่อาจมีในอนาคต
- **ความน่าเชื่อถือ:** ขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับแหล่งข้อมูล สถานที่ และสถานการณ์ ณ ตอนที่ได้รับข้อมูลมา

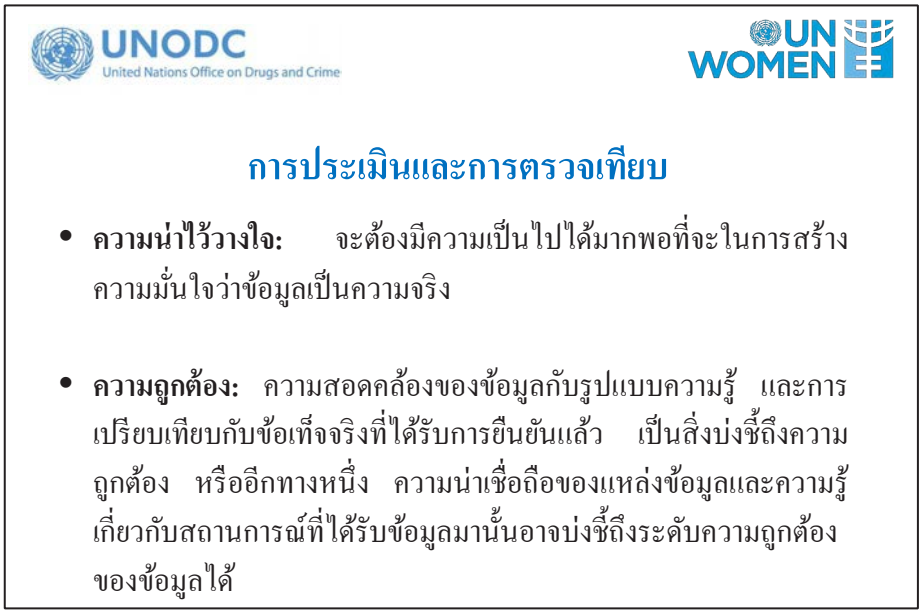

บันทึกสำหรับวิทยากร

การประเมินผลอาจสรุปได้ด้วยคำถาม “ข้อมูลของเราดีแค่ไหน”

การประเมินผลนั้นถูกนิยามว่าเป็นการประเมินรายการข้อมูลในแง่ของความเกี่ยวข้อง ความน่าเชื่อถือ ความน่าไว้วางใจ และความถูกต้อง ข้อมูลทั้งหมดจะต้องได้รับประเมิน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการตอบสนองทางจิตใจอย่างรวดเร็วของเจ้าหน้าที่ข่าวกรองต่อข้อมูลแต่ละชิ้น ในระดับหนึ่งขั้นตอนนี้เกิดขึ้นพร้อมๆ กับขั้นตอนการรวบรวมและการตรวจเทียบของวงจรข่าวกรอง เมื่อได้รับข้อมูลที่เห็นได้ชัดว่าไม่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาข่าวกรอง ข้อมูลนั้นก็ยังคงต้องได้รับการประเมินและบันทึกข้อมูล ก่อนจะส่งไปยังหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการต่อไป

ผู้จัดการข่าวกรองควรตรวจสอบให้เจ้าหน้าที่ทั่วไปและเจ้าหน้าที่ข่าวกรองได้ประเมินข้อมูลเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้:

- **ความเกี่ยวเนื่อง:** ควรกำหนดความเกี่ยวเนื่องของข้อมูลที่มีต่อข้อกำหนดการพัฒนาข่าวกรองที่มีอยู่แล้วหรือที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
- **ความน่าเชื่อถือ:** ขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับแหล่งข้อมูล สถานที่ และสถานการณ์ ณ ตอนที่ได้รับข้อมูลมา
- **ความน่าไว้วางใจ:** จะต้องมีความเป็นไปได้มากพอในการสร้างความมั่นใจว่าข้อมูลเป็นความจริง
- **ความถูกต้อง:** วิธีการที่ข้อมูลสอดคล้องกับรูปแบบความรู้ และการเปรียบเทียบกับข้อเท็จจริงที่

ได้รับการยืนยันแล้ว เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความถูกต้อง หรืออีกทางหนึ่ง ความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่ได้รับข้อมูลมานั้นอาจบ่งบอกระดับความถูกต้องของข้อมูลได้

ความถูกต้องของข้อวินิจฉัยใดๆ ที่ได้จากข้อมูลที่ได้รับนั้นมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณภาพของข้อมูลที่อยู่เบื้องหลังข้อวินิจฉัย ดังนั้น การประเมินผลข้อมูลจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในวงจรข่าวกรอง ซึ่งควรทำไปพร้อมๆ กันกับการได้รับข้อมูลมา หรือทันทีหลังจากได้รับข้อมูล เพื่อให้แน่ใจว่าการประเมินผลเกิดขึ้นในบริบทที่ได้รับข้อมูลมา (เนื่องจากการประเมินข้อมูลที่ไม่ได้ถูกส่งมาอย่างถูกต้องภายในสภาพแวดล้อมท้องถิ่นนั้นมีความยุ่งยาก) การประเมินผลจำเป็นต้องมีการประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล (ผู้ให้ข้อมูล) และความมีเหตุผลและความถูกต้องของข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลและข้อมูลจะต้องถูกประเมินแยกกัน ดังนั้น จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้จัดทำรายงานจะต้องมีความรู้เรื่องระบบการประเมินผลเป็นอย่างดี

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

The Admiralty Scale: ความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล

A: เชื่อถือได้อย่างสมบูรณ์	• ไม่มีข้อสงสัยในเรื่องของความน่าเชื่อถือ ความน่าไว้วางใจ หรือความสามารถเลย • มีประวัติว่าเชื่อถือได้อย่างสมบูรณ์
B: มักจะเชื่อถือได้	• มีข้อสงสัยในเรื่องของความน่าเชื่อถือ ความน่าไว้วางใจ หรือความสามารถบ้าง • ส่วนใหญ่มีประวัติว่าเชื่อถือได้
C: เชื่อถือได้พอสมควร	• มักมีข้อสงสัยในเรื่องของความน่าเชื่อถือ ความน่าไว้วางใจ หรือความสามารถ • มีประวัติว่าเชื่อถือได้เป็นบางครั้ง
D: มักจะเชื่อถือไม่ได้	• มีข้อสงสัยในเรื่องของความน่าเชื่อถือ ความน่าไว้วางใจ หรือความสามารถอย่างแน่นอน • มีประวัติว่าเชื่อถือได้ในบางโอกาส
E: เชื่อถือไม่ได้	• มีข้อสงสัยในเรื่องของความน่าเชื่อถือ ความน่าไว้วางใจ หรือความสามารถอย่างมาก • มีประวัติว่าเชื่อถือไม่ได้
F: ไม่สามารถตัดสินได้	ไม่สามารถตัดสินได้

บันทึกสำหรับวิทยากร

ระบบที่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหลายแห่งทั่วโลกใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุดในการประเมินข่าวกรองนั้นเป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า “ระบบ 6x6” หรือ “Admiralty Scale”

ในระบบนี้ แหล่งข้อมูลได้รับการประเมินความน่าเชื่อถือก่อนจะถูกจัดเป็นหมวดหมู่ “ก”, “ข”, “ค”, “ง”, “จ” หรือ “ฉ” ขณะเดียวกัน ก็มีการประเมินความถูกต้องและความน่าไว้วางใจของข้อมูลด้วย ซึ่งถูกจัดเป็นหมวดหมู่ “1”, “2”, “3”,”4”, “5” หรือ “6” การจัดหมวดหมู่เหล่านี้ถูกแสดงไว้ในตารางในสไลด์

ตัวอย่างได้แก่:

- แหล่งข่าวคนหนึ่งที่มีประวัติการใช้ยาเสพติดและสุรา แต่ในอดีต เขาได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ อาจถูกจัดไว้ในหมวด ง
- รายงานจากเจ้าของโรงแรมในชุมชน ซึ่งมักแจ้งข่าวกรองที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับพื้นที่สุ่มเสี่ยงการค้ามนุษย์ให้ตำรวจทราบ ซึ่งข่าวกรอง “ส่วนใหญ่” นั้นมีความถูกต้อง แต่ก็ไม่เสมอไป อาจถูกจัดไว้ในหมวด ข

พูดคุยกับผู้เข้าร่วมอบรมผ่านตารางในสไลด์ และให้พวกเขาแต่ละคนแนะนำตัวอย่างที่เป็นไปได้ในแต่ละหมวดหมู่

1: ยืนยันแล้ว	• ได้รับการยืนยันจากแหล่งข้อมูลที่เป็นอิสระอื่น ๆ แล้ว • มีความเป็นเหตุเป็นผล • สอดคล้องกับข้อมูลอื่น ๆ ในหัวข้อเดียวกัน
2: น่าจะจริง	• ยังไม่ได้รับการยืนยัน • มีความเป็นเหตุเป็นผล • สอดคล้องกับข้อมูลอื่น ๆ ในหัวข้อเดียวกัน
3: เป็นไปได้ว่าจริง	• ยังไม่ได้รับการยืนยัน • ค่อนข้างมีความเป็นเหตุเป็นผล • สอดคล้องกับข้อมูลอื่น ๆ ในหัวข้อเดียวกันในระดับหนึ่ง
4: น่าสงสัยว่าจริงหรือไม่	• ยังไม่ได้รับการยืนยัน • ไม่มีความเป็นเหตุเป็นผล • ไม่เชื่อว่าเป็นจริง ณ เวลาที่ได้รับข้อมูล แม้ว่าจะมีความเป็นไปได้
5: รายงานที่ไม่น่าจะเป็นไปได้	• ได้รับการยืนยันว่าเหตุการณ์เป็นไปในทางตรงกันข้าม • ค่อนข้างมีความเป็นเหตุเป็นผล • ขัดแย้งกับข้อมูลอื่น ๆ ในหัวข้อเดียวกัน
6: ไม่สามารถตัดสินได้	ไม่สามารถตัดสินได้

บันทึกสำหรับวิทยากร

ใช้ตัวอย่างจากสไลด์ก่อนหน้านี้:

- หากแหล่งข่าวที่มีประวัติการใช้ยาเสพติดและสุราถูกจัดให้เป็นแหล่งข้อมูลหมวด ง เราจะรวมเข้ากับข้อมูลที่แหล่งข่าวได้ให้ไว้ ตัวอย่างเช่น ถ้าแหล่งข่าวรายงานข้อมูลที่สอดคล้องกับข้อมูลที่รวบรวมจากแหล่งข้อมูลอื่นที่อาจยังไม่ได้รับการยืนยัน เราอาจประเมินความน่าเชื่อถือไว้ที่ระดับ 2 ซึ่งทำให้การประเมินระบบ 6x6 ในส่วนนี้เป็น ง2
- เจ้าของโรงแรมในชุมชนถูกประเมินไว้ในหมวด ข ในฐานะแหล่งข้อมูลที่มีเหตุผลอ้างอิง แต่ข้อมูลของเขาไม่สอดคล้องกับข่าวกรองอื่น ๆ ที่มีอยู่ จึงได้รับการประเมินความน่าเชื่อถือไว้ที่ระดับ 3 ดังนั้น ซึ่งทำให้การประเมินระบบ 6x6 ในส่วนนี้เป็น ข3

วิทยากรควรยกตัวอย่างของตนเองหรือ / และให้ผู้เข้าร่วมอบรมยกตัวอย่างแหล่งข้อมูลและฐานข้อมูลและให้ผู้เข้าร่วมอบรมที่เหลือในกลุ่มประเมินโดยใช้ระบบ 6x6

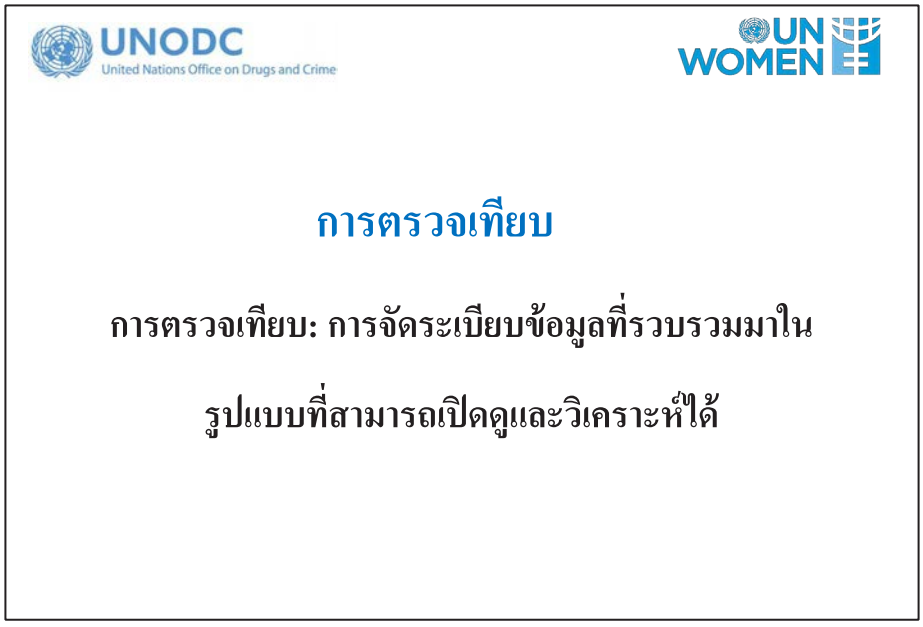

บันทึกสำหรับวิทยากร

พูดง่ายๆ คือการตรวจเทียบคือการเคลื่อนย้ายข้อมูลและ / หรือข่าวกรองที่รวบรวมมาไว้ในระบบจัดเก็บ (ไม่ว่าจะเป็นตู้เอกสารหรือฐานข้อมูลในคอมพิวเตอร์) ในรูปแบบที่เป็นโครงสร้าง (มีการจัดดัชนีและการอ้างอิงโยง) วิธีนี้เป็นการจัดกลุ่มข้อมูลแต่ละชิ้นที่ผ่านการประเมินแล้ว (อาจถูกรวบรวมมาใน

ช่วงเวลาต่างๆ จากแหล่งข้อมูลต่างๆ) และนำมารวมไว้ด้วยกันโดยจัดเป็นลำดับที่สมเหตุสมผลและมีการอ้างอิงโยง เพื่อให้เรียกสามารถค้นดูได้ง่ายและรวดเร็ว

การตรวจเทียบไม่ใช่การจัดเก็บข้อมูลทีละมากๆ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ควรจัดเก็บคือเอกสารที่ยังเหลืออยู่หลังจากกำจัดข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง ไม่ถูกต้อง และไม่มีประโยชน์ออกไปแล้ว

ไม่ว่าระบบจัดเก็บข้อมูลจะเป็นรูปแบบใด เช่น แบบกำหนดด้วยตัวเองหรือคอมพิวเตอร์ รูปแบบนั้นจะต้องให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ

การตรวจเทียบเป็นขั้นตอนพัฒนาข่าวกรองที่ใช้เวลานาน และยังใช้กำลังคนและเวลาการทำงานมาก แต่ประสิทธิภาพของระบบ ความถูกต้องของเนื้อหา และความง่ายในการสกัดข้อมูลและเชื่อมโยงเข้ากับข้อมูลอื่นนั้นขึ้นอยู่กับความเร็วและประสิทธิภาพในการตีความและพัฒนาข้อมูลให้เป็นข่าวกรอง

1.4 การวิเคราะห์ (20 นาที)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การวิเคราะห์

องค์ประกอบของวงจรข่าวกรองสามารถสรุปได้ด้วยคำถามต่อไปนี้:

- คุณได้ข้อมูลอะไรมา
- ข้อมูลนั้นหมายความว่าอะไร
- จำเป็นต้องมีข้อมูลอะไรเพิ่มเติมอีก

บันทึกสำหรับวิทยากร

ข้อมูลแต่ละชิ้นที่ได้รับการรวบรวม ประเมินผล และตรวจเทียบ เปรียบเสมือนชิ้นส่วนต่างๆ ของจิ๊กซอว์ขนาดใหญ่ ข้อมูลแต่ละชิ้นต้องผ่านการตรวจสอบเพื่อดูว่ามันสอดคล้องกันเพื่อจะตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับกรสืบสวนหรือไม่ อย่างไร ตรงจุดไหน ซึ่งอาจมีจิ๊กซอว์บางชิ้นขาดหายไป และบางชิ้นอาจไม่ได้เป็นส่วนประกอบของจิ๊กซอว์ชุดนี้ บางครั้ง อาจต้องใช้เวลาสักพักในการทราบว่าอะไรที่หายไป หรือจุดใดที่ข้อมูลบางชิ้นสามารถวางต่อได้พอดี

อาจเป็นได้ว่าเจ้าหน้าที่จากส่วนอื่นหรือหน่วยงานอื่นจะมีชิ้นข้อมูลที่เราต้องการ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพภายในหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย และระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายกับหน่วยงานอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สูงสุดจากข้อมูล / ข่าวกรองที่มีอยู่

หน้าที่ “การวิเคราะห์” จะรวบรวมชิ้นข้อมูล (ชิ้นจิ๊กซอว์ที่แยกจากกัน) ที่ปกติหรือก่อนหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกันเข้าด้วยกันเพื่อแสดงให้เห็นรูปแบบหรือความหมาย หากไม่มีการวิเคราะห์ดังกล่าว ข้อมูล “ดิบ” ก็จะยังไม่มีประโยชน์อยู่เช่นเดิม

ดังนั้น ขั้นตอนการวิเคราะห์ในวงจรข่าวกรองจึงเป็นขั้นตอนสำคัญ อาจกล่าวได้ว่าการวิเคราะห์คือการตรวจสอบอย่างละเอียดและการตีความของความหมายและคุณสมบัติที่สำคัญของข้อมูลที่มีอยู่ โดยใช้กระบวนการทางจิตที่อิงจากความเป็นจริงและเป็นกลาง ซึ่งอาศัยสามัญสำนึก ความรู้ในการให้บริการ ข้อมูลที่เคยได้รับ การเปรียบเทียบและการอนุมาน ข้อมูลใหม่จะถูกเปรียบเทียบกับสิ่งที่รู้อยู่แล้ว และการผสมผสานและการเปรียบเทียบข้อมูลเก่ากับข้อมูลใหม่จะนำไปสู่ข่าวกรองใหม่ การวิเคราะห์จะเน้นให้เห็นช่องโหว่ จุดแข็ง และจุดอ่อนของข้อมูล และแนะนำขั้นตอนต่อไปที่ควรทำ

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การวิเคราะห์

- สามารถบอกได้ว่าข้อมูล / ข่าวกรองของคุณดี (หรือแย่) แค่ไหน
- สามารถบอกสิ่งที่คุณไม่ทราบมาก่อนได้
- สามารถบอกได้ว่าคุณจำเป็นต้องทราบอะไรเพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์
- สามารถบอกได้ว่าคุณต้องมองจุดไหนเพิ่มเติม
- สามารถช่วยให้คุณสื่อสารความเข้าใจของคุณให้กับผู้อื่น

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

หลักการ 5W

- แหล่งที่มาของข้อมูลคือใคร
- ข้อมูลที่ได้รับมาคืออะไร
- ทำไมจึงมีข้อมูลนี้
- กิจกรรมที่ระบุเกิดขึ้นเมื่อไร
- สถานที่ใดที่มีความเกี่ยวข้อง

แหล่งที่มา: Extracted and amended from UNODC, 2010, Basic training manual on investigating and prosecuting the smuggling of migrants, หน่วยการเรียนรู้ที่ 6

บันทึกสำหรับวิทยากร

ดังที่เราเห็นในขั้นตอน “ทิศทาง” เราสามารถกลับมาสำรวจหลักการ 5 W ตลอดถึงวงจรข่าวกรองได้ ในความเป็นจริงแล้ว มันคือหลักการที่เข้าถึงได้และจดจำได้ง่ายสำหรับบุคคลที่ไม่ใช่ผู้วิเคราะห์ ซึ่งสามารถนำหลักการนี้ไปประยุกต์ใช้ได้ในทุกขั้นตอนของวงจรข่าวกรอง

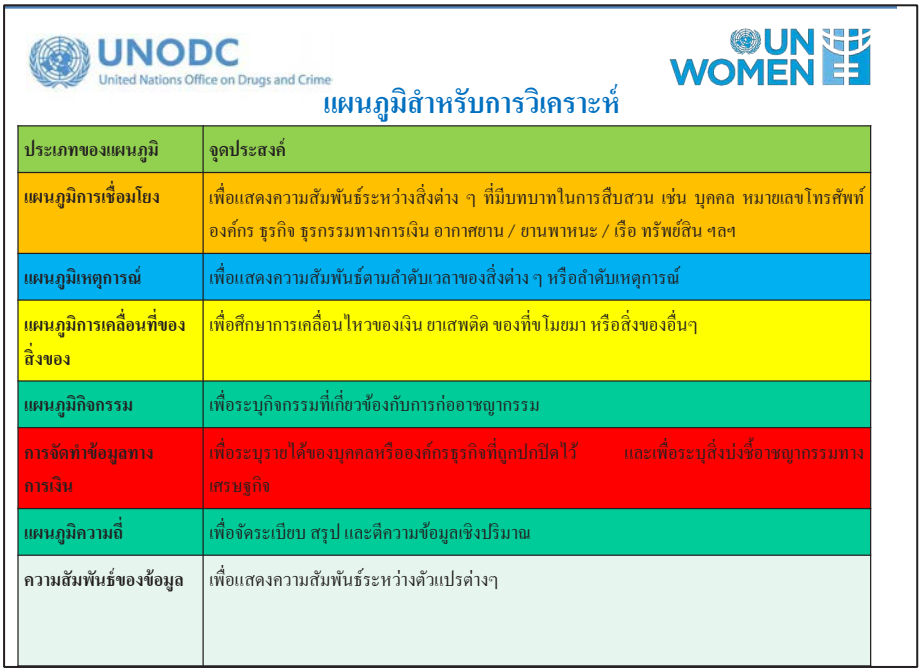

บันทึกสำหรับวิทยากร

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังเกี่ยวกับสไลด์โดยใช้บันทึกด้านล่างนี้ เริ่มจากการอธิบายว่า จากบทบาทหน้าที่ของผู้เข้าร่วมอบรมบางคน พวกเขาอาจไม่ต้องวิเคราะห์ข้อมูล และถ้าหากบางคนมีหน้าที่นี้ พวกเขาควรได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์

ในช่วงนี้ เราจะใช้วิธี “การสร้างแผนภูมิเหตุการณ์” ในการวิเคราะห์กรณีศึกษา (ซึ่งจะอธิบายเพิ่มเติมในไม่ช้า)

การรวมข้อมูลเข้าด้วยกันคือขั้นตอนแรกของกระบวนการวิเคราะห์ โดยเกี่ยวข้องกับการรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหลายแห่งเพื่อเตรียมการสร้างข้อวินิจฉัย จากข้อมูลชิ้นที่แตกต่างกันเหล่านี้ การรวมข้อมูลเข้าด้วยกันสามารถช่วยระบุความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล องค์กร เหตุการณ์ และสถานที่ได้

ผู้วิเคราะห์ข่าวกรองที่ผ่านการฝึกอบรมแล้วจะมีเครื่องมือและวิธีการมากมายให้เลือกใช้ เพื่อให้พวกเขาสามารถวิเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาเป็นข่าวกรองได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เครื่องมือและวิธีการเหล่านี้มีตั้งแต่ปากกาและกระดาษ ไปจนถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ซับซ้อน อย่างไรก็ตาม วิทยากรควรเน้นย้ำให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังอีกครั้งว่า ในขณะที่ผู้วิเคราะห์ผ่านการฝึกอบรมมาให้สร้างแผนภาพและแผนภูมิที่สื่อความหมายได้โดยการแสดงข้อมูลและข่าวกรองที่พัฒนาขึ้นมาในรูปแบบภาพ) เราไม่ควรยึดถือว่าแผนภาพและแผนภูมิเหล่านี้เป็นผลลัพธ์ในขั้นตอนสุดท้าย แต่มันเป็นวิธีการที่สามารถใช้ระบุทาง

เลือกเชิงปฏิบัติการและเชิงยุทธศาสตร์ที่ผ่านการวิเคราะห์และมีความเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งมีส่วนช่วยให้สามารถตัดสินใจได้ดีขึ้น

ผู้วิเคราะห์อาจใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์อย่าง “i2 LinkและCase Notebook” และ “Anacapa” ซึ่งมีส่วนช่วยอย่างมากในด้านความเร็วและความยืดหยุ่นในการวิเคราะห์ หรือถ้าไม่เช่นนั้น พวกเขาอาจจะต้องพึ่งพาสื่อกลางแบบกำหนดด้วยตัวเอง ที่ปกติจะพิจารณาวิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีการที่แสดงไว้ในสไลด์

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

แผนภูมิเหตุการณ์

- สัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น วงกลมหรือสี่เหลี่ยม นั้นจะมีคำอธิบายเหตุการณ์อยู่ เจ้าหน้าที่ควรตรวจดูให้มั่นใจว่าในแผนภูมิมีสัญลักษณ์ที่สื่อถึงสิ่งเดียวกันทุกครั้งที่ใช้ โดยคำอธิบายเหตุการณ์ต้องสั้น มีความยาวไม่เกิน 3-4 คำ
- เส้นที่โยงหากันนั้นสื่อถึงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ นั่นคือ ลำดับเวลาของเหตุการณ์ที่เหตุการณ์หนึ่งนำไปสู่อีกเหตุการณ์หนึ่ง
- ลูกศรบนเส้นแต่ละเส้นสื่อถึงลำดับของเหตุการณ์ นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์เมื่อเวลาผ่านไป
- วันที่และ / หรือเวลาที่เกี่ยวข้องกับแต่ละเหตุการณ์นั้นจะตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กับคำอธิบายเหตุการณ์ เช่น ภายในสัญลักษณ์เหตุการณ์ ใกล้กับสัญลักษณ์ หรือเชื่อมโยงกับสัญลักษณ์

แหล่งที่มา: *www.unodc.org/documents/organized-crime/Law-Enforcement/Criminal_Intelligence_for_Analysts.pdf*

บันทึกสำหรับวิทยากร

แผนภูมิเหตุการณ์เป็นเครื่องมือที่เหมาะสมในการพัฒนาความหมายจากชุดเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง แผนภูมิเหตุการณ์แสดงลำดับเหตุการณ์ เพื่อให้เวลาที่เกิดขึ้นและความสัมพันธ์ของเหตุการณ์นั้นมีความชัดเจน แผนภูมิเหตุการณ์ควรจะมีการพัฒนาในช่วงต้นของการวิเคราะห์กรณีที่ซับซ้อน แผนภูมิเหตุการณ์ประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้:

เนื่องจากเหตุการณ์มักไม่ได้ถูกรายงานตามลำดับ จึงจำเป็นต้องมีการจดวันที่และเวลาอย่างรอบคอบ องค์ประกอบเหล่านี้อาจนำมารวมกันเป็นแผนภูมิเหตุการณ์ได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยมีข้อจำกัดเพียงวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์ของผู้วิเคราะห์ ปัจจัยที่เป็นตัวควบคุมในการสร้างแผนภูมิเหตุการณ์ได้แก่ (ก) เพื่อนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจนและแม่นยำ และ (ข) เพื่อทำให้แผนภูมิเรียบง่ายและตรงประเด็นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

แผนภูมิในขั้นสุดท้ายเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักวิเคราะห์ในการมองเห็นภาพความสำคัญของเหตุการณ์ในอาชญากรรม สิ่งที่อาจเบี่ยงเบนออกไปจากการแสดงภาพนี้ไม่ควรมีอยู่ในแผนภูมิ

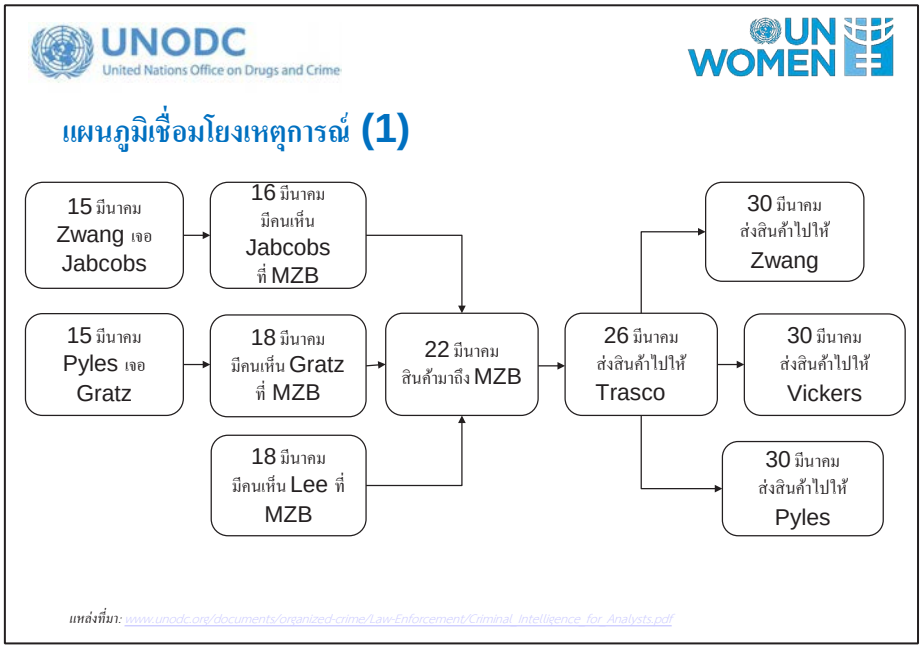

บันทึกสำหรับวิทยากร

สไลด์นี้แสดงตัวอย่างของแผนภูมิเหตุการณ์จากเอกสารของ UNODC ที่อ้างอิงไว้ที่เชิงอรรถ คำอธิบายต่อไปนี้ยังนำมาจากเอกสารฉบับเดียวกันโดยตรง

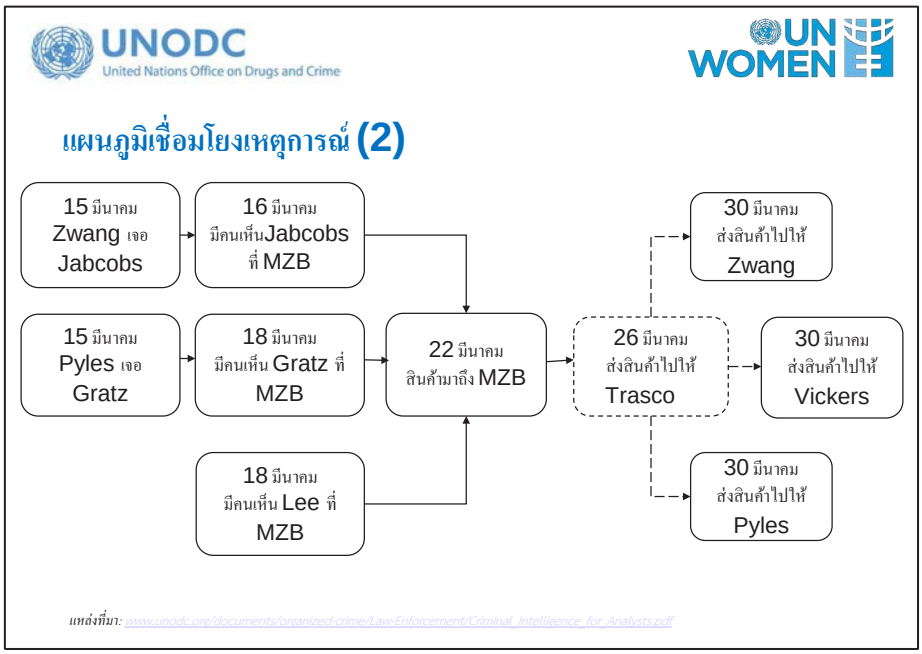

แผนภูมิเหตุการณ์สามารถแสดงทั้งข้อมูลที่ได้รับการตรวจสอบแล้วและข้อมูลที่ตั้งสมมติฐานก็ได้ ตัวอย่างเช่น ภายใต้สถานการณ์อื่น ๆ เราอาจสงสัยว่ามีการจัดส่งของไปที่ Trasco ในวันที่ 26 มีนาคม อย่างไรก็ตาม เรายังไม่ได้ยืนยันว่าเป็นเช่นนั้น เหตุการณ์ที่ตั้งสมมติฐานจึงแสดงไว้ในแผนภูมิโดยใช้เส้นประ

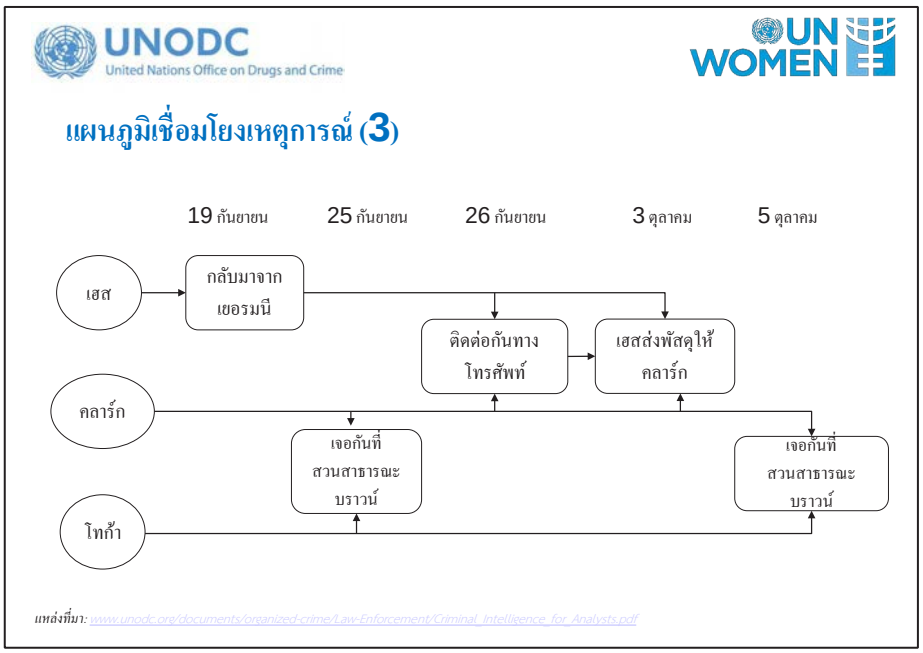

บันทึกสำหรับวิทยากร

หากมีความจำเป็นในการเผยรูปแบบของเหตุการณ์ที่รายล้อมไปด้วยบุคคลมากมาย ไม่ว่าจะเป็นบุคคลทั่วไปหรือองค์กร การใช้แผนภูมิเหตุการณ์แบบเมทริกซ์อาจเหมาะสมกว่า ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถดูตัวอย่างของแผนภูมิเหตุการณ์แบบเมริกซ์ได้ในรูป

คำว่า “เมทริกซ์” ถูกนำมาใช้เพราะแผนภูมิ (รูปที่ 7-3) แสดงรายการบุคคลไว้ที่ด้านหนึ่งของเมทริกซ์ (ในตัวอย่างคือด้านซ้าย) และแสดงเวลาไว้ที่อีกด้านหนึ่ง (ในตัวอย่างคือด้านบน) ในรูปแบบนี้ เหตุการณ์สำคัญถูกวางไว้ตรงจุดตัดที่เวลาและบุคคลมาบรรจบกัน ส่วนลูกศรนั้นจะชี้จากบุคคลไปยังเหตุการณ์ที่บุคคลนั้น ๆ เกี่ยวข้องเท่านั้น หากมีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ มากกว่าหนึ่งคน จะมีสัญลักษณ์แสดงไว้ระหว่างเส้นของคนเหล่านั้น

ในแผนภูมิเหตุการณ์แบบเมทริกซ์โดยทั่วไปแล้ว มาตรวัดแนวนอนคือเวลา ส่วนมาตรวัดแนวตั้งจะแบ่งเป็นหัวข้อต่างๆ เช่น บุคคล หมายเลขโทรศัพท์ ยานพาหนะ ฯลฯ หรืออาจจะเป็นการจับคู่ของสิ่งเหล่านั้นก็ได้ แผนภูมิเหตุการณ์แบบเมทริกซ์อาจมีขนาดใหญ่และซับซ้อน และทำงานได้ดีที่สุดด้วยซอฟต์แวร์สำเร็จรูปที่ทำขึ้นโดยเฉพาะ

กิจกรรมที่สอง: คดีคนหายจาก Pedwar: กิจกรรมการสร้างแผนภูมิเหตุการณ์แบบเมทริกซ์ (งานกลุ่ม)
จุดประสงค์:

- เพื่อพัฒนาและนำเสนอแผนภูมิเหตุการณ์แบบเมทริกซ์
- เพื่อพัฒนาสมมติฐานโดยอิงจากข่าวกรองปัจจุบัน

เวลา: 105 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

2.1 งานกลุ่ม (75 นาที -- หลังดำเนินกิจกรรมไปแล้ว 30 นาที ให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้พัก 15 นาที ก่อนจะกลับไปทำกิจกรรมอีก 30 นาที)

1. อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังว่าตลอดหลักสูตรของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พวกเขาจะได้กลับมาศึกษากรณีศึกษานี้อีกหลายครั้ง รวมถึงกรณีศึกษาอื่นๆ ซึ่งได้รับการพัฒนาเพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมมีโอกาสศึกษาหัวข้อต่างๆ ในเชิงลึกจากมุมมองที่แตกต่างกัน
   กรณีศึกษานี้ชื่อว่า “คดีคนหายจาก Pedwar” ซึ่งเป็นคดีสมมติขึ้นมา แต่อิงมาจากคดีค้ามนุษย์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เกิดขึ้นจริง ให้วิทยากรบอกผู้เข้าร่วมอบรมว่าพวกเขาจะได้แสดงบทบาทเป็นเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายที่สังกัดอยู่ในหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในประเทศที่ชื่อ Pedwar ในบทบาทนี้ พวกเขาจะได้รับมอบหมายให้สืบสวนกรณีการหายตัวไปของเด็กสาวคนหนึ่ง ซึ่งผู้แจ้งความก็คือป้าของเธอ
2. อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังว่า ในขณะนี้ เรากำลังทำงานกับข้อมูลที่มีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากมีเพียงคำให้การของพยานจากป้าของบุคคลที่คาดว่าเป็นผู้เสียหายเท่านั้น จากนั้นให้วิทยากรแจกเอกสารต่อไปนี้ให้ผู้เข้าร่วมอบรม: เอกสาร 2.1.1 ข้อมูล / บริบทในพื้นที่ เอกสาร 2.1.2 รายงานของตำรวจ และเอกสาร 2.1.3 คำให้การของพยาน หลังจากนั้นให้วิทยากรแจกกระดาษฟลิปชาร์ทและปากกาให้แต่ละกลุ่ม และใช้ตารางด้านล่างในการอธิบายเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลแต่ละประเภท
3. อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมทราบว่าพวกเขาจะมีเวลาทั้งหมด 75 นาทีในการทำกิจกรรมให้เสร็จ เมื่อพวกเขาเริ่มทำกิจกรรมไปได้ 30 นาทีจะเป็นช่วงพัก 15 นาที หลังจากนั้นพวกเขาจะต้องกลับไปทำกิจกรรมอีก 30 นาที

2.2 การนำเสนอและประชุมร่วม (30 นาที)

หลังจากทำกิจกรรมเป็นเวลา 75 นาทีแล้ว ให้ผู้เข้าร่วมอบรมทุกคนกลับมารวมตัวกันและให้พวกเขานำเสนองานกลุ่ม บันทึกคำแนะนำสำหรับแต่ละองค์ประกอบของงานมีดังนี้:

1.แผนภูมิเหตุการณ์แบบเมทริกซ์

โปรดจำไว้ว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนี้ไม่ได้เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข่าวกรอง แต่เพื่อให้พวกเขาได้สำรวจแง่มุมที่น่าสนใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสืบสวนในบริบทนี้

ผู้เข้าร่วมอบรมอาจใช้แนวทางที่แตกต่างกันสำหรับแผนภูมิเหตุการณ์เมทริกซ์ และพวกเขาควรได้รับการสนับสนุให้ทำเช่นนั้น ตัวอย่างเช่น การใช้รูปร่างและสีที่แตกต่างกันเพื่อสื่อถึงตัวละครบางคนหรือกิจกรรมบางอย่าง ไม่ว่าผู้เข้าร่วมอบรมจะเลือกใช้แนวทางใด พวกเขาควรมีเหตุการณ์และตัวละครต่อไปนี้รวมอยู่ด้วย

ข้อมูลส่วนบุคคล

แหล่งข้อมูล	รายละเอียด
2.1.1 กิจกรรม: คดีคนหายใน Pedwar	คำแนะนำสำหรับการทำกิจกรรม
2.1.2 รายงานของตำรวจ เดือนมิถุนายน 2016	รายงานของตำรวจที่บันทึกโดยเจ้าหน้าที่ที่สอบปากคำป้าของบุคคลที่คาดว่าเป็นผู้เสียหาย
2.1.3 คำให้การจากพยาน: ป้า Wei Liu เดือนมิถุนายน 2016	คำให้การของพยานจากป้าของบุคคลที่คาดว่าเป็นผู้เสียหาย

ชื่อ	Ju Sang (ผู้เสียหาย)	Bo Lan (ผู้ต้องสงสัยชาย)	Sue Rhi (ผู้ต้องสงสัยหญิง)
อายุ	19	ประมาณ 55	ประมาณ 35
ลักษณะภายนอก	สูง 5 ฟุต 2 นิ้ว รูปร่างผอมมาก ผมสีดำยาวถึงเอว เจาะจมูกด้านซ้าย มีปานแดงยาว 1 ซม. ที่ติ่งหูซ้าย และมีรอยแผลเป็นรูปวงกลมซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 3 ซม. ที่หลังมือขวา รอยแผลเป็นมีสีแดงและทำให้ผิวของหล่อนดูเหมือนมีรอยพับ ราวกับว่าผิวหนังถูกททำลายจากเหตุการณ์ไฟไหม้ที่เกิดขึ้นเมื่อสองเดือนก่อน สวมกางเกงขายาวสีเทายาวถึงข้อเท้า กางเกงมีกระเป๋าอยู่รอบต้นขาแต่ละข้าง เสื้อโปโลสีชมพูอ่อนมีเลข 56 สีน้ำเงินปะอยู่ที่ด้านหลัง และรองเท้าผ้าใบสีเขียวกับเชือกผูกรองเท้าสีขาว สะพายกระเป๋าเป้สีดำ มีข้อความเล็กๆ สีแดงอยู่ที่ด้านหลังขวาของกระเป๋าเขียนว่า “Route 66”	สูงประมาณ 5 ฟุต 10 นิ้ว รูปร่างผอม ผมสีดำแต่มีผมหงอกเส้นใหญ่หนึ่งเส้นพาดยาวลงมาด้านซ้ายของหลังใบหู สวมเสื้อผ้าแบบเนี้ยบแต่เรียบและสบายๆ กางเกงยีนส์สีกรมท่าเข้ม เสื้อเชิ้ตสีกรมท่า ตรงกระเป๋าหน้าอกด้านซ้ายมีสัญลักษณ์วงแหวนสีทองสามวงที่กระเป๋าหน้าอกด้านซ้าย	สูงประมาณ 5 ฟุต 7 นิ้ว ผมตรงยาวถึงบ่า

ลำดับเหตุการณ์และรายละเอียดที่สำคัญ

- กุมภาพันธ์: พยานและหลานสาวสองคน (รวมถึงบุคคลที่คาดว่าเป็นผู้เสียหาย) เดินทางมาถึงค่ายผู้ลี้ภัย
- เมษายน: พยานทราบจากเพื่อนที่ค่ายว่าพวกเขาได้ติดต่อกับชายคนหนึ่งจาก Keeto ซึ่งกำลังรับสมัครคนงานในโรงงานผลิตโทรศัพท์มือถือ
- 2 พฤษภาคม: ผู้ต้องสงสัยชายและหญิงพบพยานเพื่อพูดคุยถึงโอกาสที่หลานสาวของพยานจะได้ไปทำงานในโรงงานผลิตโทรศัพท์มือถือ โดยผู้ต้องสงสัยได้แสดงรูปถ่ายของโรงงานให้พยานดู
    - รายละเอียดเกี่ยวกับโรงงาน
        - บริษัทโทรศัพท์มือถือตั้งอยู่ทางตอนใต้ของ Keeto ใกล้กับเมืองชายฝั่งชื่อ Lan
        - รูปถ่ายของโรงงานแสดงให้เห็นว่าโรงงานเป็นอาคารขนาดใหญ่ มีเสาสีชมพูสามต้นตั้งอยู่ทางด้านซ้ายของอาคารทรงสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่และไม่มีหน้าต่าง ด้านหน้าของอาคารมีสัญลักษณ์วงแหวนทองคำสามวง
        - รูปถ่ายแสดงให้เห็นว่าภายในโรงงานนั้นดูสะอาด เนื่องจากคนงานต้องสวมเครื่องแบบสีขาวและตาข่ายคลุมผม
        - พยานได้รับการบอกเล่าว่าคนงานของโรงงานนี้อาศัยอยู่ในหอพัก ซึ่งรูปภาพของหอพักแสดงให้เห็นว่าหอพักดูสะอาด และมีคนงานพักร่วมกันสี่คนต่อหนึ่งห้อง
- 5 พฤษภาคม: ผู้ต้องสงสัยชายและหญิงและผู้เสียหายเดินทางออกจากค่ายด้วยรถจี๊ปยี่ห้อโตโยต้า
- 6 พฤษภาคม: หลานสาวโทรหาป้าของหล่อนจาก Pedwar Royal ซึ่งตั้งอยู่ในเมืองหลวงของ Pedwar
- 7 พฤษภาคม: หลานสาวโทรหาป้าของหล่อนจากชายแดนของ Pedwar / Keeto ชื่อว่า Hotel Blue
- 8 พฤษภาคม: หลานสาวโทรหาป้าของหล่อนจากห้องส้วมในร้านอาหารที่คาดว่าพวกเขาหยุดแวะระหว่างทาง
    - ป้าเล่าว่าเสียงของหลานสาวฟังดูวิตกกังวล
    - หลานสาวเล่าให้ป้าฟังว่า หล่อนสังเกตเห็นผู้ต้องสงสัยชายยื่นบัตรประชาชนปลอมของหล่อนให้กับเจ้าหน้าที่ตระเวนชายแดน ในขณะนั้น หล่อนรู้สึกวิตกกังวลเกินกว่าจะตั้งคำถามกับชายคนนั้นว่าทำไมเขาทำแบบนั้น แต่ตอนนี้เธอเริ่มวิตกกังวลยิ่งขึ้น
    - หลังจากนั้น ป้าได้ยินเสียงตะโกนและเสียงดังโครมมาจากปลายสาย ป้าได้ยินเสียงหลานสาวของตนกรีดร้องและบอกให้ปล่อยหล่อนไป หลังจากนั้นสายก็ถูกตัด
    - ป้าพยายามโทรกลับไปหาหลานสาว แต่ได้ยินแต่เสียงจากระบบตอบรับอัตโนมัติ

2. สิ่งบ่งชี้ถึงการค้ามนุษย์

- ปัจจัยผลักและปัจจัยดึง: สถานการณ์ในค่ายผู้ลี้ภัยนั้นมีความท้าทายสูง และข้อเสนอสำหรับการทำงานนั้นดูเหมือนจะเป็นโอกาสที่ดี
- แนวโน้มระดับภูมิภาคที่ชี้ว่าผู้หญิงที่มีภูมิหลังทางชาติพันธุ์เดียวกับผู้เสียหายมักเป็นตกเป็นเป้าหมายให้ถูกพาไปเมือง Keeto เพื่อการแต่งงานแบบคลุมถุงชนหรือบังคับให้พวกหล่อนเป็น “แม่อุ้มบุญ” ที่ตั้งครรภ์แทนสามีภรรยาคู่อื่น ประกอบกับคำให้การของพยาน ซึ่งป้าเล่าว่าผู้ต้องสงสัยยืนยันว่าพวกเขาจะคัดเลือกเฉพาะผู้หญิงที่มีอายุเหมาะสมสำหรับการตั้งครรภ์เท่านั้น
- รายงานที่ระบุว่าผู้เสียหายมีความวิตกกังวล ก่อนที่การติดต่อจะถูกตัดขาด
- การติดต่อที่ถูกตัดขาด

กิจกรรมที่สาม: การเผยแพร่ข้อมูล

จุดประสงค์: เพื่อศึกษาขั้นตอนการเผยแพร่ข้อมูลในวงจรข่าวกรอง

เวลา: 15 นาที

บันทึกสำหรับวิทยากร

3.1 การนำเสนอ (15 นาที)

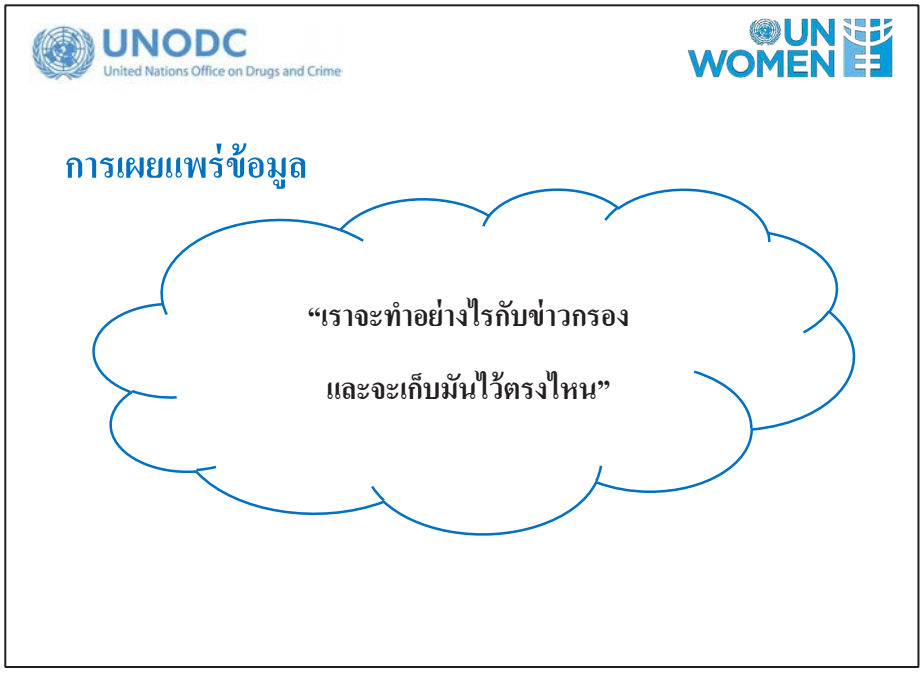

บันทึกสำหรับวิทยากร

องค์ประกอบของการเผยแพร่ข้อมูลในวงจรข่าวกรองสามารถสรุปได้ด้วยคำถามว่า“เราจะทำอย่างไรกับข่าวกรอง และจะเก็บมันไว้ตรงไหน”

ขณะที่การเผยแพร่ข้อมูลอาจเกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ข้อมูลในขั้นต้นให้กับบุคคลที่สาม โดยปกติแล้วมันหมายถึงการเปิดเผยผลการวิเคราะห์ให้กับลูกค้าหรือผู้ใช้ปลายทาง ด้วยเหตุนี้เอง การเผยแพร่ข้อมูลจึงเป็นส่วนสำคัญของวงจรข่าวกรอง เพราะการปฏิบัติงานในส่วนอื่นๆ จะไม่มีความหมายเลยถ้าผลลัพธ์ที่ได้รับมานั้นขาดการตัดสินใจที่มีสติสัมปชัญญะว่าจะทำอย่างไรกับข้อมูลต่อไป

อย่างไรก็ตาม การคุ้มครองความปลอดภัยของแหล่งข้อมูลหรือวิธีการที่ใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ควรคำนึงถึงเป็นอย่างยิ่ง จำเป็นต้องมีการตรวจสอบให้มั่นใจว่าจะไม่มีการการระบุแหล่งข้อมูลโดยไม่ได้ตั้งใจหรือการเปิดเผยเทคนิคลับที่ใช้ในการได้มาซึ่งข้อมูล ความรับผิดชอบในการคุ้มครองความปลอดภัยของแหล่งข้อมูลนั้นไม่ได้จำกัดแค่กับบุคคลหรือหน่วยงานเผยแพร่ข้อมูล แต่ยังรวมถึงบุคคลที่รับข้อมูลไปด้วย

เราสามารถดูแลความปลอดภัยของแหล่งข้อมูลได้โดยการกลั่นกรองเนื้อหา ทั้งนี้ก็เพื่อหลีกเลี่ยงการระบุแหล่งข้อมูลและการให้แนวทางว่าข้อมูลหรือข่าวกรองสามารถเผยแพร่ไปในขอบเขตที่กว้างขนาดไหน แนวทางดังกล่าวอาจมีขึ้นได้โดยการกำหนดประเภทของความปลอดภัยให้กับรายงาน (เช่น เป็นความลับ ลับเฉพาะ จำกัดการเข้าถึง) หรือโดยการจัดสรร “รหัสการใช้งาน” ซึ่งเป็นชุดของคำอนุญาตและข้อจำกัดที่กำหนดว่าใครมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลหรือจำเป็นต้องเข้าถึงข้อมูลบ้าง

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

กลยุทธ์ความเสี่ยง

- **ยอมรับ:** มีความเสี่ยง แต่เป็นความเสี่ยงที่อยู่ในระดับ / บริบทที่มีความเหมาะสม / จำเป็นต้องยอมรับ เช่น ทหารที่กำลังเข้าสู่สถานการณ์ต่อสู้
- **กำจัด:** การกำจัดความเสี่ยงออกไปโดยสิ้นเชิง นั่นคือการนำบุคคลออกจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งโดยสิ้นเชิง ยกตัวอย่างเช่น บุคคลอาจตัดสินใจไม่เดินทางเข้าไปในบางพื้นที่โดยเด็ดขาด

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การกลั่นกรองเนื้อหา

- เวลาและสถานที่ของการพบปะกับแหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคลอาจไม่เกี่ยวข้องกัน และอาจนำไปสู่การระบุแหล่งข้อมูลได้
- ข่าวกรองซ้ำจากแหล่งข้อมูลเดียวกันอาจนำไปสู่การระบุแหล่งข้อมูล การใช้ทะเบียนแหล่งข้อมูลที่เป็นความลับซึ่งมีการสุ่มหมายเลขจะช่วยลดโอกาสนี้ได้
- การกลั่นกรองเนื้อหาควรทำให้ผู้อ่านไม่สามารถระบุแหล่งข้อมูลได้ว่าเป็นบุคคลหรือแหล่งข้อมูลทางเทคนิค

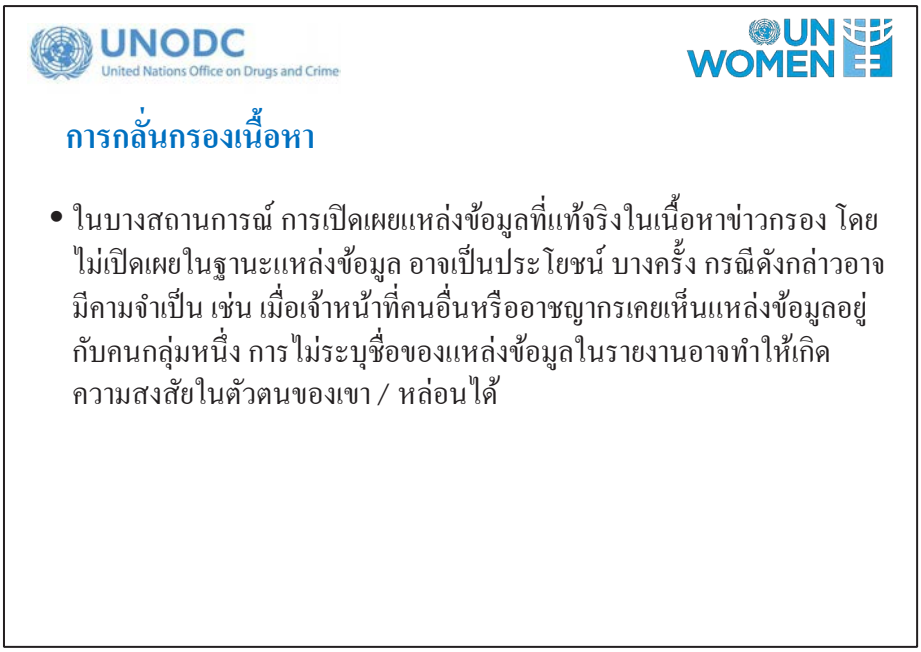

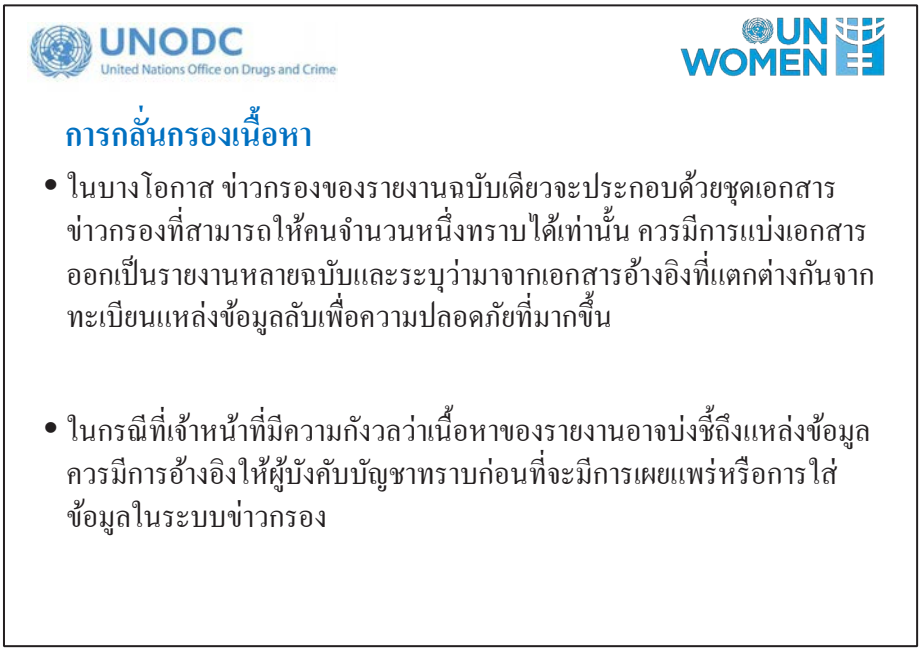

บันทึกสำหรับวิทยากร

เป็นสิ่งจำเป็นว่าข้อมูลหรือข่าวกรองจะต้องผ่านการกลั่นกรองก่อนจะมีการเผยแพร่ออกไปนอกหน่วยข่าวกรอง การเผยแพร่นั้นจะต้องเป็นไปโดยมีการคุ้มครองแหล่งข้อมูลหรือที่มาของข้อมูลไม่ให้สามารถตรวจพบได้จากบริบทหรือการใช้คำพูดในรายงาน และยังเป็นไปเพื่อปกป้องสถานการณ์หรือวิธีการที่ได้มาซึ่งข่าวกรองด้วย ในการสนับสนุนขั้นตอนนี้ มีแนวทางการกลั่นกรองข้อมูลให้ดูเป็นตัวอย่างดังนี้

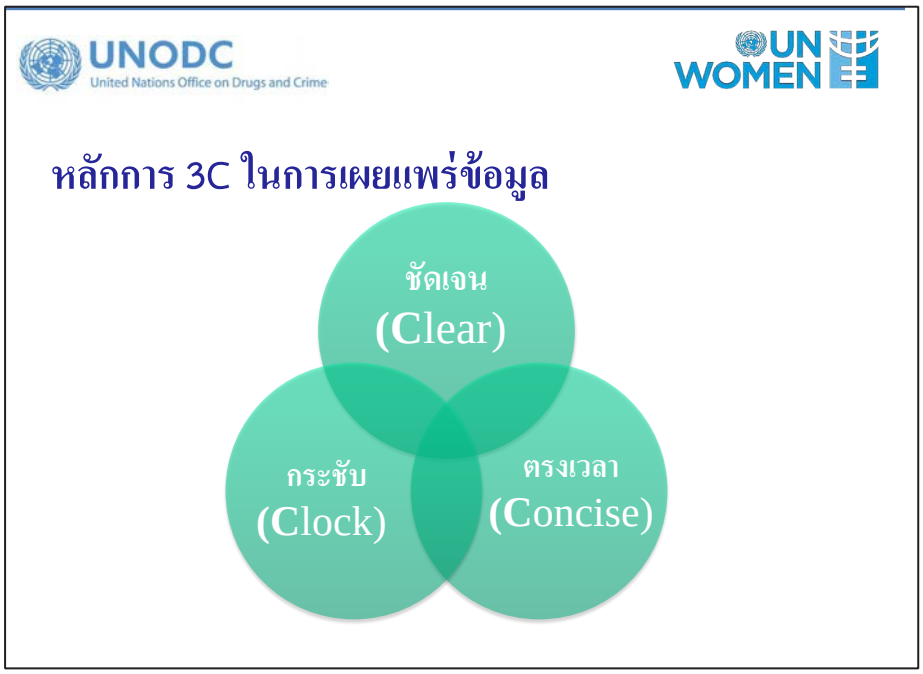

บันทึกสำหรับวิทยากร

จุดประสงค์เบื้องต้นของการเผยแพร่ข้อมูลคือเพื่อให้บุคคลหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถดำเนินการที่จำเป็นกับข่าวกรองนั้นได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การดำเนินการนั้นมีประสิทธิภาพ ข่าวกรองจะต้องได้รับการเผยแพร่ด้วยวิธีการที่เหมาะสมที่สุด และมีระยะเวลาเพียงพอให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การเผยแพร่ข่าวกรองว่าจะเกิดเหตุการณ์บางอย่าง ณ สถานที่แห่งหนึ่ง แทบจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใดเลย หากเจ้าหน้าที่ได้รับข่าวกรองนั้นหลังจากเหตุการณ์เกิดขึ้นไปแล้ว

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

วิธีการเผยแพร่ข้อมูล

การเผยแพร่ข้อมูลสามารถทำได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น

- เทคโนโลยีด้านข้อมูล
- ประกาศหรือหนังสือเวียน
- การประชุมเชิงปฏิบัติการ
- การสรุปสั้น ๆ (ทั้งด้วยการพูดและการเขียน)
- รายงานภายใน
- สื่อ
- การพบปะที่เป็นส่วนตัวกับผู้เสียหาย / ผู้รอดชีวิตและครอบครัว
- การประชุมปกติหรือการประชุมเฉพาะกิจกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น (ซึ่งช่วยให้สามารถเข้าถึงชุมชนได้มากขึ้นและสร้างความเชื่อใจและความผูกพันกับสมาชิกชุมชน)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

เทคนิค Bottom Line Up Front (BLUF)

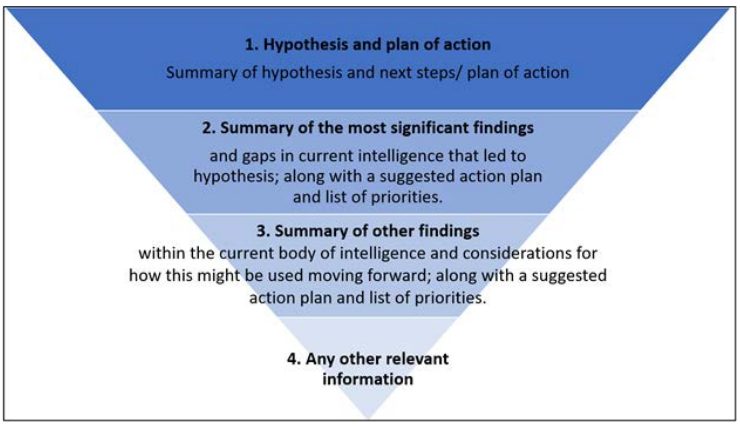

บันทึกสำหรับวิทยากร

ในจุดนี้ อาจไม่มีการใช้ข่าวกรองบางส่วนเพื่อสนับสนุนคำแนะนำ แต่ข่าวกรองเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในภายหลัง ซึ่งส่วนนี้อ้างกลับไปยังขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลของวงจรข่าวกรองโดยการรักษาข้อมูลที่รวบรวมไว้ ตลอดจนถึงการนำวงจรข่าวกรองมาใช้ใหม่ตลอดการสืบสวน

ช่วงที่สอง:
การประเมินความเสี่ยง

เป้าหมาย: เพื่อให้คำนิยามและศึกษาลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอของความเสี่ยงคดีค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- กำหนดแง่มุมของความเสี่ยงด้วยเลนส์เรื่องเพศสภาพได้
- ใช้เมทริกซ์ประเมินความเสี่ยง
- รับรู้ลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอของความเสี่ยงในการค้ามนุษย์

เวลา: 60 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ ช่วงที่สอง: การประเมินความเสี่ยง	
กระดาษขนาดเท่าโปสการ์ด และกาว	
กระดาษฟลิปชาร์ทและปากกา	

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1.การแนะนำความเสี่ยง	เพื่อแนะนำและศึกษาลักษณะที่ซับซ้อนของความเสี่ยง	10
2.แผนผังการประเมิน ความเสี่ยง	เพื่อแนะนำผู้เข้าร่วมอบรมให้รู้จักแผนผังการประเมิน ความเสี่ยง	30

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
3.ความเสี่ยงที่มีการเปลี่ยนแปลงและกลยุทธ์	เพื่อศึกษาลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงและแนวทางการใช้กลยุทธ์แบบต่างๆ	20

จุดประสงค์ของช่วงนี้คือการส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมอบรมคำนึงถึงความเสี่ยงจากมุมมองเชิงปริมาณและการจัดการ คดีค้ามนุษย์นั้นมีความเสี่ยงทั้งต่อผู้เสียหาย / ผู้รอดชีวิตและเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายหรือเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเสริมที่รับผิดชอบคดีนี้ด้วยเช่นกัน ความเสี่ยงนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในแง่ของลักษณะและความรุนแรงเมื่อคดีค้ามนุษย์มีความคืบหน้า การแนะนำแผนผังประเมินความเสี่ยงช่วยสร้างเลนส์เรื่องเพศสภาพซึ่งจะช่วยแสดงให้เห็นภาพของความเสี่ยงในเชิงปริมาณได้ และกลยุทธ์การจัดการความเสี่ยงระดับสูงสุดที่นำเสนอนี้ก็สามารถให้ข้อมูลเบื้องต้นคร่าวๆ ในการเริ่มคิดว่าเราจะจัดการ / บรรเทาความเสี่ยงได้อย่างไร ในช่วงที่สี่ ผู้เข้าร่วมอบรมจะได้รับมอบหมายให้พิจารณาและวางกลยุทธ์สำหรับความเสี่ยงในบริบทของกรณีศึกษา

กิจกรรมที่หนึ่ง: การแนะนำความเสี่ยง
จุดประสงค์: เพื่อแนะนำและศึกษาลักษณะที่ซับซ้อนของความเสี่ยง
เวลา: 10 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1.1 การนำเสนอ

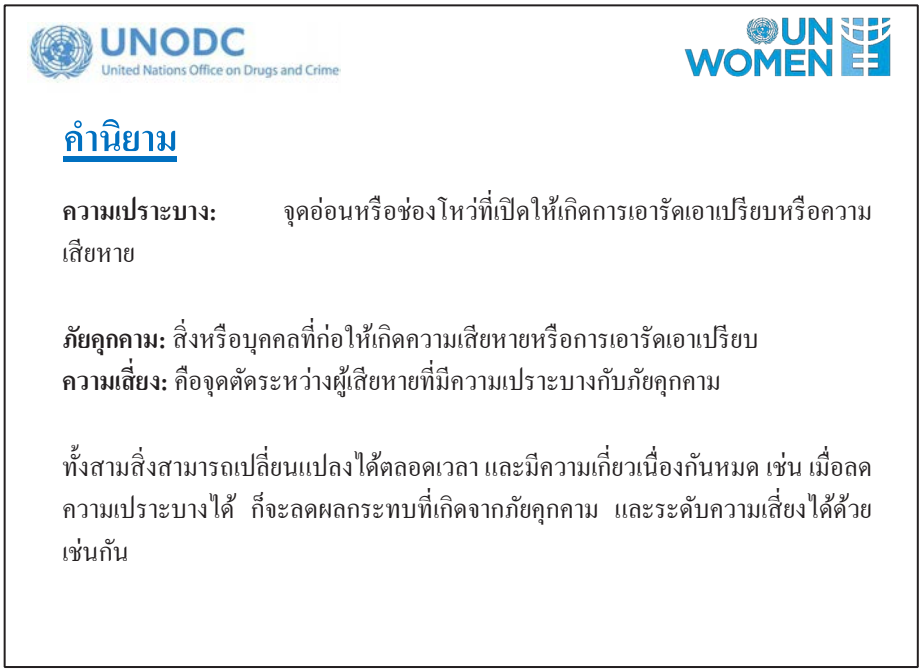

บันทึกสำหรับวิทยากร

ใช้สไลด์เพื่อรวบรวมคำนิยาม จากนั้นให้อธิบายลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและความสัมพันธ์ระหว่างความเปราะบาง ภัยคุกคาม และความเสี่ยง

กิจกรรมที่สอง: แผนผังการประเมินความเสี่ยง
จุดประสงค์: เพื่อแนะนำผู้เข้าร่วมอบรมให้รู้จักกับแผนผังการประเมินความเสี่ยง
เวลา: 30 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

2.1 สไลด์: แผนผังการประเมินความเสี่ยง (5 นาที)

อธิบายว่าแผนผังการประเมินความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยเป็นแผนผังที่ใช้เพื่อวางแผนความเสี่ยงกับตัวแปรสำคัญสองตัวต่อไปนี้:

ความเป็นไปได้: ความเป็นไปได้ว่าเหตุการณ์อะไรสักอย่างจะเกิดขึ้น

ความร้ายแรง: ความร้ายแรงของผลกระทบ เมื่อมีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น

2.2 กิจกรรม: วางแผนความเสี่ยงบนแผนผัง (25 นาที)

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมพูดคุยกับคนข้าง ๆ และลองนึกถึงตัวอย่างความเสี่ยงในอาชีพของตนไว้ 4 ตัวอย่าง

- สองตัวอย่างเกี่ยวกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรืออาชญากรรมที่มีการบีบบังคับ
- สองตัวอย่างเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย

หลังจากผ่านไป 5 นาที ให้ผู้เข้าร่วมอบรม 2-3 คนแบ่งปันตัวอย่างและอธิบายว่าจะนำตัวอย่างไปใส่ไว้ตรงไหนในแผนผัง

ถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าตำแหน่งบนแผนผังจะเปลี่ยนไปหรือไม่หากมีเพศสภาพของบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้อง

ตัวอย่างเช่น หาก “การเผชิญหน้ากับอาชญากรที่ใช้ความรุนแรง” เป็นความเสี่ยงข้อหนึ่งที่มีการระบุไว้ ระดับของความเสี่ยงจะเปลี่ยนไปตามเพศสภาพของบุคคลหรือไม่ (เพศสภาพของคนที่เผชิญหน้ากับอาชญากร และเพศสภาพของอาชญากร) เพราะเหตุใด

คุณสามารถลองสำรวจตัวแปรอื่นได้ด้วยเช่นกัน เช่น ผลกระทบของการปล้นจะเปลี่ยนไปตามสถานะทางเศรษฐกิจของผู้เสียหายหรือไม่ ฯลฯ

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนี้คือการจำลองลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงและอิทธิพลจากเพศสภาพ ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ และปัจจัยทางกายภาพ

กิจกรรมที่สาม: ความเสี่ยงที่มีการเปลี่ยนแปลงและกลยุทธ์
จุดประสงค์: เพื่อศึกษาลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงและแนวทางการใช้กลยุทธ์ต่างๆ
เวลา: 20 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

3.1 การนำเสนอกลยุทธ์ (10 นาที)
ใช้สไลด์นำเสนอเพื่อแนะนำกลยุทธ์แบบต่าง ๆ

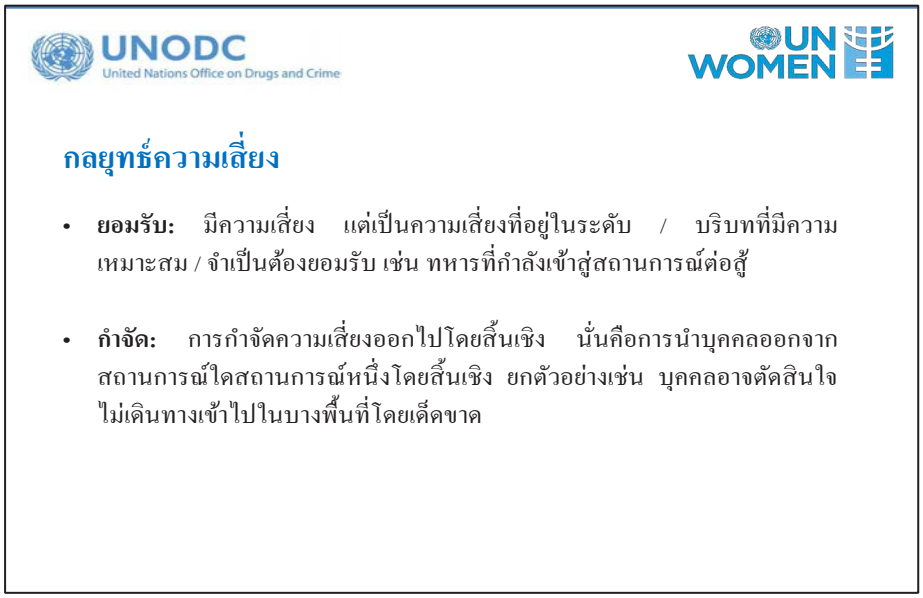

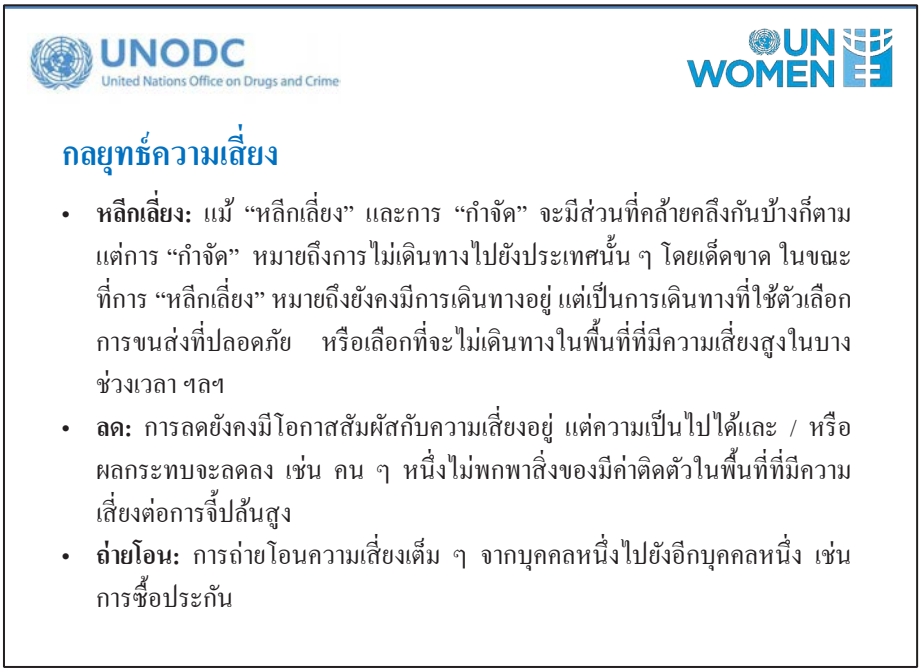

3.2 เรื่องราวความเสี่ยงที่มีการเปลี่ยนแปลง (10 นาที)

เป้าหมายของกิจกรรมนี้คือการจำลองว่าความเสี่ยงนั้นมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงอย่างไร และจำเป็นต้องมีการเฝ้าสังเกตและทบทวนอยู่เสมอในสถานการณ์การบังคับใช้กฎหมาย

วิทยากรมีสองทางเลือกในการทำกิจกรรมนี้

ทางเลือกที่หนึ่ง: วิทยากรสร้างเรื่องราวขึ้นมาล่วงหน้า โดยให้ความเสี่ยงเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ตัวอย่าง เช่น:

> เด็กสาวแสดงหลักฐานเกี่ยวกับผู้ค้ามนุษย์ที่ใช้ความรุนแรง ซึ่งยังคงลอยนวลอยู่
> หล่อนถูกนำตัวไปยังโฮสเทลซึ่งเป็นที่หลบภัย เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัย
> ห่างจากโฮสเทลออกไปไม่ไกลนัก มีผู้พบเห็นพนักงานโฮสเทลกำลังพูดคุยกับสมาชิกแก๊งค้ามนุษย์

หลังจากได้องค์ประกอบแต่ละข้อจากเรื่องที่เล่าไปแล้ว ให้ผู้เข้าร่วมอบรมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ

- ความเสี่ยงเพิ่มขึ้น / ลดลงในแง่ของความเป็นไปได้ / ผลกระทบ
- ใครตกอยู่ในความเสี่ยง เพราะอะไร
- แนะนำกลยุทธ์ เช่น ยอมรับ หลีกเลี่ยง ถ่ายโอน ฯลฯ

ทางเลือกที่สอง: ใช้ขั้นตอนแบบเดียวกับขั้นตอนข้างต้น แต่แทนที่วิทยากรจะสร้างเรื่องราวไว้ล่วงหน้าก่อนการอบรม ให้วิทยากรบอกให้ผู้เข้าร่วมอบรมสร้างเรื่องราวขึ้นาแทน วิธีหนึ่งที่พวกเขาสามารถทำได้คือการโยนลูกบอลไปยังผู้เข้าร่วมอบรมคนอื่น ซึ่งคนที่รับลูกบอลได้จะต้องสร้างองค์ประกอบหนึ่งข้อสำหรับเรื่องราวนี้ ก่อนที่จะต้องโยนลูกบอลต่อไปให้คนอื่น และให้กระทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ ตัวอย่างเช่น:

ผู้เข้าร่วมอบรมคนแรก: (รับลูกบอลและพูด) “เด็กสาวแสดงหลักฐานเกี่ยวกับผู้ค้ามนุษย์ที่ใช้ความรุนแรง ซึ่งยังคงลอยนวลอยู่” (โยนลูกบอลให้ผู้เข้าร่วมอบรมคนที่สอง)

ผู้เข้าร่วมอบรมคนที่สอง: (รับลูกบอลและพูด) “หล่อนถูกนำตัวไปยังโฮสเทลซึ่งเป็นที่หลบภัยเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัย” (โยนลูกบอลให้ผู้เข้าร่วมคนที่สาม)

ผู้เข้าร่วมอบรมคนที่สาม: (รับลูกบอลและพูด) “ห่างจากโฮสเทลออกไปไม่ไกลนัก มีผู้พบเห็นพนักงานโฮสเทลกำลังพูดคุยกับสมาชิกแก๊งค้ามนุษย์” (โยนลูกบอลให้ผู้เข้าร่วมคนที่สี่)

การใช้วิธีที่สองนั้นจะได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเมื่อมีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์มาก เพราะพวกเขามีประสบการณ์ในชีวิตจริงที่สามารถแบ่งปันให้ผู้เข้าร่วมอบรมศึกษาได้ในบริบทนี้

อธิบายว่าจะมีการอภิปรายถึงความเสี่ยงในฐานะสิ่งที่ต้องคำนึงถึงตลอดฤดูกาลที่จะมาถึง ประเด็นการเรียนรู้ที่สำคัญในช่วงนี้ได้แก่:

- เพื่อทำความเข้าใจภาษาที่ใช้ในการกำหนดความเสี่ยงและมาตรวัด
- รับรู้ว่าความเสี่ยงมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาและสามารถย้ายตำแหน่งจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนได้ และความเสี่ยงนั้นอาจสร้างผลกระทบได้มากหรือน้อยเพียงใด

ช่วงที่สาม:

การจัดการที่เกิดเหตุในคดีค้ามนุษย์

เป้าหมาย: เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการตรวจสอบที่เกิดเหตุในคดีค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- ให้คำนิยามที่เกิดเหตุในคดีอาชญากรรม
- อธิบายว่าอะไรทำให้ที่เกิดเหตุในคดีค้ามนุษย์แตกต่างจากที่เกิดเหตุในคดีอาชญากรรมประเภทอื่น
- อธิบายหลักการ “ทุกสัมผัสย่อมทิ้งร่องรอย” (ทั้ง “ผู้ที่ถูกตรวจสอบ” และเจ้าหน้าที่สืบสวน)
- จดจำ “ร่องรอย” แบบต่างๆ ได้
- วางแผนว่าจะจัดการที่เกิดเหตุในคดีอาชญากรรมอย่างไรในบริบทของกรณีศึกษา

เวลา: 120 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ ช่วงที่สี่: การจัดการที่เกิดเหตุในคดีค้ามนุษย์	
2.3.1 ความคืบหน้าคดีคนหายใน Pedwar	พิมพ์เอกสารหนึ่งใบสำหรับผู้เข้าร่วมอบรมแต่ละคน
กระดาษฟลิปชาร์ทและปากกา	

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1. การให้คำนิยามการตรวจสอบที่เกิดเหตุในการสืบสวนคดีค้ามนุษย์	เพื่ออธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของการตรวจสอบที่เกิดเหตุในการสืบสวนคดีค้ามนุษย์	20
2. การจัดการที่เกิดเหตุในคดีอาชญากรรม	เพื่อแนะนำทฤษฎีการจัดการที่เกิดเหตุในคดีอาชญากรรม	30
3. การจัดการที่เกิดเหตุในคดีคนหายใน Pedwar	เพื่อนำทฤษฎีการจัดการที่เกิดเหตุในคดีอาชญากรรมมาใช้กับกรณีศึกษา	70

กิจกรรมที่หนึ่ง: การให้คำนิยามการตรวจสอบที่เกิดเหตุในการสืบสวนคดีค้ามนุษย์
จุดประสงค์: เพื่ออธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของการตรวจสอบที่เกิดเหตุในการสืบสวนคดีค้ามนุษย์
เวลา: 20 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร
1.1 การนำเสนอเชิงโต้ตอบ (20 นาที)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

อภิปราย

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ที่เกิดเหตุในคดีอาชญากรรม

ที่เกิดเหตุในคดีอาชญากรรมคือสถานที่ที่มีหลักฐานทางกายภาพของอาชญากรรม ซึ่งอาจเป็นสิ่งต่อไปนี้:

- อาคาร
- ยานพาหนะ
- พื้นที่บนบกหรือในน้ำ
- ร่างกายของมนุษย์

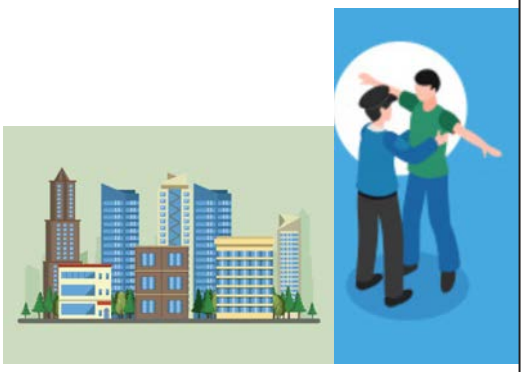

บันทึกสำหรับวิทยากร

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมยกตัวอย่างของร่องรอยประเภทต่างๆ หลังจากผ่านไป 5 นาทีให้วิทยากรรวบรวมความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมอบรม ก่อนจะนำความคิดเห็นเหล่านั้นไปรวมกับสไลด์ถัดไป

บันทึกสำหรับวิทยากร

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังว่าอาชญากรอาจทิ้งร่องรอยไว้ในที่เกิดเหตุที่มีคดีอาชญากรรมก็จริง แต่คนอื่นที่เข้าไปในสถานที่นั้นก็เช่นกัน เพราะฉะนั้น เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายจะต้องระมัดระวังไม่ให้ตนทิ้งร่องรอยไว้ในที่เกิดเหตุ ซึ่งอาจปนเปื้อนหรือทำลายหลักฐานได้

จากนั้น ให้วิทยากรถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าพวกเขานึกตัวอย่างว่ากรณีต่อไปนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

ตัวอย่างที่เป็นไปได้ ได้แก่:

- การเดินเข้าไปในห้องที่เกิดการปล้น โดยรองเท้าได้นำเอาเศษดินเข้าไปในห้องด้วยด้วย
- ระหว่างการดูแลผู้เสียหายจากการข่มขืน คุณเสนอให้ผู้เสียหายอาบน้ำก่อนที่จะมีการเก็บหลักฐานจากร่างกายของหล่อน เช่น การเก็บตัวอย่างอสุจิ
- การหยิบจับหลักฐานโดยไม่ใส่ถุงมือ ซึ่งหมายความว่ารอยนิ้วมือของคุณก็จะติดอยู่บนหลักฐานด้วย

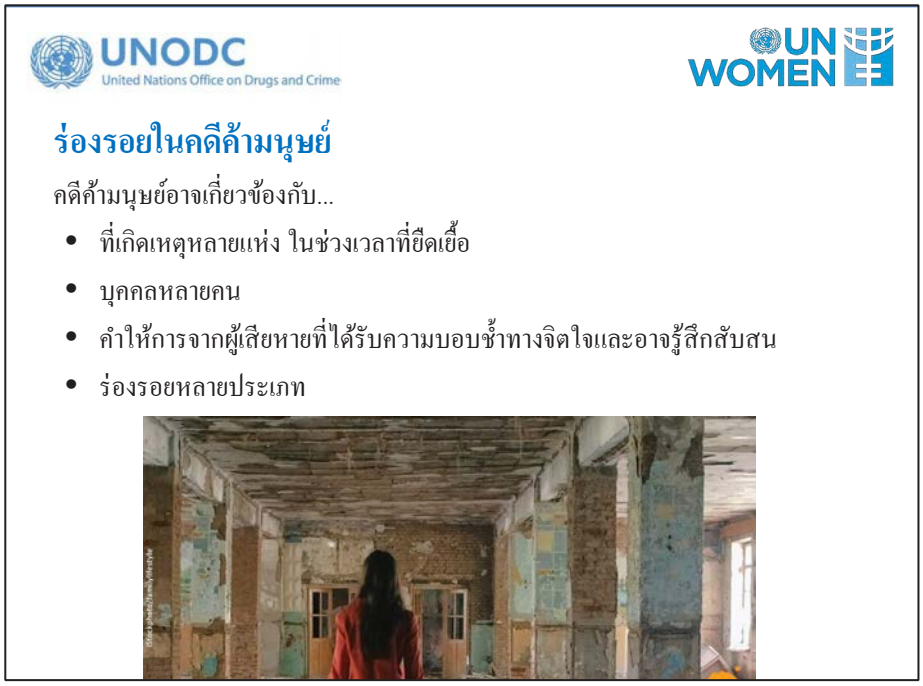

กิจกรรมที่สอง: การจัดการที่เกิดเหตุในคดีอาชญากรรม

จุดประสงค์: เพื่อแนะนำทฤษฎีการจัดการที่เกิดเหตุในคดีอาชญากรรม

เวลา: 30 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

2.1 การนำเสนอ (15 นาที)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

กำหนดวัตถุประสงค์

เรามองหาวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันจากที่เกิดเหตุต่าง ๆ เช่น...

- การเชื่อมโยงบุคคลกับสถานที่หรือสิ่งของ
- การพิจารณาว่ามีการเอารัดเอาเปรียบทางเพศเกิดขึ้นในสถานที่นั้นหรือไม่
- การหาหลักฐานว่ามีอาชญากรรมที่ใช้ความรุนแรงเกิดขึ้น
- การพิสูจน์ว่าบุคคลได้สัมผัส / กรอกลายเซ็นลงในเอกสารที่เกี่ยวกับอาชญากรรม
- การติดตามการใช้โทรศัพท์ไปยังบุคคลต่าง ๆ และเวลาที่มีการโทร

บันทึกสำหรับวิทยากร

ถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าพวกเขาจะรวบรวมหลักฐานประเภทใดในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์เหล่านี้ ตัวอย่างได้แก่:

- การเชื่อมโยงบุคคลกับสถานที่หรือวัตถุ เช่น ลายนิ้วมือ รอยเท้า ดีเอ็นเอ ภาพจากกล้องวงจรปิด
- การระบุว่าการแสวงหาประโยชน์ทางเพศนั้นเกิดขึ้นในสถานที่แห่งหนึ่ง เช่น หลักฐานการต่อสู้ (สิ่งของแตกหักหรือรอยบนกำแพง) ตัวอย่างน้ำอสุจิและเลือด ถุงยางอนามัยที่ใช้แล้ว หรือซองถุงยางอนามัย
- การค้นหาหลักฐานเพื่อพิสูจน์ว่ามีอาชญากรรมที่ใช้ความรุนแรงเกิดขึ้น เช่น หลักฐานการต่อสู้ (สิ่งของแตกหักหรือรอยบนกำแพง) ตัวอย่างน้ำอสุจิและเลือด
- พิสูจน์ว่าบุคคลได้สัมผัส / กรอกลายเซ็นลงในเอกสารที่เกี่ยวกับอาชญากรรม เช่น ลายนิ้วมือและดีเอ็นเอ
- ติดตามการใช้โทรศัพท์ไปยังบุคคลต่างๆ และเวลาที่มีการโทร เช่น ใบเสร็จค่าโทรศัพท์

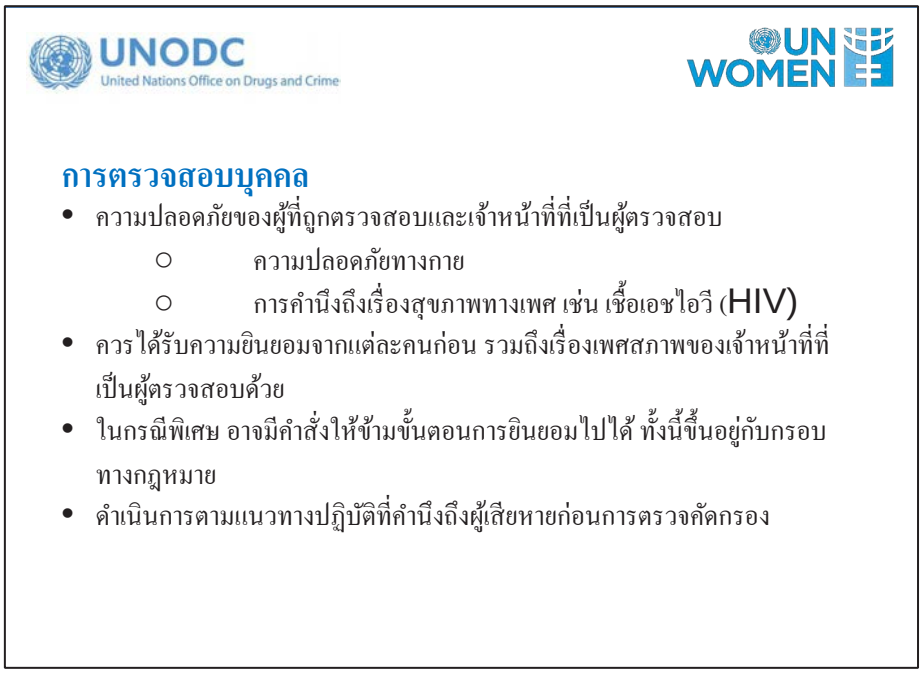

บันทึกสำหรับวิทยากร

ประเด็นนี้อยู่นอกเหนือขอบเขตของหลักสูตรการประชุมเชิงปฏิบัติการ วิทยากรควรเน้นย้ำให้ผู้เข้าร่วมอบรมตระหนักว่าบทเรียนนี้ควรได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ภายใต้ระเบียบการป้องกันที่เข้มงวดอยู่เสมอ

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ประเภทของการตรวจสอบ

การตรวจคัดกรอง

- โดยทั่วไปมักตรวจโดยมีฉากกั้น
- วัตถุประสงค์ — เพื่อตรวจสอบว่ามีอาการบาดเจ็บที่ต้องได้รับการรักษา / การดูแลหรือไม่
- การตรวจคัดกรองควรคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพ ดังนี้:
    - เพศสภาพของเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้ตรวจสอบ
    - ขั้นตอนต้องดำเนินไปเพื่อรักษาเกียรติและความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหาย
    - ควรเคารพหลักปฏิบัติและประเพณีทางศาสนา

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ประเภทของการตรวจสอบ

การตรวจหาหลักฐาน

- โดยทั่วไปมักจะมีการตรวจหาหลักฐานที่สถานีตำรวจหรือศูนย์การแพทย์
- วัตถุประสงค์ - เพื่อรวบรวมหลักฐาน เช่น อาการบาดเจ็บ รอยช้ำ หลักฐานว่ามีการล่วงละเมิดทางเพศ เช่น น้ำอสุจิ
- การตรวจคัดกรองควรคำนึงถึงมิติทางเพศสภาพ:
    - เพศสภาพของเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้ตรวจสอบ
    - ขั้นตอนต้องดำเนินไปเพื่อรักษาเกียรติและความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหาย
    - ควรเคารพหลักปฏิบัติและประเพณีทางศาสนา

    การดูแลภายหลังการรักษามีความสำคัญอย่างยิ่ง การตรวจสอบอาจสร้างความบอบช้ำทางจิตใจอย่างมากให้กับผู้เสียหายได้

วิทยากรควรอธิบายว่าการอบรมเรื่องการตรวจสอบอย่างละเอียดนั้นอยู่เหนือขอบเขตของหลักสูตรนี้ ประเด็นนี้มีความละเอียดอ่อนอย่างมากและควรกระทำโดยผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์เท่านั้น

อย่างไรก็ตาม สไลด์นี้ได้ครอบคลุมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ควรคำนึงถึง

กิจกรรมที่สาม: การจัดการที่เกิดเหตุในคดีคนหายใน Pedwar
จุดประสงค์: เพื่อนำทฤษฎีการจัดการที่เกิดเหตุในคดีอาชญากรรมมาใช้กับกรณีศึกษา
เวลา: 70 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

3.1 งานกลุ่ม (40 นาที)

ให้วิทยากรแบ่งผู้เข้าร่วมอบรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ (แม้ว่ากิจกรรมนี้จะต่อเนื่องมาจากกรณีศึกษา “คดีคนหายใน Pedwar” แต่การคละกลุ่มเพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมมีโอกาสได้ทำกิจกรรมกับคนอื่นก็เป็นการฝึกฝนที่ดี)

จากนั้น ให้วิทยากรอธิบายว่าผู้เข้าร่วมอบรมทุกกลุ่มจะได้ทำงานเกี่ยวกับข่าวกรองที่คดีนี้มีอยู่แล้ว เพื่อทำกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในสไลด์นำเสนอ:

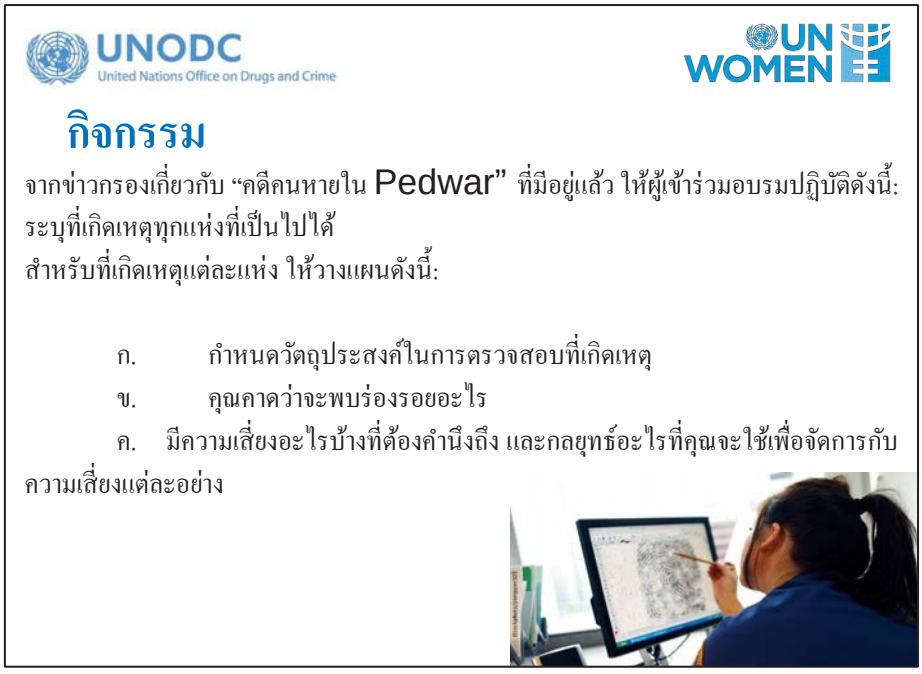

ให้เวลาผู้เข้าร่วมอบรม 40 นาทีในการทำกิจกรรม แจกกระดาษฟลิปชาร์ทและปากกาเพื่อให้พวกเขาบันทึกคำตอบ และแจกชุดสื่อกิจกรรม 2.4.1 ความคืบหน้าเกี่ยวกับคดีคนหายใน Pedwar

เมื่อเริ่มกิจกรรมไป 20 นาทีแล้ว ให้ทุกกลุ่มหยุดทำงานและให้วิทยากรบอกว่ามีข้อมูลล่าสุดที่พวกเขาจำเป็นต้องทราบ พวกเขาควรอ่านข้อมูลล่าสุดนั้นและตอบคำถามในกิจกรรม วิทยากรควรอธิบายว่าผู้เข้าร่วมอบรมควรทำกิจกรรมเกี่ยวกับที่เกิดเหตุที่ระบุไว้แล้วต่อ ถ้าพวกเขารู้สึกว่ายังมีความจำเป็นอยู่หลังจากทราบข่าวกรองใหม่ ผู้เข้าร่วมอบรมควรเพิ่มที่เกิดเหตุแห่งใหม่ด้วย ถ้ามี

3.2 การนำเสนอ (30 นาที)

เลือกผู้เข้าร่วมอบรมกลุ่มต่าง ๆ ออกมาแบ่งปันความคิดเห็นเกี่ยวกับที่เกิดเหตุแต่ละแห่ง

บันทึกสำหรับวิทยากร

ที่เกิดเหตุอาจได้แก่

1. โรงแรม Blue
2. โรงแรม Pedwar Royale
3. รถที่ใช้พา Ju Sang จาก Pedwar ไปยัง Keeto
4. ยานพาหนะที่ใช้พา Ju Sang ไปที่ป่าซึ่งเป็นที่ ๆ หล่อนถูกทิ้งไว้
5. บัญชีออนไลน์ที่มีการโอนเงินเข้า
6. หมายเลขโทรศัพท์ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในคดีนี้ เช่น หมายเลขโทรศัพท์ที่ผู้คัดเลือกผู้เสียหายใช้ หมายเลขที่ใช้โทรเพื่อเรียกร้องเงินค่าไถ่เพื่อแลกกับการปล่อยตัวหล่อน
7. ตัว Ju Sang เอง

วันที่สาม

ช่วงที่หนึ่ง:

ความจำเป็นของหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง

เป้าหมาย: เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางในการสืบสวน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- เข้าใจคุณค่าและความสำคัญของ “ความรู้สึกร่วม” ในหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง
- อธิบายหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางได้
- อธิบายประโยชน์ของการใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางได้

เวลา: 90 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ ช่วงที่สอง: ความสำคัญของหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง	
กระดาษฟลิปชาร์ทและปากกา	

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1. การรับรู้ “ผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย”	เพื่อส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมอบรมเห็นว่าผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายจากคดีค้ามนุษย์มักถูกมองข้ามว่าไม่ได้เป็น “ผู้เสียหาย” เพราะพวกเขาเป็นผู้กระทำผิดในอาชญากรรม หรือเพราะการตีตราทางสังคม	60
2. หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง	เพื่อแนะนำแนวคิดของหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง	30

การเพิ่ม “ความรู้สึกร่วม” ควรเป็นวัตถุประสงค์เสริมของทั้งหลักสูตรนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันที่สามที่เราจะได้ศึกษาการปฏิบัติตามหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง โดยทั่วไปแล้วการบังคับใช้กฎหมายนั้นมักจะยึดติดกับกฎระเบียบและขั้นตอนต่าง ๆ ในการสืบสวนคดีอาชญากรรม แต่คำแนะนำในการใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางนั้นเป็นแนวทางที่ค่อนข้างใหม่ ไม่ใช่เพียงในประเทศเท่านั้น แต่ยังรวมถึงในระดับภูมิภาคอาเซียนด้วย

เพื่อสนับสนุนหลักการนี้ การสอนในวันที่สามจึงจะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้ไตร่ตรองพิจารณาตัวเอง ซึ่งวิทยากรควรดูแลโดยคำนึงถึงความละเอียดอ่อนด้านอารมณ์ของผู้เข้าร่วมอบรม

กิจกรรมที่หนึ่ง: การรับรู้ “ผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย”
จุดประสงค์: เพื่อส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมอบรมเห็นว่าผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายจากคดีค้ามนุษย์มักถูกมองข้ามว่าไม่ได้เป็น “ผู้เสียหาย” เพราะพวกเขาเป็นผู้กระทำผิดในอาชญากรรม หรือเพราะการตีตราทางสังคม
เวลา: 60 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร
1.1 คลังภาพสำหรับการไตร่ตรอง (30 นาที)

บันทึกสำหรับวิทยากร

ในตอนแรก กิจกรรมนี้อาจถูกมองว่าเป็นแนวทางที่ยืดเยื้อและน่าเบื่อ แต่ในทางปฏิบัติแล้ว หากวิทยากรสามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างละเอียดอ่อนและท้าทายไปพร้อมๆ กัน กิจกรรมนี้ก็อาจเป็นกิจกรรมที่ทรงพลังได้

ในกิจกรรมนี้ วิทยากรจะใช้ชุดรูปถ่ายในของผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย โดยจะใช้รูปถ่ายเดียวกันสองครั้ง เพราะมันจะกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมอบรมมองบุคคลเดียวกันผ่านข้อมูลสองชุดที่มีปริมาณต่างกัน ดังต่อไปนี้:

- ข้อแรก จากมุมมองของผู้เข้าร่วมอบรม ทั้งในฐานะเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและในฐานะบุคคลทั่วไป / พ่อแม่ ฯลฯ พวกเขาจะต้องตัดสินว่าบุคคลในรูปรู้สึกอย่างไร พวกเขาจะไม่ได้รับข้อมูลอื่นใดเพิ่มเติม ดังนั้น ความคิดเห็นของพวกเขาจะมาจากการตัดสินในด้านวิชาชีพและโดยส่วนตัว
- ข้อสอง ผู้เข้าร่วมอบรมจะได้รับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับภูมิหลังของบุคคลในภาพถ่าย จากนั้นพวกเขาต้องคิดไตร่ตรองอีกครั้งว่าบุคคลในรูปถ่ายรู้สึกอย่างไรตอนที่ถูกถ่ายรูป

สิ่งสำคัญในการดำเนินกิจกรรมนี้คือการไม่ต้องบอกทุกอย่างเกี่ยวกับกิจกรรมให้ผู้เข้าร่วมอบรมทราบล่วงหน้า ซึ่งรวมถึงเป้าหมายของกิจกรรมนี้ด้วย เป้าหมายคือการส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมอบรมเข้าใจว่าเรามักจะด่วนตัดสินผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายจากความคิดส่วนตัว / ความคิดเห็นในด้านวิชาชีพ / ความคิดเห็นที่อิงระบบความเชื่อของตน

วิทยากรควรเลือกรูปถ่ายสามรูปไว้ล่วงหน้าก่อนการอบรม ซึ่งรูปถ่ายเหล่านี้ต้องสื่อความหมายตรงกับคำอธิบายที่จะแสดงให้ผู้เข้าร่วมอบรมดูในภายหลัง ให้ผู้เข้าร่วมอบรมทำงานเป็นกลุ่มๆ ละ 2-3 คนเท่านั้น เพราะการคิดไตร่ตรองภายในกลุ่มเล็กๆ จะเหมาะสมกว่า

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมทราบว่าคุณกำลังจะแสดงรูปถ่ายสามรูป หลังจากนั้น ผู้เข้าร่วมอบรมจะต้องอภิปรายถึงคำถามแบบสะท้อนคิด ซึ่งจะแสดงไว้ในสไลด์

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

- คุณคิดว่าบุคคลในรูปภาพรู้สึกอย่างไร เพราะอะไร
- พวกเขาอยากอยู่ในสถานที่ ๆ แสดงไว้ในรูปภาพหรือไม่
- เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอาจตอบสนองต่อพวกเขาอย่างไร

ผู้ค้าประเวณี

แสดงสไลด์ภาพทีละหน้าและให้เวลาผู้เข้าร่วมอบรม 5-7 นาทีในการไตร่ตรองและอภิปรายเกี่ยวกับสไลด์ในแต่ละหน้า

หลังจากจบแต่ละหน้า รวบรวมความคิดเห็นจากทั้งกลุ่มและบันทึกลงในกระดาษฟลิปชาร์ทหน้าห้อง ให้มีกระดาษฟลิปชาร์ทหนึ่งแผ่นที่บันทึกความคิดเห็นของทั้งกลุ่มไว้สำหรับภาพแต่ละภาพ

ในขณะที่ผู้เข้าร่วมอบรมแบ่งปันความคิดเห็นอยู่ วิทยากรจะต้องระวังไม่ให้ตนแสดงท่าทีตัดสินและไม่แก้ไขข้อผิดพลาด ตัวอย่างเช่น วิทยากรแสดงรูปผู้ค้าประเวณี และผู้เข้าร่วมอบรมเสนอแนะว่า “พวกเขาทำแบบนั้นเพื่อเงินและเพื่อเรียกร้องความสนใจ” “พวกเขาชอบทำแบบนั้น” ฯลฯ วิทยากรจะต้องบันทึกความเห็นเหล่านั้นลงไปในกระดาษฟลิปชาร์ทและไม่จำเป็นต้องเสนอความคิดเห็นใดๆ ผู้เข้าร่วมอบรมจะต้องรู้สึกวางใจว่าจะไม่มี “คำตอบที่ผิด”

เมื่อผู้เข้าร่วมอบรมอภิปรายถึงรูปภาพครบทั้ง 3 รูปแล้ว วิทยากรก็สามารถเริ่มต้นกิจกรรมในช่วงที่สองได้

1.2 คลังภาพสำหรับการไตร่ตรอง (ส่วนที่สอง) (30 นาที)

ก่อนจะเข้าสู่ช่วงนี้ ติดกระดาษฟลิปชาร์ทจากกิจกรรมครั้งก่อนไว้บนผนังเพื่อใช้อ้างอิงในกิจกรรมนี้

แสดงสไลด์ทีละหน้าอีกครั้งและอ่านออกเสียงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพแต่ละรูป หลังจากอ่านเรื่องแต่ละเรื่องแล้ว ให้เวลาผู้เข้าร่วมอบรม 5-7 นาทีในการไตร่ตรองคำถามชุดใหม่ ก่อนจะขอความคิดเห็นจากกลุ่มที่กว้างขึ้น

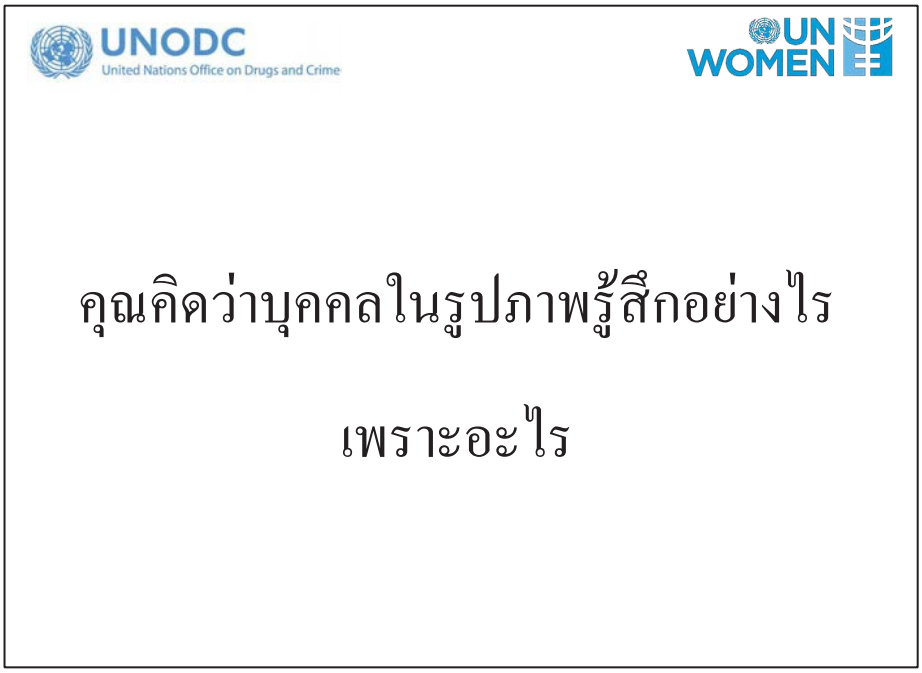

เรื่องราวในแต่ละสไลด์

1. ผู้ค้าประเวณี

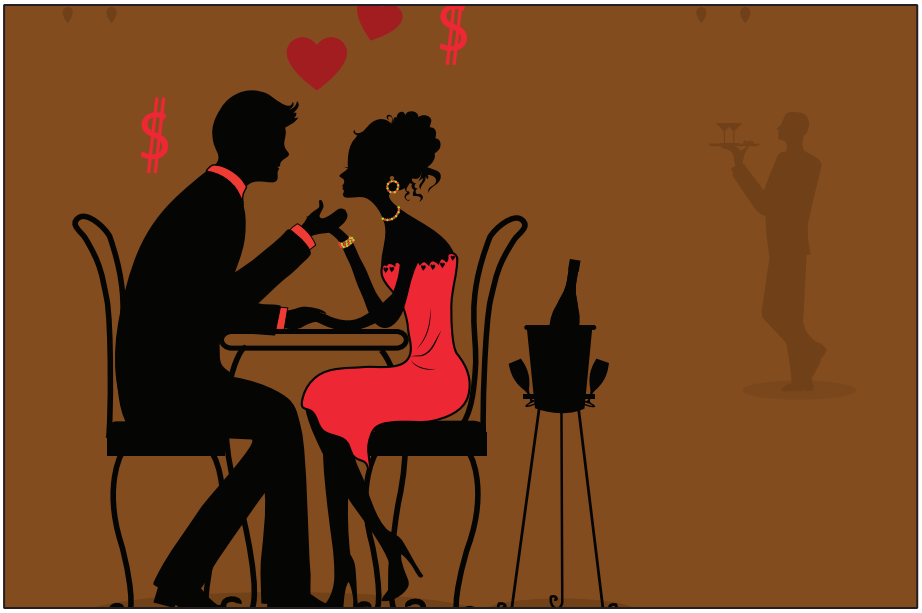

นี่คือ (ใส่ชื่อ) หล่อนอายุ 19 ปี และมาจากครอบครัวเคร่งศาสนาในพื้นที่ชนบทแห่งหนึ่งใน (ใส่ชื่อประเทศหรือพื้นที่)

ตอนหล่อนอายุ 18 ปี หล่อนได้รับเลือกให้เรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนสอนภาษาในเมืองในช่วงฤดูร้อน ครอบครัวของหล่อนสนับสนุนให้หล่อนคว้าอาสานั้น และหล่อนก็รู้สึกตื่นเต้นมาก

เมื่อหล่อนเดินทางไปถึง หล่อนรู้ความจริงในทันทีว่าโรงเรียนสอนภาษาที่แท้จริงแล้วคือธุรกิจหลอกลวง แทนที่หล่อนจะได้เรียนภาษาอังกฤษ หล่อนถูกบีบบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายเพื่อแลกกับเงินที่หล่อนจ่ายไปให้กับผู้ค้า หล่อนถูกผู้ค้าจับตามอง หล่อนได้รับอนุญาตให้โทรกลับบ้านได้เพียงระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งการโทรทุกครั้งต้องมีคนฟังด้วยและหล่อนมักถูกบังคับให้โกหกคู่สนทนาปลายสาย

บันทึกสำหรับวิทยากร

เมื่อใช้เลนส์เรื่องเพศสภาพในการศึกษาประเด็นการค้าประเวณี เราจำเป็นต้องพิจารณาองค์ประกอบของ “ทางเลือก” ซึ่งอยู่นอกเหนือขอบเขตของหลักสูตรนี้ แต่การศึกษาในเชิงลึกก็เป็นสิ่งที่ควรกระทำ ไม่ใช่ทุกคนที่ถูกค้าบริการทางเพศ เพราะบางคน “เลือก” ที่จะทำเช่นนั้นเอง อย่างไรก็ตาม เราจำเป็น

ต้องคิดถึงแนวคิดของ “ทางเลือก” อย่างระมัดระวัง เมื่อเราพิจารณาทางเลือก ผู้ค้าบริการทางเพศอาจไม่ได้ถูกบีบบังคับโดยผู้ค้ามนุษย์ให้อยู่ที่นั่น แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีปัจจัยทางเศรษฐกิจและทางสังคมที่สังเกตเห็นได้ยากมาจำกัดทางเลือกในแง่มุมอื่นๆ ของชีวิต เช่น โอกาสทางการศึกษาและความเป็นอยู่ที่อาจจำกัดขอบเขตในการเลือกทางเลือกอื่น

ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่มีความซับซ้อนในการศึกษา ผู้ศึกษาควรหลีกเลี่ยงการลดทอนพลังของบุคคลโดยการทึกทักทันทีว่ามีการบีบบังคับเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็น “ทางเลือก” แต่ทางเลือกนั้นอาจเกิดการจากถูก / ไม่ถูกบีบบังคับด้วยข้อจำกัดอื่นๆ

เมื่อมีเด็กเข้ามาเกี่ยวข้อง เราจำเป็นต้องกำจัดคำถามเกี่ยวกับ “ทางเลือก” ออกไปทั้งหมด แม้ว่าเด็กจะแสดงออกว่าสถานการณ์นั้นเป็นสิ่งที่พวกเขาเลือกเองก็ตาม ในฐานะผู้บังคับใช้กฎหมาย เราต้องมองว่าสถานการณ์ดังกล่าวเป็นการล่วงละเมิดทางเพศ

ในแง่ของกิจกรรมและหลักสูตรนี้ เรากำลังพูดถึงการค้าประเวณีจากมุมมองของการค้ามนุษย์

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ผู้ลักลอบขนยาเสพติด

นี่คือ (ใส่ชื่อ) หล่อนมีลูกสามคนกับสามีที่ชอบทำร้ายเธอ (ทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ และทางเพศ) เขาเป็นผู้ค้ายาเสพติดและเขาบังคับให้หล่อนขนยา เขาใช้ความรุนแรงและขู่ว่าจะทำร้ายลูกของหล่อนถ้าหล่อนไม่ทำตามที่เขาบอก ตลอดหลายปีที่ผ่านมา หล่อนถูกบีบบังคับให้แยกตัวออกจากครอบครัวและเพื่อน ๆ มากขึ้น

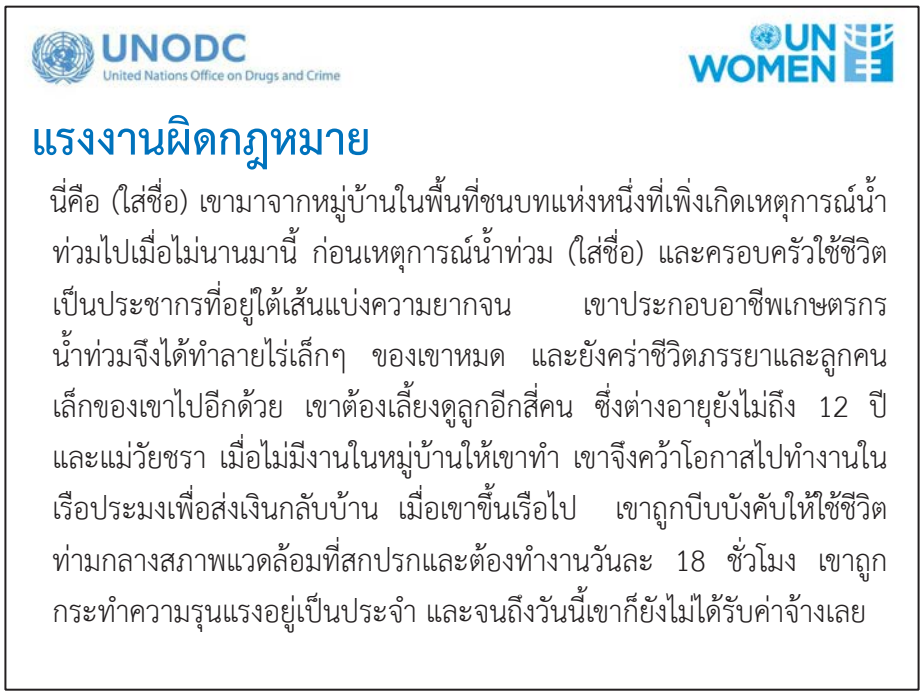

บันทึกสำหรับวิทยากร

สิ่งสำคัญคือการส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมอบรมเข้าใจความรู้สึกของบุคคลในรูปให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ วิทยากรควรถามคำถาม เช่น:

- คุณคิดว่าพวกเขารู้สึกอย่างไรที่ไม่ได้มีชีวิตตามอุดมคติของสังคม (คิดไตร่ตรองจากโปสเตอร์ที่ทำขึ้นในช่วงเริ่มต้น ที่ถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าความหมายของการเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงคืออะไร)
- คุณจะรู้สึกอย่างไรถ้าคุณเป็นตัวละครในกรณีศึกษา และความรู้สึกดังกล่าวเป็นอารมณ์แบบไหน

สิ่งสำคัญคือต้องให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้พัฒนามุมมองที่มีความรู้สึกร่วมพวกเขาจะรู้สึกอย่างไรถ้าตนตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกับตัวละครในกรณีศึกษา โดยเฉพาะในบริบทของวัฒนธรรมของพวกเขาที่มีต่อมุมมองด้านเพศสภาพ

2.1 การอภิปราย (15 นาที)

แสดงสไลด์ให้ผู้เข้าร่วมอบรมดูและให้พวกเขาอภิปรายกับคู่ของตนเป็นเวลา 5 นาที จากนั้นให้พวกเขาแสดงความเห็นในการประชุมร่วมเป็นเวลา 5 นาที

กิจกรรมที่สอง: หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง

จุดประสงค์: เพื่อแนะนำแนวคิดของหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง

เวลา: 30 นาที

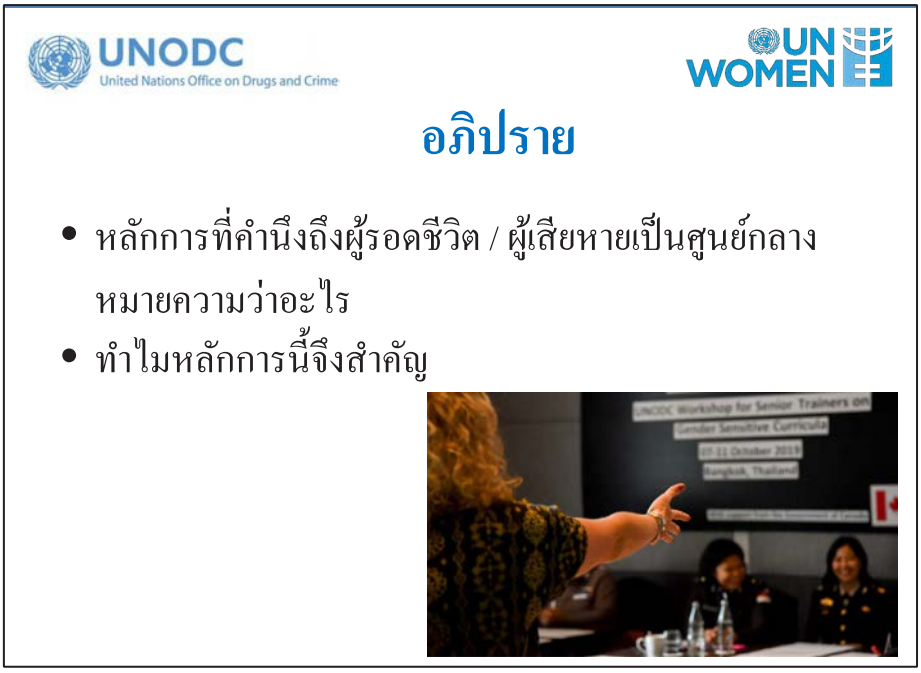

2.1 การอภิปราย (15 นาที)

แสดงสไลด์ให้ผู้เข้าร่วมอบรมดูและให้พวกเขาอภิปรายกับคู่ของตนเป็นเวลา 5 นาที จากนั้นให้พวกเขาแสดงความเห็นในการประชุมร่วมเป็นเวลา 5 นาที

2.2 การนำเสนอ (15 นาที)

รวมความคิดเห็นของผู้อบรมเข้ากับคำนิยามของหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง

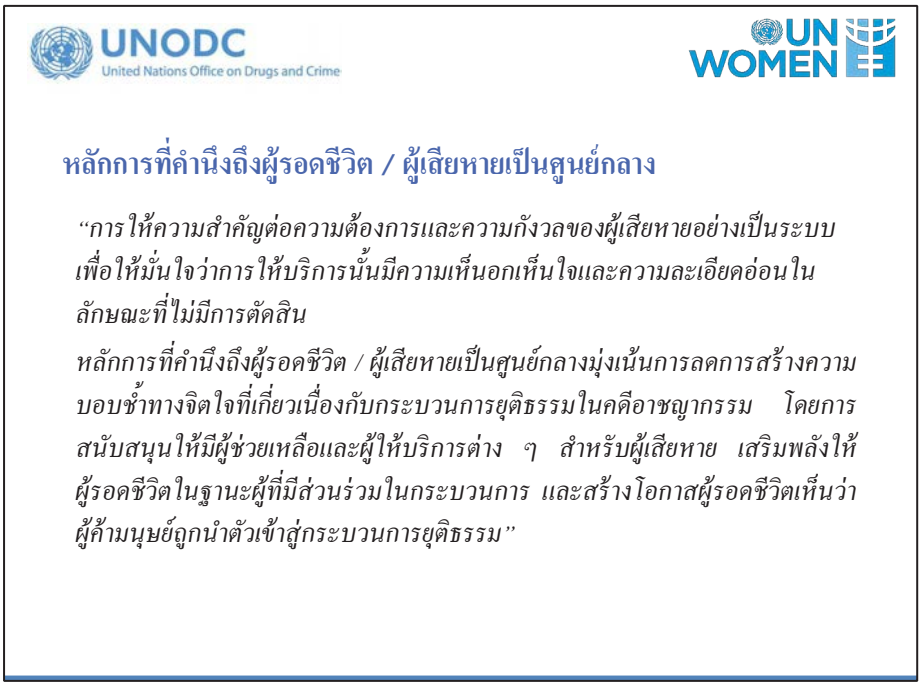

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

คุณค่าของการใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง

- หน้าที่รับผิดชอบในการดูแล
- สนับสนุนให้ผู้เสียหายได้รับการดูแลและความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
- ช่วย / ส่งเสริมให้ผู้เสียหายมีส่วนร่วมในการสืบสวนมากขึ้นในการดำเนินคดีผู้ค้ามนุษย์และผู้กระทำผิดในอาชญากรรมอื่น

หากผู้เสียหายรู้สึกว่าตนได้รับความช่วยเหลือและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ พวกเขามีแนวโน้มว่าจะมีส่วนร่วมในการสนับสนุนให้การดำเนินคดีประสบความสำเร็จ!

บันทึกสำหรับวิทยากร

ประเด็นสุดท้ายคือการเน้นย้ำว่าการคำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางไม่ได้เป็นเพียงข้อผูกมัดทางจริยธรรมเท่านั้น แต่มันสามารถช่วยให้การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดในการค้ามนุษย์ประสบความสำเร็จได้

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ประเภทของผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย 3 ประเภท

- ผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายที่ไม่ให้ความร่วมมือกับตำรวจเลย
- ผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายที่ให้ข่าวกรอง แต่ไม่ให้หลักฐานหรือคำให้การ
- ผู้เสียหายที่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ เพราะพวกเขาต้องการยืนยันความผิดของผู้ค้ามนุษย์

แหล่งที่มา: www.baliprocess.net/UserFiles/baliprocess/File/RSO-CIFAL-curriculum%20Enhancing%20a%20Victim-Centered%20Approach_A4_Final_2017-02-14_for-web.pdf

ผู้เสียหายควรได้รับการส่งเสริมให้เป็นพันธมิตรในกระบวนการสืบสวน และพวกเขาควรรู้สึกว่าตน:

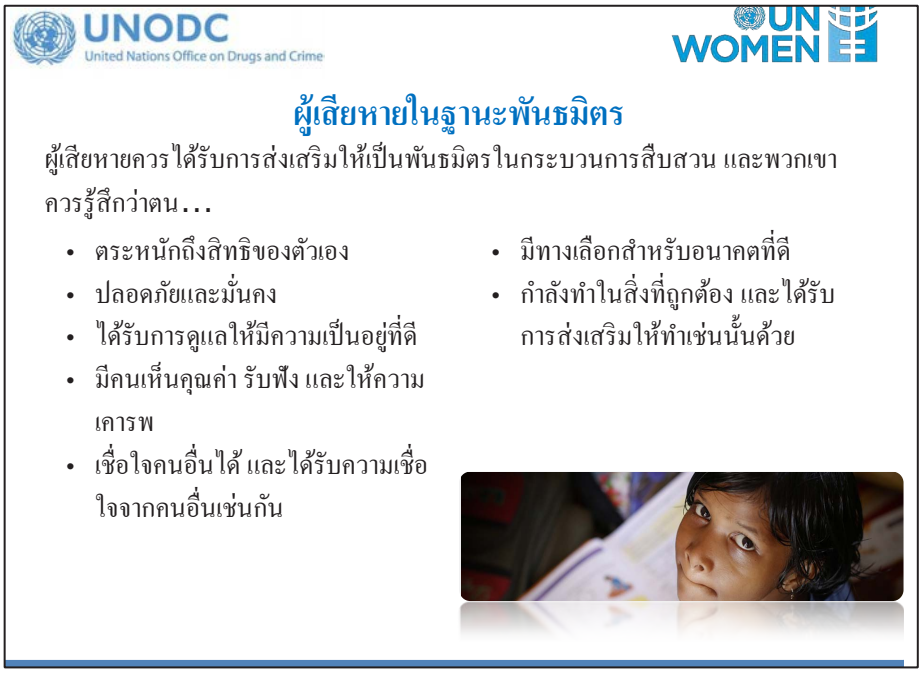

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

อุปสรรคที่เกิดขึ้นเมื่อผู้บังคับใช้กฎหมายใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง

- ความกดดันเรื่องเวลาและภาระงาน
- ระเบียบการ
- ทัศนคติและความเชื่อเกี่ยวกับหลักการดั้งเดิมในการบังคับใช้กฎหมาย
- ขาดความรู้ / ทักษะและความตระหนักรู้

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การทำความเข้าใจตัวบุคคล

บันทึกสำหรับวิทยากร

แสดงสไลด์และอธิบายว่าเราจะใช้เวลาที่เหลือของวันในการศึกษาการฝึกปฏิบัติตามหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง เมื่อจบการแสดงสไลด์ ให้วิทยากรถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าหลักการดังกล่าวหมายความอย่างไร

หลักการดังกล่าวมีสองความหมาย สำหรับทั้งผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายและผู้บังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางเป็นหลักการที่มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีการปรับตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความจำเป็นของบุคคลต่างๆ ส่วนผู้บังคับใช้กฎหมายนั้นก็จำเป็นต้องตระหนักถึงทัศนคติของตนว่าพวกเขามองบุคคลที่กำลังทำงานด้วยอย่างไร เพราะในการเข้าใจผู้อื่นนั้น เราต้องเข้าใจตัวเองและทัศนคติที่เรามีต่อพวกเขาด้วยสมมติฐานที่เราสร้างขึ้นมาด้วย

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การทำความเข้าใจตัวเองในฐานะ “บุคคล” ที่มอง “บุคคล” อื่น

เราทุกคนมีระบบความเชื่อที่เกิดจากอิทธิพลหลายประการด้วยกัน เรามักจะไม่ตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ซึ่งได้หล่อหลอมมุมมองที่เราใช้ตัดสินตัวเองและผู้อื่น อิทธิพลเหล่านั้นได้แก่:

- บรรทัดฐานเกี่ยวกับเพศสภาพ
- วัฒนธรรม (และวัฒนธรรมย่อย)
- ศาสนา
- สื่อ
- การศึกษา
- ประสบการณ์ส่วนตัว
- ประสบการณ์ทางวิชาชีพ วัฒนธรรมและจรรยาบรรณในอาชีพ

บันทึกสำหรับวิทยากร

ให้วิทยากรพูดคุยกับผู้เข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับอิทธิพลต่างๆ ที่หล่อหลอมระบบความเชื่อของเราขึ้นมา มนุษย์ทุกคนถูกกำหนดเงื่อนไขทางสังคมให้ตั้งสมมติฐานและตัดสินผู้อื่น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และบุคคลอื่นๆ ที่มีความเปราะบางที่ถูกบีบบังคับให้เกี่ยวข้องในอาชญากรรมอาจตกเป็นเหยื่อของการเหมารวมอย่างไม่เป็นธรรมและการตีตราของสังคมได้ ซึ่งทำให้ความเปราะบางนั้นยิ่งรุนแรงมากขึ้น ตัวอย่างเช่น ผู้ที่เร่ียไรอย่างผิดกฎหมายอาจถูกตราหน้าว่าเป็น “คนสิ้นเนื้อประดาตัว” หรือเป็นคนที่ถูกเบียดขับออกจากสังคม ผู้หญิงที่ค้าบริการทางเพศอาจถูกมองว่า “สกปรก” เป็นต้น ในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง การถูกตีตราเช่นนี้สามารถสร้างความเสียหายทางจิตใจได้ในแง่ความรู้สึกที่มีต่อตัวเอง ความเชื่อใจในผู้อื่น และการขอความช่วยเหลือ ผู้บังคับใช้กฎหมายก็เป็นมนุษย์เช่นกัน และพวกเขามีความละเอียดอ่อนต่อการตั้งเงื่อนไขทางสังคมเช่นเดียวกับคนอื่นๆ อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญอย่างยิ่งคือผู้บังคับใช้กฎหมายจำเป็นต้องตระหนักถึงการตัดสินและการตั้งสมมติฐานของตน

รูปภาพ: UNODC/ UN Women/ Pathuumporn Thongking

เพราะมันคือกุญแจสำคัญที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถรับรู้ถึงตัวตนของ “ผู้เสียหาย” ในฐานะบุคคลที่ถูกหล่อหลอมมาด้วยสภาพแวดล้อมบ่อยครั้งที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และบุคคลอื่นๆ ที่มีความเปราะบางจะถูกบีบบังคับให้ทำผิดกฎหมาย หรือแทบไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องทำผิดกฎหมาย เช่น การข้ามพรมแดนอย่างผิดกฎหมาย การขนยาเสพติด การค้าประเวณี การขอทาน การขโมยของ ฯลฯ ซึ่งหมายความว่าพวกเขาอาจถูกตัดสินว่าเป็นผู้กระทำผิดแทนที่จะเป็นผู้เสียหาย ตัวอย่างผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นได้แก่:

- การลงโทษที่ไม่ได้สัดส่วนกับความผิด
- ความเชื่อใจของผู้เสียหายที่มีต่อผู้บังคับใช้กฎหมายถูกทำลาย และความเป็นไปได้ที่ผู้เสียหายจะติดต่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่จะลดลง ซึ่งยิ่งทำให้ผู้เสียหายเปราะบางยิ่งขึ้น
- ความเป็นไปได้ที่ผู้เสียหายจะให้หลักฐานยืนยันว่าผู้ค้ามนุษย์ทำผิดจริงนั้นลดลง

การรับรู้ถึงตัวบุคคลนั้นเป็นประเด็นแรกและประเด็นที่สำคัญในการพัฒนาและนำหลักการที่คำนึงถึงผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางไปปฏิบัติจริง

ช่วงที่สอง:

การรับรู้ถึงความเครียด ความบอบช้ำทางจิตใจ และความสามารถในการฟื้นตัว

เป้าหมาย: เพื่อเพิ่มความตระหนักรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายที่มีความบอบช้ำทางจิตใจเป็นศูนย์กลาง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- สังเกตอาการของความเครียด ความบอบช้ำทางจิตใจ หรือสภาวะป่วยทางจิตใจหลังผ่านเหตุการณ์ร้ายแรง (PTSD)
- รับรู้ว่าผู้รอดชีวิตมีความสามารถในการฟื้นตัวและกลยุทธ์ในการรับมือกับปัญหา

เวลา: 90 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ ช่วงที่สอง: การรับรู้ถึงความเครียด ความบอบช้ำทางจิตใจ และความสามารถในการฟื้นตัว	
3.2.1 การ์ดตัวละคร	พิมพ์การ์ดตัวละครและตัดการ์ดแต่ละใบล่วงหน้า จากนั้นแจกการ์ดหนึ่งใบต่อผู้เข้าร่วมอบรมหนึ่งคน
กระดาษฟลิปชาร์ทและปากกา	

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1. การเข้าใจความบอบช้ำทางจิตใจ	เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถสังเกตเห็นสัญญาณและอาการของความบอบช้ำทางจิตใจและภาวะผิดปกติทางจิตใจหลังผ่านเหตุการณ์รุนแรง (PTSD)	45
2. ความสามารถในการฟื้นตัว	เพื่อศึกษาความสำคัญของการรับรู้ถึง “ความสามารถในการฟื้นตัว” ตลอดจนถึงความเปราะบางในหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง	45

กิจกรรมที่หนึ่ง: การรับรู้ถึงความบอบช้ำทางจิตใจ

จุดประสงค์: เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถสังเกตเห็นสัญญาณและอาการของความบอบช้ำทางจิตใจและภาวะผิดปกติทางจิตใจหลังผ่านเหตุการณ์รุนแรง (PTSD)

เวลา: 45 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1.1 การนำเสนอ (15 นาที)

แสดงสไลด์และให้ผู้เข้าร่วมอภิปรายคำจำกัดความกับคู่ของตัวเอง รวมกลุ่มกันอีกครั้ง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

อภิปราย

ให้คำนิยามแก่คำต่อไปนี้:

- ความเครียด
- ความบอบช้ำทางจิตใจ
- ภาวะผิดปกติทางจิตใจหลังผ่านเหตุการณ์รุนแรง (PTSD)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ความเครียด

ความเครียด: ในบริบททางการแพทย์หรือทางชีวภาพ ความเครียดคือปัจจัยทางร่างกาย จิตใจ หรืออารมณ์ที่ก่อให้เกิดความตึงเครียดในร่างกายหรือจิตใจ ความเครียดอาจเกิดจากปัจจัยภายนอก (จากสภาพแวดล้อม สภาวะทางจิตใจ หรือสถานการณ์ทางสังคม) หรือปัจจัยภายใน (ความเจ็บป่วยหรือกระบวนการทางการแพทย์) ความเครียดอาจทำให้เกิดการตอบสนองแบบ "สู้หรือหนี" ซึ่งเป็นปฏิกิริยาตอบสนองที่ซับซ้อนของระบบประสาทและระบบต่อมไร้ท่อ

แหล่งที่มา: www.medicinenet.com/script/main/art.asp?articlekey=20104

บันทึกสำหรับวิทยากร

ถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจต้องเผชิญกับสิ่งกระตุ้นความเครียดอะไรบ้าง

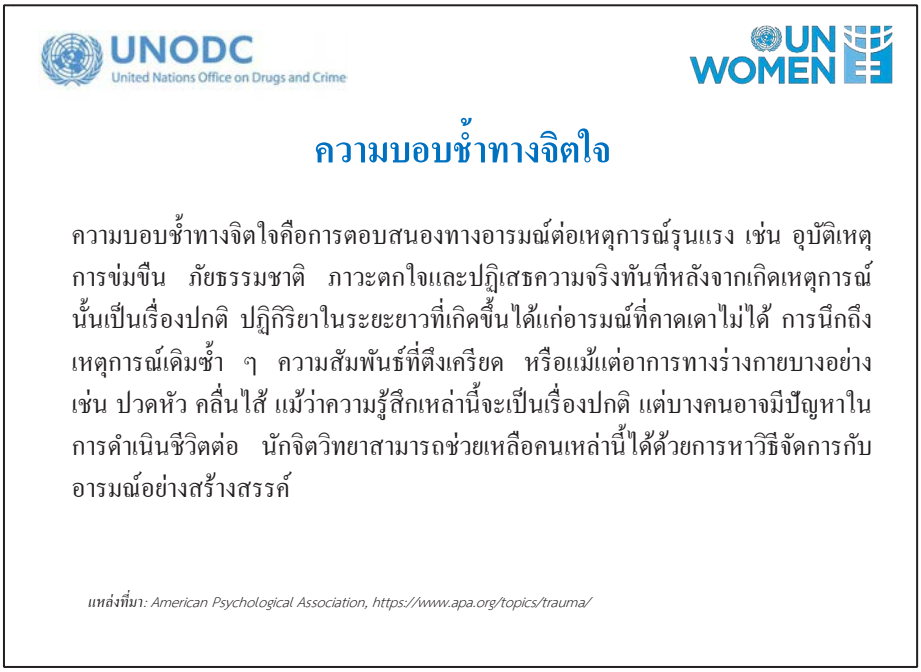

บันทึกสำหรับวิทยากร

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังว่าไม่ใช่ผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคนที่จะทุกข์ทรมานจากความบอบช้ำทางจิตใจ แต่อาการดังกล่าวก็เป็นเรื่องปกติ เนื่องจากระดับความเครียดและเหตุการณ์รุนแรงที่ผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต้องเผชิญ

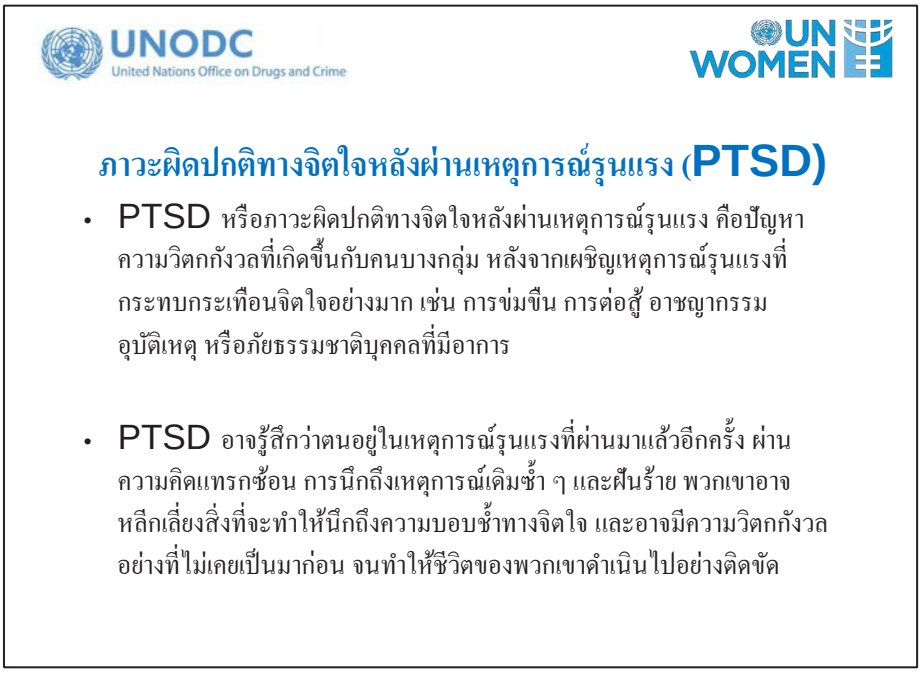

1.2 กระแสความคิด (20 นาที)

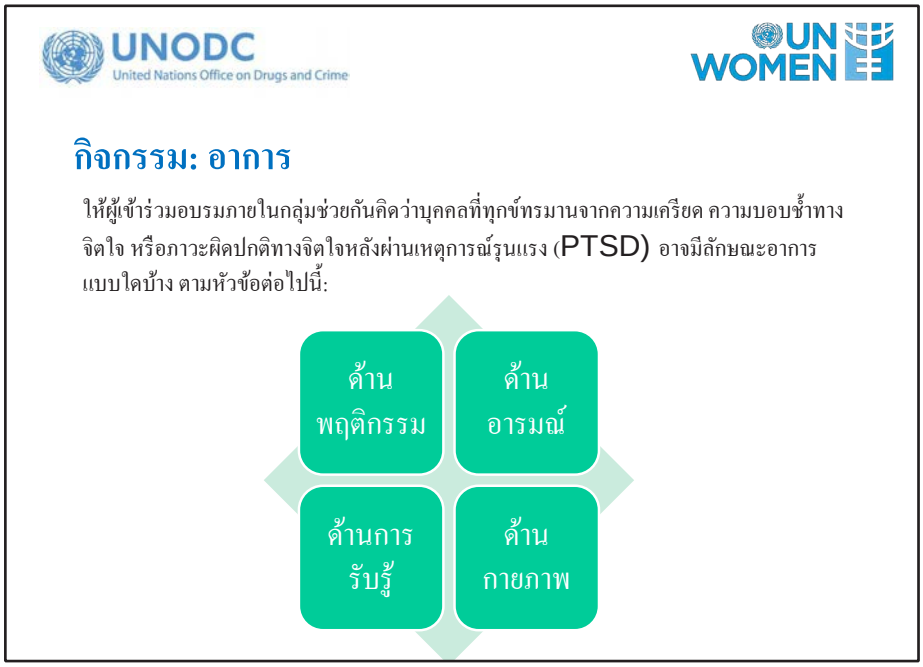

บันทึกสำหรับวิทยากร

แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ 4 กลุ่ม และแจกกระดาษฟลิปชาร์ทให้พวกเขา จากนั้น อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังว่าให้พวกเขาต้องบันทึกความคิดอะไรก็ได้ตามที่ต้องการ โดยให้วิทยากรแนะนำแผนภูมิแมงมุมว่าเป็นวิธีหนึ่งที่ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถใช้ได้ ผู้เข้าร่วมอบรมควรพัฒนาความคิดตามหัวข้อทั้งสี่หัวข้อและจดอาการของความบอบช้ำทางจิตใจและภาวะผิดปกติทางจิตใจหลังผ่านเหตุการณ์รุนแรง (PTSD) ที่อาจเกิดขึ้น เช่น “การระแวดระวังตัวมากผิดปกติ” เป็นอาการด้านพฤติกรรม หรือการนึกถึงเหตุการณ์เดิมซ้ำๆ เป็นอาการด้านการรับรู้

1.3 ประชุมร่วมและการนำเสนอ (10 นาที)

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมแสดงความคิดเห็นและนำความคิดเห็นเหล่านั้นมารวมเข้ากับสไลด์ถัดไป

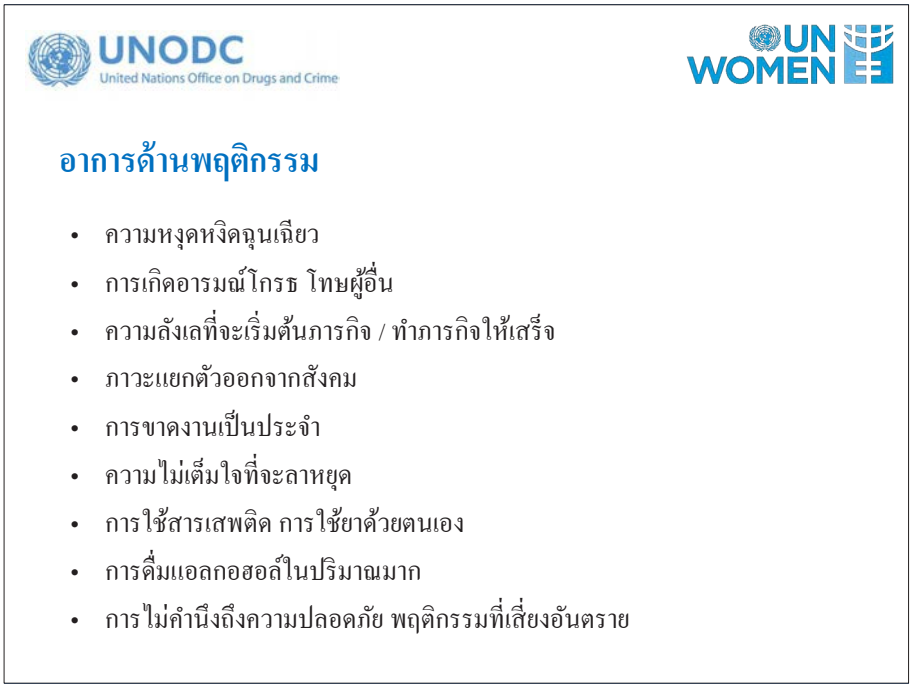
UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime
UN WOMEN
อาการด้านพฤติกรรม
• ความหงุดหงิดฉุนเฉียว
• การเกิดอารมณ์โกรธ โทษผู้อื่น
• ความลังเลที่จะเริ่มต้นภารกิจ / ทำภารกิจให้เสร็จ
• ภาวะแยกตัวออกจากสังคม
• การขาดงานเป็นประจำ
• ความไม่เต็มใจที่จะลาหยุด
• การใช้สารเสพติด การใช้ยาด้วยตนเอง
• การดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก
• การไม่คำนึงถึงความปลอดภัย พฤติกรรมที่เสี่ยงอันตราย

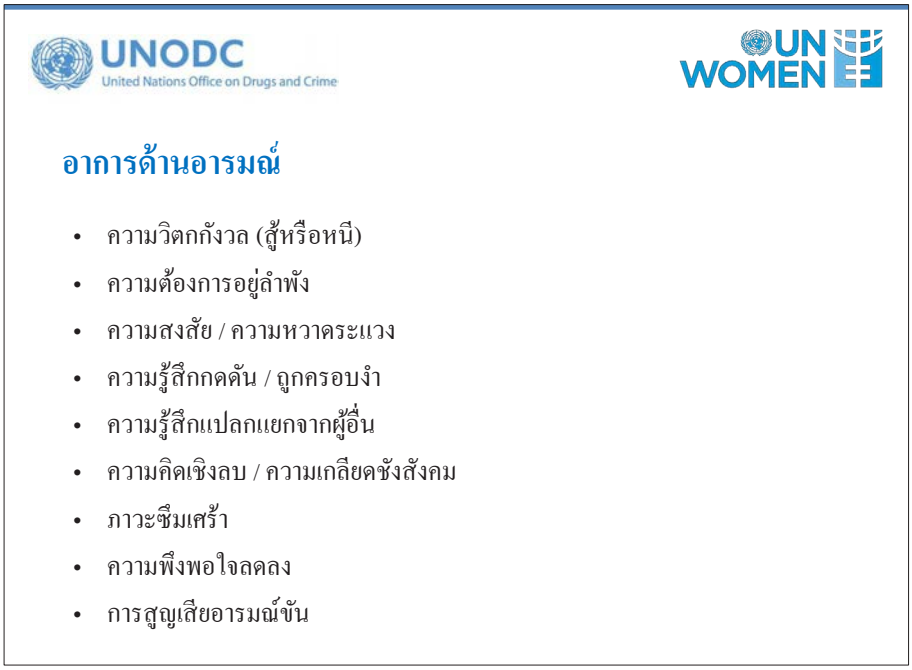
UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime
UN WOMEN
อาการด้านอารมณ์
• ความวิตกกังวล (สู้หรือหนี)
• ความต้องการอยู่ลำพัง
• ความสงสัย / ความหวาดระแวง
• ความรู้สึกกดดัน / ถูกครอบงำ
• ความรู้สึกแปลกแยกจากผู้อื่น
• ความคิดเชิงลบ / ความเกลียดชังสังคม
• ภาวะซึมเศร้า
• ความพึงพอใจลดลง
• การสูญเสียอารมณ์ขัน

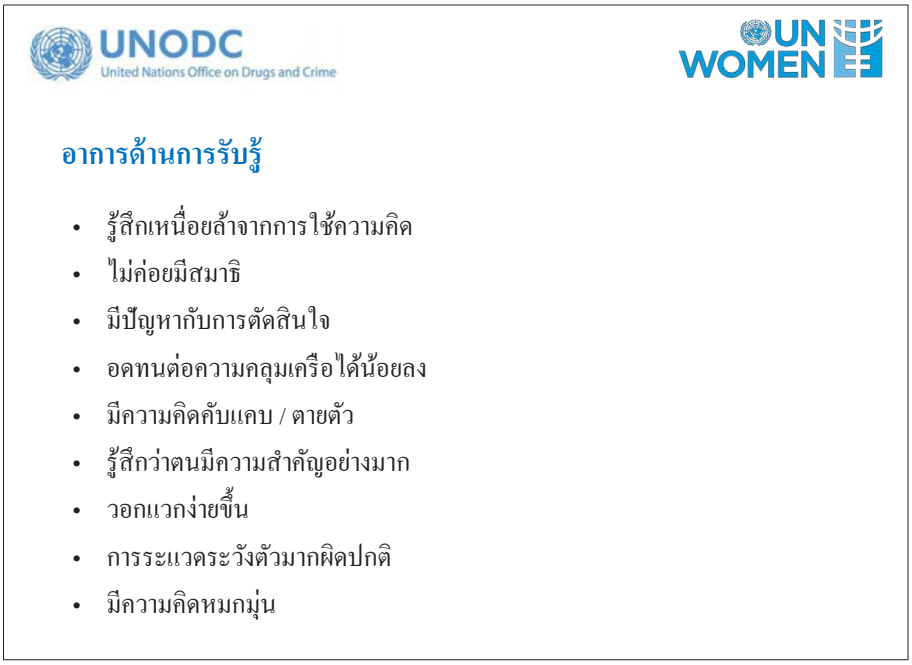

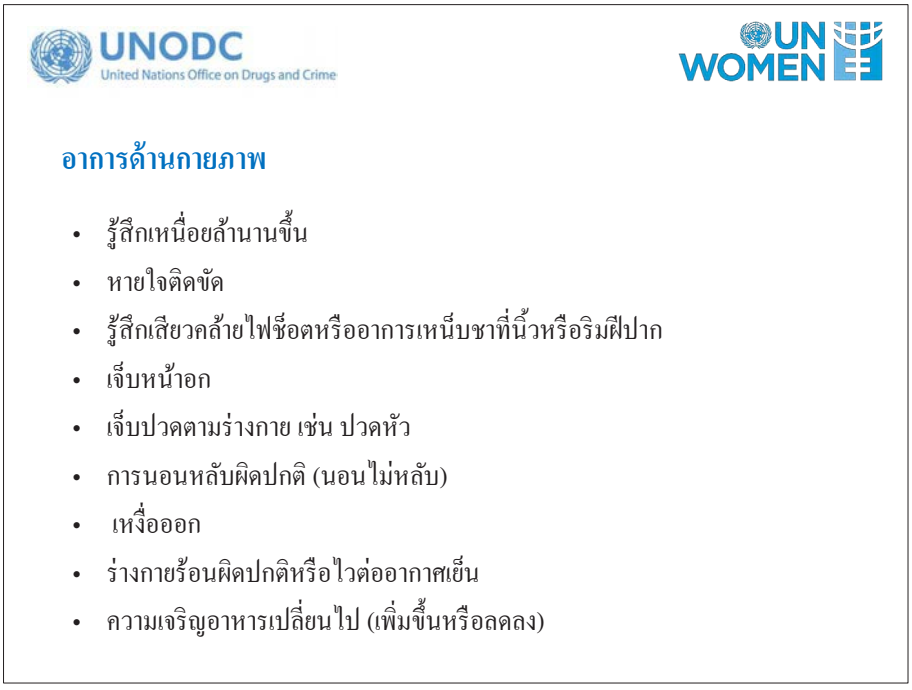

บันทึกสำหรับวิทยากร

วิทยากรควรอธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังว่าเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาก็ได้ แต่หากพวกเขามีความรู้เกี่ยวกับอาการต่างๆ ของความบอบช้ำทางจิตใจก็จะช่วยในการทำความเข้าใจความจำเป็นของผู้เสียหาย และอาจรวมถึงพฤติกรรมของพวกเขามากขึ้นด้วย ซึ่งสิ่ง

เหล่านี้มีส่วนช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถปรับแผนการในการช่วยเหลือผู้เสียหายได้ รวมถึงการชี้แนะพันธมิตรและผู้ให้บริการอื่นๆ เกี่ยวกับประเด็นนี้ด้วย

วิทยากรควรอธิบายต่อไปว่า ในช่วงบ่าย เราจะศึกษาการทำงานร่วมกับพันธมิตร / ผู้ให้บริการอื่นๆ รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญที่สามารถให้การดูแลด้านจิตใจโดยเฉพาะให้กับผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย การช่วยเหลือผู้ที่มีอาการจากความบอบช้ำทางจิตใจให้ได้รับการดูแลจากผู้เชี่ยวชาญนั้นเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการช่วยเหลือพวกเขา

อย่างไรก็ตาม เรื่องสำคัญอีกประการคือเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายจะต้องมีความตระหนักรู้และเทคนิคเพื่อให้สามารถช่วยเหลือผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายได้เมื่อพวกเขาอยู่ภายใต้การดูแลของเจ้าหน้าที่

กิจกรรมที่สอง: ความสามารถในการฟื้นตัว
จุดประสงค์: เพื่อศึกษาความสำคัญของการรับรู้ถึง “ความสามารถในการฟื้นตัว” ตลอดจนถึงความเปราะบางในหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง
เวลา: 45 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

2.1 ก้าวแห่งความสามารถในการฟื้นตัว (20 นาที)

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมตั้งแถวที่ด้านหนึ่งของห้องอบรม โดยให้พวกเขายืนไหล่ชิดกันและหันหลังให้กับกำแพง ตรงหน้าพวกเขาควรมีทางเดินที่มองเห็นได้ชัดเจน เพื่อให้แต่ละคนสามารถก้าวเดินไปข้างหน้าได้ถึง 10 ก้าวหากจำเป็น

จากนั้น ให้วิทยากรแจกการ์ดตัวละคร 3.2.1 ให้ผู้เข้าร่วมอบรมคนละใบ เมื่อผู้เข้าร่วมอบรมได้รับการ์ดคนละใบแล้ว ให้วิทยากรบอกพวกเขาว่าพวกเขาจะได้ฟังข้อความชุดหนึ่ง ซึ่งพวกเขาสามารถสร้างสมมติฐานสำหรับคำตอบได้โดยอิงจากตัวละครที่พวกเขาได้รับไป หากข้อความที่อ่านสอดคล้องกับตัวละครที่พวกเขาได้รับ ให้ก้าวมาข้างหน้าหนึ่งก้าว หากไม่สอดคล้องก็ให้พวกเขายืนอยู่ที่เดิม

ให้วิทยากรอ่านข้อความต่อไปนี้อย่างช้า ๆ เพื่อให้เวลาผู้เข้าร่วมอบรมได้ก้าวออกมาข้างหน้าเมื่อจำเป็น

ข้อความ

ฉันอ่านหนังสือออก

ฉันได้รับการศึกษาระดับมัธยม

หากฉันถูกจู่โจมทางร่างกาย ฉันสามารถป้องกันตัวเองได้

หากฉันถูกตำรวจจับ ฉันมีกำลังเงินพอในการจ้างตัวแทนทางกฎหมาย

หากฉันถูกตำรวจจับ ฉันมีความมั่นใจมากพอที่จะสื่อสารกับผู้บังคับใช้กฎหมายอย่างตรงไปตรงมา

ฉันมีเพื่อนและครอบครัวที่สนับสนุนฉันเมื่อไหร่ก็ตามที่ฉันหิว ฉันสามารถซื้ออาหารได้เสมอ

ฉันทำงานที่ได้ค่าแรง

ฉันมีที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย

หากมีคนล่วงละเมิดฉัน ฉันรู้สึกปลอดภัยมากพอที่จะแจ้งความ

ฉันไม่มีประวัติความเจ็บป่วยทางจิต

สำหรับฉัน การมีคู่นอนมากกว่าหนึ่งคนเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในเชิงวัฒนธรรม

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมยืนอยู่กับที่ แล้วให้ทุกคนผลัดกันอ่านคำอธิบายตัวละครที่ตนได้รับ วิทยากรควรสังเกตว่าผู้เข้าร่วมอบรมที่ได้รับการ์ดตัวละครเดียวกันนั้นยืนอยู่ในจุดเดียวกันหรือไม่ จากนั้นให้วิทยากรถามคำถามต่อไปนี้:

- คำถามประเภทไหนที่ทำให้คุณก้าวออกไปข้างหน้า และคำถามประเภทไหนที่ทำให้คุณยืนอยู่ที่เดิม
- เหตุใดตัวละครบางตัวจึงอยู่ด้านหลัง ในขณะที่บางตัวอยู่ด้านหน้า เพศสภาพมีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่
- ประเด็นนี้เกี่ยวข้องอย่างไรกับสังคม
- คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นผู้เข้าร่วมอบรมคนอื่นก้าวออกไปข้างหน้าเมื่อได้ยินข้อความ แต่คุณยังยืนอยู่กับที่
- คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อคุณสามารถก้าวออกไปข้างหน้าได้

2.2 ผลกระทบ = ความเปราะบาง / ความสามารถในการฟื้นตัว (25 นาที)

ให้วิทยากรขอผู้เข้าร่วมอบรมสองคนมาเป็นอาสาสมัครและถามคำถามต่อไปนี้กับคนในกลุ่มที่ยังอยู่ “หากตัวละครที่ผู้เข้าร่วมอบรมสองคนนี้ได้รับเผชิญหน้ากับอาชญากรรมแบบเดียวกันนี้ ผลกระทบต่อพวกเขาจะเหมือนกันหรือไม่”

วิทยากรควรใช้ตัวอย่างที่เฉพาะเจาะจง เช่น การเอารัดเอาเปรียบทางเพศ และใช้ตัวละครสองตัวจากกิจกรรมก่อนหน้านี้เป็นตัวอย่าง

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมแสดงความคิดเห็นและเหตุผล จากนั้นเขียนสมการด้านล่างนี้ลงบนกระดาษฟลิปชาร์ทหน้าห้อง

ผลกระทบ = ความเปราะบาง / ความสามารถในการฟื้นตัว

ก่อนจะอธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังว่า

- “ผลกระทบ” หมายถึง ผลกระทบจากอาชญากรรม เช่น การค้ามนุษย์ที่มีผลต่อผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย
- “ความเปราะบาง” หมายถึง โอกาสของบุคคลในการเผชิญหน้ากับสิ่งเชิงลบ วิทยากรควรเตือนความจำของผู้เข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับ “ปัจจัยผลัก / ปัจจัยดึง” ในการค้ามนุษย์ที่ได้พูดคุยไปในวันแรก และสถานการณ์ที่บุคคลจะเปราะบางขึ้นเมื่อถูกผลักออกจากสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น ความยากจนหรือการล่วงละเมิด

จากนั้นให้วิทยากรถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าพวกเขาทราบหรือไม่ว่า“ความสามารถในการฟื้นตัว”หมายความว่าอะไร หลายคนมักจะตอบว่ามันคือความสามารถในการ “ดีดกลับ” จากบางสิ่ง

ให้วิทยากรอธิบายต่อว่าคำว่า “ความสามารถในการฟื้นตัว” นั้นเริ่มต้นจากวงการวิทยาศาสตร์กายภาพ พร้อมยกตัวอย่างถึงความสามารถในการฟื้นตัวของเส้นยางยืดที่ถูกดึงให้ยืดแล้วสามารถดีดตัวกลับมาอยู่ในสภาพเดิมได้

อย่างไรก็ตาม มนุษย์ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ในความเป็นจริงแล้ว หากเรามีความคาดหวังว่าตนเองและผู้อื่นจะกลับมาเป็นบุคคลเดิมหลังจากเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง นั่นหมายความว่าเรากำลังสร้างความกดดันให้ตัวเองหรือคนอื่นอยู่ ซึ่งอาจฉุดรั้งศักยภาพของพวกเขาได้ ในฐานะมนุษย์ เราเติบโตและพัฒนาอยู่เสมอ และ “ความสามารถในการฟื้นตัว” คือความสามารถในการทำเช่นนั้น ความสามารถในการฟื้นตัวนั้นเกี่ยวข้องกับความสามารถในการซึมซับ ปรับตัวและก้าวไปข้างหน้า หลังจากเกิดเหตุการณ์ เราอาจอธิบายความสามารถในการฟื้นตัวได้ว่าเป็น “ความสามารถในการดีดตัวไปข้างหน้า”

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมแสดงความคิดเห็นว่าอะไรที่น่าจะช่วยให้ตัวละครสองตัวของผู้เข้าร่วมอบรมสองคนสามารถฟื้นตัวได้

วิทยากรควรบันทึกสิ่งที่ผู้เข้าร่วมอบรมอภิปรายไว้บนกระดาษฟลิปชาร์ท โดยเขียนเป็นสองรายการอยู่ข้างกัน จากนั้นให้นำมาเปรียบเทียบดังนี้:

- รายการของใครยาวกว่า และเพราะอะไร
- แต่ละข้อในรายการมีคุณค่าเหมือนกันหรือไม่ มีบางข้อที่เป็นประโยชน์ในการช่วยให้ตัวละครสามารถก้าวไปข้างหน้าได้มากกว่าข้ออื่นหรือไม่

บันทึกสำหรับวิทยากร

สิ่งที่สนับสนุนความสามารถในการฟื้นตัว

- เครือข่ายทางสังคม (ครอบครัวและเพื่อน)
- สุขภาวะทางอารมณ์ (ดูแบบจำลอง PERMA[8] สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม)
- การเข้าถึงทรัพยากรทางการเงิน
- การเข้าถึงทรัพยากรด้านกายภาพ (อาหาร ที่พักพิง เสื้อผ้า ฯลฯ)
- โอกาสในการทำงาน (ทักษะและการศึกษา)

วิทยากรควรปิดกิจกรรมด้วยการอธิบายว่า หากเราสนใจแต่ความเปราะบางของบุคคล เราอาจปักใจกับภาพหรือความคิดว่าพวกเขาเป็น “เหยื่อ” และนั่นจะเป็นการกีดกันไม่ให้พวกเขาได้ก้าวไปข้างหน้า เราจะมาสำรวจเรื่องนี้อีกครั้งในช่วงบ่าย

รูปภาพ: UNODC/ UN Women

8 https://positivepsychologyprogram.com/perma-model/

ช่วงที่สาม:

การปฐมพยาบาลทางจิตใจโดยใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง (ส่วนที่หนึ่ง)

เป้าหมาย: เพื่อสำรวจการปฐมพยาบาลทางจิตใจโดยใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- อธิบายได้ว่าการปฐมพยาบาลทางจิตใจคืออะไร
- อธิบายการประยุกต์ใช้หลักการเตรียมการและการมองหาของการปฐมพยาบาลทางจิตใจในบริบทของการทำงานกับผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย

เวลา: 90 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ ช่วงที่สาม: การปฐมพยาบาลทางจิตใจโดยใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต /ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง (ส่วนที่หนึ่ง)	
3.3.1 กรณีศึกษา	พิมพ์เอกสารและตัดส่วนกรณีศึกษาทั้งสามออกจากกัน เตรียมกรณีศึกษาหนึ่งเรื่องสำหรับผู้เข้าร่วมอบรมหนึ่งคน
กระดาษฟลิปชาร์ทและปากกา	

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
การแนะนำการปฐมพยาบาลทางจิตใจ	เพื่อแนะนำการปฐมพยาบาลทางจิตใจ และศึกษาหลักการเตรียมการและหลักการสอดส่องมองหา	90

กิจกรรมที่หนึ่ง: การแนะนำการปฐมพยาบาลทางจิตใจ

จุดประสงค์: เพื่อแนะนำการปฐมพยาบาลทางจิตใจ และศึกษาหลักการเตรียมการและหลักการสอดส่องมองหา

เวลา: 75 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1.1 การนำเสนอ (15 นาที)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การปฐมพยาบาลทางจิตใจคืออะไร

- วิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ผ่านประสบการณ์ยากลำบากหรือประสบการณ์บอบช้ำทางจิตใจมา
- ให้ความช่วยเหลือที่ไม่ใช่ความช่วยเหลือโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งทุกคนสามารถทำได้
- ให้การปลอบโยนและช่วยให้จิตใจสงบ
- ปกป้องผู้คนจากภัยคุกคามเพิ่มเติม
- เชื่อมต่อผู้คนกับทรัพยากรที่จำเป็นในการการตอบสนองความต้องการของพวกเขา

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

หลักการในการปฐมพยาบาลทางจิตใจ

- เตรียมการ
- สอดส่องมองหา
- ใส่ใจรับฟัง
- ส่งต่อเชื่อมโยง

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

หลักการเตรียมการ

- ค้นหาว่าผู้ให้บริการรายใดบ้างที่อยู่ในพื้นที่ และสร้างความเป็นพันธมิตรกับพวกเขา (ควรเป็นกลยุทธ์ที่ปฏิบัติเป็นประจำ)
- ค้นหาว่ามีทรัพยากรอะไรบ้างที่สามารถช่วยเหลือผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายได้
- เรียนรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ก่อนที่จะทำงานกับผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเพื่อแจ้งให้ทราบถึงแนวทางการสื่อสาร

บันทึกสำหรับวิทยากร

อธิบายว่าเราจะศึกษาการทำงานกับผู้ให้บริการเพิ่มเติมในช่วงนี้

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

หลักการเตรียมการ

- ค้นหาว่าผู้ให้บริการรายใดบ้างที่อยู่ในพื้นที่ และสร้างความเป็นพันธมิตรกับพวกเขา (ควรเป็นกลยุทธ์ที่ปฏิบัติเป็นประจำ)
- ค้นหาว่ามีทรัพยากรอะไรบ้างที่สามารถช่วยเหลือผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายได้
- เรียนรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ก่อนที่จะทำงานกับผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเพื่อแจ้งให้ทราบถึงแนวทางการสื่อสาร

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

หลักการสอดส่องมองหา

สังเกตสัญญาณเกี่ยวกับความต้องการต่าง ๆ ที่เห็นได้ชัด:

- มีความต้องการด้านการแพทย์เร่งด่วนหรือไม่ (การบาดเจ็บ ฯลฯ)
- ความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ เช่น พวกเขาดูเหนื่อยล้าหรือหิวหรือไม่
- มีสัญญาณของความเครียดหรือความบอบช้ำทางจิตใจที่เห็นได้ชัดหรือไม่
- เสื้อผ้า (เหมาะสมหรือเพียงพอหรือไม่)
- มีความต้องการด้านวัฒนธรรม / ภาษาที่เห็นได้ชัดหรือไม่

1.2 กิจกรรมการเตรียมการและการสอดส่องมองหา (30 นาที)

แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมออกเป็นกลุ่มและแจกชุดสื่อกิจกรรม 3.3.1 กรณีศึกษา (เป็นกรณีศึกษาที่ผู้ฝึกอ่านออกเสียงประกอบรูปถ่ายในช่วงแรกของวัน)

ให้เวลาทุกกลุ่ม 30 นาทีในการอ่านกรณีศึกษาแต่ละเรื่องและคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้

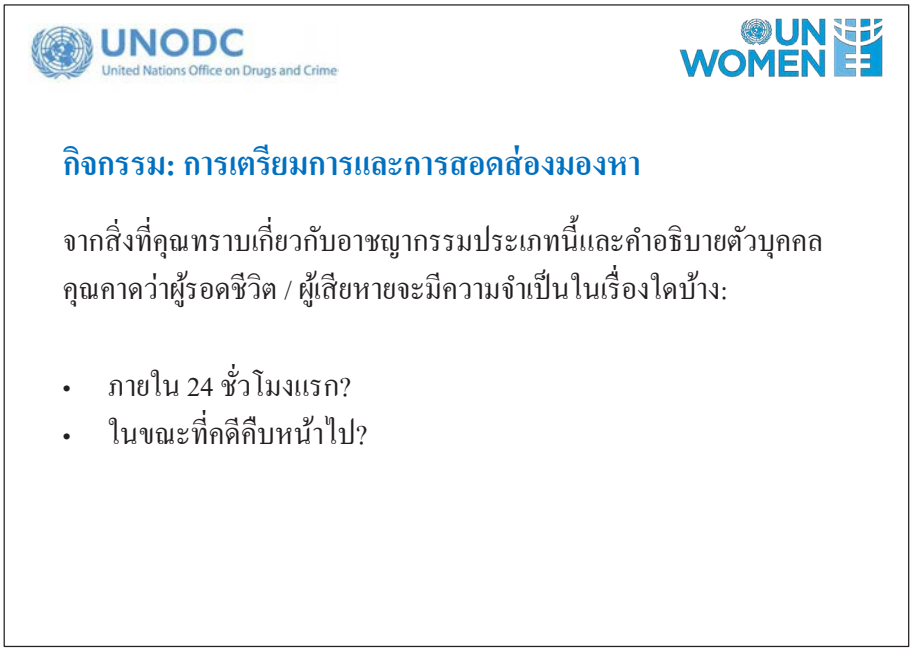

1.3 การประชุมร่วม (30 นาที)

หลังจากผ่านไป 30 นาที ให้ผู้เข้าร่วมอบรมแสดงความเห็น และบันทึกลงในกระดาษฟลิปชาร์ทหน้าห้องอบรม

บันทึกสำหรับวิทยากร

วิทยากรควรตรวจสอบให้มั่นใจว่าผู้เข้าร่วมอบรมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้ด้วย (ทุกข้อมีความเหมาะสมด้านวัฒนธรรม)

- ที่พักพิง
- ความปลอดภัยและความมั่นคง
- อาหารและเครื่องดื่ม
- ผลิตภัณฑ์สุขอนามัยของผู้หญิง
- ความช่วยเหลือทางจิตวิทยา / อารมณ์
- ตัวแทนทางกฎหมาย
- ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการและสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ (สิ่งนี้มักถูกมองข้ามไป แต่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้แต่ละบุคคลสามารถปฏิบัติงานได้ในฐานะพันธมิตรที่ได้รับข้อมูลและการสนับสนุน)
- การเข้าถึงบริการโดยผู้บังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่สนับสนุนอื่นๆ ที่คำนึงถึงมิติทางเพศสภาพ (ควรถามผู้เสียหายก่อนเสมอและเจ้าหน้าที่ไม่ควรทึกทักเอาเองว่าผู้หญิงจะต้องการเจ้าหน้าที่หญิง หรือผู้ชายจะต้องการเจ้าหน้าที่ชายเสมอไป ฯลฯ)

- การเข้าถึงเครือข่ายทางสังคมที่เหมาะสม เช่น ครอบครัวและเพื่อน (เครือข่ายที่ไม่เหมาะสมได้แก่ การติดต่อกับผู้กระทำผิดในการค้ามนุษย์หรือส่วนใดส่วนหนึ่งในเครือข่ายดังกล่าว)

1.4 การนำเสนอ (15 นาที)

รวมกิจกรรมเข้ากับสไลด์ถัดไป

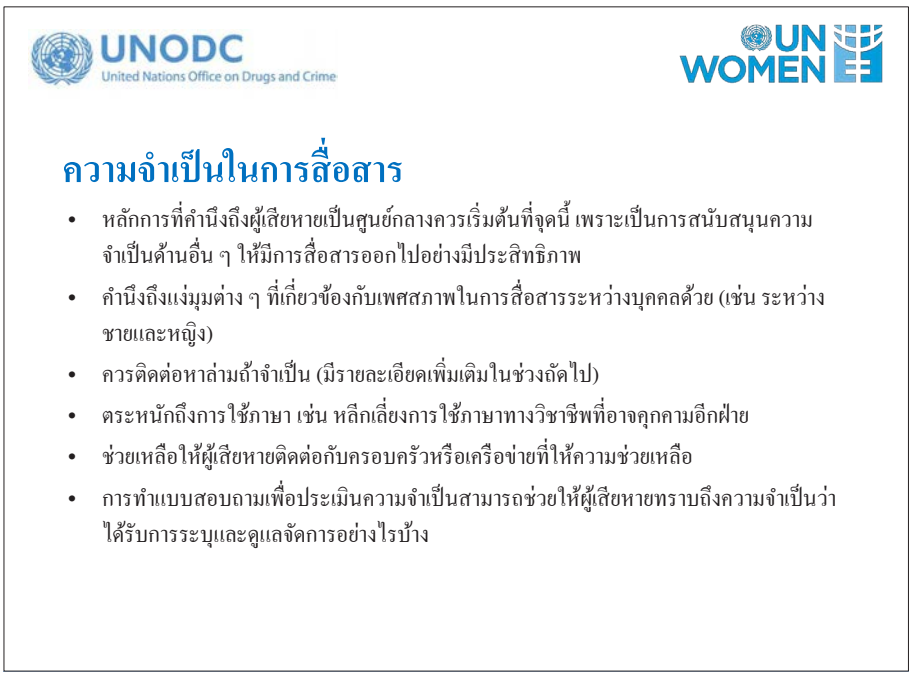

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ความปลอดภัยและความมั่นคง

เราจำเป็นต้องทำความเข้าใจว่าความรู้สึก “ปลอดภัย” และ “มั่นคง” หมายความอย่างไรต่อบุคคล เพราะแต่ละคนนิยามคำเหล่านี้แตกต่างกัน ควรมีการปรึกษา “ผู้เชี่ยวชาญ” ว่าความปลอดภัยและความมั่นคงนั้นหมายความว่าอย่างไร ตัวอย่างเช่น:

- การมีที่พักอาศัยที่ปลอดภัย
- สถานที่ที่พวกเขาถูกสอบปากคำ
- ลักษณะของสถานที่ (เช่น ห้องมีหน้าต่างหรือไม่ ห้องตั้งอยู่ที่ชั้นไหนของอาคาร)
- ตำแหน่งที่บุคคลนั่งขณะถูกสอบปากคำ เช่น พวกเขาหันหน้าเข้าประตูหรือหันหลังให้ประตู
- ใครอยู่ในห้องบ้าง

สำหรับทุกข้อที่กล่าวมาข้างต้น เจ้าหน้าที่จำเป็นต้องคำนึงถึงแง่มุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศสภาพด้วย ได้แก่ ความจำเป็นที่แตกต่างกันของผู้หญิง ผู้ชาย เด็กผู้ชาย และเด็กผู้หญิง

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ความจำเป็นพื้นฐาน

- อาหารที่เหมาะสมในแง่วัฒนธรรม
- ผลิตภัณฑ์สุขอนามัยส่วนบุคคล รวมถึงผลิตภัณฑ์สุขอนามัยสำหรับผู้หญิง
- การเข้าถึงยารักษาโรคที่จำเป็น

เจ้าหน้าที่จำเป็นต้องตอบสนองความต้องการทางการแพทย์ในทันที (ความละเอียดอ่อนด้านเพศสภาพต่อบุคลากรทางการแพทย์ เช่น บุคลากรทางการแพทย์หญิงสำหรับคนไข้ที่เป็นผู้หญิง และบุคลากรทางการแพทย์ชายสำหรับคนไข้ที่เป็นผู้ชาย)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การทำงาน

- การเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองเด็ก
- ลำดับขั้น เพศสภาพ และการเปลี่ยนแปลงของอำนาจนั้นมีการแบ่งขั้วอย่างชัดเจนสำหรับเด็ก

รูปภาพ: UNODC/ UN Women/ Pathuumporn Thongking

ช่วงที่สี่:

การปฐมพยาบาลทางจิตใจโดยใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง (ส่วนที่สอง)

เป้าหมาย: เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการปฐมพยาบาลทางจิตใจ

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- อธิบายการประยุกต์ใช้หลักการใส่ใจรับฟังและหลักการส่งต่อเชื่อมโยงของการปฐมพยาบาลทางจิตใจในบริบทของการทำงานกับผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย
- ประยุกต์ใช้เทคนิคการใส่ใจรับฟังเมื่อสื่อสารกับผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย
- อธิบายองค์ประกอบ “การเชื่อมโยง” ของการปฐมพยาบาลทางจิตใจ

เวลา: 90 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ ช่วงที่สี่: การปฐมพยาบาลทางจิตใจโดยใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง (ส่วนที่สอง)	
กระดาษฟลิปชาร์ทและปากกา	

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1. หลักการใส่ใจรับฟัง	เพื่อศึกษาหลักการใส่ใจรับฟังของการปฐมพยาบาลเชิงจิตวิทยา	75
2. การฟังอย่างตั้งใจ	เพื่อนำเทคนิคการฟังอย่างตั้งใจมาทดลองใช้	45
3. หลักการส่งต่อเชื่อมโยง	เพื่อแนะนำหลักการส่งต่อเชื่อมโยงของการปฐมพยาบาลทางจิตใจ	15

กิจกรรมที่หนึ่ง: หลักการใส่ใจรับฟัง
จุดประสงค์: เพื่อศึกษาหลักการใส่ใจรับฟังของการปฐมพยาบาลทางจิตใจ
เวลา: 75 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1.1 การนำเสนอ (30 นาที)

ให้วิทยากรอธิบายว่าหลักการเตรียมการและหลักการสอดส่องมองหาสำหรับการปฐมพยาบาลทางจิตใจต้องอาศัยความรู้และการตัดสินอย่างมืออาชีพ เช่นเดียวกันกับข้อมูลอื่นที่เราสามารถเข้าถึงได้ อย่างไรก็ตาม หัวใจของหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางคือการทำงานกับผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายในฐานะพันธมิตร ซึ่งก็คือการส่งพลังให้กับ “เสียง” ของพวกเขาและมองพวกเขาในฐานะ “ผู้รู้จากประสบการณ์” ในช่วงที่เกี่ยวกับทักษะการสอบปากคำ เราจะได้ศึกษาทักษะการใส่ใจรับฟังให้มากขึ้น และต่อยอดจากแง่มุมที่ผู้เข้าร่วมอบรมจะได้ศึกษาเพิ่มเติม

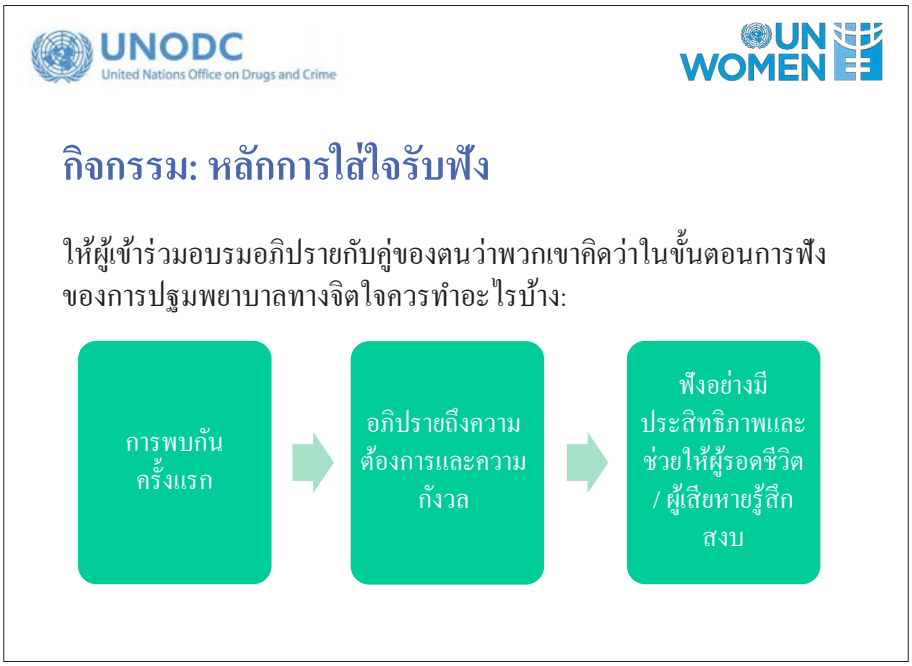

บันทึกสำหรับวิทยากร

หลังจากผ่านไป 5 นาที ให้วิทยากรรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมอบรม และรวมเข้ากับสไลด์ถัดไป

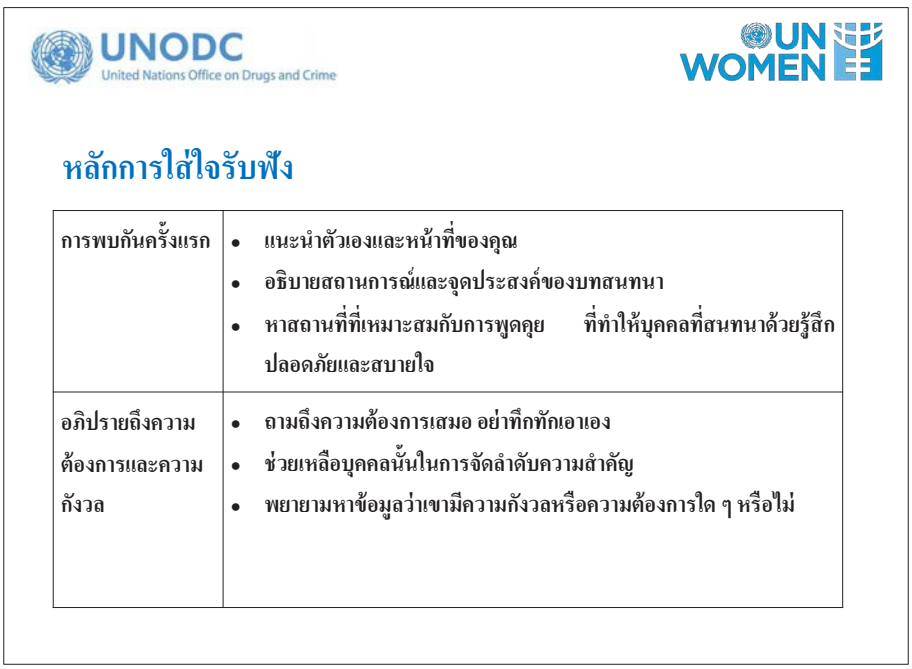

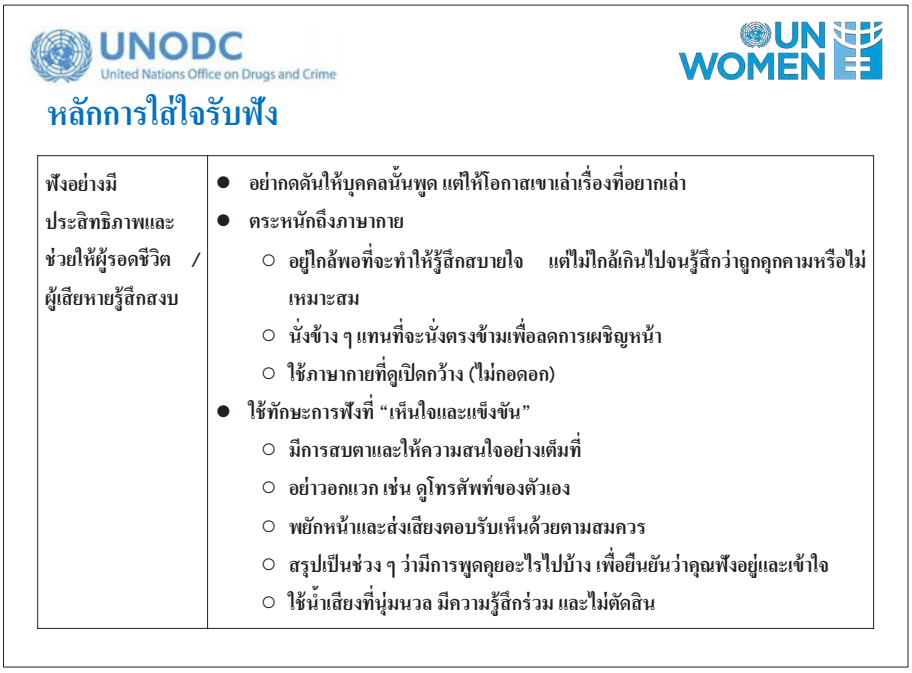

แสดงสไลด์และให้ผู้เข้าร่วมอบรมอภิปรายความแตกต่างระหว่างความรู้สึกร่วม (Empathy) กับความเห็นใจ (Sympathy) และเพราะเหตุใดความรู้สึกร่วมและความเห็นใจจึงเกี่ยวข้องกับหลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง

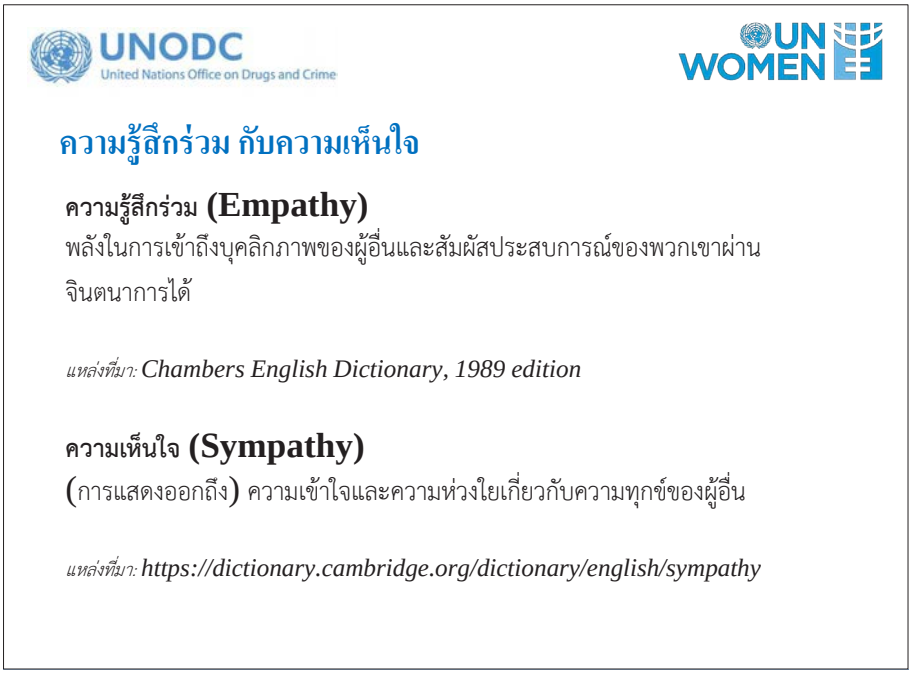

บันทึกสำหรับวิทยากร

ความเห็นใจคือวิธีการแสดงความเห็นอกเห็นใจที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม ความรู้สึกร่วมคือความเข้าใจในสิ่งที่คนๆ หนึ่งกำลังเผชิญอยู่ สิ่งเหล่านี้มีส่วนช่วยในการสร้างความเชื่อใจและส่งเสริมการแบ่งปันและความร่วมมือ

วิทยากรควรเน้นย้ำว่าการตั้งใจฝึกฝนให้มีความรู้สึกร่วมนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเชื่อใจและการใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง บางคนมีความรู้สึกร่วมมากกว่าคนอื่นโดยธรรมชาติ บ่อยครั้งที่ผู้คนคิดว่าผู้หญิงมีความรู้สึกร่วมมากกว่าผู้ชาย อย่างไรก็ตาม ความคิดดังกล่าวเป็นความคิดที่ผิดซึ่งได้รับผลมาจากการขัดเกลาทางเพศสภาพที่หล่อหลอม “ความหมายของการเป็นผู้ชาย / ผู้หญิง” ในสังคม วิทยากรควรเตือนให้ผู้เข้าร่วมอบรมย้อนกลับไปนึกถึงแง่มุมที่ได้พูดกันไปแล้วในวันแรก

ข้อดีเกี่ยวกับ “ความรู้สึกร่วม” คือบุคคลที่ไม่มีความผิดปกติทางระบบประสาท (Neurotypical) ทุกคนสามารถพัฒนาความสามารถในการรู้สึกร่วมกับผู้อื่นหรือจัดการการฝึกฝนความรู้สึกร่วมได้ เพื่อให้มีประสิทธิภาพทั้งสำหรับบุคคลที่พวกเขารู้สึกร่วมด้วยและสำหรับ “ผู้รู้สึกร่วม” เองด้วย สไลด์ต่อไปนี้จะศึกษาประเด็นนี้ผ่านการอธิบายความรู้สึกร่วมทั้งสามประเภท

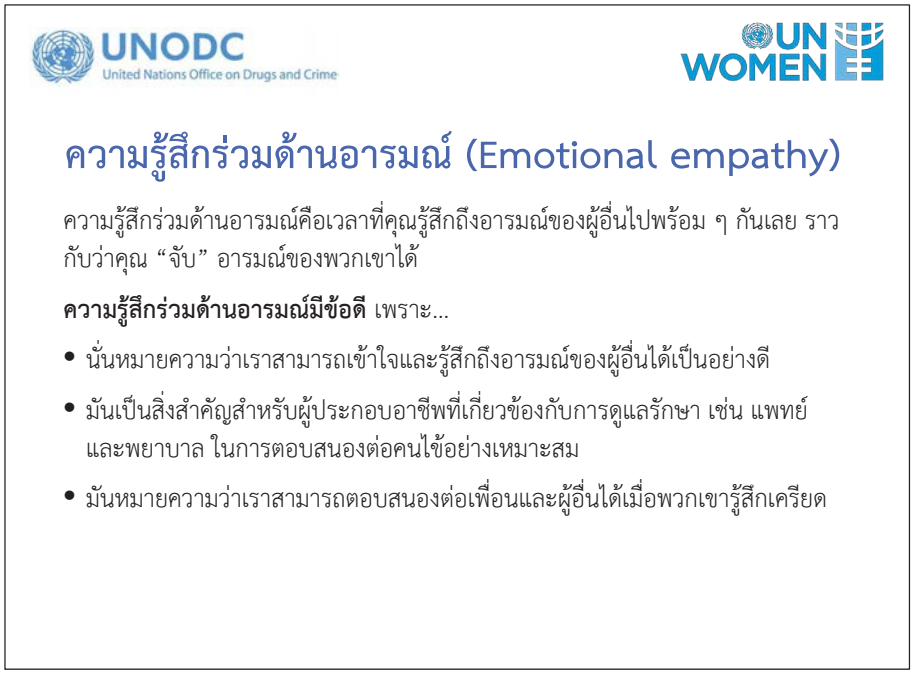

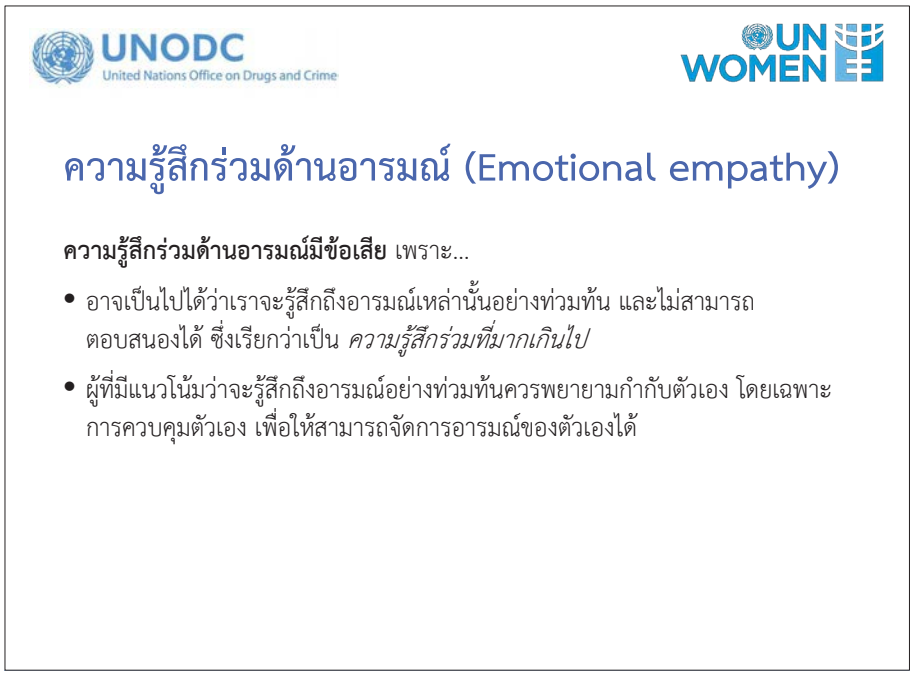

บันทึกสำหรับวิทยากร

โดยหลักทั่วไปแล้ว คนที่ต้องการหรือจำเป็นต้องให้คุณรู้สึกร่วมไปด้วยนั้นไม่ได้ต้องการให้คุณรู้สึกถึงความเจ็บปวดหรือร้องไห้ไปกับพวกเขา (ความร่วมรู้สึกด้านอารมณ์)

ที่จริงแล้ว พวกเขาเพียงแค่ต้องการให้คุณทำความเข้าใจและเห็นใจในสิ่งที่พวกเขากำลังเผชิญอยู่ และที่สำคัญ พวกเขาต้องการใครสักคนที่จะสนับสนุนพวกเขาในการดำเนินการแก้ปัญหา และสิ่งนี้เองคือความร่วมรู้สึกที่ประกอบด้วยความเห็นอกเห็นใจ

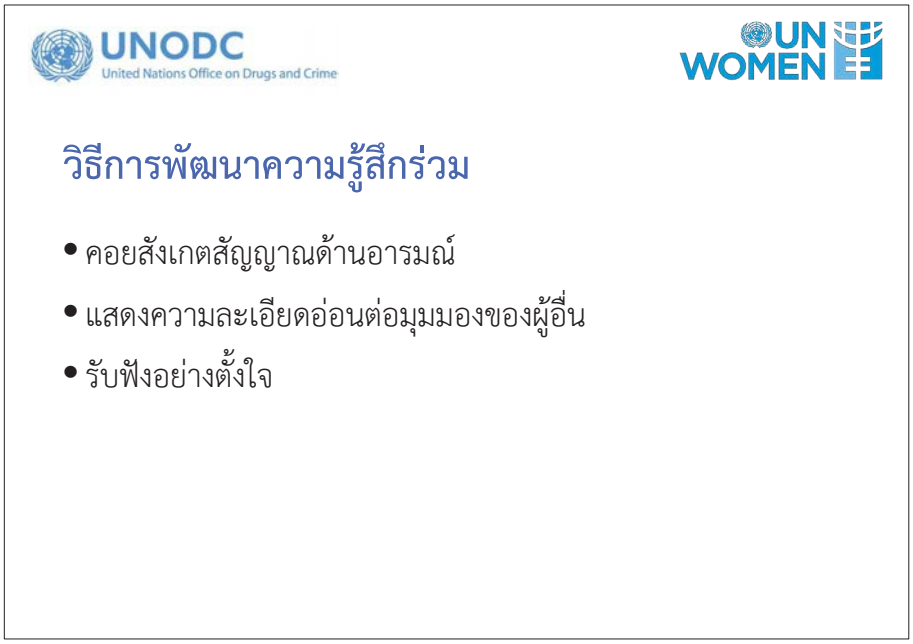

บันทึกสำหรับวิทยากร

หน่วยการเรียนรู้ก่อนหน้านี้ เราได้ศึกษาความสำคัญของการมองเห็นภาพรวมของสถานการณ์ของผู้อื่น และตระหนักถึงระบบความเชื่อของเรา เราต้องย้ำเตือนตัวเองอยู่เสมอในเรื่องนี้เพื่อฝึกฝนความละเอียดอ่อนต่อมุมมองของผู้อื่น

ในช่วงที่เกี่ยวกับความเครียด ความบอบช้ำทางจิตใจ และความสามารถในการฟื้นตัว เราได้อภิปรายเกี่ยวกับอาการด้านอารมณ์ ด้านร่างกาย และด้านพฤติกรรมที่ควรตระหนักถึง การสังเกตบุคคลที่เราทำงานอย่างใส่ใจจะช่วยให้เราสามารถมองเห็นสัญญาณด้านอารมณ์และทำให้เรามีความละเอียดอ่อนต่อมันมากขึ้นได้

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

เทคนิคการฟังอย่างตั้งใจ 6 ข้อ (เทคนิคที่ 1)

- มีการกระตุ้นเล็กน้อย
- มีการใช้เสียง โดยเฉพาะในโทรศัพท์ เพื่อให้อีกฝ่ายรู้ว่ามีอีกคนรับฟังอยู่ตรงนั้น เช่น การตอบว่า “เหรอ” “เมื่อไร” และ “จริงเหรอ”
- คำพูดเหล่านั้นต้องเป็นคำถาม ความคิดเห็น หรือเสียงที่ไม่แทรกแซงบทสนทนา แต่ควรแจ้งให้เจ้าของเรื่องทราบว่ามีเจ้าหน้าที่เจรจาอยู่ตรงนั้นและกำลังรับฟังเขาอยู่ เทคนิคนี้จะช่วยสร้างความเป็นมิตรและกระตุ้นให้เขาพูดต่อ

แหล่งที่มา: Adapted from On-Scene Guide for Crisis Negotiators, Frederick J. Lanceley, Boca Raton, CRC Press, 1999, pp 20-24

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

เทคนิคการฟังอย่างตั้งใจ 6 ข้อ (เทคนิคที่ 2)

- การสรุปย่อโดยใช้ถ้อยคำของคุณเองแสดงให้เห็นว่าคุณกำลังรับฟังเจ้าของเรื่องอยู่ นอกจากนี้ มันยังสร้างความรู้สึกร่วมและความเป็นมิตร เพราะนั่นแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคุณได้ยินและเข้าใจเจ้าของเรื่อง โดยทั่วไปแล้วการสรุปย่อโดยใช้ถ้อยคำของตัวเองจะเริ่มด้วยคำเหล่านี้:
- “คุณกำลังบอกว่า...” หรือ “คุณกำลังพูดว่า...”
- การกล่าวซ้ำยังช่วยให้เนื้อหามีความชัดเจนมากขึ้น เน้นปัญหาและส่งเสริมการเป็นผู้ให้และผู้รับระหว่างคุณและเจ้าของเรื่อง นอกจากนี้เทคนิคนี้ยังมีแนวโน้มที่จะช่วยให้เจ้าของเรื่องเป็นผู้ฟังที่ดีขึ้นด้วย

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

เทคนิคการฟังอย่างตั้งใจ 6 ข้อ (เทคนิคที่ 3)

- โดยปกติแล้ว เราต่างต้องการเข้าสู่ขั้นตอนการแก้ไขปัญหาเร็วเกินไป ซึ่งจะนำไปสู่ความล้มเหลว เพราะบ่อยครั้งที่เจ้าของเรื่องยังไม่พร้อมใช้เหตุผล และคุณยังไม่ได้รับฟังมากพอที่จะได้รับข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นในการช่วยแก้ไขปัญหา
- ตัวอย่างคำพูดทั่วไปที่คุณสามารถนำไปใช้ได้ มีดังนี้
- “คุณฟังดู...”, “คุณดูเหมือน...” , “ฉันรู้สึกว่า ...” (อารมณ์ที่คุณรู้สึกผ่านการรับฟัง)
- สิ่งสำคัญคืออย่าบอกพวกเขาว่าพวกเขารู้สึกอย่างไร แต่ให้บอกว่าพวกเขาดูเหมือนจะรู้สึกอย่างไร

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

เทคนิคการฟังอย่างตั้งใจ 6 ข้อ (เทคนิคที่ 4)

- การคิดไตร่ตรองหรือการสะท้อน
- เทคนิคนี้เป็นเทคนิคที่กล่าวซ้ำคำพูดหรือวลีสุดท้าย ก่อนจะใส่เครื่องหมายคำถามลงไป ซึ่งเป็นเทคนิคที่จะให้การตอบสนองอย่างแม่นยำ เนื่องจากคุณใช้คำพูดของเจ้าของเรื่องเองเลย การไตร่ตรองหรือการสะท้อนเป็นการขอข้อมูลเพิ่มเติมโดยไม่ได้ชี้นำทิศทางความคิดของเจ้าของเรื่องและล้วงข้อมูลเพิ่มเมื่อคุณไม่มีข้อมูลพอจะถามคำถามที่ตรงประเด็น

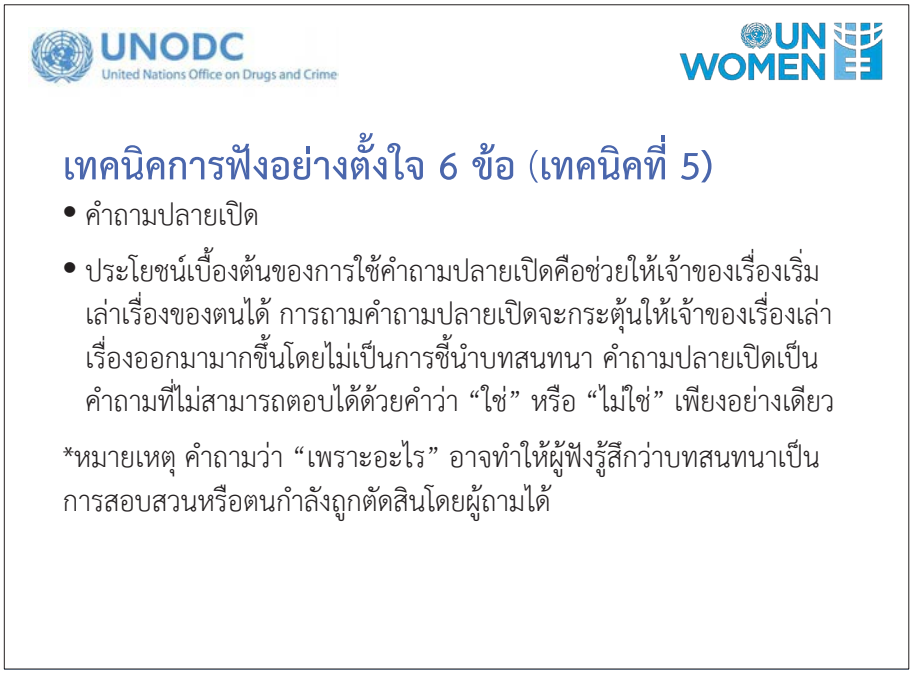

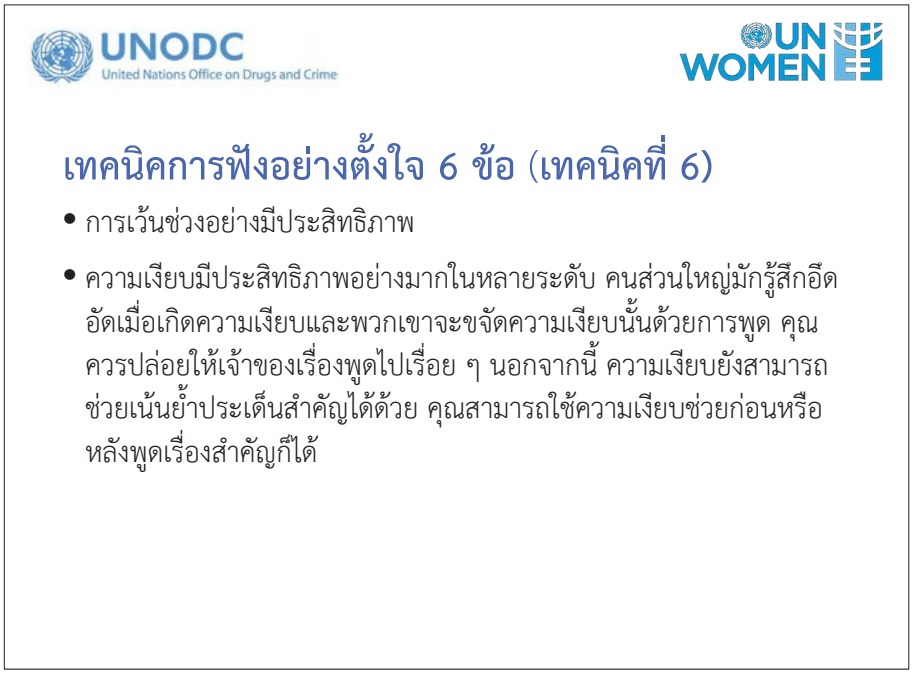

กิจกรรมที่สอง: การฟังอย่างตั้งใจ

เป้าหมาย: เพื่อนำเทคนิคการฟังอย่างตั้งใจมาทดลองใช้

เวลา: 45 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

2.1 กิจกรรม: การฟังอย่างตั้งใจ

1. แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมเป็นกลุ่ม ๆ ละสามคนและมอบหมายให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนสวมบทบาทจากกรณีศึกษาที่ 3.4.1 ที่ใช้ไปก่อนหน้าในช่วงแรกของวันที่ 3:
   - ผู้ค้าบริการทางเพศ
   - ผู้ลักลอบขนยาเสพติด
   - แรงงานผิดกฎหมาย
2. แนะนำกิจกรรมด้วยการใช้สไลด์ต่อไปนี้

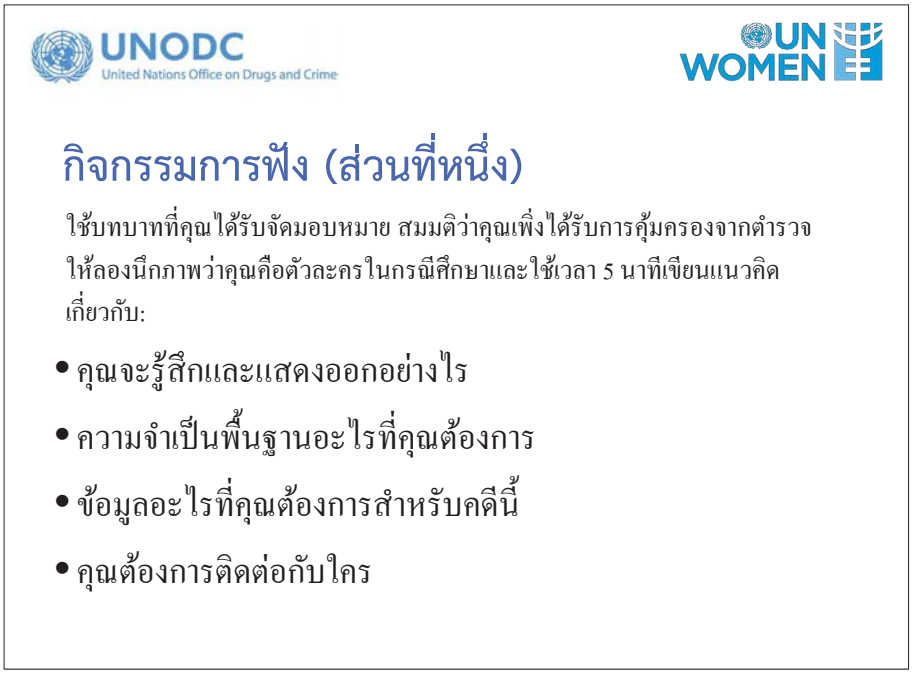

3. หลังจากผ่านไป 5 นาที ให้ผู้เข้าร่วมอบรมกลับมารวมตัวกัน จากนั้นให้วิทยากรแนะนำส่วนที่สองของกิจกรรมโดยใช้สไลด์

   ให้วิทยากรอธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังว่าพวกเขาจะได้แสดงบทบาทสมมติ 3 เรื่อง ในแต่ละเรื่อง พวกเขาจะผลัดกันแสดงบทบาททั้งสาม ดังนี้

   - ผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย (ควรใช้บทบาทในกรณีศึกษาที่ได้รับมอบหมายเมื่อถึงคราวที่จะแสดงบทบาทนี้)
   - เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย
   - ผู้สังเกตการณ์

แต่ละครั้งที่มีการแสดงบทบาทสมมติ ตัวละครควรกระทำตามคำอธิบายย่อที่ระบุไว้ในสไลด์กิจกรรม

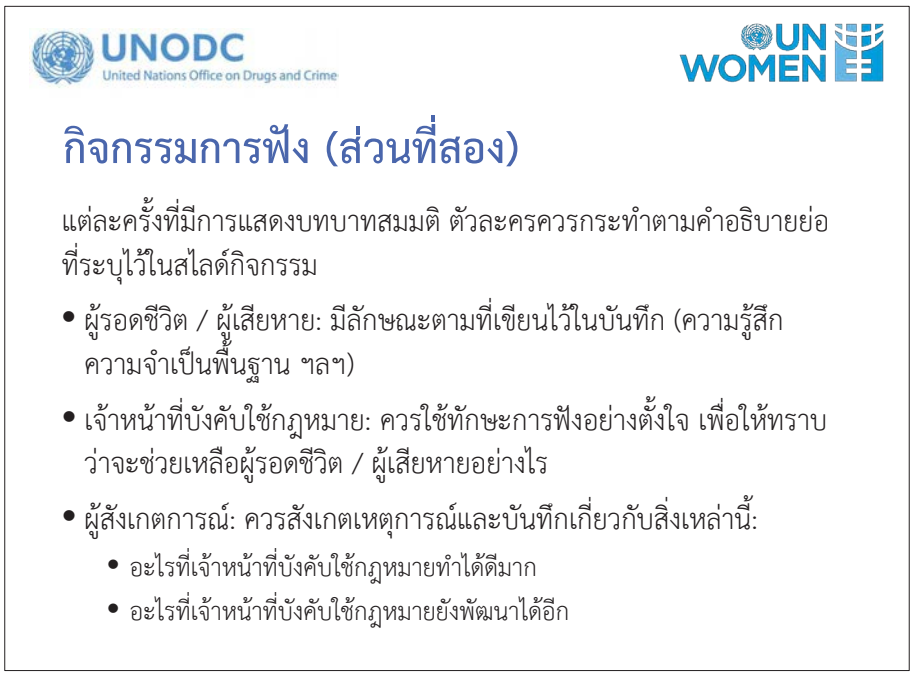

4. ให้วิทยากรอธิบายว่าผู้เข้าร่วมอบรมจะมีเวลา 5 นาทีในการแสดงบทบาทสมมติแต่ละครั้ง หลังจากผ่านไป 5 นาที จะมีเวลา 5 นาทีให้ผู้สังเกตการณ์แสดงความคิดเห็น

   ดำเนินกิจกรรมเช่นนี้สามครั้ง

   หลังจากผู้เข้าร่วมอบรมแสดงบทบาทรอบสุดท้ายเสร็จ ให้พวกเขาแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมร่วมเป็นเวลา 10 นาทีเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้:

   - รู้สึกอย่างไรที่เป็นผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย
   - รู้สึกอย่างไรที่เป็นเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย
   - ได้เรียนรู้อะไรจากกิจกรรมนี้

บันทึกสำหรับวิทยากร

วัตถุประสงค์หลักของกิจกรรมนี้คือการสร้างความรู้สึกร่วมของผู้เข้าร่วมอบรมที่มีต่อผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย และเพิ่มความตระหนักรู้เกี่ยวกับการสื่อสารผ่านการฟังอย่างตั้งใจ

แม้ว่าจะมีเทคนิคเฉพาะเพื่อสนับสนุนการฟังอย่างตั้งใจดังที่เราได้กล่าวถึงไปแล้ว วิทยากรควรเน้นย้ำว่าในความเป็นจริงแล้ว จุดเริ่มต้นที่ดีคือการตระหนักถึงวิธีการสื่อสารให้มากขึ้น รวมถึงผลกระทบต่อผู้ที่เราสื่อสารด้วย

นอกจากนี้ วิทยากรควรเน้นย้ำว่าในขณะที่เราส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกร่วมและการสื่อสารอย่างมีส่วน

ร่วม แต่สิ่งเหล่านี้ก็ควรจะทำไปพร้อม ๆ กับการรักษาขอบเขตของผู้ประกอบวิชาชีพด้วย เช่น เจ้าหน้าที่ต้องไม่สัมผัสร่างกายเจ้าของเรื่องอย่างไม่เหมาะสมหรือต้องไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

ให้กลุ่มผู้เข้าร่วมอบรมยกตัวอย่างความหมายของการสัมผัสร่างกายอย่างไม่เหมาะสมหรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

กิจกรรมที่สาม: หลักการส่งต่อเชื่อมโยง
จุดประสงค์: เพื่อแนะนำหลักการส่งต่อเชื่อมโยงของการปฐมพยาบาลทางจิตใจ
เวลา: 15 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

3.1 การนำเสนอหลักการส่งต่อเชื่อมโยง

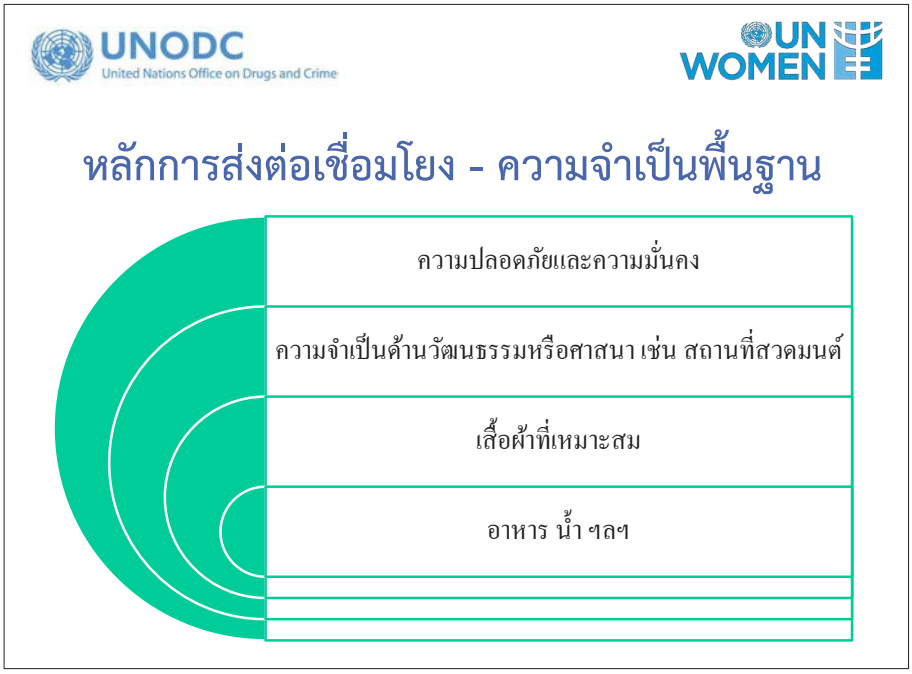

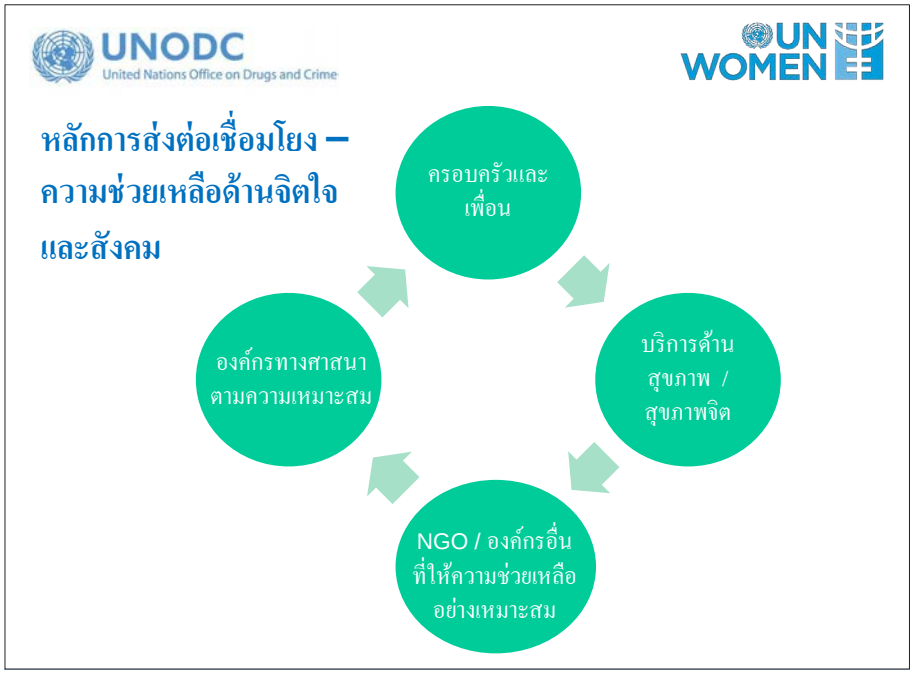

บันทึกสำหรับวิทยากร

วิทยากรควรอธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังว่าการทำงานกับผู้ให้บริการอื่นๆ เป็นสิ่งสำคัญในการส่งต่อเชื่อมโยงผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายเข้ากับความช่วยเหลือที่พวกเขาต้องการ ทั้งในช่วงเริ่มต้นและในระหว่างที่คดีคืบหน้าไป

เราจะศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมในช่วงแรกของวันที่ 4 (วันพรุ่งนี้) เกี่ยวกับการสร้างพันธมิตรกับผู้ให้บริการอื่นๆ

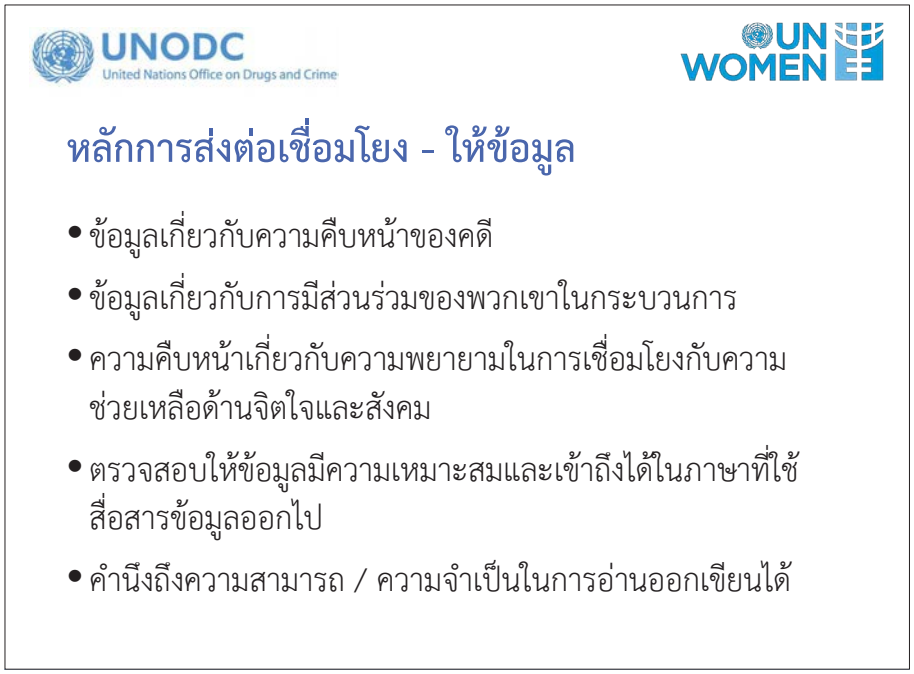

บันทึกสำหรับวิทยากร

ถามผู้เข้าร่วมอบรมอะไรก็ได้ที่เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลทางจิตใจและให้พวกเขาแบ่งปันสิ่งสำคัญที่ได้เรียนรู้ในวันนี้ และพวกเขาจะนำไปประยุกต์ใช้อย่างไร

วันที่สี่

ช่วงที่หนึ่ง:

การสร้างความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการอื่นๆ

เป้าหมาย: เพื่อศึกษาว่าการทำงานร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในท้องถิ่นจะสามารถเสริมสร้างศักยภาพของกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อาจมีความเกี่ยวข้อง
- เข้าใจประโยชน์และองค์ประกอบของการทำงานร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย / ตำรวจที่รับใช้ชุมชน

เวลา: 105 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ ช่วงที่หนึ่ง: การสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในท้องถิ่นหรือตำรวจผู้รับใช้ชุมชน	
ผู้บรรยายหลัก	เชิญผู้บรรยายหลักให้นำเสนอเป็นเวลา 45 นาทีเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างผู้บังคับใช้กฎหมายกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
กระดาษฟลิปชาร์ทและปากกา	

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1. การนำเสนอ	เพื่อแนะนำหัวข้อการทำงานให้กับผู้ให้บริการอื่นๆ	20
2. การทำแผนผังผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	เพื่อทำแผนเกี่ยวกับผังผู้ที่อาจเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในประเทศ และรวบรวมความคิดเกี่ยวกับพันธมิตรที่อาจเป็นไปได้	40
3. การนำเสนอโดยบุคคลสำคัญ	เชิญผู้บรรยายหลักในท้องถิ่นมาให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการที่กลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายได้ร่วมงานกับผู้ให้บริการอื่น	45

กิจกรรมที่หนึ่ง: การนำเสนอ

จุดประสงค์: เพื่อแนะนำเรื่องการทำงานกับผู้ให้บริการอื่น ๆ

เวลา: 20 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร:

วิทยากรจะต้องเป็นผู้อธิบายบางสไลด์ ขณะที่บางสไลด์มีไว้สำหรับ “อภิปราย” ซึ่งระบุเวลาที่จัดสรรไว้สำหรับการอภิปรายเป็นคู่หรือกลุ่มเล็ก ใช้สไลด์นำเสนอเพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมมองเห็นภาพรวมการทำงานของตำรวจที่รับใช้ชุมชน

1.1 การนำเสนอเชิงตอบโต้

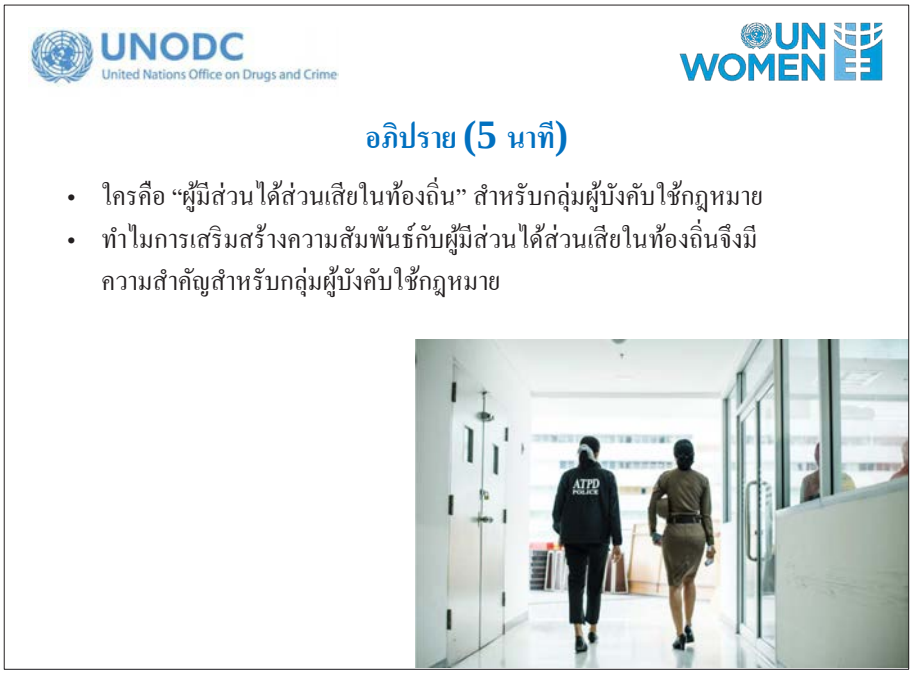

บันทึกสำหรับวิทยากร

อธิบายคำว่า “ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย” เพิ่มเติมหากจำเป็น และให้ผู้เข้าร่วมอบรมพูดคุยกับคนข้างๆ เพื่ออธิบายว่าพวกเขาคิดว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นใครได้บ้าง และเพราะเหตุใดจึงคิดว่าการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมาย

*สไลด์ต่อไปนี้นำมาจาก หรือดัดแปลงมาจากเอกสารเรื่อง Bali Process ที่อ้างอิงไว้ในเชิงอรรถ[9]

9 www.baliprocess.net/UserFiles/baliprocess/File/RSO-CIFAL-curriculum%20Enhancing%20a%20Victim-Centered%20Approach_A4_Final_2017-02-14_for-web.pdf.

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ข้อดีของการทำงานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ

- เพิ่มทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรทางการเงินอย่างเต็มที่
- เพิ่มประสิทธิภาพ ลดการทับซ้อน ส่งเสริมความเชี่ยวชาญที่อิงจากจุดแข็ง
- ระบุและตอบสนองต่อช่องโหว่ต่าง ๆ
- ส่งเสริมความรับผิดชอบ
- กำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์ร่วมกัน
- กำหนดเกณฑ์ที่สอดคล้องกันสำหรับกิจกรรม
- บรรลุผลตามต้องการ
- แบ่งปันความรับผิดชอบร่วมกัน
- ปรับปรุงขั้นตอนและโครงสร้าง

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ข้อจำกัด / อุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น

- ระดับความสำคัญของผู้มีบทบาทจากแต่ละฝ่าย
- การแข่งขันระหว่างสถาบันต่าง ๆ
- ความไม่เชื่อใจ
- การเหมารวม
- การจัดลำดับความสำคัญที่แตกต่างกัน
- การหมุนเวียนบุคลากร
- ระดับการสนับสนุนจากสถาบันที่แตกต่างกันสำหรับผู้ที่มีบทบาทแต่ละคนในเครือข่าย
- ระดับการปฏิบัติตามข้อตกลงที่แตกต่างกัน

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ผู้ที่อาจเป็นพันธมิตร

- **หน่วยงานราชการอื่น ๆ** (เช่น ผู้มีอำนาจในท้องถิ่น อัยการ เจ้าหน้าที่ทัณฑ์บน ฝ่ายงานสาธารณะ หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายในพื้นที่ใกล้เคียง บริการด้านสุขภาพและด้านสังคม บริการช่วยเหลือเด็ก และโรงเรียน)
- **สมาชิกหรือกลุ่มในชุมชน** (เช่น คนที่อาศัย ทำงาน หรือสนใจในการช่วยเหลือเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงในชุมชน อาทิ อาสาสมัคร นักเคลื่อนไหว ผู้นำชุมชนอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าในการระบุถึงความกังวลภายในชุมชน)
- **ผู้นำตามประเพณีและผู้นำชุมชน** ซึ่งมักถูกเรียกตัวมาช่วยจัดการเมื่อมีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว การล่วงละเมิดทางเพศ และการล่วงละเมิดเด็ก

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

ผู้ที่อาจเป็นพันธมิตร

- **ผู้ให้บริการที่ไม่ใช่หน่วยงานราชการหรือที่อยู่ในชุมชน** ซึ่งเป็นพันธมิตรหลักในระบบการส่งต่อและในการให้ความช่วยเหลือที่สำคัญต่อผู้รอดชีวิตหรือผู้หญิงที่ตกอยู่ในความเสี่ยงต่อความรุนแรง (เช่น บ้านพัก องค์กรเพื่อผู้หญิง องค์กรสนับสนุน กลุ่มช่วยเหลือผู้รอดชีวิต ชมรมช่วยเหลือ องค์กรพัฒนาชุมชน กลุ่มที่รวมตัวกันด้วยความศรัทธา หรือสมาคมต่าง ๆ)
- **ธุรกิจเอกชน** ซึ่งมีส่วนร่วมในความเป็นอยู่ของชุมชนและสามารถให้ความช่วยเหลือด้านการเงินและทรัพยากรอื่น ๆ ได้
- **สื่อท้องถิ่น** ซึ่งสามารถช่วยเหลือในการตีแผ่ปัญหาในชุมชนและเผยแพร่วิธีแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ ประชาสัมพันธ์บริการของรัฐบาลหรือหน่วยงานในชุมชน หรือกฎหมายหรือข้อปฏิบัติใหม่ ๆ ที่จะมีผลบังคับใช้ นอกจากนี้ สื่อยังมีอิทธิพลอย่างมากต่อมุมมองที่สาธารณชนที่มีต่อตำรวจ ความรุนแรงในครอบครัว และปัญหาด้านความปลอดภัยของผู้หญิงในชุมชน

กิจกรรมที่สอง: การทำแผนผังผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

จุดประสงค์: เพื่อทำผังผู้ที่อาจเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในประเทศ และรวบรวมความคิดเกี่ยวกับพันธมิตรที่อาจเป็นไปได้

เวลา: 40 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

2.1 งานกลุ่ม (20 นาที)

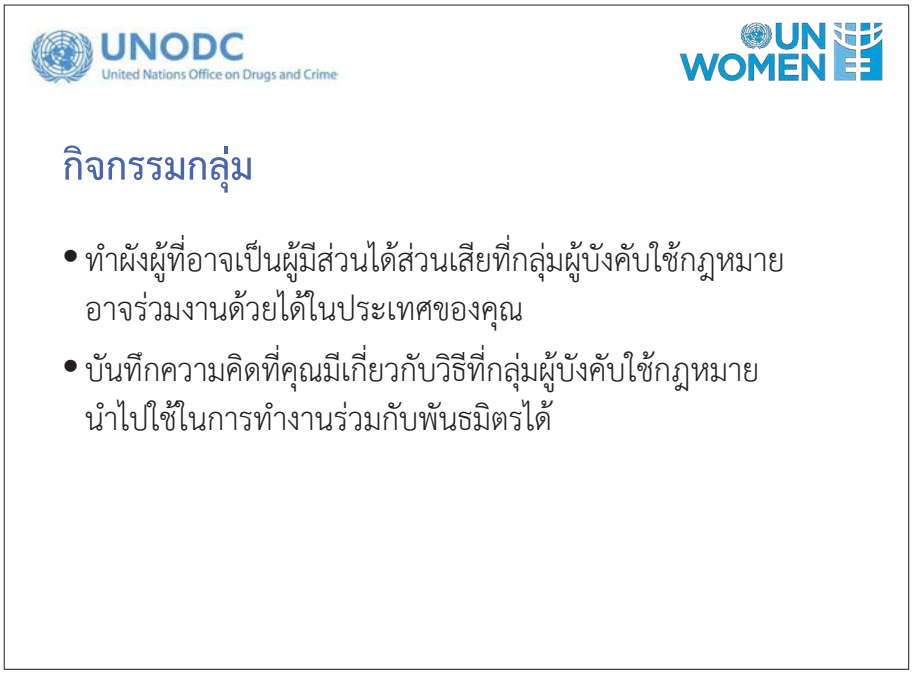

บันทึกสำหรับวิทยากร

ทุกกลุ่มสามารถดำเนินกิจกรรมนี้ในรูปแบบใดก็ได้ที่เห็นว่าเหมาะสม แต่วิทยากรอาจแนะนำให้ใช้แผนภูมิเชิงเมทริกซ์หรือแผนภูมิแมงมุมก็ได้

2.2 การประชุมร่วม (20 นาที)

ให้ทุกกลุ่มติดกระดาษฟลิปชาร์ทบนผนังและจัดให้พวกเขา “เดินวน” เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมทั้งหมดได้เห็นงานของกลุ่มอื่น จากนั้นให้วิทยากรรวบรวมความเห็นจากผู้เข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับ

- ข้อสังเกตหลักๆ เกี่ยวกับลักษณะร่วม
- สิ่งที่ผู้เข้าร่วมอบรมชอบเกี่ยวกับความคิดของกลุ่มอื่นๆ
- โอกาสหรืออุปสรรคหลักๆ ที่สังเกตเห็นได้ชัดจากกิจกรรมนี้

กิจกรรมที่สาม: การนำเสนอจากผู้บรรยายหลัก

จุดประสงค์: เชิญผู้บรรยายหลักในท้องถิ่นมาให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการที่กลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายร่วมงานกับผู้ให้บริการอื่น

เวลา: 45 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

เชิญผู้บรรยายหลักมานำเสนอตัวอย่างของการทำงานร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมาย โดยพูดถึงประเด็นต่อไปนี้:

- ภาพรวมของโครงการ / ความร่วมมือ
- ขั้นตอนการมีส่วนร่วม
- อุปสรรค / ความท้าทาย
- ความสำเร็จ / ผลลัพธ์
- ช่วงถามตอบ

วิทยากรควรจัดการส่วนนี้ในขั้นตอนการวางแผนกิจกรรม รวมทั้งแจ้งแนวทางเกี่ยวกับเนื้อหาและระยะเวลาให้ผู้บรรยายหลักทราบ

หรือหากไม่สามารถเชิญผู้บรรยายหลักมาร่วมได้ วิทยากรควรเตรียมการนำเสนอตัวอย่างของการบังคับใช้กฎหมายหรือการร่วมงานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ประสบความสำเร็จทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยสามารถหาตัวอย่างจากอินเตอร์เน็ตหรือสำนักงาน UNODC ในพื้นที่ก็ได้

ช่วงที่สอง:

เทคนิคการสอบปากคำ: พลวัตของอำนาจ

เป้าหมาย: เพื่อให้สามารถใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางในการสอบปากคำผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และกลุ่มคนอื่นๆ ที่มีความเปราะบาง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- ระบุองค์ประกอบของการสนทนาแบบมีส่วนร่วมทั้งสองฝ่ายและการประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการสอบปากคำ
- ตระหนักว่าการเปลี่ยนแปลงของอำนาจมีผลกระทบต่อผู้ที่เปราะบางอย่างไรในการสอบปากคำ

เวลา: 75 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ ช่วงที่สอง: เทคนิคการสอบปากคำ: พลวัตของอำนาจ	
ชุดสื่อกิจกรรม 4.2.1 ศิลปะแห่งการสนทนา: ใบงานสังเกตการณ์	พิมพ์เอกสารสำหรับผู้เข้าร่วมอบรมแต่ละคน
ชุดสื่อกิจกรรม 4.2.2 การ์ดพฤติกรรม	พิมพ์เอกสาร 1 แผ่นสำหรับผู้เข้าร่วมอบรมแต่ละกลุ่ม จากนั้นตัดคำแนะนำเพื่อแบ่งให้ผู้เข้าร่วมอบรม ก และผู้เข้าร่วมอบรม ข

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1. การทำความเข้าใจหลักพื้นฐานของการสอบปากคำ	เพื่ออธิบายการสอบปากคำโดยเปรียบเทียบกับการสนทนา	30
2. พลวัตของอำนาจ	• เพื่อให้ผู้เข้าร่วมตระหนักถึงความซับซ้อนของพลวัตของอำนาจและผลกระทบต่อขั้นตอนการสอบปากคำ • เพื่อให้ตระหนักถึงผลของสัญญาณที่เป็นคำพูดและไม่เป็นคำพูดต่อพลวัตของอำนาจในขั้นตอนการสอบปากคำ	45

กิจกรรมที่หนึ่ง: การทำความเข้าใจหลักพื้นฐานของการสอบปากคำ
จุดประสงค์: เพื่ออธิบายการสอบปากคำโดยเปรียบเทียบกับการสนทนา
เวลา: 30 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1.1 งานกลุ่ม: ศิลปะแห่งการสนทนา (20 นาที)

แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมออกเป็นสามกลุ่ม คือกลุ่ม ก ข และ ค

ให้กลุ่ม ก และ ข ออกไปนอกห้อง โดยอธิบายว่าจะเรียกพวกเขากลับเข้ามาในอีกไม่กี่นาที ขณะที่รอให้พวกเขาคิดเกี่ยวกับหัวข้อหนึ่งที่วิทยากรเลือกให้ตามความเหมาะกับกลุ่ม ซึ่งควรจะเป็นหัวข้อง่ายๆ ตัวอย่างเช่น

- งานอดิเรก
- เทศกาลวันหยุดเกี่ยวกับวัฒนธรรม
- ทีมฟุตบอลหรือทีมกีฬาที่ชอบ

แจกเอกสาร 4.2.1 ศิลปะแห่งการสนทนา: ใบงานสังเกตการณ์ให้ผู้เข้าร่วมอบรมในกลุ่ม ค

อธิบายให้กลุ่ม ค ฟังว่าเมื่อกลุ่มอื่นกลับมา พวกเขาจะต้องสนทนากัน และหน้าที่ของกลุ่ม ค คือการสังเกตการสนทนาและบันทึกสิ่งเหล่านี้:

- การสนทนาเริ่มขึ้นอย่างไร
- การสนทนาดำเนินไปอย่างไรบ้าง (เช่น มีการผลัดกันพูด ฯลฯ)
- มีการแนะนำหัวข้อใหม่ ๆ อย่างไร
- มีการส่งสัญญาณที่ไม่ใช่คำพูดอย่างไรบ้างในระหว่างการสนทนา (เช่น เลิกคิ้ว ใช้มือประกอบ ฯลฯ)

ให้กลุ่ม ก และ ข กลับเข้ามาในห้อง และบอกผู้เข้าร่วมอบรมทั้งหมดให้จับกลุ่มละสามคน โดยในกลุ่มต้องมีสมาชิกจากกลุ่ม ก ข และ ค ที่วิทยากรแบ่งไว้ก่อนหน้านี้

ให้วิทยากรอธิบายว่า:

- ก และ ข จะสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อที่วิทยากรเลือก
- การสนทนานี้ควรเป็นธรรมชาติและจะเป็นไปอย่างไรก็ได้ ฯลฯ
- สมาชิกกลุ่ม ค จะสังเกตและจดบันทึก แต่ในตอนนี้ ก และ ข ไม่จำเป็นต้องทราบว่ามีการสังเกตเรื่องอะไรบ้าง
- การสนทนานี้จะต้องมีความยาว 2 นาที โดยวิทยากรจะให้สัญญาณเมื่อหมดเวลา

1.2 ประชุมร่วมและการนำเสนอ (10 นาที)

เมื่อจบ 2 นาที ให้สมาชิกกลุ่ม ค (ผู้สังเกตการณ์) แสดงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้สังเกตตามหัวข้อในเอกสารสำหรับผู้สังเกตการณ์ ให้วิทยากรจดบันทึกในกระดาษฟลิปชาร์ท หน้าห้อง

ใช้สไลด์ด้านล่างในการสรุปรวมกิจกรรมก่อนหน้า และแนะนำองค์ประกอบพื้นฐานของบทสนทนา:

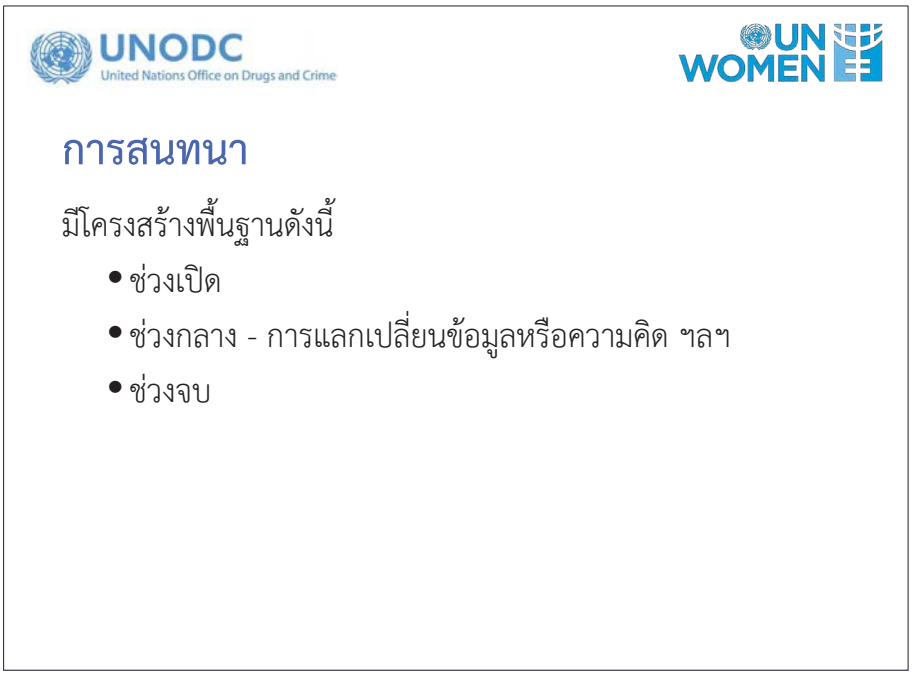
UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime
UN WOMEN
การสนทนา
มีโครงสร้างพื้นฐานดังนี้
ช่วงเปิด
ช่วงกลาง - การแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือความคิด ฯลฯ
ช่วงจบ

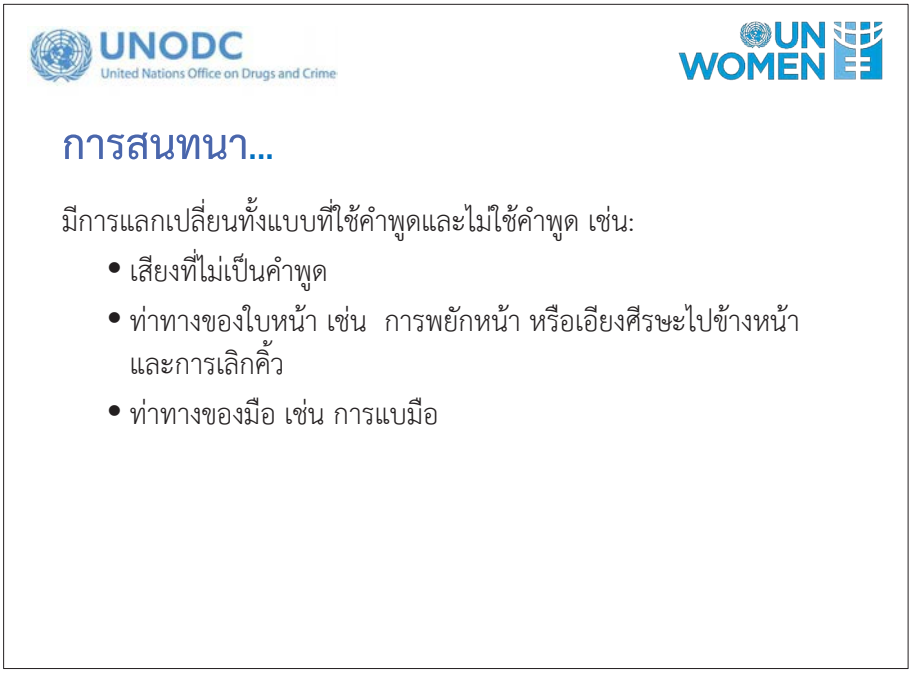
UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime
UN WOMEN
การสนทนา...
มีการแลกเปลี่ยนทั้งแบบที่ใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูด เช่น:
เสียงที่ไม่เป็นคำพูด
ท่าทางของใบหน้า เช่น การพยักหน้า หรือเอียงศีรษะไปข้างหน้าและการเลิกคิ้ว
ท่าทางของมือ เช่น การแบมือ

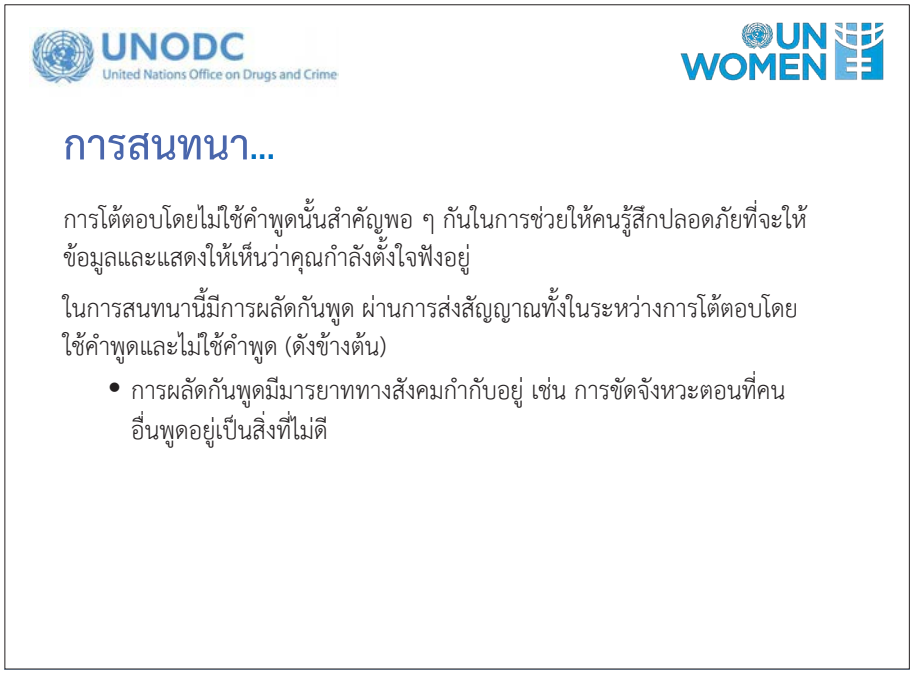

กิจกรรมที่สอง: พลวัตของอำนาจ

จุดประสงค์:

- เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมตระหนักถึงความซับซ้อนของพลวัตของอำนาจและผลกระทบต่อขั้นตอนการสอบปากคำ
- เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมตระหนักถึงผลของสัญญาณที่เป็นคำพูดและไม่ใช่คำพูดต่อพลวัตของอำนาจในขั้นตอนการสอบปากคำ

เวลา: 45 **นาที**

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

2.1 งานคู่: การสอบปากคำ (25 นาที)

1. แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมออกเป็นคู่และให้นั่งหันหน้าเข้าหากัน
2. แจกป้าย ก หรือ ข ให้แต่ละคน

อธิบายว่า:

- กิจกรรมจะเริ่มด้วยการให้ผู้เข้าร่วมอบรม ก สอบปากคำผู้เข้าร่วมอบรม ข เกี่ยวกับการเดินทางมาอบรมเช้านี้ จากนั้นให้ผู้เข้าร่วมอบรม ข สอบปากคำผู้เข้าร่วมอบรม ก
- ตลอดการสอบปากคำ วิทยากรจะบอกให้ผู้สอบปากคำแสดงพฤติกรรมต่างๆ (อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมเข้าใจว่าไม่ควรแสดงพฤติกรรมเกินจริง แต่ให้ดูแนบเนียนและสมจริงที่สุดเท่าที่จะ

เป็นไปได้)

- ผู้เข้าร่วมอบรมที่เป็นฝ่ายถูกสอบปากคำจะตอบคำถามและควรรับรู้ได้ถึงพฤติกรรมต่างๆที่ผู้สอบปากคำ ก ทำ รวมถึงความรู้สึกของตนเอง
- การสอบปากคำจะใช้เวลา 4 นาที โดยวิทยากรจะให้สัญญาณเมื่อหมดเวลา

3. แจกคำสั่งจากชุดสื่อกิจกรรม 4.4.2 การ์ดพฤติกรรมให้ผู้เข้าร่วมอบรม ก และบอกให้พวกเขาเริ่มสอบปากคำได้
4. เมื่อ ก สอบปากคำ ข เสร็จ ให้วิทยากรอธิบายว่าพวกเขาจะได้แสดงความคิดเห็นภายในอีกไม่กี่นาที แต่ก่อนอื่น พวกเขาจะต้องสลับบทบาทกัน โดย ข จะได้แสดงพฤติกรรมตามคำสั่งใน 4.4.2 การ์ดพฤติกรรมขณะสอบปากคำ ก แจกคำสั่งเหล่านี้ให้กับ ข จากนั้น ให้ทำซ้ำแบบเดิม และเริ่มการสอบปากคำครั้งต่อไป

2.2 การนำเสนอเรื่องการเ ปลี่ยนแปลงของอำนาจ (20 นาที)

เมื่อเสร็จสิ้นการสอบปากคำทั้งสองครั้งแล้ว ให้วิทยากรรวบรวมความคิดเห็นว่าผู้เข้าร่วมอบรมสังเกตเห็นพฤติกรรมอะไรบ้าง และพฤติกรรมเหล่านั้นทำให้พวกเขารู้สึกอย่างไร

ถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าการทำความเข้าใจเรื่องนี้มีความสำคัญต่อบทบาททางอาชีพของพวกเขาอย่างไร โดยเฉพาะในบริบทของการสอบปากคำผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

อธิบายว่ากิจกรรมนี้สอนเราเรื่องผลกระทบที่พฤติกรรมต่างๆ เช่น ภาษากาย คำพูด และน้ำเสียง มีต่อพลวัตของอำนาจ เราจะศึกษาอย่างเจาะลึกขึ้น แต่ก่อนอื่น สิ่งสำคัญคือการทำความเข้าใจว่าพลวัตของอำนาจหมายความว่าอย่างไรและประกอบด้วยอะไรบ้าง

แสดงสไลด์และให้ผู้เข้าร่วมอบรมอภิปรายเป็นคู่

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

อภิปราย

อำนาจคืออะไร

บันทึกสำหรับวิทยากร

ตัวอย่างรูปแบบของอำนาจอยู่ในสไลด์ถัดไป

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

อำนาจ

- อิสรภาพในการเลือกสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตของคุณ
- อำนาจในการเลือกสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตของผู้อื่น
- เงินและการเข้าถึงทรัพยากร

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

อำนาจ

“สมรรถนะหรือศักยภาพในการกำกับหรือมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้อื่นหรือการดำเนินเหตุการณ์”

(Oxford Dictionary)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

อำนาจ...

- **ด้านกายภาพ:** สามารถแสดงออกโดยใช้ความแข็งแกร่งของร่างกาย กำลัง หรือการอำนวยความสะดวกให้สามารถเข้าถึงหรือจำกัดการเข้าถึงทรัพยากรในทางกายภาพได้
- **โครงสร้างสังคม:** ความไม่สมดุลเกี่ยวกับเพศสภาพในสังคมที่มีระบบชายเป็นใหญ่
- **ด้านอารมณ์:** โดยใช้กลไกทางอารมณ์ เช่น การสร้างความกลัว
- **การรับรู้:** โดยการสร้างฉากหน้าของอำนาจขึ้นมาจากพฤติกรรม หรือการอยู่ในสถานะที่แสดงออกว่ามีอำนาจ เช่น เป็นเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย
- **ความเปลี่ยนแปลง:** อำนาจมีการเปลี่ยนแปลง สามารถสร้างขึ้นมาและถูกทำลายไปได้

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

อภิปราย

คุณมีอำนาจอะไรหรือถูกมองว่ามีอำนาจอะไรบ้างในบทบาททางวิชาชีพของคุณ

บันทึกสำหรับวิทยากร

แสดงสไลด์และให้ผู้เข้าร่วมอบรมอภิปรายเพื่อรวบรวมความคิดเห็น

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

อำนาจ / อำนาจของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่ผู้คนรับรู้

- อำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตของผู้อื่น (ตามกฎหมาย)
- สามารถจำกัดอิสรภาพได้ (ตามกฎหมาย)
- สามารถใช้กำลังทางกายภาพได้ (ตามกฎหมาย)
- การรับรู้ถึงอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายขึ้นอยู่กับบริบทของพื้นที่และประสบการณ์ส่วนบุคคล
- เงื่อนไขทางสังคมสร้างอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายขึ้นมา เช่น
  - ภาพลักษณ์ในสื่อ
  - การรับรู้ของชุมชนที่มีต่อการบังคับใช้กฎหมาย (ทางบวก ทางลบ ฯลฯ)
  - ประสบการณ์ที่ผ่านมาในพื้นที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย เช่น การตอบสนองต่อความวุ่นวายในเมือง หรือกรณีการทุจริตของตำรวจ

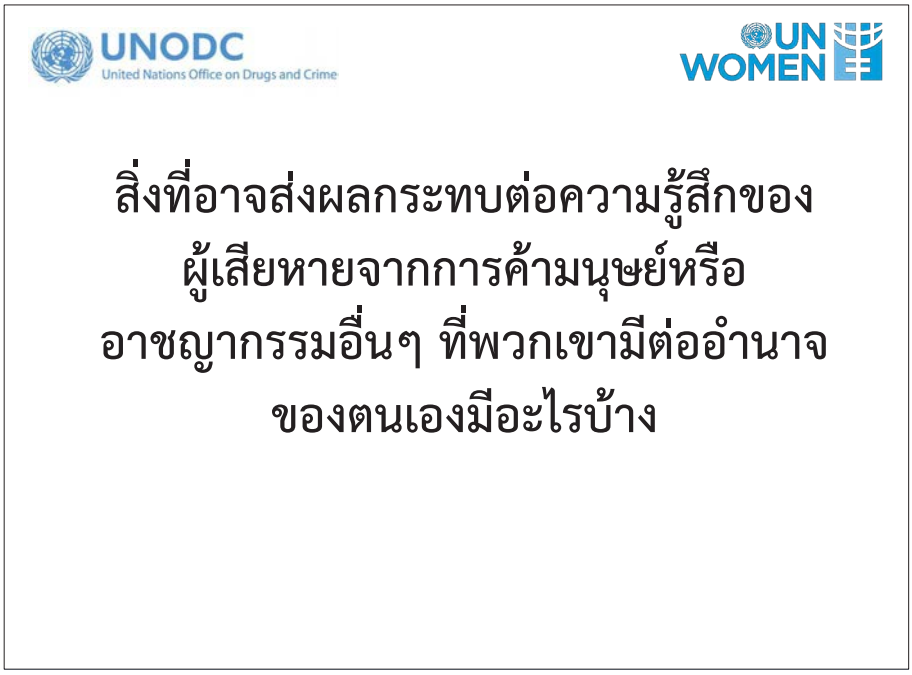

บันทึกสำหรับวิทยากร

แสดงสไลด์และให้ผู้เข้าร่วมอบรมอภิปรายเป็นคู่ จากนั้นรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มใหญ่และนำมารวมกับสไลด์

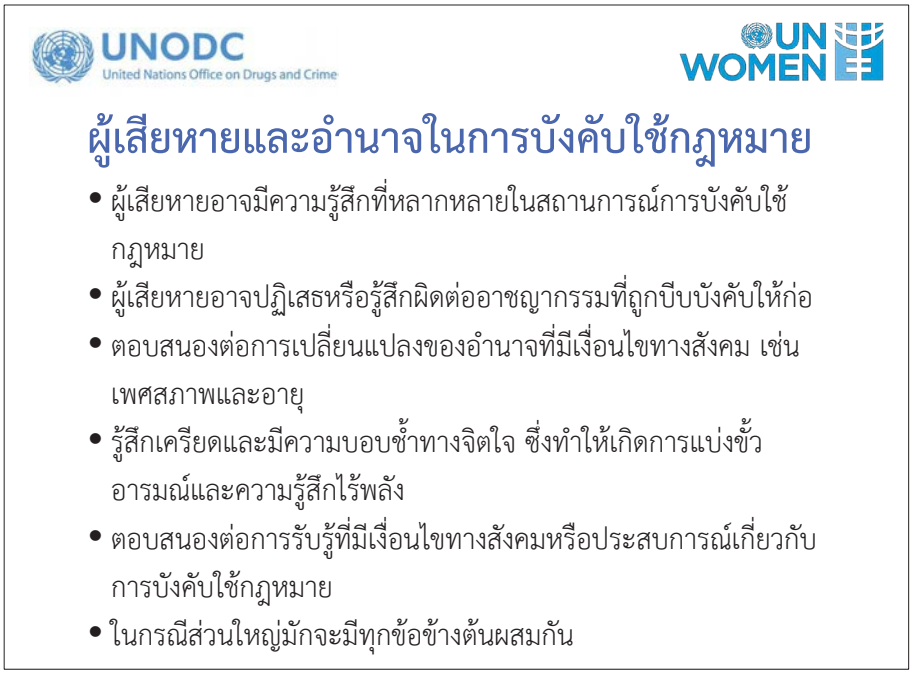

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การสื่อสารอย่างมีสติ

เสียง:

- ระดับเสียง ความเร็วในการพูด

คำพูด:

- เข้าใจง่ายหรือไม่ เช่น ไม่ใช้ศัพท์เฉพาะในวิชาชีพหรือคำเฉพาะกลุ่ม และอย่าพูดกับผู้เสียหายราวกับว่าพวกเขาเป็นเด็ก

ภาษากาย:

- กอดอกเทียบกับการกางแขนหรือแบมือ
- ควรโน้มตัวไปข้างหน้ามากแค่ไหน เช่น เราดูเหมือนตั้งใจฟัง หรือดูเหมือนกำลังคุกคาม

ตำแหน่งการนั่งในห้องสอบปากคำ:

- นั่งฝั่งตรงข้ามหรือนั่งข้างกัน
- ระวังอย่านั่งในตำแหน่งที่ขวางประตูหรือทางหนีของผู้เสียหาย

รูปภาพ: UNODC/ UN Women/ Pathuumporn Thongking

บันทึกสำหรับวิทยากร

อธิบายว่าการทำความเข้าใจลักษณะการเปลี่ยนแปลงของอำนาจช่วยให้เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายสามารถเข้าใจความรู้สึกของผู้เสียหายที่ตัวเองสอบปากคำอยู่ รวมถึงตระหนักรู้ว่าพฤติกรรมและมุมมองต่ออำนาจของพวกเขาอาจมีผลกระทบต่อผู้เสียหายอย่างไรบ้าง

ช่วงที่สาม

การสอบปากคำ: โมเดล PEACE

เป้าหมาย: เพื่อให้สามารถใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางในการสอบปากคำผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และกลุ่มคนอื่นๆ ที่มีความเปราะบาง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:
เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- บอกองค์ประกอบของโมเดล PEACE ได้
- อธิบายเทคนิคแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในแต่ละระดับของโมเดล PEACE

เวลา: 110 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ	

ในช่วงบ่ายของวันที่ 4 ให้เพิ่มเวลาเป็น 3 ชั่วโมงครึ่ง เพื่อชดเชยเวลาในช่วงนี้ วิทยากรไม่ต้องทำกิจกรรมทบทวนในช่วงบ่ายสำหรับวันนี้ เพราะกิจกรรมในวันที่ 5 จะมีเวลามากพอสำหรับการทบทวน

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1. การแนะนำโมเดล PEACE รวมถึงการวางแผนและการเตรียมการ	เพื่อแนะนำโมเดล PEACE ในภาพรวมและองค์ประกอบในการวางแผนและการเตรียมการ	20

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
2. การช่วยให้มีส่วนร่วมและการอธิบาย	เพื่อศึกษาขั้นตอนการช่วยให้มีส่วนร่วมและการอธิบายของโมเดล PEACE	60
3. การบรรยาย การสรุปจบ และการประเมินผล	เพื่อแสดงภาพรวมของขั้นตอนการบรรยาย การสรุปจบ และการประเมินผล ของโมเดล PEACE	20
4. การสรุปปิดและการประเมินผล	เพื่อแสดงภาพรวมของขั้นตอนการสรุปปิดและการประเมินผลของโมเดล PEACE	10

กิจกรรมที่หนึ่ง: การแนะนำโมเดล PEACE รวมถึงการวางแผนและการเตรียมการ

จุดประสงค์: เพื่อแนะนำโมเดล PEACE ในภาพรวมและองค์ประกอบในการวางแผนและการเตรียมการ

เวลา: 20 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1.1 การนำเสนอ

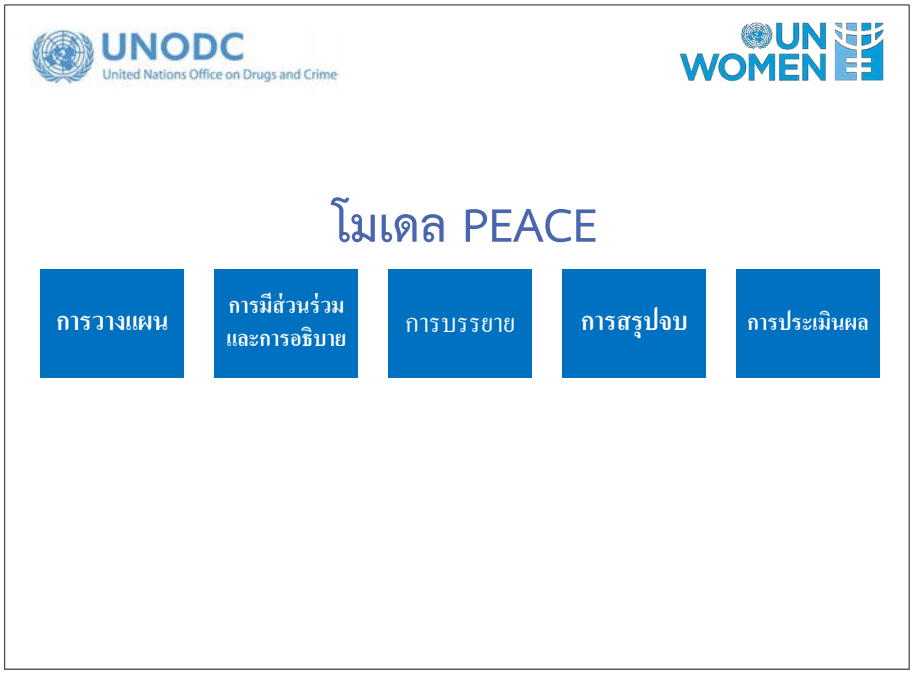

บันทึกสำหรับวิทยากร

อธิบายว่าโมเดล PEACE คือหลักการที่ใช้แพร่หลายในหลายประเทศในสายงานการบังคับใช้กฎหมาย และเราจะศึกษาองค์ประกอบแต่ละข้ออย่างละเอียดขึ้น

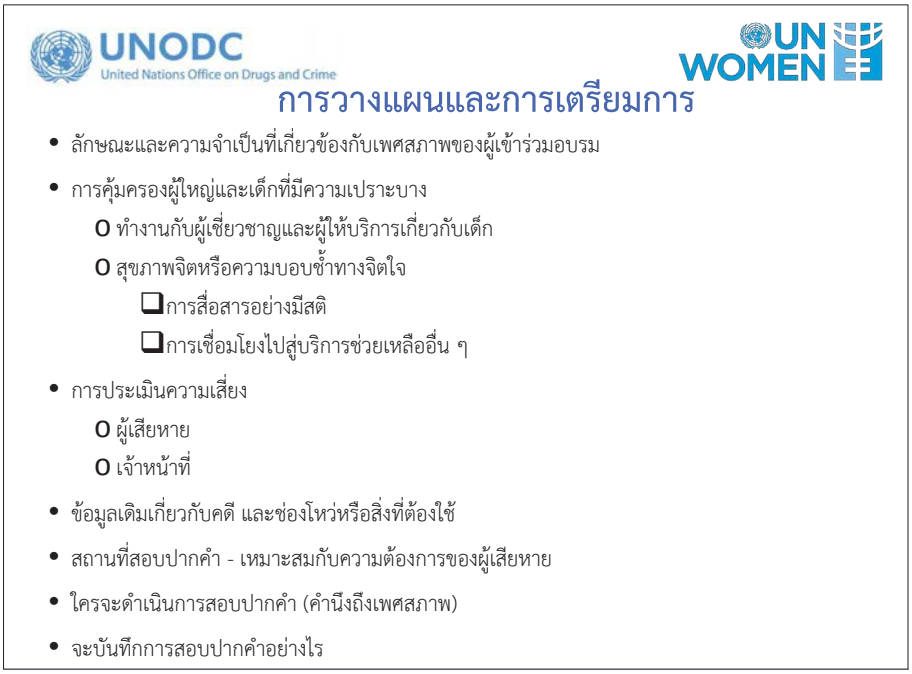

บันทึกสำหรับวิทยากร

ข้อมูลและความจำเป็นของผู้เข้าร่วมอบรม: ย้ำเตือนผู้เข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับช่วงกิจกรรมที่เน้นผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางและต้องคำนึงถึงความต้องการโดยรวมผู้เสียหาย

การคุ้มครองเด็ก: การทำงานกับเด็กต้องอาศัยความรู้และการอบรมเฉพาะทาง หากเป็นไปได้ ควรมีสมาชิกจากกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายมามีส่วนร่วมด้วย และ / หรือตัวแทนจากองค์กรพันธมิตร เช่น หน่วยงานผู้ให้บริการด้านสุขภาพจิตสำหรับเด็ก หรือผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายหรือทนายที่เชี่ยวชาญด้านการทำงานกับเด็ก

สุขภาพจิตและความบอบช้ำทางจิตใจ: ขั้นตอนการสอบปากคำมักจะยากสำหรับผู้เสียหายที่เป็นเด็กผู้ชายหรือเด็กผู้หญิง ในแง่ของการหวนคิดถึงความบอบช้ำทางจิตใจและเผชิญกับความรู้สึกต่างๆ เช่น ความอับอายและความรู้สึกผิดต่อสิ่งที่ถูกบีบบังคับให้ทำ สิ่งนี้เป็นขั้นตอนที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะจำเป็นสำหรับการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรม อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์ในการบรรเทาผลกระทบเชิงลบอาจได้แก่ การสื่อสารอย่างมีสติในเรื่องของคำถามที่ถามไปและวิธีการถาม รวมถึงการเชื่อมโยงกับบริการช่วยเหลือเด็กอื่นๆ ด้วย

การประเมินความเสี่ยง: ควรมีการการประเมินความเสี่ยงเพื่อให้มั่นใจในความปลอดภัยและความมั่นคงของผู้เสียหายและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลเดิม: เรามีข้อมูลเดิมอะไรบ้างเกี่ยวกับคดี มีช่องโหว่อะไรในข้อมูลนั้น และมีอะไรที่เราต้องการอีก

สถานที่สอบปากคำ: สถานที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เสียหายหรือไม่ เช่น พวกเขาต้องการห้องที่มีหน้าต่างไหมและห้องที่ใช้มีหน้าต่างหรือไม่

การคำนึงถึงเพศสภาพ: ใครจะดำเนินการสอบปากคำ ลองนึกถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงของอำนาจ ตัวอย่างเช่น ผู้หญิงที่ถูกผู้ชายแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และถูกสอบปากคำโดยเจ้าหน้าที่ชาย หากไม่สามารถจัดเจ้าหน้าที่หญิงมาได้ อาจขอความช่วยเหลือจากองค์กรพันธมิตรที่เชื่อถือได้

วิธีบันทึกการสอบปากคำ: อัดเทปหรือวิดีโอ หรือจดบันทึก ลองพิจารณาว่าวิธีบันทึกจะมีผลอย่างไรต่อความเปลี่ยนแปลงและคุณภาพของหลักฐาน เช่น บางคนอาจวางตัวต่างออกไปเมื่อพวกเขาถูกถ่ายวิดีโอ ขณะที่การถอดเสียงการสอบปากคำเป็นลายลักษณ์อักษรก็จะมีมิติและความถูกต้องแตกต่างกัน

1.2 งานคู่: การวางแผนและการเตรียมการ (20 นาที)

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมฟังว่าเราจะกลับไปดูคดีคนหายจาก Pedwar โดยใช้รายงานของตำรวจ 2.4.1 ความคืบหน้าเกี่ยวกับคดีคนหายใน Pedwar (ที่ใช้ในวันที่สอง) ให้ผู้เข้าร่วมอบรมพิจารณารายการในสไลด์ “การวางแผนและการเตรียมการ” และอภิปรายว่าจะต้องคำนึงถึงอะไรบ้างสำหรับกรณีศึกษานี้

เมื่อผ่านไป 10 นาที ให้รวบรวมความเห็นของกลุ่ม

กิจกรรมที่สอง: การมีส่วนร่วมและการอธิบาย
จุดประสงค์: เพื่อศึกษาขั้นตอนการมีส่วนร่วมและการอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ ของโมเดล PEACE
เวลา: 20 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

2.1 การนำเสนอเชิงการตอบโต้ (20 นาที)

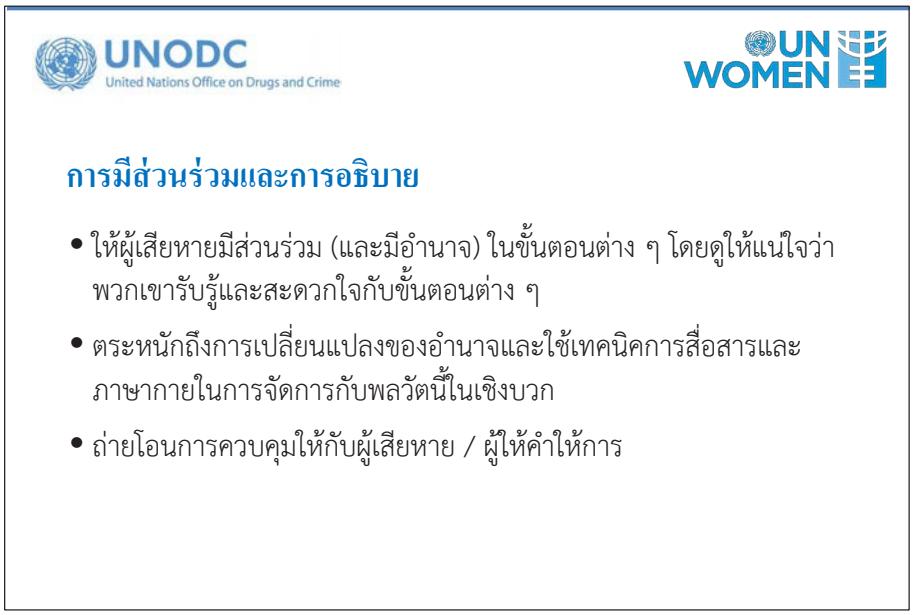

บันทึกสำหรับวิทยากร

วิทยากรควรอธิบายว่าโดยปกติแล้ว การเพิ่มพลังไม่ได้รวมอยู่ในโมเดล PEACE แต่เมื่อมีการใช้วิธีที่เน้นผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง บทบาทของผู้สัมภาษณ์ควรเป็นการอำนวยความสะดวกในกระบวนการที่ผู้เสียหายรู้สึกว่าตนได้รับพลังจากการแบ่งปันเรื่องราวของตนเอง พวกเขาสามารถใช้เทคนิคต่อไปนี้ได้

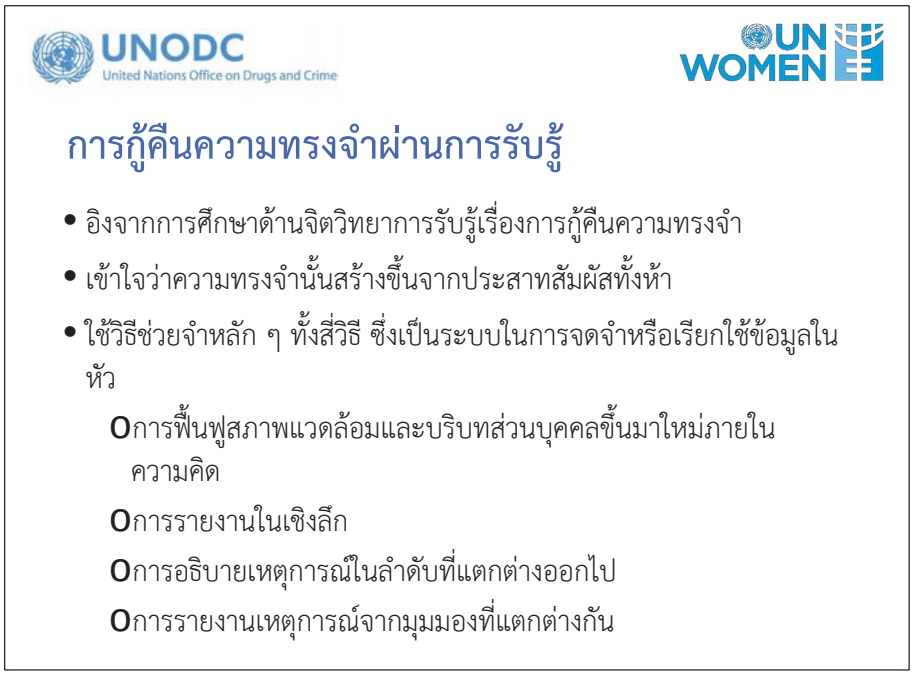

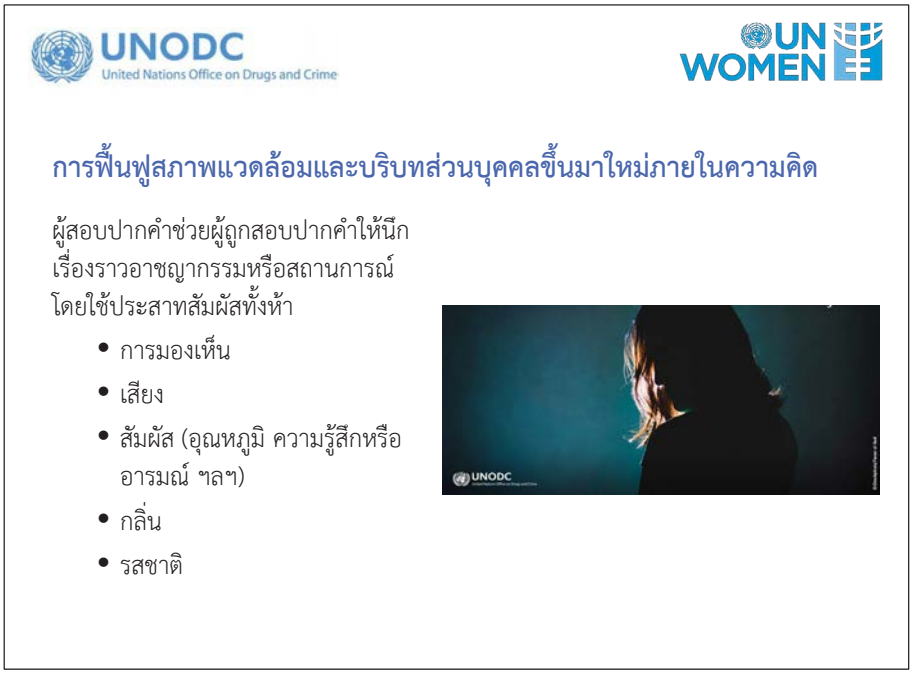

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

2.2 การฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและบริบทส่วนบุคคลด้านจิตใจ (20 นาที)

วิธีที่ดีที่สุดในการจำลองการสอบปากคำเชิงการรับรู้คือการสัมผัสประสบการณ์จริง ให้วิทยากรอธิบายว่าผู้เข้าร่วมอบรมจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆ ในการสอบปากคำเชิงการรับรู้โดยการใช้ความทรงจำในเชิงบวก

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมนึกถึงความทรงจำที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่มีความสุข วิทยากรอาจแนะนำเหตุการณ์ดังนี้

- การจบการศึกษา
- การท่องเที่ยวแบบไปเช้าเย็นกลับ หรือการพักผ่อนเนื่องในโอกาสวันหยุดกับครอบครัว / เพื่อน
- วันเกิดหรือการเฉลิมฉลอง

ในขั้นนี้ วิทยากรควรนั่งหน้าห้องอบรมด้วยท่าทางที่ผ่อนคลายและเปิดกว้าง

บอกผู้เข้าร่วมอบรมให้หายใจเข้า-ออกลึก ๆ และผ่อนคลาย พวกเขาสามารถหลับตาได้หากต้องการ

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมนึกถึงความทรงจำที่พวกเขาเลือกมาและนึกถึงสิ่งต่อไปนี้:

- เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อไร
- เหตุการณ์นั้นเป็นอย่างไร และเพราะเหตุใดคุณจึงอยู่ที่นั่น
- นึกถึงสิ่งต่างๆ ที่คุณเห็น

- คุณอยู่ที่ไหนและใครอยู่กับคุณ
- คุณเห็นสีและรูปทรงอะไรอยู่รอบตัวบ้าง
- คุณได้ยินเสียงอะไรบ้าง เสียงผู้คน ธรรมชาติหรือดนตรี
- มีกลิ่นหรือรสชาติอะไรที่โดดเด่นออกมาหรือเปล่า
- คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อหวนนึกถึงความทรงจำนี้
- ระหว่างที่หวนนึกถึงความทรงจำนี้ ความรู้สึกของคุณเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่
- มีสิ่งใดเกิดขึ้นที่ทำให้ความรู้สึกของคุณเปลี่ยนไปหรือไม่
- ใช้เวลานึกภาพที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้

วิทยากรควรอ่านคำถามอย่างช้าๆ และใจเย็น โดยเว้นช่วงระหว่างคำถามแต่ละข้อเพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้ใช้เวลาประมวลผลความทรงจำ

เมื่อถามคำถามสุดท้ายแล้ว ให้วิทยากรดึงความสนใจของผู้เข้าร่วมอบรมกลับม และถามว่าเขารู้สึกอย่างไร

ให้วิทยากรถามว่าความทรงจำของพวกเขาสมบูรณ์แค่ไหน และอะไรที่ช่วยปลุกความทรงจำนั้นให้กลับมาได้

บันทึกสำหรับวิทยากร

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่มีพลังมาก และต้องได้รับการดำเนินการด้วยความละเอียดและอ่อนโยน วิทยากรควรเน้นย้ำว่าเราไม่ได้ให้เจ้าหน้าที่ใช้วิธีแนะแนวการทำสมาธิในการสอบปากคำจริง เพราะเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม กิจกรรมนี้ได้แสดงให้ผู้เข้าร่วมอบรมเห็นว่าพวกเขาสามารถทำให้ความทรงจำปรากฏขึ้นมาได้อย่างชัดเจนเมื่อมีการกระตุ้นด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า กิจกรรมนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อดังนี้:

- เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โดยใช้เทคนิคการสอบปากคำ
- เพื่อให้เจ้าหน้าที่เกิดความเห็นอกเห็นใจต่อผู้ถูกสอบปากคำว่ากระบวนการสอบปากคำนั้นก่อให้เกิดความอ่อนไหวทางอารมณ์ได้อย่างไรและการสอบปากคำอาจกระตุ้นความบอบช้ำทางจิตใจของผู้ถูกสอบปากคำได้

2.3 กิจกรรม: การรายงานเชิงลึก (15 นาที)

เปิดสไลด์และอธิบายว่าการรายงานเชิงลึกหมายความว่าอะไร

บันทึกสำหรับวิทยากร

ขออาสาสมัครหนึ่งคนจากผู้เข้าร่วมอบรมในการจำลองขั้นตอนนี้ จากนั้น ให้วิทยากรขอให้เขา / เธอนึกถึงความทรงจำจากกิจกรรมก่อนหน้านี้หรือนึกถึงการเดินทางมาอบรมในตอนเช้าของวันนั้นก็ได้

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมคนดังกลาวเล่าถึงความทรงจำ / การเดินทาง แต่ระหว่างที่เขา / เธอเล่า ให้วิทยากรขัดจังหวะเบาๆ และถามรายละเอียดเพิ่มเติมอย่างนุ่มนวล ตัวอย่างเช่น หากผู้เข้าร่วมอบรมเล่าว่านั่งรถแท็กซี่มาอบรม ให้วิทยากรขัดจังหวะด้วยการถามว่าผู้เข้าร่วมอบรมใช้แท็กซี่ของบริษัทอะไร คนขับมีลักษณะเป็นอย่างไร พูดคุยอะไรกับคนขับบ้าง และใช้เส้นทางไหนในการเดินทาง เป็นต้น

ทำเช่นนี้อยู่ 2-3 นาทีจนกว่าจะสื่อสารสิ่งที่ต้องการออกไปได้ จากนั้นให้วิทยากรถามผู้เข้าร่วมอบรมว่า:

- ขั้นตอนนี้ทำให้ผู้เข้าร่วมอบรมรู้สึกอย่างไร
- เทคนิคนี้ช่วยให้พวกเขานึกสิ่งต่างๆ ได้อย่างลึกซึ้งและละเอียดขึ้นหรือไม่

วิทยากรควรอธิบายว่าในบางครั้ง ขั้นตอนนี้อาจทำให้บุคคลรู้สึกว่าตนถูกกดดันหรือถูกตั้งคำถาม ควรใช้ความระมัดระวังและถามคำถามอย่างนุ่มนวลเพื่อให้ผู้ถูกสอบปากคำรู้สึกผ่อนคลายที่จะสำรวจความทรงจำของตน

2.4 การอธิบายเหตุการณ์ในลำดับที่แตกต่างออกไป (5 นาที)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การอธิบายเหตุการณ์ในลำดับที่แตกต่างออกไป

- ตามลำดับเวลา
- ย้อนกลับ

บันทึกสำหรับวิทยากร

อธิบายว่าการทำเช่นนี้เป็นการใช้ทฤษฎีที่เรียกว่าปรากฏการณ์จำเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นได้ดี (Recency Effect) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่อธิบายปรากฏการณ์ที่ผู้คนมักจะจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นล่าสุดได้ชัดเจนกว่า ดังนั้น การขอให้ผู้เสียหายย้อนนึกถึงเหตุการณ์ล่าสุดกลับไปจนถึงเหตุการณ์แรกอาจเป็นผลดี

2.5 การรายงานเหตุการณ์จากมุมมองที่แตกต่างกัน (15 นาที)

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การรายงานเหตุการณ์จากมุมมองที่แตกต่างกัน

ขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้เสียหายนึกถึงภาพรวมในเชิงลึก รวมทั้งได้มองสถานการณ์ของตนเองจากสายตาของคนอื่นด้วย

รูปภาพ: UNODC/ UN Women/ Ploy Phutpheng

บันทึกสำหรับวิทยากร

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมผ่อนคลายอีกครั้งและนึกย้อนกลับไปยังความทรงจำจากกิจกรรมแรก ในขั้นตอนนี้วิทยากรควรใช้คำพูดที่ช่วยกระตุ้นความทรงจำบางอย่างขึ้นมาอีกครั้ง เช่น คุณอยู่ที่ไหน เห็นหรือได้ยินเสียงอะไรบ้าง ฯลฯ

เมื่อผู้เข้าร่วมอบรมรู้สึกผ่อนคลายและนึกถึงเหตุการณ์เหล่านั้น วิทยากรควรบอกให้พวกเขาระบุบุคคลที่อยู่ ณ ที่นั้นด้วย บอกให้พวกเขาลองจินตนาการว่าสถานการณ์ดูเป็นอย่างไรจากมุมมองของบุคคลนั้นและจากมุมมองของตัวผู้เข้าร่วมอบรมเองด้วย แต่ถ้าไม่มีใครอยู่ในสถานการณ์นั้น ให้ผู้เข้าร่วมอบรมจินตนาการเองก็ได้ว่าในมุมมองของผู้อื่น สถานการณ์นี้จะเป็นอย่างไร

หลังผ่านไป 2-3 นาที ให้วิทยากรดึงความสนใจของผู้เข้าร่วมอบรมกลับมาที่ห้องอบรม และถามพวกเขาว่ากิจกรรมนี้ทำให้พวกเขารู้สึกอย่างไร

ขอให้ผู้เข้าร่วมอบรมคุยกับคนที่นั่งข้างๆ ว่าพวกเขารู้สึกอย่างไรและสามารถใช้สิ่งนี้ในการสอบปากคำผู้เสียหายได้อย่างไร

ขอความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมอบรมในกลุ่ม

กิจกรรมที่สาม: การบรรยาย การสรุปจบ และการประเมินผล
จุดประสงค์: เพื่อแสดงภาพรวมของขั้นตอนการบรรยาย การสรุปจบ และการประเมินผลของโมเดล PEACE
เวลา: 60 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

3.1 การนำเสนอ (10 นาที)

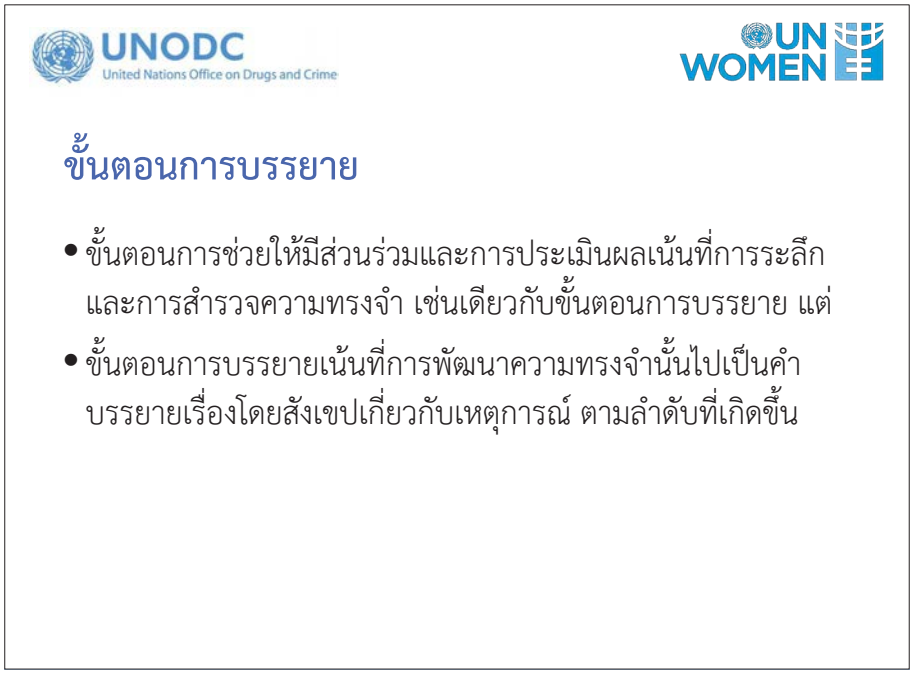

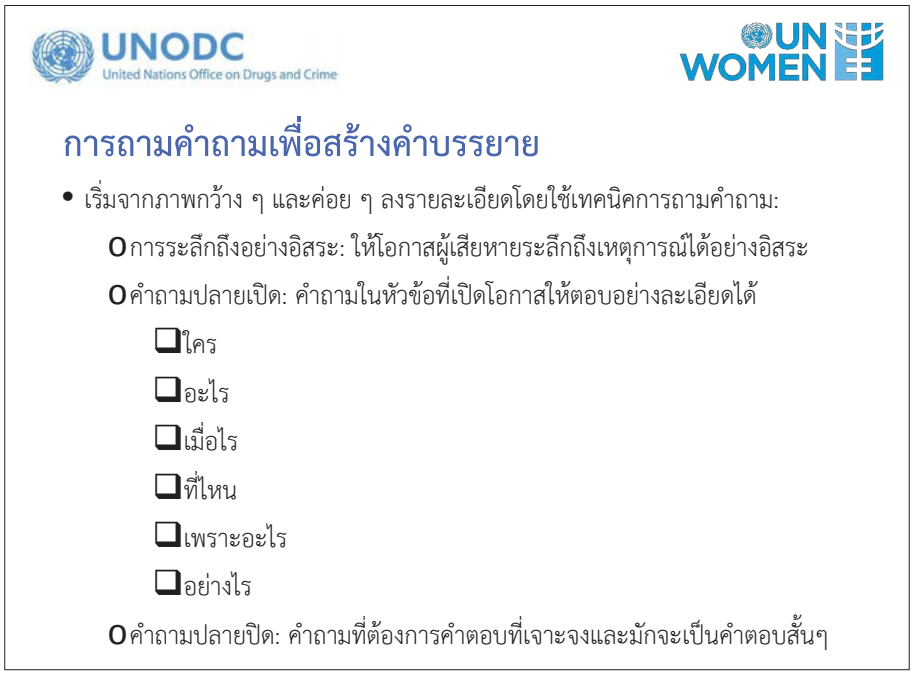

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

3.2 งานคู่ (10 นาที)

ถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าพวกเขากับคนที่นั่งข้างๆ สามารถนึกถึงตัวอย่างสำหรับคำถามแต่ละประเภทได้หรือไม่ จากนั้นให้วิทยากรขอความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมอบรม

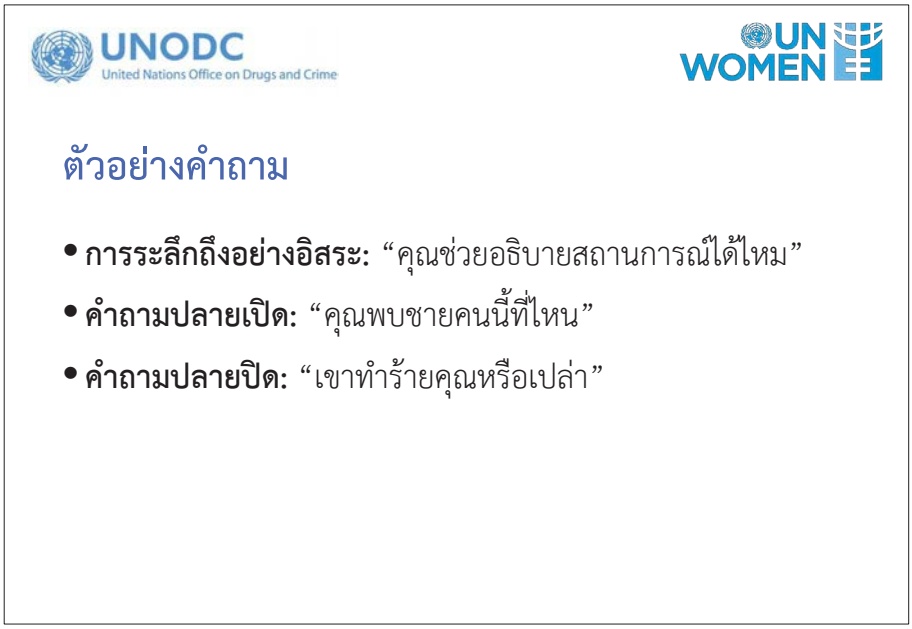

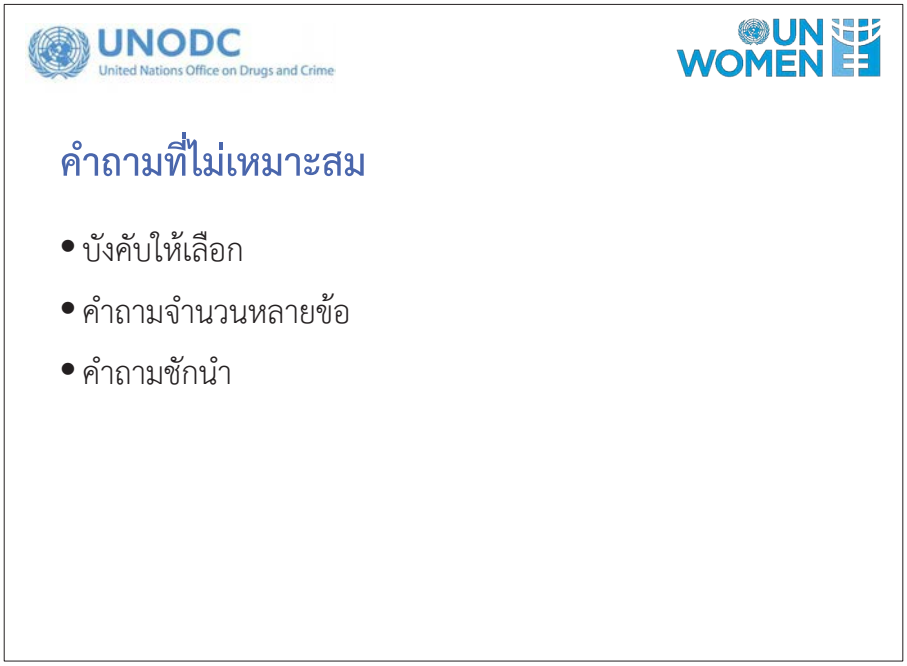

อธิบายว่าเจ้าหน้าที่สอบปากคำต้องมีความเป็นกลางและระมัดระวังไม่ใช้คำถามที่ไม่เหมาะสม ซึ่งอาจสร้างอคติให้กับคำตอบของผู้เสียหายได้

กิจกรรมที่สี่: การสรุปจบและการประเมินผล
วัตถุประสงค์: เพื่อแสดงภาพรวมของขั้นตอนการสรุปจบและการประเมินผลของโมเดล PEACE
เวลา: 10 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

4.1 การนำเสนอ

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การสรุปจบ

- ขอบคุณผู้ถูกสอบปากคำหรือผู้เสียหายสำหรับการบอกเล่าเรื่องราว
- สรุปประเด็นสำคัญของการสอบปากคำเพื่อยืนยันความเข้าใจ
- ถามพยานว่ามีคำถามอีกหรือไม่
- อธิบายขั้นตอนถัดไปให้พยานทราบ
- ผู้เสียหายอาจได้รับโอกาสในการให้ “คำให้การส่วนบุคคล” ซึ่งเป็นคำบอกเล่าว่าเหตุการณ์ส่งผลกระทบต่อตัวพวกเขาเองอย่างไร (ความคิดส่วนตัวเทียบกับความคิดแบบรูปธรรม)
- ผู้เสียหายควรได้รับการแนะนำให้ใช้บริการและความช่วยเหลือที่อาจช่วยพวกเขาได้

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การประเมินผล

- ควรทำหลังการสอบปากคำทุกครั้งเพื่อทบทวนขั้นตอน (สิ่งใดที่ทำได้ดีแล้ว สิ่งใดที่พัฒนาได้อีก)
- ควรมีการการประเมินความเสี่ยงอีกครั้ง และแก้ไขตามข้อมูลใหม่ที่ได้รับมา
- ประเมิน “ความจำเป็น” ของผู้เสียหายในขั้นต่อไปตามข้อมูลใหม่ที่ได้รับมา
- ระบุว่าควรทำอะไรต่อไป และใครควรเข้ามาเกี่ยวข้องบ้าง

ช่วงที่สี่:

กิจกรรมบทบาทสมมติในการสอบปากคำและช่วงทบทวน

เป้าหมาย: เพื่อให้สามารถใช้หลักการที่คำนึงถึงผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางในการสอบปากคำผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และกลุ่มคนอื่นๆ ที่มีความเปราะบาง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:
เมื่อจบการอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะได้...

- ฝึกการประยุกต์ใช้องค์ประกอบของโมเดล PEACE และเทคนิคการสอบปากคำ
- ทบทวนการฝึกปฏิบัติและระบุสิ่งที่ได้เรียนรู้

เวลา: 90 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
การนำเสนอ ช่วงที่สี่: กิจกรรมบทบาทสมมติในการสอบปากคำและช่วงทบทวน	
4.4.1 บทบาทสมมติ ก 4.4.2 บทบาทสมมติ ข 4.4.3 ความแตกต่างระหว่างบทบาทสมมติ ก และ ข	พิมพ์เอกสาร 4.4.1 จำนวนครึ่งหนึ่งของผู้อบรมทั้งหมด และพิมพ์เอกสาร 4.4.2 สำหรับผู้อบรมอีกครึ่งหนึ่ง พิมพ์เอกสาร 4.4.3 สำหรับผู้เข้าร่วมอบรมทั้งหมดหากเป็นไปได้

ในช่วงบ่ายของวันที่ 4 ให้เพิ่มเวลาเป็น 3 ชั่วโมงครึ่ง เพื่อชดเชยเวลาในช่วงนี้ วิทยากรไม่ต้องทำกิจกรรมทบทวนในช่วงบ่ายสำหรับวันนี้ เพราะกิจกรรมในวันที่ 5 จะมีเวลามากพอสำหรับการทบทวน

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1. บทบาทสมมติ: การสอบปากคำคดีเด็กสาวหายตัวไปจาก Pedwar	เพื่อประยุกต์ใช้ทักษะการสอบปากคำจากช่วงก่อนหน้านี้	60
2. การประชุมร่วมและการไตร่ตรอง	เพื่อไตร่ตรองเกี่ยวกับกิจกรรมบทบาทสมมติและระบุสิ่งที่ได้เรียนรู้	30

บันทึกสำหรับวิทยากร

กิจกรรมนี้ออกแบบมาเพื่อผลักดันให้ผู้เข้าร่วมอบรมออกจากพื้นที่ปลอดภัยของตัวเอง โดยมีเป้าหมายเพื่อจุดประกายให้เกิดความรู้สึกร่วมกับผู้รอดชีวิตหรือผู้เสียหายให้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม วิทยากรจะต้องดำเนินกิจกรรมอย่างระมัดระวังและอธิบายว่ากิจกรรมออกแบบมาเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมรู้สึกลำบากใจ เพราะเราต้องให้ผู้เข้าร่วมอบรมออกจากพื้นที่ปลอดภัยของตนเอง เพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกัน วิทยากรต้องดูแลให้ผู้เข้าร่วมอบรมรู้สึกปลอดภัยระหว่างดำเนินกิจกรรม ตัวอย่างเช่น อธิบายให้ผู้เข้าร่วมอบรมทราบว่าหากพวกเขารู้สึกไม่สบายใจหรือสะเทือนอารมณ์ระหว่างการทำกิจกรรม พวกเขาสามารถออกจากห้องได้

กิจกรรมที่หนึ่ง: บทบาทสมมติ: การสอบปากคำคดีเด็กสาวที่หายตัวใน Pedwar
จุดประสงค์: เพื่อประยุกต์ใช้ทักษะการสอบปากคำจากช่วงก่อนหน้านี้
เวลา: 60 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร:

1.1 กิจกรรม: บทบาทสมมติในการสอบปากคำ

อธิบายว่าสำหรับกิจกรรมนี้ เราจะกลับมาดูกรณีศึกษาคดีคนหายใน Pedwar กันเป็นครั้งสุดท้าย

แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมเป็นคู่และอธิบายว่าพวกเขาจะแสดงบทบาทสมมติสองบทบาท ระหว่างที่แสดงบทบาทสมมติ ทุกคนจะมีโอกาสได้แสดงเป็นทั้ง ผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย และเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย

วิทยากรควรหลีกเลี่ยงการบอกรายละเอียดทั้งหมดเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อผู้เข้าร่วมอบรมในแต่ละช่วง เพื่อให้กิจกรรมนี้ได้ผลดี โดยปฏิบัติตามคำแนะนำในกิจกรรมด้านล่างนี้:

1. ให้แต่ละคู่แบ่งบทบาทว่าใครจะเป็น ก หรือ ข
2. สำหรับบทบาทสมมติรอบแรก ผู้เข้าร่วมอบรม ก จะเป็นผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย ผู้เข้าร่วม ข เป็นเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย
3. แจกเอกสาร 4.4.1 บทบาทสมมติ ก ให้ผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย
4. อธิบายว่า ก ควรอ่านการ์ดบทบาทสมมติ แต่ห้ามให้ ข อ่าน
5. ดึงความสนใจของ ข ไปที่สไลด์นำเสนอ

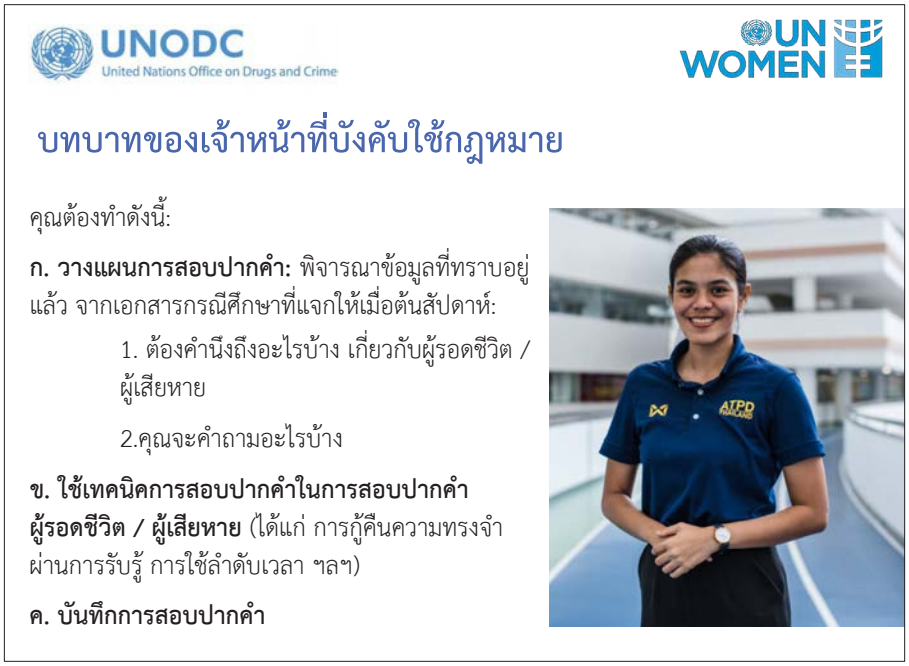

6. อธิบายว่าผู้เข้าร่วมอบรมมีเวลา 20 นาทีในการสอบปากคำผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย และควรบันทึกข้อมูลที่ได้มา
7. หลังผ่านไป 20 นาที วิทยากรต้องเก็บการ์ด 4.4.1 บทบาทสมมติ ก คืนมา (แม้ว่าผู้เข้าร่วมอบรมทั้งสองจะเก็บข้อมูลที่เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายจดไว้ได้ก็ตาม)
8. แจกการ์ด 4.4.2 บทบาทสมมติ ข (ตอนนี้ ก จะเป็นเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย และ ข เป็นผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหาย)
9. ปฏิบัติตามคำแนะนำเหมือนตอนที่แสดงบทบาทสมมติ ก
10. หลังผ่านไป 20 นาที เก็บการ์ด 4.4.2 บทบาทสมมติ ข คืนมา
11. ตอนนี้ผู้เข้าร่วมทั้งสองควรจะมีเพียงรายงานของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายว่าผู้รอดชีวิต / ผู้เสียหายพูดอะไรระหว่างการสอบปากคำ
12. อธิบายว่าพวกเขาควรเปรียบเทียบบันทึกการสอบปากคำกัน และระบุความแตกต่างในคำ

บอกเล่าที่ได้โดยใช้เวลา 10 นาที

13. หลังผ่านไป 10 นาที ให้วิทยากรรวบรวมความเห็นของกลุ่ม ในเอกสาร 4.4.3 มีสรุปความแตกต่างระหว่างบทบาทสมมติ ก และ ข วิทยากรสามารถนำเอกสารนี้มาใช้เป็นแนวทางในการแสดงความคิดเห็นในการประชุมร่วม หรือจะแจกให้ผู้เข้าร่วมอบรมนำไปทบทวนเองก็ได้

บันทึกสำหรับวิทยากร

สิ่งที่น่าสนใจในกิจกรรมนี้คือรายละเอียดที่ถูกมองข้ามไป วิทยากรควรเน้นย้ำกับผู้เข้าร่วมอบรมว่าข้อความหรือรายละเอียดสำคัญมักอยู่ในรายละเอียดที่เล็กที่สุด การบันทึกรายละเอียดให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้สามารถช่วยในการติดตามผู้ต้องสงสัยอื่นๆ หรือหลักฐานได้ และสามารถใช้สนับสนุนคดีในชั้นศาลได้ หากคำให้การสองฉบับไม่สัมพันธ์กัน

วิทยากรอาจสังเกตจากความคิดเห็นว่าผู้เข้าร่วมอบรมมีการตั้งสมมติฐานจากความรู้ที่มีมาก่อน วิทยากรควรเน้นย้ำอย่างที่ได้ทำมาตลอดว่าผู้บังคับใช้กฎหมายต้องตระหนักถึงระบบความเชื่อ มุมมองต่อโลก และสมมติฐานของตนเอง

กิจกรรมที่สอง: การประชุมร่วมและการไตร่ตรอง
จุดประสงค์: เพื่อไตร่ตรองเกี่ยวกับกิจกรรมบทบาทสมมติและระบุสิ่งที่ได้เรียนรู้
เวลา: 30 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

รูปภาพ: UNODC/ UN Women/ Ploy Phutpheng

2.1 การไตร่ตรองและการทบทวน (30 นาที)

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมดูสไลด์และใช้เวลา 15 นาทีในการอภิปรายคำถามกับคู่ของตน

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UN WOMEN

การไตร่ตรอง

- รู้สึกอย่างไรที่ได้แสดงบทบาทเป็นผู้เสียหาย / ผู้รอดชีวิต
- รู้สึกอย่างไรที่ได้แสดงบทบาทเป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย
- มีความท้าทายอะไรบ้าง เพราะอะไร
- คุณได้บทเรียนอะไรจากกิจกรรมนี้ที่นำไปใช้กับเทคนิคการสอบปากคำในชีวิตจริงได้

วันที่ห้า

วันที่ห้าจะเป็นช่วงสำหรับ:

- การทบทวนว่าผู้เข้าร่วมอบรมได้เรียนรู้อะไรบ้างในระหว่างสัปดาห์
- การไตร่ตรองว่าจะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติอย่างไร

ช่วงที่หนึ่ง:

การทบทวนและวางแผนปฏิบัติการ

เป้าหมาย: เพื่อทบทวนหลักสูตรและพัฒนาแผนการปฏิบัติเพื่อนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติจริง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

เมื่อจบกรอบรมในช่วงนี้ ผู้เข้าร่วมอบรมจะสามารถ...

- ระลึกถึงประเด็นหลักที่ได้เรียนรู้จากหลักสูตร
- พัฒนาแผนการปฏิบัติเพื่อนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติจริง

เวลา: 120 นาที

รายละเอียดของชุดสื่อกิจกรรม	คำแนะนำในการเตรียมเอกสาร
5.2.1 คำถามเพื่อการไตร่ตรองแผนการปฏิบัติ	ผู้เข้าร่วมอบรมทุกคนได้คนละชุด

กิจกรรมในภาพรวม

กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา (นาที)
1. การทบทวน	เพื่อทบทวนประเด็นหลักที่ได้เรียนรู้จากหลักสูตร	20
2. การโยนบอลและถามคำถาม	เพื่อทบทวนและตรวจสอบแนวคิดเกี่ยวกับประเด็นหลักที่ได้เรียนรู้จากหลักสูตร	45
3. การวางแผนการปฏิบัติ	เพื่อพัฒนาแผนการปฏิบัติสำหรับนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติ	55

กิจกรรมที่หนึ่ง: การทบทวน

จุดประสงค์: เพื่อทบทวนประเด็นหลักที่ได้เรียนรู้จากหลักสูตร

เวลา: 20 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

1.1 การพูดเร็ว

แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมออกเป็นสองกลุ่มและยืนเป็นสองแถว หันหน้าเข้าหากัน เรียกว่ากลุ่ม ก และ ข

อธิบายว่า:

- ผู้เข้าร่วมอบรมจะได้รับหัวข้อให้พูดเป็นเวลาหนึ่งนาที โดยจะมีการจับเวลา
- ทั้งสองแถวจะผลัดกันเป็นผู้ฟังและผู้พูด
- ผู้ฟังสามารถถามคำถามได้ถ้าผู้พูดคิดเรื่องที่จะพูดไม่ออก
- เมื่อพูดเกี่ยวกับหัวข้อแล้ว วิทยากรจะสั่งให้ “ขยับ” สมาชิกในแถว ก จะขยับเปลี่ยนคู่ (แถว ข จะยืนอยู่ที่เดิม)

ยกตัวอย่างเช่น

ให้ ก พูดหัวข้อแรกก่อน และให้ ข ฟัง

หลังจากครบหนึ่งนาที ให้บอกว่า “หยุด” และ “ขยับ”

แถว ก ขยับไปหนึ่งตำแหน่ง และแถว ข อยู่ที่เดิม

จากนั้นให้ ข พูดให้ ก ฟัง

ทำเช่นนี้จนกว่าจะพูดครบทุกหัวข้อ

กิจกรรมที่สอง: การโยนบอลและถามคำถาม
จุดประสงค์: เพื่อทบทวนและตรวจสอบแนวคิดเกี่ยวกับประเด็นหลักที่ได้เรียนรู้จากหลักสูตร
เวลา: 45 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

2.1 โยนบอลถามคำถาม

ก่อนเริ่มช่วง วิทยากรต้องเตรียมคำถาม 1 ข้อต่อผู้เข้าร่วมอบรม 1 คน เขียนคำถามลงในกระดาษแผ่นเล็กๆ

ม้วนกระดาษเป็นลูกบอลเล็กๆ ใส่ไว้ในชามหรือหมวก

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมยืนเป็นวงกลมและส่งชามไปรอบวง แต่ละคนหยิบกระดาษคนละแผ่น

ให้วิทยากรยืนอยู่กลางวงและโยนบอลไปให้ผู้เข้าร่วมอบรม คนที่รับลูกบอลจะต้องอ่านคำถามและตอบคำถาม หากผู้เข้าร่วมอบรมไม่ทราบคำตอบ ให้วิทยากรขอความช่วยเหลือจากคนอื่นในกลุ่ม

2.2 การทบทวนทักษะ

ให้ผู้เข้าร่วมอบรมไตร่ตรองเกี่ยวกับทักษะสำหรับผู้บังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานที่พวกเขาได้พัฒนาในช่วงต้นสัปดาห์ (ซึ่งควรจะยังติดอยู่บนผนังห้องอบรม) ถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าต้องการเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงอะไรบนโปสเตอร์หรือไม่ เนื่องจากตอนนี้จบหลักสูตรแล้ว

ถามผู้เข้าร่วมอบรมว่าหลักสูตรนี้เปลี่ยนความคิดของพวกเขาที่มีต่อทักษะเกี่ยวกับเพศสภาพหรือไม่

2.3 การประเมินผลเมื่อหลักสูตรจบลง

วิทยากรควรขอความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมอบรมในตอนท้ายของหน่วยการเรียนรู้นี้ โดยใช้วิธีการประเมินและแนวทางที่สถาบันของตนแนะนำ

กิจกรรมที่สอง: การวางแผนการปฏิบัติ
จุดประสงค์: เพื่อพัฒนาแผนการปฏิบัติสำหรับนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติ
เวลา: 55 นาที

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

2.1 การวางแผนการปฏิบัติ (20 นาที)

แจกเอกสาร 3.3.1 แผนการปฏิบัติ และอธิบายว่ามีคำถามเพื่อการไตร่ตรองชุดหนึ่งและต้นแบบสำหรับแผนการปฏิบัติ ผู้เข้าร่วมอบรมมีเวลา 20 นาทีในการไตร่ตรองและทำให้เสร็จ

2.2 ประชุมร่วม (35 นาที)

เชิญชวนให้ผู้เข้าร่วมอบรมบอกเล่าแผนการปฏิบัติ หากพวกเขาสบายใจที่จะตอบคำถามขั้นสุดท้ายข้อใด

ถามผู้เข้าร่วมอบรมว่ามองเห็นความท้าทายใดบ้างในการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปฏิบัติ และใช้โอกาสนี้อภิปรายกลยุทธ์ทางเลือกภายในกลุ่ม

ภาคผนวก

เอกสารการอบรม

1.2.1 จิ๊กซอว์การค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

การกระทำ

ตัดตามเส้นประ

เป้าหมาย

ตัดตามเส้นประ

วิธีการ

ตัดตามเส้นประ

ภูมิศาสตร์

ตัดตามเส้นประ

การตกเป็นเหยื่อ

ตัดตามเส้นประ

การลักลอบขน
ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

ตัดตามเส้นประ

การค้ามนุษย์

ตัดตามเส้นประ

การขนส่งบุคคลระหว่างประเทศข้ามพรมแดน

ตัดตามเส้นประ

การจัดหา ขนส่ง เคลื่อนย้าย ให้ที่พักอาศัย หรือรับบุคคล

ตัดตามเส้นประ

การขนส่งบุคคล ข้ามพรมแดน ระหว่างประเทศ

ตัดตามเส้นประ

เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ทาง
การเงินหรือทางวัตถุ
ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

ตัดตามเส้นประ

เกี่ยวข้องกับการ
ข้ามพรมแดนอยู่เสมอ

ตัดตามเส้นประ

อาจข้ามพรมแดนหรืออยู่ภายในประเทศเดียวก็ได้

ตัดตามเส้นประ

การจัดหาเพื่อให้ได้มาซึ่ง
ผลประโยชน์ทางการเงิน
หรือทางวัตถุอื่นๆ
ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม
จากการที่บุคคลที่ไม่ได้เป็น
คนของชาติหรือผู้มีถิ่นที่อยู่
ถาวรเข้ามาในประเทศ
อย่างผิดกฎหมาย

ตัดตามเส้นประ

ไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็น “ผู้เสียหาย” ภายใต้กรอบกฎหมายระหว่างประเทศ แต่อาจได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้เสียหายของอาชญากรรมประเภทอื่น

ตัดตามเส้นประ

การจัดหา ขนส่ง เคลื่อนย้าย ให้ที่พักอาศัย หรือรับบุคคล

ตัดตามเส้นประ

การหลอกลวง บีบบังคับ ฉ้อโกง ขู่ หรือใช้อำนาจในทางมิชอบ

ตัดตามเส้นประ

การแสวงหาประโยชน์
(รวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง
การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ
การบีบบังคับใช้แรงงานหรือบริการ
การเอาตัวเป็นทาส
หรือการปฏิบัติเยี่ยงทาส
หรือการเปลี่ยนถ่ายอวัยวะในร่างกาย)

ตัดตามเส้นประ

ไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็น “ผู้เสียหาย” ภายใต้กรอบกฎหมายระหว่างประเทศ

ตัดตามเส้นประ

1.4.1 กรณีศึกษา:คดีคนหายใน Pedwar

กรณีศึกษา ก: เด็กหญิงที่หายตัวไป

คืนวันศุกร์ เวลา 23.30 น. ผู้หญิงในพื้นที่ท้องถิ่นติดต่อมายังหน่วยงานของคุณและรายงานว่าหลานสาวของหล่อนวัย 14 หายตัวไป หล่อนเล่าว่าเด็กหญิงไปโรงเรียนตอนเช้าตามปกติ แต่ยังไม่กลับมาบ้าน หล่อนได้ติดต่อไปหาเพื่อนๆ ของหลานสาวที่โรงเรียนทุกคนที่รู้จัก พวกเขาบอกว่าหลานของเธอไม่ได้ไปโรงเรียนในวันนั้น ยิ่งไปกว่านั้น คุณย่าอธิบายว่าหล่อนได้เข้าไปตรวจดูห้องของเด็กหญิงและพบว่าเสื้อผ้าของหล่อนหายไปเกือบหมด

สมาชิกทีมสองคนไปที่บ้านของคุณย่า

คุณย่าอธิบายว่าสถานการณ์ที่บ้านยากลำบากมากในช่วง 18 เดือนที่ผ่านมา แม่ของเด็กเสียชีวิต ส่วนพ่อกลายเป็นคนติดเหล้าและตกงานในเวลาต่อมา ทั้งเด็กหญิงและพ่อของเธอมาอาศัยอยู่กับย่าในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา

ระหว่างที่สนทนากัน พ่อเด็กกลับมาบ้าน เขาออกไปตามหาลูกและไปที่บ้านของเพื่อนคนหนึ่งของลูกที่นั่น เพื่อนของลูกสาวเล่าว่าหล่อนได้พูดคุยกับเด็กหนุ่มผ่านช่องทางออนไลน์ในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมาและช่วงหลังๆ มานี้ก็มีการคุยโทรศัพท์กันบ่อยด้วย หล่อนไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเขามากนัก แต่บอกว่าเขาชื่อ Bidur และอาศัยอยู่ในเมือง Farville ที่อยู่ห่างออกไป 300 กม.

เจ้าหน้าที่ทั้งสองถามว่าขอค้นห้องของเด็กหญิงได้หรือไม่ ทั้งย่าและพ่อของเด็กหญิงตกลง

ห้องเรียบง่ายแต่สะอาด มีโปสเตอร์บนผนังแบบที่คาดว่าจะได้เห็นในห้องของเด็กหญิงวัยรุ่น ในถังขยะมีซองจดหมายที่ถูกขยำ ในซองมีเพียง ใบเสร็จที่มีโลโก้ของบริษัทรถไฟและตัวเลขจำนวนเงิน

กรณีศึกษา ข: สถานที่ทำงานก่อสร้าง

กลุ่มของคุณเพิ่งได้รับรายงานจากผู้ตรวจสอบอาคารในท้องที่ เขากังวลเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของบริษัทรับเหมาที่ทำงานก่อสร้างโรงแรมใหม่แห่งหนึ่งในบริเวณนั้น สมาชิกทีมส่วนใหญ่เป็นคนในประเทศและมีสิทธิทำงาน ผู้จัดการได้ส่งเอกสารทางการต่างๆ ที่จำเป็นหมดแล้ว อย่างไรก็ตามผู้ตรวจสอบอาคารยังมีความกังวลเกี่ยวกับสวัสดิภาพของผู้ใช้แรงงาน

ในการตรวจเยี่ยมสถานที่เมื่อไม่นานมานี้ เขาสังเกตว่า คนงานหลายคนดูผอมเกินไปและมีร่องรอยของความเหนื่อยล้า ทั้งยังสังเกตเห็นด้วยว่าหลายคนมีรอยช้ำบนใบหน้า เขาพยายามสอบถามคนงาน แต่ผู้จัดการบอกว่าพวกเขาเป็นชนเผ่าจากบริเวณทางใต้ของประเทศที่เรียกว่า Whereville ทีมของคุณรู้จัก Whereville จากสื่อในประเทศ เพราะเป็นพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายอย่างหนักจากไต้ฝุ่นรุนแรงเมื่อต้นปี มีคนเสียชีวิตนับร้อย และบ้านกว่า 80% รวมทั้งชีวิตความเป็นอยู่ถูกทำลายไป

เมื่อผู้ตรวจสอบอาคารถามว่าทีมงานก่อสร้างอาศัยอยู่ที่ไหน ผู้จัดการบอกว่าพวกเขาอยู่ที่โรงแรมในบริเวณใกล้เคียงชื่อ Pink Hotel อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจสอบอาคารทราบมาว่า Pink Hotel ปิดตัวลงเมื่อเดือนก่อนเพราะไฟไหม้

ในพื้นที่ก่อสร้างมีตู้คอนเทนเนอร์ขนาดใหญ่ที่ผู้จัดการบอกว่าใช้เก็บเครื่องมือและอุปกรณ์ เมื่อผู้ตรวจสอบขอเข้าไปดูข้างในก็พบว่ามันว่างเปล่า แต่มีกลิ่นเหม็นปัสสาวะ

กรณีศึกษา ค: ลูกพี่ลูกน้อง

สามีภรรยาคู่หนึ่งในพื้นที่ติดต่อกลุ่มของคุณเพราะกังวลเรื่องสวัสดิภาพของลูกสาว

สามเดือนก่อน พวกเขาอนุญาตให้ลูกสาววัย 15 ปีเดินทางไปเมืองหลวงกับลูกพี่ลูกน้องของตนที่มาเยี่ยมในช่วงเทศกาลปีใหม่ และเล่าให้ทั้งคู่ฟังถึงงานของหล่อนในเมืองหลวง หล่อนบอกว่าทำงานให้กับร้านค้าที่ให้เงินดีมากและมีที่อยู่อาศัยที่ดีให้ หล่อนบอกว่าเจ้าของร้านกำลังหาลูกจ้างเพิ่ม เพราะธุรกิจกำลังไปได้ดี และหล่อนสามารถพาลูกสาวของพวกเขาไปทำงานด้วยกันหลังปีใหม่ได้เลยถ้าอนุญาต

ลูกสาวอยากไป และทั้งพ่อและแม่ก็เห็นว่าครอบครัวกำลังยากจน จึงดีใจที่จะได้มีรายได้เพิ่มเติมจากเงินที่ลูกสาวจะส่งมาให้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาให้ลูกสาวสัญญาว่าจะโทรมาสัปดาห์ละครั้งและกลับมาเมื่อผ่านไปสองเดือน

สองสัปดาห์ผ่านไป พวกเขาได้รับเงินก้อนจากลูกพี่ลูกน้อง ซึ่งบอกว่าผู้ว่าจ้างจ่ายค่าจ้างของลูกสาวมาล่วงหน้า พวกเขาได้พูดคุยกับลูกสาวหลายครั้งทางโทรศัพท์ อย่างไรก็ตาม ทุกครั้งที่คุยกันบทสนทนามักจะสั้นและลูกสาวดู “แปลกไป” จากปกติ

ลูกสาวควรจะกลับมาเยี่ยมเมื่อสี่สัปดาห์ก่อน แต่ไม่ได้มา ทั้งคู่เริ่มกังวล เพราะไม่มีการโทรมาหาเช่นกัน พวกเขาส่งข้อความไปหาลูกพี่ลูกน้องหลายครั้งแต่ก็ไม่ได้รับการตอบกลับ เมื่อเช้านี้พวกเขาได้รับโทรศัพท์ที่น่ากังวลมากจากลูกสาว ตอนแรกๆ ก็เหมือนทุกครั้งที่คุยโทรศัพท์กัน คือ ลูกสาวจะค่อนข้างเงียบ จากนั้นเธอเริ่มพูดเร็วมากๆ ว่าไม่ได้อยู่ที่เมืองหลวง แต่ถูกนำตัวไปยังเมืองหลวงของ Blueland (ประเทศเพื่อนบ้าน) และถูกบีบบังคับให้ทำงานในโรงงาน จากนั้นสายก็ถูกตัดไปและไม่สามารถโทรกลับได้

2.1.1 กิจกรรม: คดีคนหายใน Pedwar

จัดทำโปสเตอร์เพื่อนำเสนอต่อกลุ่มผู้เข้าร่วมอบรม โดยระบุถึงสิ่งต่อไปนี้:

1. ใช้กรณีศึกษาในการสร้างแผนภูมิเหตุการณ์แบบเมทริกซ์ และเพื่อจับคู่ข่าวกรองที่มีอยู่ (คล้ายกับแผนภูมิด้านล่าง)

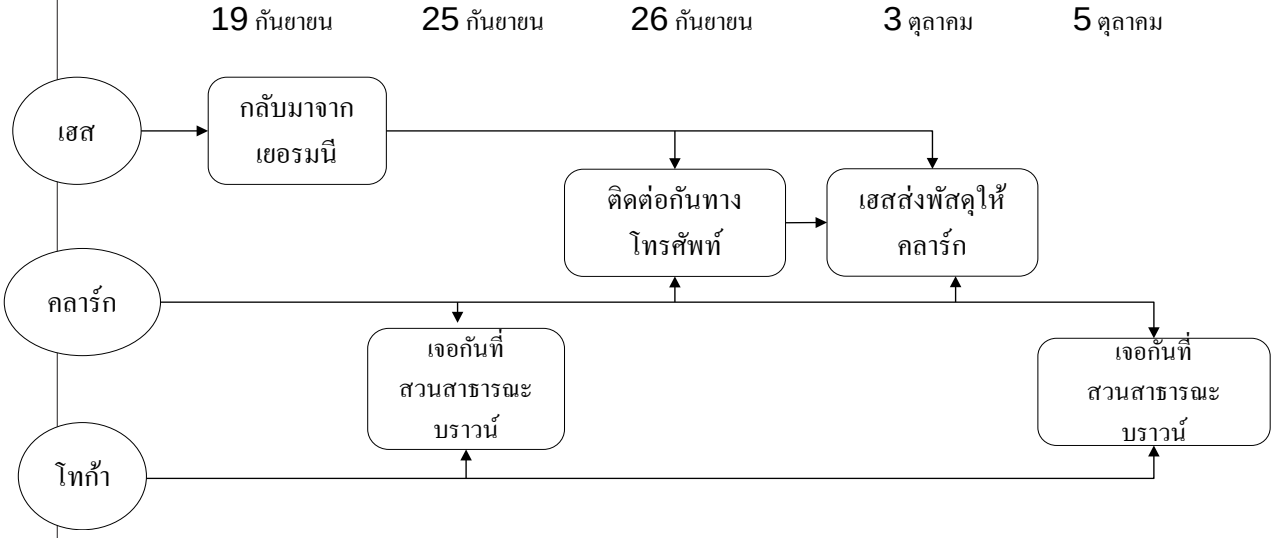

2. ระบุสิ่งบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องว่าสิ่งนี้อาจเป็นอาชญากรรมการค้ามนุษย์
3. พัฒนาแผนการรวบรวมข้อมูลเพื่อให้การสืบสวนมีความคืบหน้า โดยใช้แผนภูมิเหตุการณ์แบบเมทริกซ์และสิ่งบ่งชี้ สิ่งที่จะจำเป็นในการพัฒนาแผนการรวบรวมข้อมูลได้แก่:
   ก. สมมติฐาน
   ข. คำถามการวิจัย
   ค. จะมีการสำรวจแหล่งที่มาใดเพื่อตอบคำถามการวิจัย (เช่น ใครจะเป็นผู้ตอบคำถาม เป็นต้น)

2.1.1 กิจกรรม: คดีคนหายใน Pedwar

จัดทำโปสเตอร์เพื่อนำเสนอต่อกลุ่มผู้เข้าร่วมอบรม โดยระบุถึงสิ่งต่อไปนี้:

1. สร้างโปรไฟล์ของตัวละครหลัก (เช่น ลักษณะ อายุ เพศ ฯลฯ)
2. ใช้กรณีศึกษาเพื่อสร้างแผนภูมิเหตุการณ์เมทริกซ์สำหรับข่าวกรองที่มีอยู่ (คล้ายกับแผนภูมิด้านล่าง)

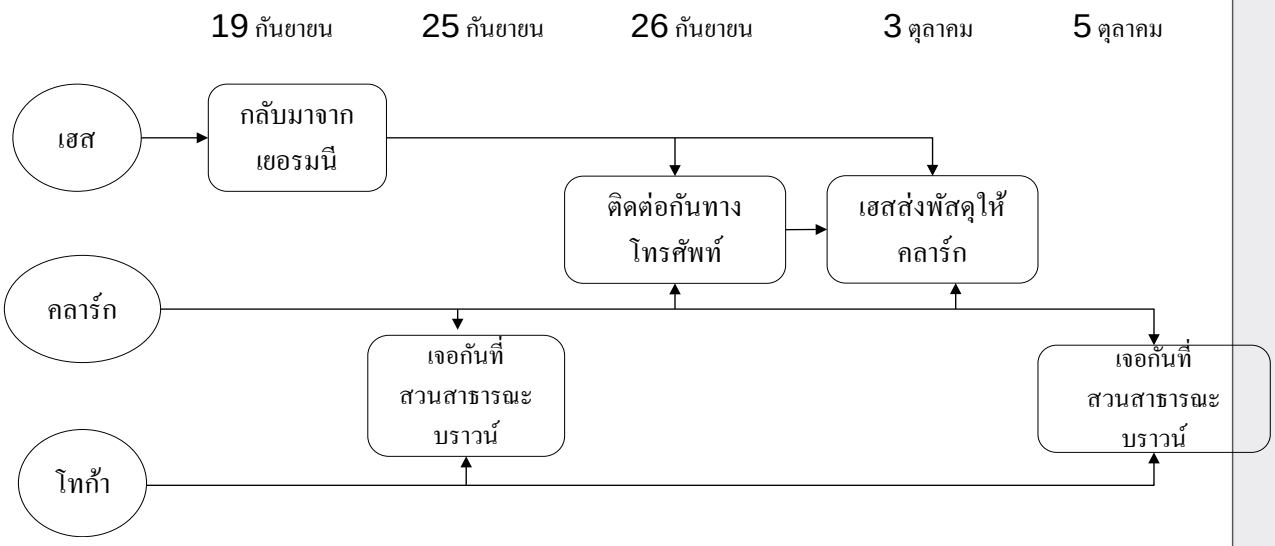

3. ระบุสิ่งบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องว่าสิ่งนี้อาจเป็นอาชญากรรมการค้ามนุษย์

2.1.2 รายงานของตำรวจ

วันที่: 8 พฤษภาคม 2016

เวลา: 14:00 น.

ชื่อเจ้าหน้าที่: Han Hua

เลขประจำตัวเจ้าหน้าที่: 4761

รายงาน

ณ เวลาที่ระบุไว้ข้างต้น หญิงชาว Hurati วัย 56 ปี จากค่ายผู้ลี้ภัย P1 มาที่สถานีและรายงานว่าหลานสาววัย 19 ปีหายตัวไป

หญิงคนดังกล่าวบอกว่าชื่อนาง Wei Liu และหลานสาวชื่อ Ju Sang

ตอนที่เข้ามาในสถานี นาง Wei Liu ร้องไห้และพูดด้วยเสียงอันดัง

นาง Wei Liu อยู่คนเดียวตอนที่เข้ามาที่สถานีตำรวจ และไม่มีเจ้าหน้าที่หญิงอยู่ช่วยเหลือหล่อน

ข้าพเจ้า เจ้าหน้าที่ Han Hua (เลขที่: 4761) และเพื่อนร่วมงาน Sole Min (เลขที่: 4783) สามารถปลอบประโลมนาง Wei Liu ได้โดยการทำให้นางรู้สึกไว้ใจ และให้ดื่มชาร้อน เวลา 14:30 น. นาง Wei Liu ยอมให้สอบปากคำและมีการบันทึกคำให้การ

2.1.3 คำให้การของพยาน: ป้า Wei Liu เดือนพฤษภาคม 2016

วันที่: 8 พฤษภาคม 2016

เวลา: 14:30 น.

ชื่อเจ้าหน้าที่ผู้บันทึกคำให้การ: Han Hua

เลขประจำตัวเจ้าหน้าที่: 4761

คำให้การของพยาน

ฉันอาศัยอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัย P1 โดยเดินทางมาถึงค่ายในเดือนกุมภาพันธ์พร้อมกับหลานสาวสองคน Ju Sang อายุ 19 ปี และ Din Sang อายุ 15 ปี เราเป็นสมาชิกครอบครัวที่ยังมีชีวิตรอด คนอื่นถูกฆ่าตอนที่ทหารเผาหมู่บ้านราบคาบเมื่อไม่กี่เดือนก่อน สามีและลูกทั้งสองคนของฉันถูกฆ่า พร้อมๆ กับพี่ชายของฉันและภรรยาของเขา ซึ่งเป็นพ่อแม่ของหลานสาว

ฉันและหลานสาวหนีออกมาได้พร้อมกับชาวบ้านอีก 15 คน

เราข้ามพรมแดนมาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ และอาศัยอยู่ในค่ายนับตั้งแต่นั้นมา

ทุกอย่างลำบากมาก เรานอนในเต็นท์ร่วมกับคนในหมู่บ้านอีก 6 คน พื้นที่ไม่พอ องค์กรที่มาช่วยเหลือกำหนดส่วนแบ่งอาหารให้เรา แต่มันก็ไม่เพียงพอ และเรามักต้องเข้านอนด้วยความหิว

ห้องน้ำและที่อาบน้ำในค่ายสกปรก และมักจะต้องต่อคิวยาวเสมอ ช่วงสองเดือนที่ผ่านมา ฝนตกหนักมากและมีน้ำท่วมขังในห้องน้ำ 2-3 ครั้ง ชาวบ้านสองคนที่ข้ามพรมแดนมาพร้อมกับเราล้มป่วยและเสียชีวิต

ในเดือนเมษายน เพื่อนในค่ายบอกฉันว่าพวกเขาติดต่อกับชายคนหนึ่งจาก Keeto ซึ่งกำลังหาคนงานมาทำงานในโรงงานโทรศัพท์มือถือ ฉันได้ยินมาว่าสภาพการทำงานและค่าตอบแทนดี ฉันขอพบชายคนนั้น เขาเดินทางมาพบฉันในวันที่ 2 พฤษภาคมและพาผู้หญิงคนหนึ่งมาด้วย

ชายคนนั้นชื่อ Bo Lan อายุประมาณ 55 ปี สูงประมาณ 5 ฟุต 10 นิ้ว โครงร่างผอม ผมสีดำและมีแนวผมสีเทาด้านหลังหูข้างซ้าย ฉันจำได้เพราะแปลก ผมส่วนที่เหลือเป็นสีดำสนิท ยกเว้นหย่อมหนึ่งที่ยาวประมาณ 5 ซม. และกว้างประมาณ 1 ซม. เขาใส่เสื้อผ้าที่ดูดีแต่ไม่เป็นทางการ กางเกงยีนส์สีน้ำเงินเข้มและเสื้อสีกรมท่าที่มีตรารูปแหวนสีทองสามวงบนกระเป๋าเสื้อข้างซ้าย

ผู้หญิงชื่อว่า Su Rhi อายุประมาณ 35 ปี โครงร่างผอม สูงประมาณ 5 ฟุต 7 นิ้ว ผมตรงสีดำยาวประมาณไหล่

พวกเขาเล่าให้เราฟังเรื่องโรงงานผลิตโทรศัพท์มือถือ ที่พวกเขาทำงานอยู่ทางใต้ของ Keeto ใกล้เมืองชายฝั่งที่ชื่อ Lan พวกเขาเอาภาพถ่ายของโรงงานให้เราดู เป็นอาคารใหญ่ มีเสาสีชมพูสามต้นตั้งอยู่ทางด้านซ้ายของอาคารทรงสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่และไม่มีหน้าต่าง ด้านหน้าของอาคารมีสัญลักษณ์วงแหวนทองคำสามวง

ภายในโรงงานดูสะอาด เนื่องจากคนงานต้องใส่เครื่องแบบสีขาวและมีตาข่ายคลุมผม พวกเขาอาศัยอยู่ในหอพัก ภาพของหอพักที่พวกเขาให้ดูนั้นก็ดูสะอาด ห้องหนึ่งสามารถพักได้สี่คน โดยหอพักแยกเป็นหอชายและหอหญิง

พวกเขาบอกว่าตอนนี้หอชายเต็ม พวกเขาจึงจะจ้างเฉพาะคนงานหญิงเท่านั้น

ฉันถามพวกเขาว่าจะรับฉันและหลานสาวทั้งสองคนไหม แต่พวกเขาบอกว่าฉันอายุมากเกินไปและหลานคนเล็กก็อายุน้อยเกินไป ช่วงอายุที่ ต้องการคือ 18-35 ปี หลานสาวคนโตกระตือรือร้นที่จะไปเพราะหล่อนบอกว่าจะได้ช่วยหาเงินและพาเราทั้งหมดออกไปจากสถานการณ์นี้

ฉันรู้สึกไม่ดีเกี่ยวกับเรื่องนี้และไม่ต้องการให้หล่อนไป แต่ชายหญิงคู่นั้นอัธยาศัยดีมากและแสดงท่าทีพร้อมช่วยเหลือ พวกเขารับรองกับฉันว่าจะดูแลหลานสาวของฉัน พวกเขาจ่ายค่าจ้างให้หลานสาวของฉันล่วงหน้าหนึ่งเดือนเพื่อเป็นการช่วยเหลือเรา

พวกเขาให้เบอร์โทรศัพท์ไว้เผื่อฉันอยากโทรหา และยังบอกด้วยว่าหลานสาวของฉันจะโทรมาเมื่อไรก็ได้ที่ต้องการ เนื่องจากหล่อนมีโทรศัพท์เป็นของตัวเอง

พวกเขาขับรถ Toyota Jeep สีขาวจากไปในวันที่ 5 พฤษภาคม หลานสาวของฉันสูง 5 ฟุต 2 นิ้ว ผอมมากและมีผมสีดำยาวถึงเอว เธอเจาะจมูกด้านซ้าย ซึ่งเป็นธรรมเนียมในวัฒนธรรมของเรา เธอมีปานแดงยาว 1 ซม. ที่ใบหูซ้ายและแผลเป็นรูปวงกลมที่หลังมือซ้าย เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 3 ซม. แผลเป็นสีแดงและทำให้ผิวของหล่อนดูย่น เพราะเกิดจากรอยไหม้เมื่อ 2 เดือนก่อนนี้เอง ในวันที่ 5 พฤษภาคม หล่อนสวมกางเกงขายาวสีเทา มีกระเป๋าที่ต้นขาทั้งสองข้าง เสื้อโปโลสีชมพูอ่อนมีหมายเลข 56 สีน้ำเงินด้านหลัง และรองเท้าผ้าใบสีเขียวร้อยเชือกสีขาว หล่อนสะพายเป้สีดำที่หลัง ซึ่งเป็นเป้ใบใหญ่สภาพเก่าที่เพื่อนบ้านในค่ายให้มา มีป้ายสีแดงติดที่กระเป๋าหลังฝั่งขวา เขียนว่า “Route 66”

ตอนที่หลานสาวของฉันจากไป หล่อนสัญญาว่าจะโทรมาทุกวัน หล่อนเธอทำแบบนั้นในสองวันแรก หล่อนโทรมาจากโรงแรมสองแห่งที่พวกเขาแวะพักระหว่างเดินทางผ่าน Pedwar ไปยัง Keeto แห่งแรกอยู่ในเมืองหลวงของ Pedwar หล่อนบอกว่าโรงแรมชื่อ Pedwar Royale แห่งที่สองอยู่ที่ชายแดน

ชื่อโรงแรม Blue Hotel

วันที่สามหล่อนโทรมาหาฉัน แต่น้ำเสียงฟังดูตึงเครียด หล่อนบอกว่าชายคนนั้นให้เอกสารยืนยันตัวตนปลอมของเธอกับเจ้าหน้าที่ที่ชายแดน หล่อนกังวลเกินกว่าจะถามเหตุผล และหล่อนเริ่มรู้สึกไม่สบายใจแล้ว

หล่อนโทรหาฉันจากห้องน้ำในร้านอาหารที่พวกเขาแวะพัก จากนั้นฉันได้ยินเสียงตะโกนและเสียงดังปัง ฉันได้ยินหลานสาวของฉันกรีดร้องและบอกให้พวกเขาปล่อยหล่อนไป หลังจากนั้นสายโทรศัพท์ก็ถูกตัดไป ฉันพยายามโทรกลับแต่ก็มีเพียงเครื่องตอบรับ

ลงชื่อ: นาง Wei Liu

2.4.1 ความคืบหน้าเกี่ยวกับคดีคนหายใน Pedwar

รายงานความคืบหน้า:

21 กันยายน 2015

เวลาเที่ยงวันที่ 20 กันยายน นาง Wei Liu ป้าของ Ju Sang ได้รับโทรศัพท์จากชายคนหนึ่ง บอกว่าเขาจับตัวหลานสาวไว้และจะคืนตัวเธอถ้าจ่ายเงินให้เขา 1000 เหรียญสหรัฐผ่านบัญชีออนไลน์

Wei Liu ไม่มีเงินจำนวนนั้น แต่ได้รับความช่วยเหลือจากชุมชนในพื้นที่ที่ให้การสนับสนุนเธอมาโดยตลอด มีการฝากเงินในเวลา 17:00 น. ของวันนั้น

เวลา 05:15 น. เช้านี้ (15 กันยายน 2015) Ju Sang หญิงสาวที่หายตัวไปเดินทางมาถึงฟาร์มใกล้กับสถานีชายแดนระหว่าง Keeto และ Pedwar ชาวนาชายติดต่อกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายในพื้นที่โดยตรงและแจ้งข้อมูลดังนี้:

- ตอนที่มาถึง หล่อนดูหนาวและตัวซีดมาก หล่อนบอกว่าหล่อนเดินเท้าเปล่ามาทั้งคืน โดยสวมเพียงกางเกงขายาวและเสื้อผ้าฝ้ายบางๆ
- ครอบครัวที่อาศัยอยู่ที่ฟาร์มให้เสื้อคลุมและผ้าห่มอุ่นๆ แก่หญิงสาว และเสนอว่าจะให้เสื้อผ้าสะอาดๆ ด้วย แต่หล่อนไม่ต้องการ
- หญิงสาวมีรอยช้ำสีม่วงรอบข้อมือ
- สภาวะอารมณ์ของหล่อนไม่ดีนัก หล่อนพูดน้อยมาก แต่เล่าว่าหล่อนถูกขังอยู่ในโรงพยาบาลและถูกทิ้งไว้ข้างถนนใกล้ๆ กับป่าเมื่อคืนนี้

3.2.1 การ์ดตัวละคร

เพศ	เพศสภาพ
นักศึกษามหาวิทยาลัยหญิงวัย 19 ปี จากครอบครัวชนบทใกล้ๆ	นักศึกษามหาวิทยาลัยชายวัย 19 ปี จากครอบครัวชนบทใกล้ ๆ
นักธุรกิจหญิงวัย 45 ปี	นักธุรกิจชายวัย 45 ปี
แม่ม่ายวัย 65 ปี จากพื้นที่ชนบท	นักการเมืองหญิงที่มีพื้นเพเป็นชาวชาติพันธุ์ชายขอบ
ขอทานเด็กหญิงวัย 6 ปี	เด็กชายวัย 6 ปีที่ถูกบังคับให้ขายดอกกุหลาบให้นักท่องเที่ยว
ชาวนาหญิงวัย 45 ปีที่มีลูก 6 คน	ชาวนาชายวัย 45 ปีที่มีลูก 6 คน
หญิงสาววัย 19 ปีที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้	ชายหนุ่มวัย 19 ปีที่ต้องนั่งรถเข็น
ครูผู้หญิงที่ถูกสามีทำร้ายทุกวัน	CEO ชายของบริษัทที่ประสบความสำเร็จ
หญิงสาววัย 18 ปีที่ทำงานอย่างผิดกฎหมายในต่างประเทศ	เด็กสาววัย 16 ปีที่ถูกบังคับให้ทำงานในร้านนวด

3.3.1 กรณีศึกษา

พิมพ์หน้านี้ และตัดแต่ละกรณีศึกษาออกจากกัน

1. ผู้ค้าประเวณี

นี่คือ (ใส่ชื่อ) หล่อนอายุ 19 ปี และมาจากครอบครัวเคร่งศาสนาในพื้นที่ชนบทแห่งหนึ่งในของ (ใส่ชื่อประเทศหรือพื้นที่)

เมื่อเธอตอนหล่อนอายุได้ 18 ปี เธอหล่อนได้รับเลือกให้เรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนสอนภาษาในเมืองในช่วงฤดูร้อน ครอบครัวของหล่อนเธอสนับสนุนให้หล่อนคว้าอาสนั้น และหล่อนก็รู้สึกตื่นเต้นมาก

เมื่อหล่อนเดินทางไปถึง เธอหล่อนค้นพบในรู้ความจริงในทันทีว่าโรงเรียนสอนภาษาที่แท้จริงแล้วคือธุรกิจหลอกลวง แทนที่หล่อนจะได้เรียนภาษาอังกฤษ เธอหล่อนถูกบีบบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายเพื่อแลกกับเงินที่หล่อนจ่ายไปให้กับผู้กักขังค้าเธอได้รับไป หล่อนเธอถูกผู้ค้าจับตามองโดยคนที่หาตัวเธอมา และหล่อนได้รับอนุญาตให้โทรกลับบ้านได้เพียงระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งการโทรทุกครั้งต้องมีคนฟังด้วยและหล่อนมักถูกบังคับให้โกหกคู่สนทนาปลายสาย

2. ผู้ลักลอบขนยาเสพติด

นี่คือ (ใส่ชื่อ) หล่อนเธอมีลูกสามคนกับสามีที่ชอบทำร้ายเธอ (ทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ และทางเพศ) เขาเป็นผู้ค้ายาเสพติดและเขาบังคับให้หล่อนเธอขนยา เขาใช้ความรุนแรงและขู่ว่าจะทำร้ายลูกของหล่อนเธอถ้าหล่อนเธอไม่ทำตามที่เขาบอก ตลอดหลายปีที่ผ่านมา หล่อนเธอถูกบีบบังคับให้แยกตัวออกจากครอบครัวและเพื่อนๆ มากขึ้น

3. คนงานผิดกฎหมาย

นี่คือ (ใส่ชื่อ) เขามาจากหมู่บ้านในพื้นที่ชนบทแห่งหนึ่งที่เพิ่งเกิดเหตุการณ์น้ำท่วมไปเมื่อไม่นานมานี้ ก่อนเหตุการณ์น้ำท่วม (ใส่ชื่อ) และครอบครัวใช้ชีวิตเป็นประชากรที่อยู่ใต้เส้นแบ่งระดับความยากจน เขาประกอบและทำอาชีพเกษตรกร น้ำท่วมจึงได้ทำลายไร่ฟาร์มเล็กๆ ของเขาหมด และยังคร่าชีวิตภรรยาและลูกคนเล็กของเขาไปอีกด้วย เขาต้องหาเลี้ยงดูลูกอีกสี่คน ทุกคนซึ่งต่างอายุยังไม่ถึง 12 ปี และแม่วัยชรา เมื่อไม่มีงานให้ทำในหมู่บ้านให้เขาทำ เขาจึงรับคว้าโอกาสในการไปเข้าทำงานในเรือประมงและเพื่อส่งเงินกลับบ้าน เมื่อเขาขึ้นเรือไป เขาถูกบีบบังคับให้ใช้ชีวิตท่ามกลางในสภาพแวดล้อมที่สกปรก และต้องทำงานวันละ 18 ชั่วโมง เขาถูกกระทำอย่างความรุนแรงอยู่เป็นประจำ และจนถึงวันนี้เขาก็ยังไม่เคยได้รับค่าจ้างเลย

4.2.1. ศิลปะแห่งการสนทนา: ใบงานสังเกตการณ์

การสนทนาเริ่มต้นขึ้นอย่างไร

การสนทนาดำเนินไปอย่างไรบ้าง (เช่น มีการผลัดกันพูด ฯลฯ)

มีการแนะนำหัวข้อใหม่ๆ อย่างไร

มีการส่งสัญญาณที่ไม่ใช่คำพูดอย่างไรบ้างในระหว่างการสนทนา (เช่น เลิกคิ้ว ใช้มือประกอบ ฯลฯ)

4.2.2 การ์ดพฤติกรรม

ผู้เข้าร่วม ก

ขณะที่สอบปากคำคู่ของคุณ ให้แสดงพฤติกรรมแต่ละอย่างต่อไปนี้ตลอดการสอบปากคำ รวมถึงสังเกตว่าคุณรู้สึกอย่างไรและคู่ของคุณตอบสนองอย่างไร

1. กอดอก
2. โน้มตัวไปข้างหน้า
3. จ้องคู่ของคุณอย่างไม่ละสายตา
4. พูดเร็วขึ้น
5. เลิกคิ้วเมื่อคู่ของคุณพูดด้วย

ผู้เข้าร่วม ข

ขณะที่สอบปากคำคู่ของคุณ ให้แสดงพฤติกรรมแต่ละอย่างต่อไปนี้ตลอดการสอบปากคำ รวมถึงสังเกตว่าคุณรู้สึกอย่างไรและคู่ของคุณตอบสนองอย่างไร

1. โน้มตัวไปข้างหน้าโดยวางข้อศอกไว้ที่เขาและประกบมือเข้าด้วยกัน ให้นิ้วมือแตะที่ปาก
2. ขึ้นเสียงให้เสียงดัง
3. ทำหน้าบึ้งเมื่อคู่ของคุณตอบคำถาม
4. มองไปทางอื่นตอนที่คู่ของคุณพูดด้วย
5. ยืนขึ้นตอนที่คุณพูด

4.4.1 บทบาทสมมติ ก

คุณคือ Ju Sang (ผู้ที่หายตัวไปใน Pedwar) ด้านล่างนี้คือรายการข้อมูลสองชุดที่จะช่วยในการแสดงบทบาทของคุณ:

1. **ด้านจิตวิทยาและด้านพฤติกรรม:** ความรู้สึกของคุณในห้องสอบปากคำและพฤติกรรมระหว่างการสอบปากคำ

2. **ลำดับเหตุการณ์:** รายการข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นกับ Ju Sang ขณะที่หายตัวไป คุณควรยึดตามข้อเท็จจริงเหล่านี้โดยไม่เสริมแต่ง แต่ต้องใส่ความคิดของคุณเองลงไปด้วยว่า:

    ก. คุณรู้สึกอย่างไรในช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์เหล่านั้น
    ข. คุณมีพฤติกรรมอย่างไร
    ค. คุณพูดอะไรกับคนอื่นบ้างในขณะที่เกิดเหตุการณ์เหล่านั้น

1. ด้านจิตวิทยาและด้านพฤติกรรม:

- คุณกังวลและมักจะหันไปมองด้านหลังตลอดการสอบปากคำ
- คุณรู้สึกเปราะบาง คุณกอดอกและโน้มตัวมาข้างหน้าตอนที่นั่งอยู่
- คุณรู้สึกวิตกกังวลเป็นพัก ๆ และหายใจลำบากเล็กน้อย รวมถึงรู้สึกเวียนหัวด้วย
- คุณรู้สึกกระหายน้ำและอยากดื่มน้ำ (ขอน้ำดื่ม)
- คุณมีปัญหาในการจดจำรายละเอียดต่าง ๆ เลือกสองข้อจากรายการด้านล่างนี้และเปิดเผยข้อมูลนี้เมื่อเจ้าหน้าที่สอบปากคพขอให้คุณเล่าเรื่องสองครั้ง เช่น ใช้เทคนิคการเล่าเรื่องตามลำดับเวลาและแบบย้อนกลับ
- พูดเร็วมาก เมื่อพูดถึงข้อที่ 18, 19 และ 20

2. เรื่องราวของคุณ

1. คุณจากป้าและน้องสาวมากับผู้ชายที่ชื่อ Bo Lan และผู้หญิงชื่อ Sue Rhi เพื่อเดินทางไปยัง Keeto ซึ่งคุณคาดหวังว่าจะได้ทำงานในโรงงานผลิตโทรศัพท์มือถือ
2. คุณเดินทางด้วยรถกระบะ พวกเขาเป็นมิตรกับคุณมาก
3. เมื่อเดินทางมาถึงเมืองหลวง คุณพักที่โรงแรม Pedwar Royale และสามารถโทรหาป้าได้
4. วันต่อมาคุณเดินทางไปที่ชายแดนเพื่อไปยัง Keeto คุณได้ยิน Bo Lan เถียงกับคนในโทรศัพท์แต่ไม่เข้าใจว่าเรื่องอะไร เพราะเขาพูดภาษาอื่น

5. คุณขับรถต่อไปยังโรงแรม Blue Hotel ใกล้กับชายแดน คุณพักห้องเดียวกับ Su Rhi แต่สังเกตว่าหล่อนไม่ได้หลับเลยทั้งคืน คุณกังวลและไม่ได้หลับเหมือนกัน
6. เมื่อถึงเวลาอาหารเช้า พวกเขาบอกคุณว่าจะใช้หนังสือเดินทางปลอมสำหรับคุณ คุณถามคำถาม พวกเขาอธิบายว่าเพราะการสมัครวีซ่านั้นใช้เวลานาน แต่คุณต้องเริ่มงานทันที คุณสงสัยจึงโทรหาป้า แต่ Bo Lan และ Su Rhi จับได้ จากนั้นพวกเขาก็ยึดโทรศัพท์ของคุณไป
7. พวกเขาขู่ว่าจะทำร้ายคุณ รวมถึงป้าและน้องสาวของคุณด้วย ถ้าคุณไม่ทำตามที่บอก
8. เมื่อข้ามชายแดนไปแล้ว คุณขับรถต่อไปอีกสี่ชั่วโมง Bo และ Su ไม่พูดกับคุณเลยตลอดทางคุณเดินทางมาถึงบ้านหลังใหญ่ในพื้นที่ห่างไกลที่ไม่ได้หน้าตาเหมือนโรงงานโทรศัพท์มือถือในภาพ
9. บ้านสีน้ำเงิน มีหน้าต่างใหญ่สี่บานทั้งชั้นล่างและชั้นบน
10. ผู้ชายสองคนและผู้หญิงหนึ่งคนในเสื้อคลุมแพทย์สีขาวออกมาพบคุณและพาคุณเดินขึ้นบันไดหน้าบ้านไป ผ่านห้องโถงที่ทาสีขาวและไม่มีเครื่องเรือนหรือรูปภาพใดๆ พวกเขาพาคุณขึ้นบันไดทางด้ายซ้ายของห้องโถงไปยังห้องเล็กๆ
11. ในห้องมีเตียงเดี่ยวตั้งอยู่ที่มุมห้องด้านขวา ส่วนมุมซ้ายเป็นห้องน้ำและอ่างล้างหน้า ตรงกลางของผนังด้านหลังมีหน้าต่างบานเล็กและลูกกรงสี่ซี่
12. ผู้หญิงที่มากับคุณให้ยาสองเม็ดพร้อมน้ำแก้วหนึ่งและบอกให้คุณกินยา คุณถามว่าทำไม
13. หล่อนอธิบายว่าคุณได้รับเลือกให้เข้าร่วมโครงการช่วยเหลือผู้ที่ไม่สามารถมีบุตรได้และคุณจะถูกทำให้ตั้งครรภ์
14. คุณกลัวและสับสน คุณบอกหล่อนว่าคุณไม่ได้อยากมาที่นี่ ผู้หญิงคนนั้นบอกให้คุณใจเย็นและบอกว่าคุณโชคดีมากที่ได้รับเลือก หล่อนบอกว่าเมื่อคุณคลอดลูกแล้ว คุณสามารถกลับไปหาป้าได้และจะได้รับเงินมากมายเพื่อช่วยป้าและน้องสาว
15. ผู้หญิงคนนั้นมาหาคุณทุกวันพร้อมอาหารและยาเม็ด หล่อนบอกว่ายามีไว้สำหรับเตรียมให้ร่างกายของคุณพร้อมมีลูก ทุกครั้งหลังหล่อนออกจากห้องไป คุณจะทำให้ตัวเองอาเจียนออกมา
16. ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา คุณถูกนำตัวไปที่ห้องผ่าตัดและให้นอนลงบนโต๊ะ โดยผู้หญิงคนนั้นและแพทย์สองคนใส่บางอย่างเข้าไปในช่องคลอดของคุณ คุณไม่แน่ใจว่าสิ่งนั้นคืออะไร แต่คุณรู้สึกเจ็บ พวกเขาบอกคุณว่าสิ่งนี้จะทำให้คุณตั้งครรภ์
17. เมื่อคุณกลับไปที่ห้อง พวกเขาบอกให้คุณนอนพักตลอดช่วงเย็น แต่ทันทีที่พวกเขา

ออกไปจากห้อง คุณก็เริ่มกระโดดขึ้นลง

18. คุณอยู่ที่นั่นและรู้สึกเหมือนว่าเวลาผ่านไปเป็นเดือนๆ โดยทุก 2-3 สัปดาห์ คุณจะต้องไปที่ห้องผ่าตัด และทุกครั้งเมื่อคุณกลับมาถึงห้อง คุณจะกระโดดขึ้นลงเหมือนเดิมทุกครั้ง
19. วันหนึ่งคุณถูกนำตัวออกไปจากสถานที่นั้น ไม่มีใครบอกว่าเพราะอะไร แต่มีผู้ชายสองคนในเสื้อผ้าสีดำเรียบๆ ขับรถพาคุณออกไปโดยไม่พูดอะไร พวกเขาพาคุณไปสถานที่เงียบๆ ซึ่งมืดและอยู่ใกล้ป่า พวกเขาดึงคุณออกมาจากรถ คุณคิดว่าพวกเขากำลังจะฆ่าคุณ แต่พวกเขาขับรถจากไปและทิ้งคุณไว้ที่นั่น
20. คุณเดินไปตามถนนทั้งคืนจนพบไร่แห่งหนึ่ง และคุณเดินเข้าไปขอความช่วยเหลือ

4.4.2 บทบาทสมมติ ข

- คุณคือ Ju Sang (ผู้ที่หายตัวไปใน Pedwar) ด้านล่างนี้คือรายการข้อมูลทั้งสองชุดที่จะช่วยในการแสดงบทบาทของคุณ:
- ด้านจิตวิทยาและด้านพฤติกรรม: ความรู้สึกของคุณในห้องสอบปากคำและพฤติกรรมระหว่างการสอบปากคำ
- ลำดับเหตุการณ์: รายการข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นกับ Ju Sang ขณะที่หายตัวไป คุณควรยึดตามข้อเท็จจริงเหล่านี้โดยไม่เสริมแต่ง แต่ต้องใส่ความคิดของคุณลงไปด้วยว่า
    - คุณรู้สึกอย่างไรในช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์เหล่านั้น
    - คุณมีพฤติกรรมอย่างไร
    - คุณพูดอะไรกับคนอื่นบ้างในขณะที่เกิดเหตุการณ์เหล่านั้น

1. ด้านจิตวิทยาและด้านพฤติกรรม:

- คุณกังวลและมักจะหันไปมองด้านหลังหรือโยกตัวไปมาตลอดการสอบปากคำ
- คุณรู้สึกเปราะบาง คุณกอดอกและโน้มตัวมาข้างหน้าตอนที่นั่งอยู่
- คุณรู้สึกวิตกกังวลเป็นพัก ๆ และหายใจลำบากเล็กน้อย รวมถึงรู้สึกเวียนหัวด้วย
- คุณกระหายน้ำและอยากดื่มน้ำ (ขอน้ำดื่ม) หรืออยากนอนและพูดหลายครั้งว่าคุณรู้สึกเหนื่อย
- คุณมีปัญหาในการจดจำรายละเอียดต่างๆ เลือกสองข้อจากรายการด้านล่างนี้และเปิดเผยข้อมูลนี้เมื่อเจ้าหน้าที่สอบปากคำขอให้คุณเล่าเรื่องสองครั้ง เช่น ใช้เทคนิคการเล่าเรื่องตามลำดับเวลาและแบบย้อนกลับ
- พูดเร็วมาก เมื่อพูดถึงข้อที่ 18, 19 และ 20

2. เรื่องราวของคุณ

1. คุณจากป้าและน้องสาวมาพร้อมกับผู้ชายที่ชื่อ Bo Lan และผู้หญิงชื่อ Sue Rhi เพื่อเดินทางไปยัง Keeto ซึ่งคุณคาดหวังว่าจะได้ทำงานในโรงงานผลิตโทรศัพท์มือถือ
2. คุณเดินทางด้วยรถกระบะ พวกเขาค่อนข้างเงียบระหว่างที่เดินทางไปยังเมืองหลวง
3. เมื่อถึงเมืองหลวง คุณพักที่โรงแรม Pedwar Royale และสามารถโทรหาป้าได้
4. วันต่อมาคุณเดินทางไปที่ชายแดนเพื่อไปยัง Keeto คุณได้ยิน Su Rhi เถียงกับคนในโทรศัพท์ แต่ไม่เข้าใจว่าเรื่องอะไร เพราะหล่อนพูดภาษาอื่น
5. คุณขับรถต่อไปยังโรงแรม Blue Hotel ใกล้กับชายแดน คุณพักห้องเดียวกับทั้งคู่แต่คุณ

สังเกตว่าพวกเขาผลัดกันหลับ คุณกังวลและไม่ได้หลับเหมือนกัน

6. เมื่อถึงเวลาอาหารเช้า พวกเขาบอกคุณว่าจะใช้หนังสือเดินทางปลอมสำหรับคุณ คุณกลัวจนไม่กล้าถามอะไร คุณสงสัยจึงโทรหาป้า แต่ Bo Lan และ Su Rhi จับได้ จากนั้น พวกเขาก็ยึดโทรศัพท์ของคุณไป
7. พวกเขาขู่ว่าส่งคนไปทำร้ายป้าและน้องสาวของคุณ ถ้าคุณไม่ทำตามที่บอก
8. เมื่อข้ามชายแดนไปแล้ว คุณขับรถต่อไปอีกแปดชั่วโมง Bo และ Su ไม่พูดกับคุณเลยตลอดทาง คุณเดินทางมาถึงบ้านหลังใหญ่ที่ชานเมืองซึ่งดูไม่เหมือนโรงงานโทรศัพท์มือถือในภาพเลย
9. บ้านสีเขียว มีหน้าต่างใหญ่สี่บานทั้งชั้นล่างและชั้นบน
10. ผู้ชายหนึ่งคนและผู้หญิงสองคนในเสื้อคลุมแพทย์สีขาวออกมาพบคุณและพาคุณเดินขึ้นบันไดหน้าบ้านไป ผ่านห้องโถงที่ทาสีขาวและไม่มีเครื่องเรือนหรือรูปภาพใดๆ พวกเขาพาคุณขึ้นบันไดทางด้านซ้ายของห้องโถงไปยังห้องเล็กๆ
11. ในห้องมีเตียงเดี่ยวตั้งอยู่ที่มุมห้องด้านขวา ส่วนมุมซ้ายเป็นห้องน้ำและอ่างล้างหน้า ตรงกลางของผนังด้านหลังมีหน้าต่างบานเล็กและลูกกรงสี่ซี่
12. ผู้หญิงที่มากับคุณให้ยาหนึ่งเม็ดพร้อมน้ำแก้วหนึ่งและบอกให้คุณกินยา คุณถามว่าทำไม
13. หล่อนอธิบายว่าคุณได้รับเลือกให้เข้าร่วมโครงการช่วยเหลือผู้ที่ไม่สามารถมีบุตรได้ และคุณจะถูกทำให้ตั้งครรภ์
14. คุณกลัวและสับสน และบอกหล่อนว่าคุณไม่ได้อยากมาที่นี่ หล่อนบอกให้คุณใจเย็นและบอกว่าคุณไม่มีทางเลือกอื่น หล่อนบอกว่าเมื่อคลอดลูกแล้ว คุณสามารถกลับไปหาป้าได้และจะได้รับเงินมากมายเพื่อช่วยป้าและน้องสาว
15. ทุกวันจะมีคนไม่ซ้ำหน้ามาเยี่ยมคุณพร้อมอาหารและยาเม็ด คุณรู้มาว่ายามีไว้สำหรับเตรียมให้ร่างกายของคุณพร้อมมีลูก เมื่อพวกเขาจากไป คุณจะทำให้ตัวเองอาเจียนออกมา
16. 2-3 สัปดาห์ผ่านไป แพทย์หญิงคนหนึ่งมาที่ห้องและใส่บางอย่างเข้าไปในช่องคลอดของคุณ คุณไม่แน่ใจว่าสิ่งนั้นคืออะไร แต่คุณรู้สึกเจ็บ พวกเขาบอกคุณว่าสิ่งนี้จะทำให้คุณตั้งครรภ์
17. พวกเขาบอกให้คุณนอนพักตลอดช่วงเย็น แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปจากห้อง คุณก็เริ่มกระโดดขึ้นลง
18. คุณอยู่ที่นั่นและรู้สึกเหมือนว่าเวลาผ่านไปเป็นเดือนๆ โดยทุกๆ 2-3 สัปดาห์ แพทย์คนนั้นจะมาหาคุณและทำสิ่งเดิมทุกครั้ง หลังจากนั้นคุณก็จะกระโดดขึ้นลงเหมือนเดิมทุกครั้ง
19. วันหนึ่งคุณถูกนำตัวออกไปจากสถานที่นั้น พวกเขาบอกคุณว่าคุณต้องไปเพราะคุณไม่สามารถ

มีลูกได้ พวกเขาขับรถพาคุณไปยังสถานที่เงียบๆ ซึ่งมืดและอยู่ใกล้ป่า พวกเขาดึงคุณออกมาจากรถ คุณคิดว่าพวกเขากำลังจะฆ่าคุณ แต่พวกเขาขับรถจากไปและทิ้งคุณไว้ที่นั่น

20. คุณเดินไปตามถนนทั้งคืนจนพบไร่แห่งหนึ่ง คุณเดินเข้าไปขอความช่วยเหลือ

4.4.3 ความแตกต่างระหว่างบทบาทสมมติ ก และ ข

1. คุณจากป้าและน้องสาวมาพร้อมกับผู้ชายที่ชื่อ Bo Lan และผู้หญิงชื่อ Sue Rhi เพื่อเดินทางไปยัง Keeto ซึ่งคุณคาดหวังว่าจะได้ทำงานในโรงงานผลิตโทรศัพท์มือถือ
2. คุณเดินทางด้วยรถกระบะ พวกเขาเป็นมิตรมาก / ค่อนข้างเงียบระหว่างเดินทางไปยังเมืองหลวง
3. เมื่อถึงเมืองหลวง คุณพักที่โรงแรม Pedwar Royale และสามารถโทรหาป้าได้
4. วันต่อมาคุณเดินทางไปที่ชายแดนเพื่อไปยัง Keeto คุณได้ยิน Bo Lan / Su Rhi เถียงกับคนในโทรศัพท์ แต่คุณไม่เข้าใจว่าเรื่องอะไร เพราะเขาถือหล่อนพูดภาษาอื่น
5. คุณขับรถต่อไปยังโรงแรม Blue Hotel ใกล้กับชายแดน คุณพักห้องเดียวกับ Su Rhi / ทั้งคู่แต่คุณสังเกตว่าหล่อนไม่ได้หลับเลย / พวกเขาผลัดกันหลับ คุณกังวลและไม่ได้หลับเหมือนกัน
6. เมื่อถึงเวลาอาหารเช้า พวกเขาบอกคุณว่าจะใช้หนังสือเดินทางปลอมสำหรับคุณ คุณถามคำถาม พวกเขาอธิบายว่าเพราะการสมัครวีซ่าใช้เวลานาน แต่คุณต้องเริ่มงานทันที / คุณกลัวจนไม่กล้าจะถามอะไร คุณสงสัยจึงโทรหาป้า แต่ Bo Lan และ Su Rhi จับได้ จากนั้นพวกเขาก็ยึดโทรศัพท์ของคุณไป
7. พวกเขาขู่ว่าจะทำร้ายคุณ ป้าหรือน้องสาวของคุณ / ส่งคนไปทำร้ายป้าและน้องสาวของคุณถ้าคุณไม่ทำตามที่พวกเขาบอก
8. เมื่อข้ามชายแดนไปแล้ว คุณขับรถต่อไปอีกสี่ชั่วโมง / แปดชั่วโมง Bo และ Su ไม่พูดกับคุณเลยตลอดทาง คุณเดินทางมาถึงบ้านหลังใหญ่ในพื้นที่ห่างไกล / ที่ชานเมือง ซึ่งดูไม่เหมือนโรงงานผลิตโทรศัพท์มือถือในภาพเลย
9. บ้านสีน้ำเงิน / สีเขียว มีหน้าต่างใหญ่สี่บานทั้งชั้นล่างและชั้นบน
10. ผู้ชายสองคนและผู้หญิงหนึ่งคน / ผู้ชายหนึ่งคนและผู้หญิงสองคนในเสื้อคลุมแพทย์สีขาวออกมาพบคุณและพาคุณเดินขึ้นบันไดหน้าบ้านไป ผ่านห้องโถงที่ทาสีขาวและไม่มีเครื่องเรือนหรือรูปภาพใด ๆ พวกเขาพาคุณขึ้นบันไดทางด้านซ้ายของห้องโถงไปยังห้องเล็กๆ
11. ในห้องมีเตียงเดี่ยวตั้งอยู่ที่มุมขวา / มุมซ้าย ส่วนอีกมุมเป็นห้องน้ำและอ่างล้างหน้า ตรงกลางของผนังด้านหลังมีหน้าต่างบานเล็กและลูกกรงสี่ซี่
12. ผู้หญิงที่มากับคุณให้ยาสองเม็ด / ยาหนึ่งเม็ดพร้อมน้ำแก้วหนึ่ง และบอกให้คุณกินยา คุณถามว่าทำไม
13. หล่อนอธิบายว่าคุณได้รับเลือกให้เข้าร่วมโครงการช่วยเหลือผู้ที่ไม่สามารถมีบุตรได้ และคุณจะ

ถูกทำให้ตั้งครรภ์

14. คุณกลัวและสับสน และบอกหล่อนว่าคุณได้ไม่อยากมาที่นี่ หล่อนบอกให้คุณใจเย็นและบอกว่าคุณโชคดีมาก / คุณไม่มีทางเลือกอื่น หล่อนบอกว่าเมื่อคุณคลอดลูกแล้ว คุณสามารถกลับไปหาป้าได้และจะได้รับเงินมากมายเพื่อช่วยป้าและน้องสาว
15. ทุกวัน ผู้หญิงคนนั้น / คนไม่ซ้ำหน้าจะมาหาคุณพร้อมอาหารและยาเม็ด หล่อนบอก / คุณรู้มาว่ายามีไว้สำหรับเตรียมให้ร่างกายของคุณพร้อมมีลูก เมื่อพวกเขาจากไป คุณจะทำให้ตัวเองอาเจียนออกมา
16. สองถึงสามสัปดาห์ผ่านไป คุณถูกนำตัวไปที่ห้องผ่าตัดและให้นอนลงบนโต๊ะ โดยที่หญิงคนนั้นและแพทย์สองคน / แพทย์หญิงคนหนึ่งมาที่ห้องและใส่บางอย่างเข้าไปในช่องคลอดของคุณ คุณไม่แน่ใจว่าสิ่งนั้นคืออะไร แต่คุณรู้สึกเจ็บ พวกเขาบอกคุณว่าสิ่งนี้จะทำให้คุณตั้งครรภ์
17. เมื่อกลับไปที่ห้อง พวกเขาบอกให้คุณนอนพักตลอดช่วงเย็น แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปจากห้อง คุณก็เริ่มกระโดดขึ้นลง
18. คุณอยู่ที่นั่นและรู้สึกเหมือนว่าเวลาผ่านไปเป็นเดือนๆ ทุก 2-3 สัปดาห์ คุณต้องไปพบแพทย์ที่ห้องผ่าตัด / แพทย์มาหาคุณและทำสิ่งเดิมทุกครั้ง หลังจากนั้นคุณก็จะกระโดดขึ้นลงเหมือนเดิมทุกครั้ง
19. วันหนึ่งคุณถูกนำตัวออกไปจากสถานที่นั้น ไม่มีใครบอกว่าเพราะอะไร แต่มีผู้ชายสองคนในเสื้อผ้าสีดำเรียบๆ ขับรถพาคุณออกไปโดยไม่พูดอะไร / พวกเขาบอกคุณว่าคุณต้องไปเพราะคุณมีลูกไม่ได้ พวกเขาขับพาคุณไปสถานที่เงียบๆ ซึ่งมืดและอยู่ใกล้ป่า พวกเขาดึงคุณออกมาจากรถ คุณคิดว่าพวกเขากำลังจะฆ่าคุณ แต่พวกเขาขับรถจากไปและทิ้งคุณไว้ที่นั่น
20. คุณเดินไปตามถนนทั้งคืนจนพบไร่แห่งหนึ่ง คุณเดินเข้าไปขอความช่วยเหลือ

5.1.1 คำถามเพื่อการไตร่ตรองสำหรับการวางแผนปฏิบัติการ

1. ประเด็นการเรียนรู้หลักๆ 3 ข้อที่คุณจะนำไปลองปฏิบัติในการทำงานมีอะไรบ้าง

   ก.

   ข.

   ค.

2. คุณตั้งใจจะนำประเด็นหลักที่ได้เรียนรู้ซึ่งระบุในคำถามข้างต้นไปใช้อย่างไร (กำหนดระยะเวลา)

3. คุณต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมหรือไม่ ในเรื่องอะไรบ้าง

4. คุณวางแผนว่าจะเรียนรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่คุณกล่าวถึงในข้อ 3 อย่างไร

UNODC
United Nations Office on Drugs and Crime

Regional Office for Southeast Asia and the Pacific
United Nations Building, 3rd floor B Block, Secretariat Building, Raj Damnern Nok Avenue, Bangkok 10200, Thailand
Tel. (66-2) 288-2100 Fax. (66-2) 281-2129
Email: unodc-thailandfieldoffice@un.org
Website: http://www.unodc.org/southeastasiaandpacific
Twitter: @UNODC_SEAP